NEW YORK TIMES BESTSELLER YAZARI

MAYA BANKS

Sister Planet

KOR

NEFES NEFESE ÜÇLEMESİ III

Epsilon

KOR

Orijinal Adı: Burn
Yazarı: Maya Banks
Genel Yayın Yönetmeni: Meltem Erkmen
Çeviri: Özlem Sakin
Editör: Emirhan Aydın
Düzenleme: Gülen Işık
Kapak Uygulama: Berna Özbek Keleş

1. Baskı: Mart 2015

ISBN: 978 9944 82-993-9

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 12280

© 2013 Maya Banks

Türkçe Yayım Hakkı: Kayı Telif Hakları Ajansı aracılığı ile
© Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Baskı ve Cilt: Kitap Matbaacılık
Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı-İst
Tel: (0212) 482 99 10 (pbx)
Fax: (0212) 482 99 78
Sertifika No:16053

Yayımlayan:
Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.
Osmanlı Sk. Osmanlı İş Merkezi No: 18 / 4-5 Taksim - İstanbul
Tel: (0212) 252 38 21 Faks: 252 63 98
İnternet adresi: www.epsilonyayinevi.com
e-mail: epsilon@epsilonyayinevi.com

KOR

Maya Banks

Çeviri
Özlem Sakin

epsilon®

"Aileme." Aynı kandan değiliz belki ama yine de aileyiz.

Bölüm 1

Ash McIntyre elleri pantolonunun cebinde bahar havasını soluyarak Bryant Parkı'nın beton yürüyüş yolunda durdu. Hava hâlâ biraz soğuktu, yerini bahara bırakan kışın son demlerini taşıyordu. Ash'in etrafında insanlar banklarda ve ufak masaların etrafındaki sandalyelerde oturup kahvelerini yudumluyor, bilgisayarlarında çalışıyor veya iPod'larını dinliyorlardı.

Ofiste, telefonda, e-postalarının başında veya seyahat planlarına gömüldüğü çalışma saatleri içinde parkta yürüyüş yapmak, hatta parkta bulunmak gibi şeylerle Ash'in kendini şımartma lüksü olmasa da, bugün bu gibi aktiviteler için güzel bir gündü. Ash "hayatın tadını çıkartan" cinsten biri değildi. Ancak bugün kendini huzursuz ve gergin hissediyordu. Kafası doluydu ve parka gelmeyi planlamasa da kendini bir anda burada bulmuştu.

Mia ve Gabe'in düğünlerine sadece birkaç gün kalmıştı ve Ash'in iş ortağı, Mia'ya hayallerinin düğününü yaşatmak için hazırlıklara gömülmüştü. Ve Jace? Ash'in diğer

en yakın arkadaşı ve iş ortağı da nişanlısı Bethany'yle düzenli bir ilişki yaşamakla meşguldü. Yani kısacası iki arkadaşının da aklı başka yerdeydi.

Çalışmadıkları zaman, sevgilileriyle birlikte vakit geçiriyorlardı ve bu da Ash'in onları ofiste ya da iş dışında bir araya geldikleri günler hariç görememesi anlamına geliyordu. Hâlâ yakınlardı ve Gabe de, Jace de onu değişen hayatlarına dâhil ediyor, arkadaşlıklarının zarar görmemesini sağlıyorlardı. Ancak hiçbir şey eskisi gibi değildi. Ve Ash her ne kadar arkadaşları adına sevinse de hâlâ son sekiz ay içinde hayatlarının bu kadar hızlı değişmesini kolayca kabul edemiyordu.

Garip, kökten hayat değiştirici durumlar yaşanmıştı ama tüm bunlardan Ash'in hayatı etkilenmemişti. Arkadaşları için sevinmiyor değildi. Hepsi mutluydu. Onların mutlu olması Ash'i de mutlu ediyordu. Fakat arkadaşlıklarının başladığı günden bu yana Ash ilk defa dışarı da kalmıştı. Arkadaşlarına bunu söylese öfkeyle karşı çıkacaklarını biliyordu. Onlar Ash'in ailesiydi. Hem de uzun süredir kaçtığı kendi ruh hastası ailesinden bile daha fazla... Gabe'le Mia ve Jace'le Bethany ama özellikle de Gabe ve Jace, Ash'in artık çemberin kenarında durduğunu inkâr ederdi. Her açıdan kardeşlerdi. Akrabadan da yakınlardı. Aralarındaki bağ yıkılamazdı. Ancak bu değişmişti. O yüzden Ash gerçekten de artık çemberin sınır çizgisindeydi. Hâlâ bu ailenin bir parçasıydı ama artık daha farklı, daha küçük bir rolü vardı.

Yıllardır sloganları "sert oyna ve özgür yaşa" olmuştu. Bir ilişki yaşamak erkekleri değiştiriyordu. Önceliklerini değiştiriyordu. Ash bunu anlayabiliyordu. Gerçi arkadaş-

larının kadınları onların önceliği haline gelmese Ash de Gabe ve Jace hakkında kötü düşünür, bu durumu yadırgardı. Ancak şimdi Ash çemberin neredeyse dışındaydı. Üçüncü tekerlekti artık. Ve bundan çok hoşlandığı söylenemezdi.

Özellikle Bethany'ye kadar Ash ve Jace kadınlarının çoğunu paylaştığı için bu durum Ash için daha da zordu. Çoğunlukla aynı kadınla beraber olurlardı. Ash'in üçlü bir ilişkinin dışında nasıl davranması gerektiğini bilmemesi belki ahmakçaydı ama şu anda olan buydu.

Huzursuz ve sinirliydi, bir arayıştaydı ama ne aradığını o da bilmiyordu. Huzursuzluğunun sebebi Gabe ve Jace'in sahip olduğu şeyi istemesi değildi. Belki de aradığı şey tam da onların sahip oldukları şeydi ama bunu henüz kendine itiraf edememişti. Ash sadece kendisi gibi davranmadığını biliyordu ve bu hoşuna gitmiyordu.

Normalde her zaman hedefe odaklanmış olurdu. Ne istediğini bilirdi ve onu elde etmek için gereken zenginlikle güce sahipti. Ash'e ihtiyacı olanı veya istediğini vermeye çekinecek kadın sayısı hiçbir zaman az olmamıştı. Fakat kendisi bile şu anda ne istediğini veya neye ihtiyaç duyduğunu bilmezken bunun ne faydası vardı ki?

Parktaki insanlara göz gezdirdi, anneleri ve bakıcıları tarafından gezdirilen pusetlerdeki çocuklara baktı. Kendini çocuklarla birlikte düşünmeye çalıştı ama bunu hayal ettiği anda tüyleri diken diken oldu. Çoğu erkeğin evlenip çoluk çocuğa karıştığı yaşta -otuz sekiz- hatta neredeyse otuz dokuz yaşındaydı. Fakat yirmilerini ve otuzlarının büyük bir çoğunluğunu ortaklarıyla birlikte başarılı bir iş kurmaya adamıştı. Kendi ailesinin parasını, bağlantılarını

kullanmadan ve kesinlikle onlardan yardım almadan kendi başına bir iş...

Belki de şu anda ailesinin ondan bu kadar nefret etmelerinin nedeni buydu. Çünkü onlara burun kıvırmış, hatta başından gitmelerini söylemişti. Ne var ki en büyük günahı onlara ihtiyacı olmadan, kendi kendine daha başarılı olmaktı. İhtiyardan, büyükbabasından artık daha fazla para ve güce sahipti. Zaten ailenin geri kalanı büyükbabasının mirasını yemek dışında hayatlarında ne yapmıştı ki? Büyükbabası başarılı şirketini Ash henüz bir çocukken satmıştı. Ve ailesinden kimse hayatında bir gün bile çalışmamıştı.

Ash sinirle kafasını iki yana salladı. Kahrolası asalaklardı hepsi. Onlara ihtiyacı yoktu. Onları istemediği de kesindi. Ve şimdi Ash hepsini, büyükbabasını bile geride bırakmıştı. Kendi başarısının semeresini yemeleri için onları hayatına geri sokmak gibi bir niyeti kesinlikle yoktu.

Bugün yapması gerekenler listesinde bir psikoloğa ihtiyacı varmış gibi parkın ortasında dikilip hayatını gözden geçirmek olmadığı için parktan çıkmak üzere arkasını döndü. Gerçekten de kafasını toplayıp hayatında değişmeyen tek şeye odaklanması gerekiyordu. İşine. HCM Global Resorts'un değişik aşamalarda pek çok projesi vardı. Geri adım atan yatırımcıların yerine yenilerini bulmak için hızlı hareket ettiklerinden Paris oteli neredeyse kesinleşmişti. İşler ilerliyor ve iyiye gidiyordu. Şimdi çuvallama zamanı değildi, hele Gabe ve Jace'in işe eskisi kadar vakit ayıramadıkları düşünülürse... Ash kendi özel hayatına gömülmemiş olan tek kişiydi, o yüzden sorumluluğu üstlenmeliydi. Arkadaşları iş dışındaki hayatlarının keyfini çıkartabilsin diye Ash'in boşluğu doldurması gerekiyordu.

Geldiği yöne doğru geri döndüğünde trafiğe açık alanın dışındaki masalarda tek başına oturan bir kadın gördü. Bir anda durakladı ve gözleri, görünüşünü iyice içine çekecek biçimde kadına sabitlendi. Esintiyle birlikte dalgalanan uzun sarı saçları Ash'in durduğu mesafeden bile kadının çarpıcı gözlerini ve inanılmaz derecede güzel yüzünü ortaya çıkartıyordu.

Kadın rüzgârda uçuşarak tek bacağını açıkta bırakan uzun bir etek giymişti. Ayaklarını parlak, parmak arası sandaletler süslemekteydi, tırnaklarında açık renk pembe oje ve bir de oturuşunu değiştirmek için bacaklarını hareket ettirdiğinde ışıldayan bir ayak parmağı yüzüğü vardı. Güneş, gümüş rengi halhalına vuruyor, dikkati ince bacağına daha da çok çekiyordu.

Kadın çizim yapmakla meşguldü. Kalemi sayfanın üzerinde oradan oraya uçuşurken işine aşırı odaklandığı için kaşları çatılmıştı. Yanında içinden rulo yapılmış kâğıtlar fırlayan ağzına kadar dolu bir çanta duruyordu.

Fakat Ash'in en çok dikkatini çeken şey boynundaki kolyeydi. Ona yakışmıyordu. Ash bu değerlendirmeyi o anda yapıvermişti. Kolye kadının boynunu sıkıca kavramış, boğazındaki narin oyuğun tam üzerinde duruyordu. Fakat ona kesinlikle yakışmıyordu. Kadını yansıtmıyordu.

Fazla şatafatlıydı. Elmas bir kolye... Kesinlikle pahalıydı ve büyük ihtimalle sahte de değildi ama kadının geri kalan tarzıyla uyumsuzdu. Eğreti duruyordu. Bu tarz bir kadında böyle bir mücevher görünce merakı iyice artmıştı çünkü Ash'e göre bu kolye önemli bir göstergeydi. Bir hediye mi, yoksa kendi seçtiği bir süs olup olmadığını merak ediyordu. Bir hediyeyse, bunu seçen adamın seçimi çok

başarısızdı. Kadını tanımıyor olmalıydı veya böyle önemli bir takının "benim" dediği kadına yakışıp yakışmayacağını önemsemiyor olmalıydı.

Çok az bakmasına rağmen Ash bile bu yargıya varabiliyorsa, onunla sevişen adam bunu nasıl göremezdi? Belki kolye adamın onun üstündeki hükümranlığının bir simgesiydi ki bu kibirli ve aptalca olurdu. Kolye adamın kendine itaat eden kadını nasıl gördüğünü simgelemeli, onunla ne kadar iyi bir bağ kurduğunu göstermeli ve kesinlikle onu takan kadını temsil etmeliydi.

Ash çok fazla varsayımda bulunuyordu. Bu, kadının kendisi için seçtiği basit bir kolye de olabilirdi. Fakat Ash gibi bir adam için mücevher sadece bir aksesuardan çok daha fazla şey ifade ediyordu.

Onu ne kadar uzun süredir izlediğini bilmiyordu ama kadının bakışları adeta onun bakışlarını hissetmiş gibi Ash'inkilerle buluştu ve gözleri ardına kadar açılıp yüzüne panik benzeri bir ifade yerleşti. Aceleyle karalama defterini kapatıp çantasına tıkıştırmaya başladı. Eşyalarım çantasına sokmaya çalışırken ayaklanınca Ash kadının gitmek üzere hazırlandığını fark etti.

Farkında bile olmadan ileri doğru atıldı, meraklanmıştı. Damarlarında adrenalin hızla akıyordu. Av. Keşif. Meydan okuma. İlgi. Ash bu kadının kim olduğunu ve kolyesinin ne anlam ifade ettiğini öğrenmek istiyordu.

Ona doğru ilerlerken bu kolye, kendi aklından geçen anlama geliyorsa başka bir erkeğin topraklarına izinsizce gireceğinin farkındaydı. Gerçi, bunu çok umursadığı da söylenemezdi.

Hükümran bir erkeğe itaat eden kadını avlamaya çalış-

mak yazılı olmasa da asla kabul edilemeyecek davranışlardan biriydi ama Ash zaten çok da kurallara uyan bir tip değildi. En azından kendi koymadığı kurallara... Bu kadın güzeldi. Merak uyandırıcıydı. Ve belki de aradığı şeydi. Ash kadın kaçıp gitmeden onu yakalamazsa bunu nasıl bilebilirdi ki? Bir elinde çantası, yürümeye hazırlandığı her halinden belliyken Ash neredeyse onun yanına kadar gelmişti. Kadın bir anda arkasını dönünce çarpıştılar. Evet, Ash bariz bir biçimde onun kişisel alanına girmişti ve kadın tüm parkı inletecek bir biçimde bağırmazsa şanslı sayılırdı. Büyük ihtimalle saldırıya geçecek bir sapık gibi görünüyor olmalıydı.

Ash kadının geriye doğru bir adım atıp çantası demin kalktığı sandalyeye çarparken hızla nefes aldığını duydu. Çanta bir anda kadının elinden kurtularak düştü ve içindeki kalemler, fırçalar ve kâğıtlar etrafa uçuştu.

"Kahretsin," diye mırıldandı kadın.

Eğilip kâğıtları aldı. Ash ise rüzgârdan birkaç metre öteye savrulmuş olanların peşinden koştu.

"Ben alırım," diye onun arkasından seslendi kadın. "Zahmet etme."

Ash çizimleri yakaladı, yerden aldı ve kadına döndü.

"Hiç sorun değil. Korkuttuysam özür dilerim."

Kadın kâğıdı almak için elini uzatırken titrek bir kahkaha attı. "Kesinlikle öyle yaptın."

Çizimi kadına vermeden önce göz ucuyla ne olduğuna göz atıp da kâğıdın üzerinde kendisini görünce Ash şaşkınlıkla donakaldı, gözlerini kırpıştırdı.

"Bu da ne?" diye mırıldandı kadının telaşla uzattığı elini görmezden gelerek.

"Lütfen geri ver," dedi kadın, yumuşak ve aceleci bir sesle.

Sesi korkmuş gibiydi, adeta Ash'in bir anda sinirlenip ona çıkışmaya başlayacağını düşünüyor gibiydi oysa Ash kâğıda uzanırken kadının üzerindeki bol bluzun altından görünen beline hayran kalmıştı.

Ash, kadının sağ tarafında parlak, renkli bir dövme olduğunu fark etmişti. İşte bu ona gerçekten uyuyordu. Ash bir anlık gördüğü dövmenin bir çiçek, belki de bir sarmaşık olduğunu ve bedeninde aşağıya veya yukarıya doğru epey bir yol kat ettiğini fark etmişti. Belki de her iki yöne... Daha fazlasını görmek istiyordu ama kadın kolunu indirdi ve tişörtünün ucu tekrardan etek belinin olduğu yerde durup Ash'in daha fazlasını görmesini engelledi.

"Beni mi çiziyordun?" diye merakla sordu Ash.

Kadının anında yanaklarına renk geldi, teni pembeleşti. Cildi açık renkti, güneş görmemiş gibiydi ama saçları ve o muhteşem deniz yeşili gözleriyle çok güzel görünüyordu. Güzeldi de. Ve açıkça yetenekliydi.

Kadın onu mükemmel bir biçimde çizmişti. Kurşun kalem çizimi bile olsa Ash kendini tanımakta hiç zorlanmamıştı. Düşünceli ifadesi, gözlerindeki mesafeli bakışlar... Ash orada, elini cebine sokmuş bir biçimde dikilirken çizilmişti. Hayatını gözden geçirdiği anda... Kadın Ash'in ruh halini kâğıda mükemmel bir biçimde yansıtmıştı. Hiç tanımadığı birinin sadece birkaç saniye içinde ruh halini algılayabilmesi Ash'i garip bir biçimde savunmasız hissettirmişti. Kadın onu savunmasız, kırılgan bir anında görmüş ve dünyada diğer insanlardan sakladığı bir şeyi fark etmişti.

"Anlık bir içgüdüydü," dedi kadın kendini savunarak. "Pek çok kişiyi çizerim. Pek çok şeyi... Dikkatimi ne çekerse..."

Ash gözlerini ondan ayırmayarak gülümsedi. Gözleri o kadar etkileyiciydi ki bir adam o bakışlarda boğulabilirdi. Ve işte şu lanet kolye de orada durmuş Ash'e bakıyor, olasılıkları düşündürterek kışkırtıyordu.

"Dikkatini çektim yani."

Kadın tekrardan kızardı. Biraz mahcup bir kızarmaydı ama aynı zaman da bazı şeyleri açığa da vuruyordu. Ash onu ne kadar incelemişse kadın da onu o kadar incelemişti. Tabii daha az belli etmişti ama zaten gizlilik hiçbir zaman Ash'in güçlü yönlerinden biri olmamıştı.

"Kafan karışık gibi duruyordun," diye ağzından kaçırdı kadın bir anda. "Keskin yüz hatların var. Onları kâğıda geçirmek için can atıyordum. Yüzün çok değişik ve kesinlikle aklında çok fazla şey var. İnsanlar genellikle kimsenin onlara bakmadığını düşündüklerinde daha dürüst görünürler. Poz verseydin resim bunun aynısı olmazdı."

"Çok iyi," dedi Ash bakışlarını tekrardan çizime indirerek. "Çok yeteneklisin."

"Geri alabilir miyim?" diye sordu kadın. "Geç kaldım da."

Ash kaşlarını sorgularcasına kaldırarak tekrar kadına baktı. "Sana geldiğimi görmeden önce kalkar gibi bir halin yoktu."

"O birkaç dakika önceydi ve o zaman gecikmemiştim. Şimdi geç kaldım."

"Neye geç kaldın?"

Kadın kaşlarını afallamış bir biçimde çattı, gözlerinden

canının sıkıldığı belliydi. "Bunun seni ilgilendirdiğini sanmıyorum."

"Ash," dedi kadın arada durduğunda. "Adım Ash."

Kadın başını salladı ama ona adını söylemedi. Ash o anda kendi adının onun dudaklarından çıktığını duymak için her şeyi verirdi.

Ash elini ileri uzatıp parmaklarını kolyenin üzerinde gezdirdi. "Bunun geç kaldığın şeyle bir ilgisi var mı?"

Kadın bir adım geri attı, kaşları daha da çatılmıştı.

"Hükümranın mı bekliyor?"

Kadının gözleri açıldı. Parmakları otomatikman birkaç saniye önce Ash'in parmaklarının olduğu yere gitti.

O sessizliğini bozmayınca Ash, "Adın ne?" diye sordu. "Ben adımı söyledim. En azından nezaketen de olsa sen de kendi adını söylemelisin."

"Josie," dedi kadın neredeyse fısıldar gibi. "Josie Carlysle."

"Peki, sahibin kim Josie?"

Josie'nin gözleri kısıldı, çantasını tutup geri kalan kalemleri de içine yerleştirmeye başladı. "Bir sahibim yok."

"O zaman bu kolyeyi yanlış mı anladım?"

Josie parmaklarını tekrardan kolyenin üzerinde gezindirdi ve bu Ash'in sinirini bozdu. Bunu Josie'nin boynundan çekip çıkarmak istiyordu. Onun için uygun değildi. İtaat eden kadına uygun bir gerdanlık seçilmeliydi. Kişiliğiyle uyuşmalıydı. Ona özel yapılmalıydı. Herhangi bir kadın için seçilmiş bir şey olmamalıydı.

"Yanlış anlamadın," dedi Josie, Ash'in tüylerini diken diken eden bir sesle. Sadece sesi bile birkaç saniye içinde bir adamı baştan çıkartabilirdi. "Sadece sahibim yok Ash."

Ve işte olmuştu. Josie'nin dudaklarından Ash'in adı çıkmıştı. Bu Ash'i derinden etkiledi, tarif edilemez bir biçimde tatmin etti. Tekrar duymak istiyordu. Ona haz verirken... Elleri ve ağzı onun bedeninde gezinip fısıldayarak çıkan tatminkâr inlemeleri kulaklarında çınlarken...

Ash sorgularcasına tek kaşını kaldırdı. "O zaman bu kolyenin anlamını sen yanlış anlamışsın demek ki."

Josie güldü. "Hayır, ama o benim sahibim değil. Kimse benim sahibim değil. Bu bir hediyeydi. Ben de takmayı tercih ettim. O kadar."

Ash ona doğru eğildi, Josie bu sefer geri çekilmedi. Bakışları Ash'e sabitlenmişti, merakla, hatta beklentiyle yanıp tutuşuyordu. O da hissediyordu. Aralarında adeta manyetik bir çekim vardı. Hissetmemesi için kör olmalı ve inkâr etmeliydi.

"Benim kolyemi taksaydın, bana ait olduğunu kesinlikle bilirdin," dedi Ash. "Ayrıca bir saniye bile kendini tamamen bana verdiğin için pişman olmazdın. Eğer hükümranlığım altında olsaydın, kesinlikle benim olurdun. Bunun üstüne konuşmazdık bile. Ve kimin hükümranlığı altında olduğun sorulduğunda söylemekten çekinmezdin. Kolyen öylesine seçilmiş bir mücevhermiş gibi sadece bir hediye deyip geçemezdin. Daha büyük bir anlamı olurdu Josie. Lanet olsun çok büyük bir anlamı olurdu. Ve sen de bunun farkında olurdun."

Josie'nin gözleri açıldı ve tekrardan bakışları parlayarak güldü.

"O zaman sana ait olmamam çok üzücü."

Josie bunu dedikten sonra anında döndü ve çantasını omzuna atıp ondan hızla uzaklaşarak Ash'i orada elinde yaptığı çizimi tutarken bıraktı.

Ash, saçları sırtından aşağıya süzülerek rüzgârda dalgalanan Josie'nin uzaklaşmasını izledi. Arada parmak arası terliklerini ve hareket ettiğinde inceden tıngırdayan halhalım da görmüştü. Elindeki çizime baktı.

"Gerçekten de çok üzücü," dedi kendi kendine.

Bölüm İki

Ash ofisinde oturmuş önündeki rapora bakarak kara kara düşünüyordu. Önündeki bir iş dosyası değildi. Veya mali bir çizelge... Yanıtlaması gereken bir e-posta da değildi. Josie Carlysle'ın dosyasıydı. Zamanında Jace'i acayip sinirlendirse de Bethany'nin geçmişini kontrol etmek için kullandığı aynı ajansı arayarak hızlı davranmıştı. Adamlar işlerinde iyiydiler ve daha da önemlisi hızlıydılar.

Josie'yle parktaki karşılamasından sonra, Ash onu aklından çıkartamamıştı. Ona olan takıntısından vazgeçememişti. Jace'in Bethany'yle tanıştığında davrandığına benzer bir biçimde davrandığını fark etmek dışında buna ne isim vereceğinden emin değildi. O zaman Ash arkadaşını hareketlerinin aptallığı ve aceleciliği konusunda uyarmıştı.

Jace, Ash'in aklını oynattığını düşünecekti. Aynen Ash'in, Jace'in Bethany konusunda - gerçekten haklıydı- aklını oynattığını düşündüğü gibi.

Rapora göre Josie yirmi sekiz yaşındaydı. Upper East Side'da, yan yana dizili klasik Manhattan apartmaların-

dan birinde bodrum katta bir stüdyo dairede oturan sanat bölümü mezunu bir kadındı. Daire onun tarafından kiralanmıştı. Başka bir adamın üzerine falan değildi. Hatta bu diğer adamın varlığıyla ilgili çok az kanıt vardı. Rapor sadece son birkaç günü, Ash'in Josie'yle tanışıp anında onun hakkında bilgi talep ettiği birkaç gün öncesinden bugüne kadar geçen dönemi kapsıyordu.

Josie sıklıkla parkta çizim veya boyama yaparak vakit geçiriyordu. İşlerinden bazıları Madison Caddesi'ndeki ufak bir sanat galerisinde sergileniyordu ama henüz hiçbiri satılmamıştı. En azından Ash'in onunla ilgilendiği dönem içinde satılmamışlardı. Ayrıca değişik, uçuk kaçık mücevherler de tasarlıyordu ve kendi el işleri için sipariş aldığı bir internet sitesi de vardı.

Her açıdan tam bir özgür ruhtu. Belirli çalışma saatleri yoktu. Düzenli bir programı yoktu. Aklına estiği gibi yaşıyor gibi görünüyordu. Her ne kadar sadece birkaç günü araştırsalar da, Josie yalnızlığı seven biri gibiydi. Adamları Ash'in onun hükümranı olduğunu düşündüğü kişi dışında, Josie'nin başka kimseyle buluştuğunu görmemişlerdi.

Ash anlamıyordu. Josie bu adamınsa, neden onunla bu kadar az zaman harcıyordu ve neden sürekli yalnızdı? Ash'e kalırsa Josie bu adamın sadece elinin altında bulunmasını istediği ve arzularını tatmin etmek için kullandığı bir kadındı. Belki de ya adam, ya da Josie ilişkiyi ciddiye almıyordu.

Hepsi bir oyundan mı ibaretti?

Gerçi Ash insanların canları ne istiyorsa onu yapmalarına karışacak bir adam değildi ama bu dünyada birine itaat etmek oyun değildi. Her şey demekti. Ash oyun oynamaz-

dı. Oyunlar için vakti yoktu ve zaten sinirini oynatırlardı. Bir kadın ondan hoşlanmıyorsa, Ash bu işte olmazdı. İtaatkârmış gibi görünüp, rollere bürünüp sırf cezalandırılmak için onu kışkırtmaya çalışan kadınlardan Ash en kısa sürede kurtulurdu.

Ancak düzdüğü kadınların çoğunu zaten Jace'le birlikte becermişti. İkisinin de kuralları vardı. Kadınlara da bunları baştan anlatıyorlardı. Bethany ise tam anlamıyla oyunu bozmuş, kuralları yıkmıştı. Jace onu paylaşmak istememişti ve Ash de bunu kabul etmiş, anlayış göstermişti. İlk başta değil tabii, ama en azından şimdi öyleydi. Yine de bir şekilde anlayışlı olması en yakın arkadaşıyla arasındaki o bağı özlemediği anlamına gelmiyordu.

Gerçi şimdi Jace ortadan kalktığı için kontrol tamamen Ash'teydi. En yakın arkadaşına takılmak, onu sinirlendirmek veya kendisi hariç başka birinin kurallarına göre oyunu oynamak gibi dertleri kalmamıştı. İşte bu çok hoşuna gitmişti. Hem de çok. İnsanların onun karakterini sürekli yanlış anladıklarını biliyordu. Gabe, Jace ve Ash, insanlar üçüne bakınca Ash'in aralarından en rahatı olduğunu düşünüyorlardı. Ash'in "hiçbir şey umurumda değil," havası vardı. Dertsiz. Tasasız. Umarsız. Hatta belki biraz enayi sanıyorlardı.

Yanılıyorlardı.

Aralarında, en aşırı olan Ash'ti ve bunun farkındaydı. Jace'le aynı kadınlayken kendini bir adım geride tutmuştu çünkü kendisinin Jace'in asla yapamayacağı kadar ileri gidebileceğini biliyordu. O yüzden oyunu Jace'in kurallarına göre oynamış, bu yönünü bastırmıştı. Tamamen kontrolü ele alacak o yönünü... Ve henüz bu yönünü açığa çıkartmak için aklını çelecek bir kadın olmamıştı.

Bugüne kadar.

Ve bu çok aptalcaydı. Josie'yi tanımıyordu. Evet, hakkında bir şeyler öğrenmişti. Rapor detaylıydı. Ancak onu tanımıyordu. Ash'in ona verebileceklerine karşılık vermek isteyip istemeyeceğini bile bilmiyordu. Ve tabii Ash'in kadından neler *alabileceğini de...*

İşte esas önemli olan da buydu. Ash'in ondan *alabilecekleri.* Çünkü Ash, Josie'ye çok fazla şey verebilirdi. Ne var ki kendi yaşadığı hayat tarzında uzmanlaşmış birine bile taleplerinin oldukça aşırı geleceği kesindi.

Tekrardan rapora bakıp bir sonraki adımını düşündü. Kızın peşine zaten birini takmıştı. Josie'nin tek başına olması fikri Ash'i rahatsız ediyordu. Şehirde bir kadının istediği gibi hareket etmesinde aslında sorun yoktu. Ancak nedense iş Josie'ye gelince bu düşünce Ash'i rahatsız etmişti. Hem de çok. Josie'nin hükümranı, kadının gündüz neler yaptığıyla ilgili en ufak bir fikre sahip miydi? Onu koruyor muydu? Yoksa onunla sadece biriyle düzüşmek istediğinde mi görüşüyordu?

Ash homurdanma isteğini bastırdı. Sakinleşmeli ve kafasını toplamalıydı. Bu kadın onun için bir anlam ifade etmiyordu. Yine de Ash düşündükçe kendi kendine yalan söylediğini fark etti. Josie onun için bir şey ifade ediyordu. Henüz tam olarak ne olduğunu bilmese de... Cep telefonu çaldı, telefona bakıp arayan numarayı görünce kaşları çatıldı. Josie'nin peşine taktığı adamdı.

"Ash," diyerek telefonu açtı.

"Bay McIntyre, ben Johnny. Size gördüklerimi aktarmak istedim. Bana söylediklerinizden sonra, neler olup bittiğini öğrenmek isteyeceğinizi düşündüm."

Ash bir anda sandalyesinde doğruldu, kaşları biraz daha çatılmıştı. "Sorun ne? Yaralandı falan mı?"

"Hayır efendim. Şimdi bir tefeciden çıktı. Mücevherlerini sattı. Ben de dükkândaydım ve tefeciyle konuşmalarını duydum. Kirasını ödemek için nakit paraya ihtiyacı olduğunu söyledi. Tefeci mücevherleri rehin mi bırakacağım yoksa satacağını mı sordu. Josie de bir şeyler değişmezse onları geri alacak parası olacağını düşünmediği için satmak istediğini söyledi. Ne gibi bir değişimden bahsettiğini bilmiyorum ama ne yaptığını bilmeniz gerektiğini düşündüm."

Bir anda öfke Ash'in zihnini parçaladı. Josie neden lanet bir tefeci dükkânında mücevherlerini rehin bırakıyordu ki? Nakit paraya ihtiyacı varsa neden hükümranı ona para vermiyordu? Neden bu kadın daha iyi korunmuyordu? Josie onun kadını olsaydı asla bir tefeci dükkânında görülmezdi.

"Satın al," diye çıkıştı Ash. "Her bir parçayı... Ne kadar tutacağı önemli değil, aldıklarını da bana getir."

"Tamam efendim," dedi Johnny.

Ash telefonu kapattı ve sandalyesine geri yaslandı, aklı sinirli ve hızlı çalışıyordu. Daha sonra aniden ayağa kalkıp şoförünü arayıp onu ofisin önünden almasını söyledi.

Koridorda neredeyse Gabe'le çarpışıyorlardı.

Ash koridorda hiç duraksamadan ilerlemeye başlayınca Gabe arkasından, "Ash, biraz vaktin var mı?" diye bağırdı.

"Şimdi değil," dedi Ash. "Çok işim var. Sana sonra ulaşırım, tamam mı?"

"Ash?"

Ash durdu. Arkadaşına bakmak için döndüğünde göz-

lerinden sabırsızlık okunuyordu. Gabe'in kaşları çatılmıştı ve gözleri endişe doluydu.

"Her şey yolunda mı?"

Ash başını salladı. "Evet, yolunda. Bak, gitmem lazım. Sonra konuşuruz."

Gabe başını salladı ama gözlerinden şüphe okunuyordu. Ash kesinlikle onunla aklından geçenleri paylaşmamıştı. Gabe zaten kendi düğünüyle uğraşmaktan başka bir şeye fırsat bulamıyordu. Kahretsin, düğün yarındı. Tahminen Gabe düğünle veya seremoniyle ilgili bir şey konuşmak istemişti.

Ash koridorun sonunda durup Gabe'e seslendi.

"Düğünle ilgili her şey yolunda mı? Mia iyi mi? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Gabe ofisinin kapısında durdu ve gülümsedi. "Her şey yolunda. Veya en azından şu tören bitip Mia tamamen benim olana kadar her şey yolunda olacak. Bu akşam için planımıza aynen devam değil mi? Jace bana bir bekârlığa veda partisi düzenlemeye niyetli ve bu Mia'nın çok hoşuna gitmiyor. Bethany'nin de hoşuna gittiğini sanmıyorum ama sadece Ricks'te birkaç kadeh içki içeceğimizi ve onları sinirlendirecek bir şey yapmayacağımızı söyledi."

Kahretsin. Ash bunu tamamen unutmuştu. Aklı Josie'yle meşgul olduğundan düğün ve Gabe ve Jace'le beraber geçirecekleri akşam aklından uçup gitmişti.

"Evet, orada olacağım. Sekiz değil mi? Sen ve Jace'le orada buluşuruz."

Gabe başını salladı. "Peki, orada görüşürüz. Umarım her şey yoluna girer."

Gabe, onun ağzından bir şeyler almaya çalışmaya de-

vam ediyordu ama Ash onu görmezden gelip asansöre döndü. Kapanmadan sanat galerisine yetişmek istiyorsa çok vakti yoktu.

Ash ufak sanat galerisine girip hızla etrafına bakındı. Çok ünlü sanatçıların işlerini sergilemeyen küçük bir galerici olduğu barizdi. Tahminen daha çok bağımsız sanatçılarla çalışıyordu. Keşfedilmeyi bekleyenlerle... Keşfedilmeyi ümit ettiklerini gösterenlerle...

Gözleri bir anda duvardaki bir çizime takıldı ve anında Josie'nin işlerinden biri olduğunu anladı. Resim Josie'yi andırıyordu. Parlak. Canlı. Umarsız. Ash resme baktığında onu hissedebiliyordu. Josie gözünün önüne geliyor, kokusunu hatırlıyor ve gülümsediğine içinde boğulabileceği o okyanus rengi gözlerini görüyordu. Evet, bu kesinlikle onun çizimlerinden biriydi. Ve Ash bu konuda yanılmadığına emindi.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Ash dönünce kendisinden yaşlı bir adamın ona baktığını gördü. Eskimiş bir takım, yırtık pırtık ayakkabılar ve alnıyla gözlerindeki kırışıklıklara dikkati çeken gözlükleri vardı.

Ash'in ağzından bir anda, "Josie Carlysle," ismi çıktı. "Eserlerini burada sergiliyor musunuz?"

Adam şaşırmış görünüyordu ama yine de gülümseyip duvarı işaret etti. "Evet sergiliyorum. Çok iyi. Fakat henüz tam olarak odağını bulmuş değil. Sanırım da o yüzden çok tutulmadı. Biraz dağınık ve tarzı tam ortaya çıkmadı. Yani onunla özdeşleşebilecek bir tarz. Anlıyorsunuzdur umarım."

"Hayır, anlamıyorum," dedi Ash sabırsızca. "Ben beğeniyorum. Eserleri hoşuma gitti. Duvara astığınız sizdeki tek işi mi?"

Adamın kaşları havaya kalktı. "Hayır. Tabii ki de değil. Sadece birkaç eseri bende... Her seferinde birkaç tane alıyorum. Sonuçta buradaki alanı satabileceklerim için kullanmam lazım ve ne yazık ki onun sadece bir veya iki eserini satabildim. Çok iyi gitmediği için onun sergilediğim işlerinin sayısını azalttım."

"Hepsini istiyorum."

Adamın yüzünden şaşırdığı belli oluyordu ama Ash bunu umursamadan ilk dikkatini çeken çizimi almak için duvara ilerledi. Çerçevelenmişti. Ancak çok da iyi bir çerçeve sayılmazdı. Ash kesinlikle çerçeveyi Josie'nin yeteneğine uygun başka bir tanesiyle değiştirecekti. Fakat önce tüm eserlerini satın alması ve adamın Josie'nin bundan sonra getireceği her şeyin ona ait olacağını anlaması gerekiyordu.

Birkaç dakika sonra adam son tabloyu da indirmiş ve galerinin ön kısmındaki masaya doğru ilerliyordu. Daha sonra durdu ve düşünceli bir ifadeyle arkasını döndü.

"Bir tane daha var. Arkada. İki gün önce getirdi. Asacak yerim yok ama hayır diyemedim. Hele de satılana kadar ondan yeni bir iş alamayacağımı söyledikten sonra."

"Onu da istiyorum," diye atladı Ash.

"Görmemenize rağmen?"

Ash başını salladı. "O yaptıysa istiyorum. Yaptığı her eseri istiyorum."

Adamın ifadesi bir anda aydınlandı. "Tamam, o zaman. Harika. Çok sevinecek. Ona söylemek için sabırsızlanıyorum."

Ash adam tabloyu getirmeye gitmeden önce onu durdurmak için elini havaya kaldırdı.

"Ona ne istersen söyle ama adımı veya benle ilgili herhangi bir bilgiyi vermeyeceksin. İsmim gizli kalacak, yoksa anlaşmamız bozulur. Anlaştık mı? Ayrıca sana kartımı bırakacağım. Başka bir resim getirdiğinde beni arayacaksın. Ne getirirse istiyorum. Ona payını verdiğin sürece gerekirse iki katını öderim. Ve onu kazıklarsan da hiç merak etme bunu er geç öğrenirim, o yüzden aklından geçirme bile. Sana vereceğim bu ekstra para onun sana getireceği her şeyin ilk seçiminin ben de olmasını sağlayacak ve ne getirirse satın alacaksın. O yüzden yeni resimler getirmek istediğinde onları alman senin çıkarına olur."

"Tabii," diye kekeledi adam. "Nasıl isterseniz o şekilde ayarlarız. Birinin eserlerini çok beğenip elimdeki her şeyi satın almak istediği dışında bir şey bilmeyecek. Çok sevinecektir. Ve tabii elindeki diğer resimleri de getirmesini söyleyeceğim."

Ash başını salladı. "Güzel. Birbirimizi anladığımıza sevindim."

"Tabii ki. Gidip şu arkadaki tabloyu da getireyim. Bugün mü almak istersiniz yoksa evinize mi teslim edelim?"

Ash duvarda gördüğü ilk tabloyu göstererek, "Şunu yanımda götüreceğim. Diğerlerini daireme gönderebilirsiniz," dedi.

Adam başını eğerek arkaya ilerledi. Bir dakika sonra ise koruyucu plastiğe sarılmış, çerçeveli resimle birlikte geri döndü.

Ash satıcıya kredi kartını verdi ve aldıklarının toplamını yaparken adamı izledi. Komisyon ne kadardı bilemiyordu

ama ödediği parayla Josie en azından kısa vadede para sorununu çözerdi.

Uzun vadede? Uzun vadeyi düşünmüyordu çünkü Josie, Ash'in aklından geçenleri henüz bilmese de, Ash uzun vadede onun hayatına kendisinin de dâhil olacağını biliyordu.

Bölüm Üç

Saat sekizi on geçe, Ash, Gabe ve Jace'in içkilerini yudumladıkları özel odaya girdi. Girdiği anda ikisi de ona baktı ve Jace el salladı.

Ash yanına oturunca Jace "Bu akşam ki durumun ne? Her zamankinden mi?" diye sordu.

Seksi bir gülümsesi olan kadın belirip Gabe'in koluna girdi.

"Piyasadan çekildiğini duyduğuma çok üzüldüm," dedi kadın flört eder bir sesle,

Gabe anlamlı anlamlı kadının koluna baktı ve bir şey demeyince kadın anında kolunu çekip Ash'e döndü.

"Ne içersiniz?"

Ash içki içme havasında değildi ama arkadaşlarının akşamlarını mahveden kişi de olmayacaktı. Üstelik bu üçünün de bekâr olduğu son geceydi. Gerçi Jace ve Ash evlenmiyordu ama Jace'in de evlenmesi yakındı. Üçünün de hâlâ bekâr sayılabileceği son geceydi ve sert oynayıp özgür yaşadıkları yirmi senelik zamanın sona erdiğini gösteriyordu.

Arkadaşları sert oynamadıkları veya özgür yaşamadıkları öne sürülse kesinlikle aksini iddia ederlerdi. Ancak Ash ikisinin de keyiflerinin iyi olduğundan emindi. Artık düzenli ilişkiye girmekten kaçınmıyorlardı.

"Scotch," dedi Ash sonunda.

"Bu kadar zor bir karar mıydı?" diye sordu Jace yavaşça.

Ash sırıttı ama daha çok yüzünü buruşturmuş gibiydi. Kısa bir süre sonra garson kız elinde içkiyle çıkageldi ve Ash kadehi alıp iki arkadaşına doğru kaldırdı.

"Gabe'e içiyorum, aramızdan ilk riski alıp evlenen Gabe'e... Birinci ve şimdi de ikinci kez." Ash, Gabe önceden de bir kere evlendiği için böyle söylemişti. Ash bunu sürekli unutuyordu ve Gabe'in de unutmayı tercih ettiğinden emindi. Evlilik pek de iyi veya uzun sürmemiş ve hiç iyi sonuçlanmamıştı.

Tahmin edildiği gibi, Gabe ona sert bir bakış fırlattı ama yine de kadehini kaldırdı.

"Sadece Mia'yla olanı sayılır," dedi Gabe.

Jace başını salladı. "Kesinlikle bir seviye atladın. Harika iş çıkarttın."

"Gelinin ağabeyi böyle der tabii," dedi Ash dalga geçerek,

Jace, Ash'e dönüp kaşını kaldırdı. "Ne yani, Mia'nın iyi bir seçenek olmadığını mı söylüyorsun?"

"Sanki böyle bir şey diyebilirmişim gibi. Gabe'e kıçıma tekmeyi basmak için herhangi bir koz verir miyim? Yarın, büyük gününde mor bir gözle takılmasını istemem."

Gabe küçümser bir şekilde güldü. "Kim benim gözümün moraracağını söyledi ki? Seni yere sererim serseri."

Ash gözlerini devirip rahat koltukta biraz daha geriye yaslandı.

"O zaman işin sonu buna mı geldi? Düğün gecesinden önce moruklar gibi bir masanın etrafında oturacak mıyız?"

"Evde bundan daha çılgınca bir şeyi açıklamak zorunda kalacağın bir kadının yok," dedi Jace ifadesizce. "Gerçek bir bekârlığa veda partisi yapsak Mia ve Bethany kıçımızı tekmelerdi. Ve evet, o yüzden de olabileceğinin en fazlası bu. Üzgünüm."

"Zaten öyle işler için artık biraz yaşlandık," dedi Gabe. "Artık ilk kez bir kadına elini süren ergenler gibi davranmak beni çok heyecanlandırmıyor."

"İşte buna içerim," dedi Jace.

"Böyle ifade edince ben de içerim," diye ekledi Ash. "Tanrım o kadar mı kötüydük?"

Gabe güldü. "Belki biraz daha duyarlıydık ama bana üniversite günlerimizi hatırlamadığını söyleme. Gereğinden fazla içki ve gereğinden fazla seks... Ve illa bu sırada da değildi."

"En azından ben yattığım tüm kadınları hatırlıyorum," dedi Jace.

"Çünkü sana hatırlatmak için Ash vardı," diye karşı ateş açtı Gabe anında. "Tarafımı söylememe gerek yok çünkü düzüştüğüm insanları en yakın arkadaşlarımla paylaşmadığım için bana yattığım herkesi hatırlatacak biri yok."

"İşte bu da yeni bir şey," dedi Ash sertçe. "Sanırım yapmadığımız tek o kaldı. Dörtlü seks."

Jace güldü. Birbirleriyle dalga geçerken Gabe de onlara katıldı.

Birkaç içkiden sonra Gabe'in sürekli saatini kontrol etmesi Ash'i eğlendirmişti. Eve, Mia'ya gitmek için sabırsızlanıyordu. Düğünden önceki son gece gelini görmemek-

le ilgili tüm gelenekleri unutarak Gabe tahminen yatağa Mia'yla gidecek ve sabah onla uyanarak tahminen balayına erken başlayıp kızın işe geç kalmasına neden olacaktı.

"Seni tutmayalım," dedi ifadesiz bir sesle Ash.

Gabe bir anda başını kaldırdı, Jace gülerken gözlerinde bir an suçluluk duygusu belirdi.

"Mia'yla ne kadar süre balayı yapacaksınız?" diye sordu Jace. "Hiçbir şey söylemedin ve iş yerindeki takvimini boşalttığını fark ettim."

Gabe'in yüzü düştü. "İki hafta çalışmayacağım. Yanıma telefon veya laptop bile almayacağım. O yüzden yokluğumda şirketi batırırsanız inan beni hiç de mutlu etmezsiniz."

"Haydi oradan," dedi Ash. "Zaten arkana yaslanıp Mia'yla ilgili çeşitli takıntılar yaşarken tüm işi Jace'le ben hallettik."

"İki hafta gittiğine şaşırdım," dedi Jace. "Ben de gidince en az seni bir ay göremeyeceğimizi düşünmüştüm."

"Düşünmedim değil. Ama şimdilik iki hafta... Her halükârda bundan sonra daha fazla tatile çıkmayı planlıyorum. Mia'nın görmek istediği çok yer var ve ben de onu elimden geldiğince gezdirmeyi planlıyorum."

"Bunu hak ediyorsun," dedi Ash içten bir tavırla. "Çok çalıştın. Zaten başından bir kötü evlilik geçti. Şimdi iyi bir kadının var ve işinin meyvelerinin tadını çıkar. Mia'yla işleri mahvetme. O seni sonsuza kadar sevecek bir kadın ve bunu eski karın için söyleyemem."

"Eski karımdan bahsederek bu geceyi mahvetmeyelim," dedi Gabe.

"Çocuk yapma planınız var mı?" diye sordu Jace. "Seni buna da ikna etti mi?"

"Beni bu konuda ikna etmesine gerek yok ki," dedi Gabe omuz silkerek. "Giderek gençleşmiyorum. Tek sıkıntım onun çocuğa hazır olup olmadığıydı. Hâlâ genç. Daha önünde çok zaman var. İstese beklerdim ama büyük bir aile istediği konusunda ısrarcı, o yüzden ne kadar erken o kadar iyi."

"Yani mercimeği fırına ne kadar kısa sürede verirseniz o kadar iyi," dedi Ash.

Gabe kadehini Ash'e eğdi, Jace yüzünü buruşturdu. Görünür biçimde ürperdi ve içkisinden büyük bir yudum aldı.

"Buna bir dur diyelim. Bahsettiğimiz benim kız kardeşim. Şimdi eve gidip gözümün önüne getirdiğiniz sahneleri çamaşır suyuyla falan silmem lazım."

Gabe gözlerini devirdi, Ash güldü. Sonra Gabe kendine geldi ve Jace ile Ash'e baktı.

"İkiniz de burada olduğunuz için çok mutluyum. Yarın yanımızda olmanız Mia için de önemli. Ama benim için daha da önemli. O kadar uzun süredir arkadaşız ki... Yarın orada olmasını en çok istediğim insanlar sizsiniz. Hatta sadece siz ve Mia olsa bile yeter. Tabii bir de Bethany."

Jace sesinde müthiş bir keyifle ve de durumu komik bulduğunu belli ederek, "Çok dokunaklı bir konuşma dostum," dedi.

"Gerçekten de içimden geldi," dedi Gabe içten bir biçimde.

Ash kolunu uzatıp Gabe'le yumruğunu tokuşturdu. "Tebrikler. Senin adına sevindim. Mia'ya iyi bak ve benle Jace'in yanında olduğundan asla şüphe duyma."

Jace de başını salladı.

"Peki bu akşamüstü sorun neydi?" diye sordu Gabe.

Ash, Gabe'in ona hitap ettiğini fark edince telaşla gözlerini kırpıştırdı. Jace de gözlerini ona çevirince yerinde rahatsızca kımıldandı.

"Bir şey yoktu," dedi Ash. "Sadece yapmam gereken işler vardı."

"Ofisinden çıkarken neredeyse beni yere seriyordun ve oldukça düşünceliydin," dedi Gabe. "İki hafta ortadan kaybolmadan önce bilmem gereken bir şey var mı?"

"Senle bir alakası yoktu," dedi Ash hiçbir şey yokmuşçasına.

"Kahretsin," dedi Jace homurdanarak. "Yine sizin aile mi? Seni rahatsız mı ediyorlar? Morukla yediğin yemekten sonra onlara seni rahat bırakmalarını söyledin zannediyordum."

Ash başını iki yana salladı. "Hayır. Onlarla haftalardır konuşmadım. Moruğu gördüm. Üstüme düşeni yaptım. Sonra da annemlere başımdan defolup gitmelerini söyledim."

Gabe güldü. "Bunu görebilmek için orada bir sinek olmayı bile isterdim."

Jace hâlâ somurtuyordu. Ash arkadaşlarının ailesi onu rahatsız etmeye başlayınca onun adına sinirlendikleri için minnettardı.

Gabe ve Jace iş ne zaman ailesine gelse hep arkasındaydılar ama Ash yakın dönemde aile işlerine onların karışmasını istemiyordu. Özellikle de Bethany ve Mia'nın... Hele de çok kırılgan olan ve ailesinin iğneleyici sözlerinin anında hedefi olacak olan Bethany'nin...

"Üstüne gelmediklerinden emin misin?" diye sordu

Jace ısrarla. "Gabe balayı için şehir dışında olacak ama Bethany ve ben buradayız. Biliyorsun istediğin an yanında oluruz."

"Kocaman adamım," dedi Ash. "Yardım olmadan da anne-babama karşı koyabilirim. Yine de teşekkürler. Ve hayır, üstüme falan gelmiyorlar. Sadece bir sonraki hamlelerini bekliyorum."

"Her şey yolundaysa ve ikiniz önümüzdeki iki hafta bensiz her şeyi idare edebilecekseniz, şimdi eve Mia'ma gidiyorum. Bu akşam ne kadar erken biterse o da o kadar kısa zaman sonra benim karım olur ve balayına da o kadar çabuk çıkarız," dedi Gabe.

"İşleri idare etmekten bahsetmişken," diye araya girdi Ash herkes ayağa kalkıp kendi yoluna gitmeden önce. "Neden Charles Willis'le bir anda ipleri kopardığımızı söylemedin. Onsuz kaldığımız ve diğer iki yatırımcıyı da kaybettiğimiz için Paris işini zor kotardık. Bizle paylaşmadığın bir şey mi var?"

Gabe'in ifadesi bir anda kapandı, dudaklarını sıktı. Jace de sorgular bir ifadeyle Gabe'e bakıyordu. Gabe'in onlarla tek paylaştığı şey artık Willis'in onlarla iş yapmayacağı ve biri kaybetme lüksü olmadıkları zengin bir Teksaslı olan diğer iki yatırımcının da işten çekildiğiydi. Fakat bu yatırımcıların yerine yenilerini bulmaya çabaladıkları için ne Jace ne de Ash soru sormaya vakit bulamamıştı. Sıkı çalışıp her şeyi yoluna koymak için ne gerekiyorsa onu yapmışlardı.

"İş için uygun değildi," dedi Gabe gizemli bir tonla. "Paris'te tanıştığımız anda anlamıştım. Ne olursa olsun onunla çalışmayacağımı biliyordum. Bu açık ve net bir

iş kararı. Şirket için en iyi olan buydu. Benim kararımdı. Biliyorum ortaklarımsınız ama sebeplere girecek vaktimiz yoktu. İşi halletmek ve planları tekrardan rayına oturtmak için o an adım atmamız gerekiyordu."

Jace somurttu. Gabe'in açıklamasını yutmadığı açıktı. Ash de yutmamıştı ama Gabe'in yüzü sert, amansızdı. Ve bunun bir iş kararı olduğunu söylemesi de saçmalıktı. Bu kesinlikle kişisel bir karardı. Ash, Paris'te neler olup bittiğini bilmiyordu ama ne olmuşsa bu Gabe'i kesinlikle Charles Willis'e karşı döndürmüştü. Adam HCM'nin işleriyle ilişkisi kesildikten sonra da adeta ortadan kaybolmuştu.

Ash omuz silkti. Bu karmaşıklığa son vermek dışında bir şeyle ilgilenmiyordu. Gabe'in moralini neyin bozduğunu da öğrenmeye pek niyeti yoktu. Olay artık geçmişti kalmıştı. İşe veya kimseye bir zarar gelmemişti, ortada herhangi bir pislik yoktu.

"İşimiz bittiyse, gerçekten de eve, müstakbel karıma gitmek istiyorum," diye ısrar etti Gabe.

Gabe ayağa kalktı, Jace de onu izledi. Tanrım, gerçekten de yaşlanıyorlardı. Saat daha on bile olmamıştı ve çoktan çadırı toplamış dağılıyorlardı. Ancak bu seferki fark evde onları kadınların beklemesiydi. Onların yerinde olsaydı Ash de burada, arkadaşlarıyla çok vakit geçirmek istemezdi.

Onlarla birlikte dışarı yürüdü ve Gabe'in arabaya binmesini izledi. Jace, Ash'e döndü. "Seni eve bırakmamızı ister misin yoksa şoförün yakınlarda mı?"

Ash duraksadı. Konuşacak modda değildi ve kesinlikle Gabe'in sorularından sonra merakı artmıştı. Fakat şimdi

eve bırakılmayı reddederse Jace onu rahatsız eden bir şey olduğundan kesinlikle emin olacaktı. Ash çenesini kapatıp bu teklifi kabul etse daha iyi olacaktı.

"Bethany nasıl?" diye sordu Ash arabaya bindiklerinde. Jace'i Bethany hakkında konuşturursa, çok da fazla Ash'in işlerine burnunu sokmayacağını biliyordu.

Jace'in yüz ifadesi bir anda gülümsemeye dönüştü. "Çok iyi aslında. Okula gideceği için çok heyecanlı."

"Kingston'dan ne haber? Hâlâ eşeklik yapıyor mu?"

Jack Kingston, Bethany'nin üvey kardeşiydi. Ayrıca neredeyse Bethany'yi öldüren adamdı ve şu anda rehabilitasyon görüyordu. Ash kişisel olarak Jace'in bu adamın peşini biraz kolay bıraktığını düşünüyordu. Ash onun yerinde olsa herifi iyice dövüp duvara yapıştırırdı ancak Bethany'yi hali hazırda olduğundan daha fazla incitmemek için Jace, Jack'le rehabilitasyon ve gözetim içeren bir pazarlık yapmıştı.

"Ondan haber almıyoruz ve benim için sorun yok," dedi Jace.

Ash'in kaşı havaya kalktı. "Peki, bu Bethany için bir sorun yaratmıyor mu?"

Jace iç geçirdi. "İyi günleri de oluyor, kötü günleri de. Onu bize odaklandırmaya başarırsam sorun yok. Ama düşünmeye vakti olduğunda endişeleniyor. Adamın her şeyi mahvettiğini biliyor ve niyeyse bunu hâlâ kabul edemiyor. Edebileceğinden de şüpheliyim. Hâlâ onu seviyor ve yaptıkları midesini bulandırıyor."

"Bu kötü işte," diye mırıldandı Ash.

"Aynen."

Apartmanın önüne geldiklerinde Ash, Jace'in onun iş-

lerine burnunu sokacak vakti kalmadığı için rahatlamıştı. Çünkü sokardı. Aynen Jace'in bir sorunu olduğunu düşünse Ash'in yapacağı gibi... Fakat aynı şeyi yapacağını bilmek Ash'in Jace'in ona aynısını yapmasına izin vereceği anlamına gelmiyordu. Evet, belki de bu Ash'i biraz iki yüzlü yapıyordu ama... Kimin umurundaydı ki?

Ash arabadan inerken, "O zaman yarın görüşürüz," dedi Jace.

"Asla kaçırmam. Mia'yı Gabe'e sen mi teslim edecesin?"

Jace'in ifadesi yumuşadı. "Evet."

"Koluna girip yürümeyi prova falan yapsaydık daha iyi olmaz mıydı?" diye sordu Ash.

Tamam, düğünlerle tek deneyimi Gabe'in ilk evliliğiydi ama kesinlikle Gabe ve Mia'nınki kadar büyük ölçekli bir düğünde prova gerekirdi.

Jack güldü. "Evet, dostum prova dün akşamdı ve sen gelmedin. Zaten Gabe'in yanında durmaktan başka bir işin de yoktu orası ayrı. Mia sana ortalarda görünmediğin için kesin kızacak tabii. Seni kolladım ve Gabe'in provaya gelebilmesi için iş yerinde kaldığını söyledim. Gönlünü almış olduk."

"Tanrım," dedi Ash. "Kendimi tam bir hödük gibi hissediyorum. Yemin ederim ki hatırlamadım. Gabe'i ofiste görmeseydim düğünün yarın olduğunu bile hatırlamayacaktım."

"Son günlerde çok fazla kendinde gibi değilsin," dedi Jace meraklı bir sesle. "Her şey yolunda mı? İşte bir sorun yok aslında, tabii bana söylemediğin başka bir şey yoksa. Gabe balayına gitmeden önce her şeyi yoluna koyabilmek için kıçını yırttıktan sonra aslında her şey oldukça sakindi."

"Sadece biraz dalgınım. Bir şey yok onun dışında."

Jace, Ash kapıyı kapatmadan önce öne eğildi. "Bak, işlerin son günlerde farklı olduğunu biliyorum. Ben ve Bethany'den sonra... Bunu anlıyorum. Fakat bir şeylerin değişmesini istemiyorum Ash. Sen ailemsin."

"İşler değişti ama," dedi Ash sessizce. "Ve bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok. Bir sorun yok ama Jace. Mutlu ol ve Bethany'yi mutlu et."

"O zaman aramızda sorun yok değil mi?" diye sordu Jace. "Çünkü son zamanlarda kendinde değil gibisin. Ve bunu tek fark eden de ben değilim."

Ash gülümsemeye çalıştı. "Evet dostum, hiçbir sorun yok. Baş belası bir dadı gibi davranmayı bırak. Eve, kadınına git. Yarın seni takım elbiselerle görürüm. Sadece Mia için buna katlanırım, haberin olsun."

Jace güldü. "Off, sorma. Bethany'yle düğünden kaçmayı planlıyoruz."

"Gün belirlediniz mi?"

Jace ve Bethany her ne kadar Bethany'nin yirmi dördüncü doğum gününde nişanlansalar da henüz düğün için bir tarih belirlememişlerdi, en azından Ash bilmiyordu. Ne var ki son zamanlarda o kadar kopmuşlardı ki bilmesine imkân yoktu.

"Henüz değil," dedi Jace. "Şu Jack'le olan olayların yatışmasını bekliyorum. Evlendiğimizde kafasında böyle bir sorun olsun istemiyorum. Herif rehabilitasyondan çıkıp kendi hayatını yoluna koyduğunda bir gezi planlayacağım ve kumsalda evleneceğiz."

"Kulağa güzel geliyor. O zaman yarın görüşürüz?"

Ash kapıyı kapattı ve şoföre gitmesini işaret etmek için

arabanın yan tarafına vurarak arkasını dönüp binaya yürüdü.

Dairesine girdiğinde yatak odasına gitti ve gözleri sanat galerisindeki satıcının arka taraftan getirdiği tabloya takıldı. Hâlâ sarılı olan ve sergilenmeyen o tablo...

Diğerlerini oturma odasında duvara yaslamıştı ama bunu eve geldiğinde bakabilmek için odasına koymuştu. Şimdi meraktan içi içini yiyordu, o yüzden de ambalajı dikkatlice çıkarttı ve resmi çevirdi.

"Kahretsin," diye fısıldadı.

Bu... Büyüleyiciydi. Kışkırtıcı ve deli gibi seksi.

Josie'ydi.

Daha doğrusu dövmesi veya onun tahminine göre dövmesi bu olmalıydı. Tamam, Ash sadece beli açıldığında dövmeyi görmüştü ama bu resimdeki dövme de aynı yerdeydi ve üzerinde çiçekleri olan bir sarmaşığa benziyordu.

Çıplak bir kadın profilinin resmiydi. Sadece tek bir kalçası görünüyordu, kolları göğüslerini kapatmıştı ama kolunun altından görünen göğsünün çıkıntısı insanı daha fazlasını görmek için çıldırtıyordu. Ve vücudunun yanında kalçasının üzerinden kıvrılıp bacaklarının arasında kaybolan renkli, çiçekli çizimler vardı.

Dövme bacaklarından birinin iç kısmında bitiyordu herhalde ve Ash şimdi bu resimdekinin Josie'nin bedenindeki dövmenin doğru bir taklidi olup olmadığını bilmek için çıldırıyordu. Onun bedeninde gördüğü dövme... Tanrım, Ash bilmek için yanıp tutuşuyordu. Parmaklarını ve dilini dövmenin çizgileri üzerinde gezdirmek için can atıyordu.

Tabloya bakıp her detayı inceledi. Sanat galerisindeki

adam bunu sergilemediği için salak olmalıydı. Çıkartıp bakmış mıydı ki? Deli gibi erotik ama zevkli bir çizimdi.

Uzun sarı saçları sırtına dökülüyor, uçları rüzgâr varmış gibi havalanıyordu. Kolları bedenini sarmıştı ve parmakları göğsüne bastıran diğer kolunun üzerinde bitiyordu.

Narin. Son derece kadınsı. O kadar güzeldi ki Ash'in hayaları sızlıyordu.

Kahretsin! Sadece bir kere tanıştığı bir kadına kafayı takmıştı. Ve bu tablo da hiç yardımcı olmuyordu. Yarın bunu çerçevelettirecek ve odaya girdiğinde görmek için yatağının üstüne asacaktı. Hatta onu yatağının karşısındaki duvara asacaktı, böylece her sabah uyandığında ilk, her akşam uykuya dalmadan önce de göreceği son şey o olacaktı.

Evet, kesinlikle kadına kafayı takmıştı. Hem de her açıdan... Kendine gelmesi gerekiyordu.

Johnny takıları yarından sonraki gün ofise getiriyordu çünkü tüm ofis yarın Gabe'in düğünü için kapalı olacaktı. Ash daha sonra bunları Josie'ye nasıl geri vereceğini bulmalıydı. Postayla gönderebilirdi tabii ama o zaman onu göremezdi. Ve kesinlikle onu tekrar görmeyi planlıyordu. Hem de en kısa sürede.

Bölüm Dört

Gabe'in düğününden sonraki gün Ash ofisinde oturmuş Josie'nin rehin verdiği mücevherlerin içinde durduğu küçük kutuyu inceliyordu. Her bir parçayı incelemiş ve zarar görmemeleri için tekrar kumaşa sarmıştı.

Kalitelilerdi. Ash uzman sayılmasa da mücevherlerin değerli ve gerçek olduklarını anlamıştı. Kesinlikle sahte değillerdi. Rosie'nin onları rehin verdiği fiyattan da çok fazlasını hak ediyorlardı ve Ash'in geri almak için ödediği fiyata bakılırsa tefeci de bunun gayet farkındaydı.

Bu hareketin altında yatan çaresizlik Ash'in hoşuna gitmemişti. Nakit bulmak için mücevherlerini satmak ve başka seçeneği olmadığından da değerlerinin çok altında para istemek... Ash, Josie'ye bu seçim şansını geri verecekti. Peki ama ya diğer seçenekler? Pek yoktu. Ash en azından bu konuda elinden geldiği kadar Josie'ye seçim şansı bırakmayı düşünmüyordu.

Bu tavrı Ash'i kendini beğenmiş ve aşırı talepkâr gösterebilirdi ama zaten bu iki tanıma da uyduğu için umu-

runda değildi. Ash böyle biriydi. Ne istediğini biliyordu, Josie'yi istiyordu. Şimdi artık harekete geçme zamanı da gelmişti.

Dahili telefon çaldı ve anında rahatsız olmuş bir biçimde kafasını kaldırdı.

"Bay McIntyre, kardeşiniz burada, sizi görmek istiyor," dedi resepsiyonisti Elanor, oldukça sinirli bir ses tonuyla.

Ash ve hatta Gabe ile Jace'in Ash'in ailesine karşı nasıl hissettikleri bir sır değildi.

Eleanor yıllardır onlarlaydı ve Ash'e böyle bir bilgiyi vermek zorunda kaldığı için hiç de mutlu olmadığı her halinden belliydi.

Brittany'nin burada ne işi vardı? Annesi kendi ayak işlerini yaptırmak üzere Ash'in kardeşini mi göndermişti? Ash artık ailesinin kendi üzerinde böyle bir güce sahip olmalarını engellemesi gerektiğini bilmesine rağmen gerginliğinin arttığını hissedebiliyordu.

"İçeri gönder," dedi Ash sertçe.

Ash'in aile işlerini ofisinin dışına taşımaya hiç niyeti yoktu. Brittany her ne istiyorsa, ona birkaç dakika verecek ve ardından bu ofiste onun yerinin olmadığını söyleyecekti. Aslında ailesinden kimsenin yeri yoktu ve zaten henüz hiçbiri HCM'nin binasından içeri adım atmamıştı. Zehirlerini tatiller ve aile toplantılarına saklıyorlardı.

Zaten HCM ofislerine girseler, kimsenin konuşmak istemediği korkunç bir sır olarak gördükleri Ash'in başarısını kabul etmek zorunda kalacaklardı. Birinci elden Ash'in onlara ihtiyacı olmadığını ve onların yardımı veya etkisi olmadan başarılı olduğunu görmeleri gerekecekti. Bunu kesinlikle yapmazlardı.

Kardeşi sessizce kapıya vurunca Ash "İçeri gir," dedi. Kapı ağır ağır açıldı ve yüzünden tedirgin olduğu her halinden belli olan kardeşi içeri girdi. Sadece endişeli ve çekingen değil, aynı zamanda dehşet içindeydi, resmen korkmuştu.

"Ash?" dedi yumuşak bir sesle. "Seninle bir dakika konuşabilir miyim?"

Brittany annesinin bir kopyasıydı. Ash'in annesi güzel bir kadındı ve Brittany annelerinden daha fazla olmasa da baştan aşağı hoş bir kızdı. Tek sorun annesinin içinin çirkin olmasıydı ve bu yüzden Ash güzelliğini asla göremiyordu. Çünkü o güzel yüzün ardında yatanları biliyordu. Kendisi hariç başka birini sevmekten aciz biri... Neden çocuk yaptığı Ash için bir muammaydı. Hem de bir tane de değil, dört çocuk...

Brittany dışında Ash'in kendinden büyük iki kardeşi daha vardı. İkisi de erkekti ve ikisi de anne ve babasının himayesi altındaydı. Daha genç olsa da Brittany de otuzuna yaklaşıyordu. Belki de çoktan otuz olmuştu. Ash hatırlayamıyordu ve bunun için üzgün değildi. O da diğer iki erkek kardeşi gibi ailesinin avcundaydı. Belki diğerlerinden de çok...

Anneleri Brittany'yi kocasıyla eline geçirmişti. Brittany üniversiteyi bitirir bitirmez evlendirdiği yaşça büyük bir adam... Zengin. Nüfuzlu. Pek çok önemli bağlantıya sahip bir adam... Evlilik iki yıl bile sürmemişti ve Ash'in annesi sürekli olarak Brittany'yi suçlamıştı. Ash karıştırınca, Robert Hanover'ın defterlerinde daha pek çok kirli iş bulmuştu üstelik.

Adam Ash'in kardeşinin veya herhangi bir kadının ev-

lenmesini isteyeceği biri değildi. Fakat Ash, Brittany'yi, Robert'ın göründüğü gibi bir adam olmadığına dair uyarmasına karşın, kulak asmayarak annesinin isteklerine boyun eğmişti.

Neyse ki evliliğini bitirecek kadar cesur davranmıştı. Ash buna şaşırmıştı.

"Ne var ne yok?" diye sordu Ash temkinli bir tonla.

Masasının önündeki koltuğa oturmasını işaret etti. Brittany koltuğun ucuna oturdu, gerginliği ve belirsizlik vücut dilinden bariz belli oluyordu.

"Yardımına ihtiyacım var," diye fısıldadı Brittany.

Ash tek kaşını havaya kaldırdı. "Sorun ne? Canım annemizle kavga mı ettiniz?"

Ash'e bakarken Brittany'nin gözlerinde kızgınlık belirdi.

"Lütfen yapma Ash. Dalga geçmeni ve aşağılamalarını hak ettiğimi biliyorum. Hatta daha fazlasını da hak ediyorum. Fakat artık bu işin bir parçası olmak istemiyorum. Kurtulmak için de yardımına ihtiyacım var. Buraya gelip de senden yardım istemekten utanıyorum ama gidecek başka bir yerim veya yardım isteyecek kimsem yok. Büyükbabama gidersem anneme söyler ve bana yardım etmez. Favorisi sensin. Diğerlerimize katlanamıyor bile."

Ash, kardeşinin sesindeki samimiyet ve paniğe şaşırmıştı. Öne eğilerek gözlerini kısıp ona baktı.

"Neyin bir parçası olmak istemiyorsun? Ne demek istiyorsun Brittany?"

"Onlardan uzaklaşmalıyım," dedi Brittany titreyerek. "Hepsinden."

"Ne yaptılar?" dedi Ash.

Brittany başını iki yana salladı. "Hiçbir şey. Yani normalden farklı bir şey yok. Hepsini tanıyorsun Ash. Sana her zaman gıpta etmişimdir. Hepsine defolun gidin diyip kendi yolunu çizdin. Benimse tek yaptığım annemin evlenmemi istediği adamla evlenip kötü bir durumun içinde elimden gelenin en iyisi yapmaya çalışıp yine de rezil bir biçimde başarısız olmaktı. Boşanmadan hiçbir şey elde etmedim ve bu umurumda değildi. Sadece bitmesini istiyordum. Ama annemle babamın desteği olmadan elimde hiçbir şey yok. Ve artık bunu istemiyorum çünkü yardımlarının hep bir karşılığı var. Otuz yaşındayım ve hayatım adına gösterecek neyim var? Hayatım yok, param yok. Hiçbir şeyim yok."

Sesindeki keder Ash'i derinden etkiledi. Kardeşinin ne demek istediğini o kadar iyi anlıyordu ki. Onun yerinde rahatlıkla Ash de olabilirdi. Erkek kardeşleri zaten öyleydi. Ash Brittany'nin gözlerindeki gölgeleri ve takındığı yıkılmış ifadeyi beğenmemişti. Her ne kadar daha önceden onursuzca davranıp annelerini taklit etse bile bu dayak yemiş yavru köpek halleri hoşuna gitmemişti.

"Ne istiyorsun?" diye sessizce sordu.

"Bilmemem çok mu zavallıca? Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Gidecek kimsem olmadığı için sana geldim. İşler kötüye gidince arkadaşlarım da gittiler. İşler yolundayken her zaman yammdaydılar ama gerçek destek, gerçek dostluk için onlara güvenemem."

"Sana yardım edeceğim," dedi Ash sakince. "Jace önceden Mia'nın ve yakın zamana kadar da nişanlısının yaşadığı bir daireye sahipti. Daire öyle boş boş duruyor şimdi. Onu satın alabilirim veya en azından seni başka bir yere yerleşene kadar oraya yerleştirebiliriz."

Brittany'nin gözleri şaşkınlıkla açılmıştı.

"Bir işin var mı?" diye sordu Ash.

Brittany kızardı ve bakışlarını yere çevirdi.

"Brittany, seni eleştirmiyorum," dedi Ash nazikçe. "Sadece nasıl bir yardıma ihtiyacın olduğunu anlamaya çalışıyorum."

Brittany başını iki yana salladı. "Hayır. Anne ve babamla yaşıyordum. Çalışmak istemediğimden değil ama neyi başarabilirim ki?"

"Pek çok şeyi başarabilirsin," dedi Ash. "Zekisin. Diploman var. Sadece dışarıya, gerçek dünyaya çıkıp onu denemeye korkuyorsun."

Brittany başıyla ağabeyini onayladı.

"Sana otellerden birinde bir iş bulabilirim. Fakat Brittany şunu anlaman lazım. Bu gerçek sorumluluklar isteyen gerçek bir iş olacak. Seni işe sokabilirim ama işini yapmazsan kaybetmeni engelleyemem. Anlıyor musun?"

"Anlıyorum ve teşekkür ederim Ash. Ne diyeceğimi bilmiyorum. Biz... Ben, sana çok kötü davrandım." Ash'e samimiyetle bakan Brittany'nin gözleri doldu. "Seni kontrol edemedikleri için senden nefret ediyorlar. Ve onların beni kontrol etmesine izin verdim. Ama artık karşı çıkacağım ve benden de nefret edecekler."

Ash uzanıp kardeşinin elini tuttu, ona güven vermek istercesine sıktı.

"Onlara ihtiyacın yok Brittany. Genç ve zekisin. Kendi başına ayakta durabilirsin. Sadece ilk başta biraz yardıma ihtiyacın var. Ama buna hazır ol. Güçlü olmalısın. Annemiz tam bir kaltak ve ne yaptığını öğrenince cephanesindeki tüm silahları denemekten çekinmeyecektir."

"Teşekkürler," dedi Brittany fısıldayarak. "Bir şekilde Ash, sana bunu geri ödeyeceğim. Yemin ediyorum."

Ash, Brittany'nin tekrardan elini sıktı. "Benim için yapabileceğin tek iyi şey kendi hayatını yaşamak ve seni tekrardan avuçlarının içine almasına izin vermemek. Yardım edeceğim. Seni bu sıkıntılardan uzak tutmak için elimden geleni yapacağım. Ama sen de güçlü olmalısın. Tekrardan aile olabileceğimize inanmak istiyorum."

İki eliyle ellerini kavradı ve bakışları buluşunca gözleri parladı. "Ben de bunu çok isterim Ash."

"Dairenin ne halde olduğuna bakmak için Jace'i arayayım. Seni oraya yerleştiremezsek ne yapacağımıza bakarız. Senle gelip eşyalarını annemden almamı ister misin?"

Brittany başını iki yana salladı. "Ben her şeyi paketledim. Yani kıyafetlerimi falan. Başka toplayacak bir şey kalmadı. Onlar da yanımda zaten. Bavullarım resepsiyon tarafında. Senin ofise de taksiyle geldim. Beni görmeyi reddedersen ne yapacağımı bilmiyordum."

"Peki. O zaman Jace'i arayayım ve çantalarını alalım. Bu akşam seni bizim otele yerleştireyim. Daireye eşya almak lazım. Bugün onu hallederim ve ilk maaşını alana kadar sana yetecek parayı bankaya yatırır, sana bir de kart çıkartırız. Birkaç gün yerleşmene bak ve sonra da iş için bana gel. O zamana kadar sana bir şeyler bulurum."

Brittany bir anda ayağa kalktı ve masayı geçerek Ash'in boynuna sarıldı. Ash de sandalyesinden kalkıp düşmesin diye onu yakaladı ve kollarını kardeşine doladı.

"Harikasın Ash. Tanrım, seni çok özlemişim. Sana kötü davrandığım için özür dilerim. Beni kovsan ve bir daha görmesen bile buna hakkın vardı. Benim için bu yaptığını asla unutmayacağım. Asla."

Sesindeki hararet, Ash'i sarılma faslının bitmesini beklerken gülümsetti. Bugün kardeşinin ofisine geleceğini ve bir nevi aileyi yeniden bir araya getireceğini kim düşünürdü? Gabe ve Jace buna kesinlikle inanamayacaktı. Gerçi Gabe ancak iki hafta sonra öğrenecekti.

Jace ise tahminen kardeşine yardım ettiği için Ash'in aklını kaçırdığını düşünecekti. Ancak Ash ona sırtını çeviremezdi. Ailesinin ona yaptıklarına rağmen Brittany hâlâ onun küçük kardeşiydi ve beraber yeni bir sayfa açabilirlerdi. Ash ailesiyle bu kadar kopuk olmayı sevmiyordu. Herkesin zaten sahip olduğu şeyi, düzgün bir aileyi istiyordu. Arkasını kollayan, onu koşulsuz seven ve destekleyen insanlar...

Bu ilişkiyi Gabe, Jace ve şimdi de Mia ve Bethany'yle kurmuştu. Ancak kendi kanından olanlarla asla kuramamıştı. Belki Brittany tüm bunları değiştirirdi. Büyük mutlu bir aile olamasalar da en azından kardeşiyle düzgün bir ilişkisi olabilirdi.

"Şoförüm seni otele bırakır. Elanor'dan ona gelip çantalarını almasını söylemesini rica ederim. Ayrıca arayıp oraya vardığında odayı da hazırlatırım. Hesabını açmak için bankaya senin gitmen gerekecek. O işlerde de Elanor sana yardım eder. Ama şimdilik biraz dinlen. Yarın daireye taşınırsın."

Brittany tekrar ona sarıldığında Ash hoşgörüyle gülümsedi. Arkasını dönerken Brittany gözlerindeki yaşı sildi.

"Bu benim için çok önemli Ash. Bana dünyaları verdin. İyiliğinin altında kalmayacağıma yemin ediyorum."

"Sadece mutlu ol ve onların seni kendi içlerine geri çekmelerine izin verme," dedi Ash ciddi bir tonla. "Annem

kolay kolay vazgeçmez Brittany. Bunu bilmeli ve hazır olmalısın. Herhangi bir hamlede bulunursa, bana gel. Ben hallederim."

Brittany yorgunlukla gülümsedi ve kapıya doğru yöneldi. Fakat sonra elini kapının kulbuna koyup durdu.

"Hep sana imrendim Ash. Hatta dürüst olmam gerekirse, seni hep kıskandım. Ama dedikleri gibi biri değilsin. Sana yaptıkları yüzünden onlardan nefret ettim. Bana yaptıkları yüzünden de... Ve her şeye izin verdiğim için kendimden de nefret ediyorum."

"Nefretini bile hak etmiyorlar," dedi Ash sessizce. "Üzerinde böyle bir güçleri olmasına izin verme. Kolay olacağını söylemiyorum ama seni yere serip orada yatmanı sağlamalarına izin veremezsin."

Brittany başını salladı ve hafifçe gülümsedi. "Seni yakında görürüm. Görmek isterim yani. Belki bir yemek yeriz. Daireye geçince ikimize yemek yapabilirim."

"Buna sevinirim," dedi Ash içtenlikle. "Kendine dikkat et Brittany. Bir şeye ihtiyacın olursa da beni ara."

Kardeşi kapıdan çıkar çıkmaz Ash, Eleanor'u aradı ve ihtiyacı olanları sıraladı. Brittany'ye para yatırabilmek için en kısa sürede bir banka hesabı açmasına yardımcı olması talimatını verdi.

Ne gündü ama! Demek ki Brittany'nin biraz da olsa cesareti vardı. Biraz geç kalmıştı ama yine de hiç harekete geçmemesinden iyiydi. Ash'in diğer iki kardeşinin, ailelerine ve moruğa karşı çıkacak ne cesaretleri, ne de istekleri vardı. Ash'in onlarla bir işi olmazdı. İkisi de kırklarındaydı ve kendi kendilerine veya ailelerine bakmaktan acizdiler. Kahretsin, Ash'in hiç görmediği yeğenleri vardı. Baldız-

larıyla ilgili ailelerinin kontrolünde olan zayıf erkeklerle evlendikleri hariç hiçbir şey bilmiyordu.

Ash asla öyle olmayacaktı. Asla onlardan olmayacaktı. Ve şimdi Ash'e kalırsa, Brittany'nin de asla öyle biri olmasına izin vermeyecekti.

Kardeşinin temiz bir başlangıç yapıp ailesinin kontrolü altından sıyrılmasının mümkün olup olmayacağını göreceklerdi. Fakat gerçek hedefi buysa, Ash her daim Brittany'ye yardım etmeye hazırdı. Brittany gençti, güzeldi. İnanılmaz kötü seçimler yapmış olsa bile, yine de zekiydi. Bunları tersine çevirerek doğru yolda yürümeye vakti vardı.

Hayatta herkes hata yapardı ve herkes bu hataları telafi etme şansını hak ederdi. Ash sadece Brittany'nin arkasını dönüp önüne bakmasını diliyordu.

Eleanor, Brittany'nin ulaştığını haber verince Ash çekmecesine tıktığı mücevher kutusuna bakmak için çekmeyi açtı. Ona bakarken, kutuya parmağıyla hafifçe dokundu.

Brittany işi hallolmuştu, şimdi esas meşguliyetine dönme zamanı gelmişti.

Josie.

Bölüm Beş

Josie annesinin takılarını satmak için birkaç gün önce ziyaret ettiği tefeciye bakıp sesini yükselterek "Ne demek hepsini sattınız?" diye sordu.

Adam kızı hafifçe süzdü. "Sattım. Takıları beğenip almak isteyen bir müşterim vardı."

Josie sinirle ellerini ovuşturdu. "Bana adresini verebilir misiniz? Bir isim? Veya telefon numarası? Onları geri almak istiyorum."

"Rehin bırakma seçeneğiniz vardı Bayan Carlysle," dedi adam sabırlı bir biçimde. "Borç verirken özellikle eşyalarınızı geri alma seçeneğini isteyip istemediğinizi sormuştum."

"Ama o şekilde vereceğin para yeterli değildi," dedi Josie. "O anda paraya ihtiyacım vardı. Bekleyemezdim. Şimdiyse durum farklı. Param var ve annemin mücevherlerini geri almam gerek. Ondan geriye sadece bunlar kaldı. Büyükanneme aitlerdi. Tanrım, bu kadar çabuk satıldıklarına inanamıyorum."

"Sanırım bunu yapamayacağımı biliyorsunuz," dedi adam.

Josie yine sinirden eliyle yüzünü sildi. Bir gün daha bekleseydi... Ancak birinin galeriye girip onun işlerini çok beğenip hepsini satın alacağını nereden bilebilirdi ki? Hem de satıcının istediğinden daha fazla para ödeyerek! Çılgıncaydı. Tabii bu şansından ötürü aşırı mutluydu. Ancak annesinin takılarını rehin bırakmadan önce bir gün daha beklese şimdi burada, tefeci dükkânında onları geri almak için deli gibi çabalamasına gerek kalmayacaktı.

"En azından kim satın aldıysa onunla temasa geçip telefonumu verebilir misiniz? Beni aramalarını söyler misiniz? Ne ödedilerse iki katını vereceğim. Kesinlikle geri almam lazım."

Adam iç çekti ve kıza boş bir kâğıt uzattı. "Söz veremiyorum ama bilgilerinizi yazın, ilgili kişiye iletirim. Normalde böyle bir şey yapmam. Satıldı mı artık elimden çıkmış demektir. Bana takılarını sattığınız anda tüm haklarınızı feragat ediyorsunuz."

"Biliyorum, biliyorum," dedi Josie adını ve soyadını aceleyle yazarken. "Hatanızın yapmadığınızın, suçlunun siz olmadığının farkındayım. Bu kadar aceleci davrandığım için asıl suç benim. Ama gerçekten o mücevherleri ne kadar çok geri almak istediğimi o kişiye iletebilirseniz çok sevinirim."

Adam kâğıdı alırken omuz silkti. "Elimden geleni yapacağım."

"Teşekkürler," diye fısıldadı Josie.

İstemeye istemeye arkasını dönüp çıktı. Çok mutlu olması gerekiyordu. Resimleri satılmıştı. Hem de hepsi! Ve

Bay Downing ona diğer işlerini de, hatta ne isterse getirmesini söylemişti. İlgilenen bir alıcı vardı ve ne getirirse getirsin alabileceğini söylemişti.

Günün üzerine çöken tek kara bulut annesinin mücevherlerinin gitmesiydi. Bay Downing ona çeki verdiğinde çok mutlu olmuştu. Tutar beklediğinden daha fazlaydı. Birkaç aylık kirası ve mutfak alışverişi parası çıkmıştı. Daha da önemlisi aldığından sattığında çok daha fazlaya mal olacağını bilse de, mücevherleri geri alacak parası vardı.

Çeki bankada bozdurduktan sonra soluğu tefecide almıştı. Ve kendine bir daha asla o mücevherlerden ayrılmayacağına dair söz vermişti. Fakat işte şimdi annesiyle arasındaki son bağ olan mücevherleri kaybetmişti.

Dükkândan çıkıp kalabalık sokağa adım attı ama nereye gittiğinden emin değildi. Sağa döndüğü anda tanıdık bir yüzle karşılaştı ve durdu. Birkaç gün önce parkta tanıştığı adama gözlerini hızla kırparak bakakaldı. Adam orada öyle duruyordu ve Josie'yle karşılaştığına hiç de şaşırmış görünmüyordu. Hatta adeta orada onu bekliyormuş gibiydi. Saçma bir düşünceydi ama bu beklenmedik karşılaşma adamı hiç de şaşırtmamıştı.

"Josie," dedi Ash.

"Selam," dedi Josie de zorlukla.

"Sanırım ben de sana ait bir şey var."

Ash ona kapağı açık bir kutu uzattı. İçine bakar bakmaz Josie'nin nefesi tutuldu, göğsü sıkıştı ve kafa karışıklığı içinde bakışlarını Ash'e kaldırdı.

"Bunları nasıl ele geçirdin? Anlamıyorum. Bunlara nasıl ulaşabildin? Burada olduklarını nasıl bildin?"

Ash gülümsedi ama bakışları deliciydi. O yeşil gözlerin içinde hiç gülümseme yoktu.

"Dükkâna sattıktan sonra aldım. Oradan çıktığına göre bunları geri istediğine eminim."

"Tabii ki geri istiyorum. Ama bu sorumu cevaplamıyor. Bunları nasıl ele geçirdin?"

Ash sabırsızlıkla başını iki yana salladı ve sonra bakışları Josie'nin boynuna kitlendi. Şimdi çıplak olan boynuna... Bakışları anında merakla parladı. Josie de içgüdüsel olarak elini önceden kolyenin bulunduğu yere kaldırdı.

Ash, Josie'nin kolyeyi bir süredir taktığını anlamıştı. Boynunun etrafında ince daha açık renk bir çizgi vardı.

"Bu mücevherlerden nasıl haberin olduğunu açıklamaz," dedi Josie boğuk bir sesle.

"Önemli mi?" diye sordu Ash sevecen bir tonla.

"Evet, tabii ki önemli! Beni takip mi ediyordun?"

"Kişisel olarak mı? Hayır."

"Başka birine beni takip ettirdiğini bilmek kendimi daha mı iyi hissettirmeli?" diye sordu Josie. "Bu... Bu çok tüyler ürpertici."

"Mücevherlerini geri istiyor musun?" diye sordu Ash.

"Tabii ki," diye rahatsız olmuş bir tonla yanıtladı Josie. "Ne kadar istiyorsun?"

"Para istemiyorum."

Josie endişeli gözlerle onu süzerek bir adım geri attı. Halka açık bir caddeydiler ve her yerde insan vardı ama Ash ona zarar vermek isteyen kafayı yemiş kaçığın tekiyse bu çok bir şey fark ettirmezdi.

"İyi, o zaman ne istiyorsun?"

"Akşam yemeği. Bu akşam. Mücevherleri de yanımda getiririm. Karşılığında tek istediğim bana bu akşam yemekte eşlik etmen."

Josie başını iki yana salladı. "Asla. Seni tanımıyorum. Seninle ilgili hiçbir şey bilmiyorum."

Ash sabırla gülümsedi. "İşte akşam yemeğini tam da bu yüzden yiyiyoruz. Beni daha iyi tanıyabilesin diye."

"Benim hakkımda, senle ilgili bildiklerimden çok daha fazla şey biliyorsun," diye patladı Josie bir anda. "Beni nerede bulacağın ve nelerle uğraştığım da dâhil."

Ash bakışları tekrardan Josie'nin çıplak boğazına dönerken, "Kolyeyi neden takmadın?" diye sordu.

Ash'in bakışları Josie'nin kendini fazla ortalıkta ve kolay incinebilir hissetmesine sebep oluyordu. Onun önünde çırılçıplak kalmıştı sanki. Bir anda onun bakışlarından çıplak tenini saklamak istermiş gibi diğer elini boynuna götürdü.

"Seni ilgilendirmez," dedi Josie kısık bir sesle.

"Beni ilgilendirmesini sağlayacağım."

Josie'nin gözleri büyüdü. "Gerçekten de seninle akşam yemeğine çıkacağımı mı düşünüyorsun? Beni takip ettin, pardon ettirdin. Hiç de haddin olmayan kişisel sorular soruyorsun ve annemin mücevherlerini iade etmek için bana neredeyse şantaj yapıyorsun."

"Anladım, demek annene aitler," dedi Ash tatlı bir sesle. "Senin için önemli olmalı."

Josie'nin göğsüne bir ağrı girdi ve kendine gelmek için derin bir nefes alması gerekti.

"Evet, aynen öyle," dedi sessiz bir tonda. "Sattığım için çok pişman oldum. Keşke bir gün daha bekleseydim. O mücevherleri mutlaka geri almalıyım. Ondan geriye sadece bunlar kaldı. Bana onlar için ne ödediğini söyle, ben de sana parayı veriyim. Lütfen."

"Josie, paranı istemiyorum. Zamanını istiyorum. Bu akşam bir akşam yemeği... Ortalık bir yerde... Seni kandırmaya çalışmıyorum, ortada bir hile yok. Sadece kendini getir yeter."

"Peki, ya sonra ne olacak? Beni rahat bırakacak mısın?"

"Buna söz veremem," dedi Ash. "İstediklerimin peşinden giderim. Önüme bir engel çıktığında pes etseydim çok başarılı olamazdım, haksız mıyım?"

"Beni tanımıyorsun," dedi Josie öfkeyle. "Beni istemiyorsun. Nasıl isteyebilirsin ki? Benimle ilgili hiçbir şey bilmiyorsun."

"Bu yüzden seninle akşam yemeği yemek istiyorum," dedi Ash yine sabırla.

Fakat Josie, Ash'in sabrının hızla tükendiğini görebiliyordu. Sesi değişmese de, gözlerinden sabırsızlık okunuyordu. Kesinlikle istediğini elde etmeye alışık biriydi. Sadece ona bakarak bile bunu söyleyebilirdi. Neden onu istiyordu ki? Bu adamın ondan istediği ne olabilirdi?

Çok fazla kadın araması gerekmeyen bir adamdı belli ki. Hatta şu anda bile kapısında bir sürü kadın dizilmiş olmalıydı. Kesinlikle zengindi. Zenginlik ve ayrıcalık kokan, adeta GQ dergisinden fırlamış bir havası vardı. Kendine güveniyordu, hatta biraz kibirliydi ve bu da Josie'nin Ash'in istediğini sadece elde ettiğini değil, ne istediğini de bildiğini anlamasına yetmişti.

Kibir normalde Josie'ye çekici gelen bir özellik değildi. Ancak Ash'e bu burnu havada tavırlar yakışıyordu. Üstüne oturuyordu. Kıyafetleri ve genel tavırları da yakışıyordu. Ayrıca bakışlarında Josie'nin midesini hoplatan bir şey vardı. İlk karşılaşmalarında da böyle olmuştu. Midesi adeta

takla atmış ve Josie'ye önceden asla düşünmeyeceği şeyleri düşündürtmüştü. Ash ona daha önceden istemediği veya istediğini bile fark etmediği şeyleri arzulatmıştı.

Ve Josie işte tam da bu yüzden ondan nefret ediyordu. Ash, Josie'nin yerine oturmuş hayatını alt üst etmişti. Tamam, belki her şey çok yerli yerinde değildi. Rutine bağlanmış bir hayatı yoktu ama bu Josie'nin tercihiydi. Yine de rahattı, kim olduğunun farkındaydı. Ta ki Ash'e rastlayana kadar... Parktaki karşılaşmaları Josie'nin bir anda kendisiyle ilgili her şeyi sorgulamasına neden olmuştu.

Ash sessiz kalabilen bir adam değildi. Hakkı tanıdığında Josie'nin tüm dünyasını alt üst edecek biriydi. Josie bunu hayatındaki diğer şeyleri bildiği kadar iyi biliyordu. Ash kontrolü seven ve bunu talep edecek biriydi. Konuşma şeklinden, duruşundan, her şeyinden bu belliydi. Kolyenin önemini anlamak için uğraşmıştı. Ne olduğunu biliyordu ve bu gibi bir kolyenin nasıl bir hayat şeklini temsil ettiğine dair de bilgisi varmış gibi konuşuyordu.

Fakat Ash, Michael gibi olmazdı. Hem de hiç alakası olmazdı. Ve bu da her ne kadar Josie'nin merakını uyandırsa da korkutuyordu da. Ash onu meraklandırmıştı, Josie bunu inkâr edemezdi. Kendisiyle ve ayrıca Michael'la ilişkisiyle ilgili her şeyi sorgulamasına neden olduğunu da inkâr edemezdi. Hatta o kolyeyi şu anda takmamasının sebebi de Ash'ti.

Ve şimdi Ash onun önünde, elinde annesinin mücevherleriyle durmuş, onları Josie'ye iade etme karşılığında kendisiyle bir akşam yemeği yemesi konusunda ısrar ediyordu. Ne var ki, bakışları çok daha fazlasını vaat ediyordu. Ash'in sadece akşam yemeğiyle yetineceğini düşünmek için Josie'nin aptal olması gerekirdi.

Ve Josie aptal değildi. Aralarındaki çekimi –o kıvılcımı– hissetmişti. O da hissetmişti. Ash'in onunla neden ilgilendiğini anlamak imkânsız olsa da, Josie kesinlikle kendisiyle ilgilendiğini biliyordu. Peki ama ne kadar bir süre için? Kendisi gibi kadınlar erkeklerin ilgisini uzun süre çekemezdi. Ve Josie'nin Ash'in kısa süreli oyuncağı -elde edilmesi gereken bir oyuncak, aşılması gereken bir engel- olmaya hiç niyeti yoktu.

"Josie?" diye sordu Ash. "Yemek? Bu akşam?"

Josie iç geçirerek, sıkıntılı bakışlarını hâlâ elinde duran kutuya çevirdi. Mücevherleri geri istiyordu. Onun için paha biçilmezdiler. Ondan para istemediği için aslında rahatlamış olmalıydı. Tablolarının satışından aldığı para ona aylarca yeterdi. Fakat bunun yerine parasını alıp ona mücevherleri geri vermesini ve yürüyüp gitmesini tercih ederdi. Hayatından uzaklaşmasını... Çünkü bu adam her şeyi alt üst edecek biriydi. Buna şüphe yoktu.

Tek istediği bir akşam yemeğiydi. Basit bir yemek... Josie daha önce de erkeklerle akşam yemeklerine çıkmıştı. Dışarıya. Biraz yemek. Biraz muhabbet. Ondan sonra yürüyüp gidebilir ve onu bir daha görmeyebilirdi.

"Tamam," diyerek sonunda teslim oldu. "Nerede ve kaçta?"

"Seni yedide alırım."

Josie başını iki yana salladı. "Hayır. Seninle orada buluşurum. Bana sadece nereye kaçta gelmem gerektiğini söyle."

Ash güldü. "Çok zorsun ama bu sefer pes ediyorum. Sadece seni şimdiden uyarıyorum. Bu seninle ilgili bir konuda son kez pes edişim olacak."

Josie'nin gözleri kısıldı. "Seninle yemeğe çıkmam için önüme çok da haklı nedenler sunmuyorsun."

Ash ağzının kenarını yukarı kaldırarak hafifçe gülümsedi. "Sadece sana dürüst davranıyorum."

"Saat? Mekân?"

"Yedi buçuk," dedi Ash yumuşak bir sesle. "Bentley Oteli. Lobide buluşuruz."

"Mücevherleri de yanında getireceksin."

Ash elindeki kutuya baktı ve bakışlarını ona çevirdi, duydukları onu eğlendirmişçesine gözleri parlıyordu. "Akşam beni ekeceğinden emin olmasam sana bu kutuyu şu anda verirdim. Senin için bu kadar özel bir şeyi alıkoymak gibi bir niyetim yok. Fakat yemeğe gelmeni sağlayacağı için şimdilik bunları rehin tutuyorum. Ve evet, tabii ki onları yanımda getireceğim. Sözümde dururum Josie. Benimle bir akşam yemeği yediğin takdirde mücevherler senin olacak. Aramızda başka hiçbir şey olmasa bile."

Josie derin bir nefes verdi, omuzları rahatlayıp düştü. "Tamamdır. Yedi buçukta görüşürüz o zaman."

Ash parmağını uzatıp yanağına dokundu, parmağı çenesine indi. "Sabırsızlıkla bekliyorum. Konuşmamız gereken çok şey var."

Son cümlesini söylerken eli bir zamanlar kolyenin olduğu yerde, boynundaki girintinin üzerinde durdu. Ne demek istediği çok barizdi. Josie'nin durumunu öğrenmek istiyordu. Kolyeye ne olmuştu? Neden onu artık takmıyordu?

Josie iç geçirdi ve arkasını dönüp yürüdü. Josie sebebinin Ash'in ta kendisi olduğunu nasıl söyleyebilirdi ki?

Bölüm Altı

Ash, HCM'nin sahip olduğu pek çok otelden biri olan Bentley Otel'in lobisinde durmuş saatine bakıyordu. Tekrardan girişe doğru dönüp sinirli sinirli soludu.

Josie gecikmişti.

Belki de gelmeyecekti.

Ash, Josie'nin geleceği üzerine bahse girebilirdi. Annesinin mücevherleri onun için çok önemliydi ve Ash yemeğe çıkması için ona şantaj yaparak her ne kadar tam bir pislik gibi davrandıysa da bundan çok da pişman olduğu söylenemezdi. Eğer istediğini elde etmesine sebep olacaksa hele hiç pişman değildi.

Josie'yle geçirilecek birkaç saat...

Ağzından çıkmak için adeta dudaklarını yakan bir düzine sorusu vardı. Neden o kolyeyi artık takmadığını bilmek istiyordu. Ona o kolyeyi veren adam hâlâ hayatında mıydı? Diğer adamı hayatından çıkarmaması onun planlarını değiştirmeyecekse bile, bir ilişkisi yoksa işler onun için çok daha kolay olacaktı.

Sekize çeyrek kala Ash doğruldu, yavaş yavaş Josie'nin artık gelmeyeceğine inanmaya başlıyordu. Tüm bedeni hayal kırıklığıyla sarsılıyordu.

Bu hisse hiç alışık değildi. Sadece onu bu akşam ektiği için Ash'in pas edeceğini düşünüyorsa yanılıyordu. Josie'nin bu davranışı sadece kararını daha da pekiştirirdi.

Tam telefonu alıp şoförünü arayacaktı ki, Josie otelin ön kapısından içeri daldı. Adeta acele etmiş ve rüzgâr uzun bukleleriyle oynamış gibi görünüyordu, yanakları kızarmış, saçları dağılmıştı.

Bakışları Ash'i bulduğunda bir an duraksadı, birkaç metre ötede durdu. Ash bir anda kendini ona doğru yürürken buldu. Aslında ilk adımı atan o olmazdı. İnsanlar ona gelirdi. Diğer türlüsü imkânsızdı. Yine de fikrini değiştirip kapıdan dışarı fırlamadan önce Josie'ye yakın olmak istiyordu.

"Josie," diyerek yumuşak bir sesle onu karşıladı.

"Özür dilerim geciktim. Resim çiziyordum," dedi Josie nefes nefese. "Ve o kadar dalmışım ki zamanı fark etmedim bile."

Ash, Josie'nin omzunda asılı aşırı büyük çanta ve parmaklarının ucundaki boya kırıntılarına baktı. Daha sonra baştan aşağı, onunla ilgili her detayı aklına kazımak için onu iyice süzdü.

"Sorun değil. Masamızı kimseye vermediler," dedi Ash. "Hemen yemek yemek ister misin? Yoksa önce bir içki mi içelim?"

Josie'nin suratı ekşidi. "Ben çok içki içmem. Yani, karşı olduğumdan falan değil tabii ki ama sadece önemli günlerde içiyorum. Hem de böyle zor bulunan fazla şatafatlı

şeyler içiyorum. Gerçi arada sırada bir kadeh şarap da fena gitmez."

Ash güldü. "Mia, Bethany ve onların arkadaşlarıyla çok iyi kaynaşırsın."

Başını anlamamış bir biçimde yana eğdi. "Mia ve Bethany de kim?"

Ash girmesi için kolunu uzattı ve restorana doğru giderken kendi kolunun üstüne yerleştirdi.

"Mia benim iş ortağım, Gabe'in karısı ve diğer iş ortağım Jace'in kardeşi. Bethany de Jace'in nişanlısı."

"Kulağa büyük mutlu bir aile gibi geliyor," dedi Josie.

"Bir nevi öyle."

Restorana geldiler ve şef garson onları Ash, Gabe veya Jace ne zaman burada yemek yemek isteseler onlar için ayrılan masaya yönlendirdi.

Josie, Ash'in karşısına oturdu ama rahat değildi. Sandalyenin kenarında oturuyordu ve bakışları sağa sola ve Ash'in arkasına kayıyordu. Huzursuz görünüyordu, adeta burada onunla olmak yerine başka bir yerde olmak ister gibiydi. Ash'in egosu resmen ayaklar altındaydı. Normalde kadınlara kendileriyle yemeğe çıkmaları için şantaj yapması gerekmezdi.

"Şarap alır mıydınız?" diye sordu yanlarına gelen garson.

Josie başını iki yana salladı. "Hayır, su yeterli. Teşekkürler."

"İki tane olsun," diye mırıldandı Ash garsona.

"Şarap tercih ediyorsan ben seni tutmayayım. Sadece içip eve dönmekle uğraşmak istemiyorum. Alkol kafamı bulandırıyor. Son yapmak istediğim şey hava kararduktan sonra Manhattan'da karanlıkta tökezleyerek dolanmak."

"İçki seni çarpıyor ve kafayı bulmak istediğinde de kız içecekleri içiyorsun. Bunu hatırlamam lazım."

Josie dudaklarını içine çekti ve gözleri parıldadı. Ash neredeyse onu gülümsetmişti. Bu kadar mı acımasızdı? Kadınların onun çekiciliğine kapılmalarına alışıktı ama Josie'nin yanındayken kendini hiç de çekici hissettiğini söyleyemezdi. Josie'yle ilgili bir şey içindeki mağara adamı güdülerini ortaya çıkartıyordu. Kükreyip, göğsünü yumruklayıp onu mağarasına sürüklemeden Josie'nin önünde anlamlı cümleler kurmayı başarabildiği için şanslıydı.

Aslında onu mağarasına sürüklemek pek iyi olmazdı.

Josie onun kıçını tekmelemekle kalmaz, Ash de bir daha onu göremezdi.

Garson siparişlerini alıp ortadan kayboldu. Yalnız kalır kalmaz Josie başını kaldırıp Ash'e baktı. Gözlerinde soru işaretleri vardı.

"Mücevherleri getirdin mi?" diye sordu nazikçe.

Ash ceketinin iç cebine elini uzatıp ufak, çekince büzülen bezden bir kese çıkarttı. Masaya koyup önüne itti ama Josie'nin uzanıp almasına izin vermeyerek elini üzerinde tuttu.

"Anlaşma yemekti," dedi Ash. "Mücevherleri sana şimdi vereceğim ama alır almaz buradan kaçıp gitmeyeceksin."

Josie kızardı ama Ash bunun nedeninin utanç mı yoksa suçluluk duygusu mu olduğunu anlayamadı. Belki de Josie gerçekten koşup kaçmayı aklından geçirmişti.

"Sayende kendime güvenim epey darbe aldı," dedi Ash daha önce aklından geçeni yüksek sesle söyleyerek. "Bu kadar mı iticiyim Josie? Bana parkta öyle tepki vereceğini

düşünmemiştim. Sen de aramızdaki çekimin en az benim kadar farkındaydın. Sanki cüzzamlıymışım da benimle aynı havayı bile solumak istemiyormuş gibi davranıyorsun."

Josie'nin parmakları kesenin üzerinde kıvrılıp Ash'in parmaklarına değdi. Anında Ash'in omuzlarına doğru bir sıcaklık dalgası yükseldi. Hem de sadece bir dokunuşla... Oldukça basit bir şey... Arkasında hiçbir şey yatmayan bir hareket... Çok küçük bir şeydi ama bir anda havada farkındalık dalgaları yükselmişti. Hayır, bunu sadece Ash hissetmemişti ama varlığını kabul eden sadece kendisiydi.

"İtici olmadığını biliyorsun," dedi Josie. "Bunu söylememe gerek yok. Eminim duyuyorsundur. Kadınlar tahminen sana iltifat edebilmek için birbirleriyle yarışıyorlardır."

"Başka kadınlar umurumda değil," dedi Ash bir anda açık sözlülükle. "Beni senin ne düşündüğün ilgilendiriyor."

Josie dikkatli bir biçimde elini geri çekti. Mücevher kesesine sıkıca, adeta Ash'in onu almasını engelleyeceğinden korkar gibi sarılmıştı. Ash geri almayı denemeyince Josie hemen keseyi açarak iki yüzük, bir kolye ve bileziği çıkarttı.

Gözlerinden rahatladığı belli oluyordu. Mücevherlerin üzerinde parmaklarını gezdirirken gözlerinin içi parladı. Bakışları uzaklara kaydı ve gözlerini tekrardan Ash'e kaldırdığında kenarları hafif nemliydi.

"Annemi bana geri verdiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Ondan geriye sadece bunlar kaldı. Büyükannemden de... Bir gün ben de kendi kızıma bunları vermek

istiyorum. Annem de büyükannem de harika kadınlardı. Bu mirasın kızıma kalmasını istiyorum. Hiç tanışamayacak olsalar da, onları tanımasını istiyorum. Kim olduklarını ve benim için ne kadar önemli olduklarını bilmesini istiyorum."

"Ona ne oldu?" diye nazikçe sordu Ash.

Josie'nin dudakları titredi ama kendine hâkim oldu. Bakışlarını bir an bile kaçırmadı ama gözyaşları belirdikçe giderek kuşku uyandıracak biçimde parlaklaştı.

"Kanser," dedi sesi acıyla titreyerek.

"Yeni mi oldu?" diye daha sessizce sordu Ash.

İsteyeceği son şey onu üzmekti ama açılması da Ash'e absürt bir memnuniyet veriyordu. İletişim kurmak. Bu da bir başlangıçtı. İşler onun istediği gibi giderse çok da kalıcı bir şeyin başlangıcı... Ve Ash işlerin istediği gibi gitmesi için de elinden geleni yapacaktı. Sadece normalde sarf etmesi gerekenden çok daha sabırlı olması gerekecekti.

Ash'in damarlarında adrenalin dolanıyordu. Bu kız onun için bir meydan okumaydı. Bunu kabul edip onu ele geçirecekti. Uzun süredir herhangi bir şeyle ilgili hiç bu kadar heyecanlanmamıştı. Ve Josie kesinlikle onu heyecanlandırıyordu.

"İki sene önce," dedi Josie güzel gözlerine mutsuzluk dolarak. "Ama çok daha uzun bir süre hastaydı. Sonunda..." dedi ve durdu. Sesi titriyordu.

"Sonunda ne oldu?" diye sordu Ash şefkatle.

"Her ne kadar sonunda onunla vedalaşmam gerekse de rahatlamıştım. O kadar acı çekiyordu ki... Bu şekilde görmek çok can yakıcıydı ve canını yakıyordu. Onu o halde görmemi, bakmak zorunda olmamı istemiyordu. Ha-

yatımı yaşayamadığım için beni bir şeylerden alıkoyarak sorumluluğunu bana yüklediği için endişeliydi. Tanrım, o benim annemdi. Onun için her şeyi yapardım. Birlikte geçirdiğimiz tek bir andan bile pişman değilim. Ve sonunda gitmeye hazırdı. Çok uzun süre zor bir savaş verdi. Yorulmuştu ve savaşacak gücü kalmamıştı. Benim için en zoru buydu. Muhteşem annemin böyle yitip gittiğini görmek... Sadece acılarının dinmesini, biraz rahata kavuşmasını istiyordum. O yüzden vefat ettiğinde rahatladım. Ve evet, bunun kulağa çok korkunç geldiğini biliyorum."

Ash başını iki yana salladı. "Hayır, Josie. İnsancıl geliyor. O senin annendi ve onu sevdin. Kimse sevdiği kişinin acı çektiğini görmek istemez."

Josie başını salladı ve elinin tersiyle gözyaşlarını sildi. Masaya geri koyduğunda eli titriyordu.

"Tanrım. Tam da yemekte konuşulacak şey, değil mi? Böyle boşboğazlık ettiğim için kusura bakma."

"Soran bendim," dedi Ash. "Peki ya baban? Tek çocuk musun yoksa kardeşin var mı?"

Josie mutsuzca iç çekti. "Tek çocuğum. Daha fazla çocuk yapmak istemişler ama annem benden sonra bir çocuk daha yapamamış. Daha önce de bir kere kanser geçirmiş ve tüm o tedavilerle hem kısırlaşmış hem de tüm süreç onu yormuş. Yendiğini düşünüyorduk. Anladın mı? Yirmi sene kanserli falan değildi ama sonra geri geldi. Hem de bu sefer çok daha hızlı yayılarak. Tedavilere önceden olduğu gibi yanıt vermedi."

Josie başını iki yana salladı. "Pardon. Yine başladım."

Ash masanın üzerinden uzanarak elini Josie'nin elinin üzerine koydu. "Josie, sohbet ediyoruz. Randevuya çıkın-

ca iki insan sohbet eder. O yüzden özür dilemeyi bırak. Merak etmeseydim sormazdım. Fakat gerçekten de acı verici bir konu, o yüzden başka şeylerden konuşabiliriz. Yine de her şeyinle ilgileniyorum. Sen, hayatın, ailen, isteklerin, her şeyi bilmek istiyorum."

Josie gülümsedi ve elini geri çekmedi. Bu hareketi Ash'in saçma bir biçimde galip geldiğini hissetmesine sebep oldu.

"Şimdi, anne ve baba demiştin. Baban da mı vefat etti?"

Josie dudaklarını birbirine sıkıca bastırdı ve bakışlarına bir soğukluk girdi, camgöbeği gözlerini maviye çevirdi. Adeta buzla kaplı bir cama bakmak gibiydi.

"Bizi terk etti. Annem kansere ilk kez yakalandığında... Hemen değil. Kendi başına ayakta durabilecek kadar iyileşmesini bekledi ve sonra ayrıldı. Nedeni? Onu kansere kaybetmeye dayanamazmış. Ölmesini izleyemeyeceği için gitti. Hayatında duyduğun en boktan yalan değil mi? Bir anlam veremiyorum. Sadece ölebileceği ihtimali nedeniyle karısını ve çocuğunu bırakıp gitmesine hiç anlam veremedim. Onu asla affetmedim. Ona çok ihtiyacımız olan bir anda bırakıp gitmesini... Özellikle de annem için... O kadar yoğun bir tedaviden sonra bana bakıp faturaları ödeyebilmek için bir iş aramak zorunda kaldı."

"Evet tam bir saçmalık," dedi Ash de. "O zamandan beri görüşmediniz? Kaç yıl oldu?"

"On sekiz," diye yanıtladı Josie. Sesi ne kadar öfkeli olursa olsun Ash bu öfkeyi yargılamıyordu, çünkü bir incinmişlik de vardı. İhanet. Parmaklarını Josie'nin eklemlerinin boğum yerleri üzerinde rahatlatmak için gezdirdi. Sessizce ona devam etmesini söylüyordu.

Ash, Josie'yi konuşturmayı başarmıştı ve ona daha fazla açılmasını umuyordu.

"Gittiğinde on yaşındaydım. Uzun bir süre benimle irtibata geçmedi. Sonra liseden mezun olurken beni aradı. Bana bir mezuniyet hediyesi almak istiyormuş. Ben de mezuniyet hediyesini bir tarafına sokmasını söyledim."

Konuştukça gözleri buğulanıyor ve yüzünü iğrenmişlikle buruşturuyordu.

"Annem ölene kadar da benimle bir daha irtibata geçmedi."

Şimdi gözlerinde yaşlar parıldıyordu ve çoktan nemli bir çizgi oluşmuş göz kenarım diğer eliyle sildi.

"Üzgünüm," diye mırıldandı Josie. "Bundan hiç bahsetmiyorum ve hâlâ bu kadar sinirli olduğumu fark etmemiştim."

"Bu anlaşılabilir bir şey. Bu kadar boktan bir şeyi içinde tutmak için çok uzun bir süre."

Josie başını katılıyorum anlamında eğdi.

"Annen öldüğünde seni aradı mı? Tekrardan hastalandığını biliyor muydu?"

"Biliyordu," dedi Josie. "Onu görmeye gelmedi. Asla aramadı. Onunla konuşmadı. Ama öldüğünde beni görmek istedi. Annem için üzgün olduğunu ama yine de tekrardan aile olmamızı istediğini söyledi. Ona aile olmanın birbirine ihtiyaç varken kaçmak olmadığını ve ailemin öldüğünü söyledim. Nerede yaşadığını bile bilmiyorum. Annemle boşandıktan sonra çok yer değiştirdi. İşi yüzünden sürekli uzaklara gidiyor."

"Onu görmediğin için pişman mısın?"

Soru Josie'yi çok şaşırtmıştı. "Hayır. Tabii ki değilim.

Sinir krizi geçirmeden onu görebileceğimi sanmıyorum. Hele de annem tam öldükten sonra... Orada olsaydı saldırırdım. Kızgındım ve üzgündüm. Sinirliydim. O kadar korkak olduğu için ve annemin ona en çok ihtiyacı olan anda yanında olmadığı için öfkeliydim."

"Anlıyorum. İnan bana anlıyorum. Ben de ailemle görüşmüyorum. En azından çoğuyla. Kısa bir süre önce kardeşim beni görmeye geldi ama ondan önce hiçbiriyle işim olmazdı."

Josie başını yana eğip Ash'i inceledi. Hâlâ eleleydiler ve Ash, Josie'nin boğumlarından bileğine ve tekrardan geri parmaklarına doğru elini okşadı. Ash ona dokunmayı seviyordu. Ona bütün gece dokunabilirdi. Ve bu cinsel bir şey değildi. Josie'nin ellerinin saten yumuşaklığını seviyordu. O boya bulaşmış, her birinde farklı bir renk olan parmaklarını...

"Senin ailen ne yaptı?" diye sordu Josie yumuşakça.

"Uzun hikâye. Başka bir zaman anlatırım. Şimdi seni dinlemeye hazırım."

Josie kaşlarını çattı. "İyi de bu hiç adil değil. Ben sana ailemden bahsettim. Sen de karşılığını vermezsen tek kelime dahi etmem."

Ash güldü ve elini sıktı. Josie'nin gözleri açıldı ve birbirlerine kenetlenmiş parmaklarına baktı. Evet, o da Ash kadar aralarındaki çekimi hissediyordu. Sadece Josie buna karşı koymaya çalışıyordu, Ash ise kendini bırakmıştı.

"Tamam, o zaman. Sadece çok az bir şey anlatacağım, sonra sıra tekrar sende."

Josie gözlerini kıstı. "Bu vereceğin bilgiyi ne kadar işe yarar bulacağıma bakar. Benim sana verdiğim kadar değerli bir bilgi vermen lazım."

"İşte bu imkânsız," dedi Ash. Dikkatle Josie'nin gözlerine baktı, adeta içlerinde boğuluyormuş gibi hissediyordu. "Sana vereceğim hiçbir bilgi, senin benle kendini paylaşman kadar değerli olamaz."

Josie'nin yanakları kızardı ve başını yere eğdi. Ash'in elinin altında duran eli kıpırdandı.

"Belki sen öyle düşünüyor olabilirsin," dedi buğulu bir sesle. "Ama vereceğin bilgileri değerli bulabilirim. Sonunda ben dezavantajlıyım. Sen benimle ilgili bilgi edindin. beni takip ettirdin. O yüzden hakkımda kesinlikle bilmeni isteyeceğimden çok daha fazla bilgiye sahipsin. O yüzden ancak bana en derin, en karanlık sırlarını verirsen ödeşiriz."

Josie onunla flört ediyordu. Utangaç, tatlı, adeta ne yapacağını bilemez bir biçimde. Bu kadar yoğun bir duygu kabarması... Ash heyecan dalgasını daha önce hissetmemişti. Bu kesinlikle şehvetti. Ash onu daha önce hiçbir kadını istemediği kadar çok istiyordu. Ama dahası da vardı. Josie'yle başka açılardan da ilgileniyordu. Karakterini merak ediyordu. Bedeninin her yerini istediği gibi beyninin de her yerini kurcalayıp öğrenmek istiyordu. Ama en çok da güvenini istiyordu ve şu ana kadar yaptıklarıyla böyle bir hediyeyi asla hak edemezdi.

Zamanla Josie'ye kendini kanıtlayacaktı. Tabii Josie ona bir şans vermeyi seçerse.

"Derin, karanlık sırlar demek? Sanırım seni hayal kırıklığına uğratacağım. Korkutucu derece de sıkıcıyım. İşimle evliyim ve onların beni hor gördüğü kadar ben de ailemi hor görüyorum. Gerçek ailem ortaklarım ve onların kadınlarıdır."

"Tek istisna yakın bir süre önce seni ziyarete gelen kardeşin. Barıştınız mı?"

Bu sefer Ash elini geri çekip sırtını sandalyeye yasladı. Bir süre gözleri Josie'nin arkasına doğru daldı ama hemen bakışlarını yüzüne geri döndürdü.

"Sanırımı öyle diyebiliriz. Samimiyetinden henüz emin değilim. Sanırım kurtların arasından sıyrıldı ama bunun ne kadar gerçek ve kalıcı olacağını zaman gösterecek."

"Sana ne yaptılar ki? İkinize de?"

Ash iç çekti. "Bizi doğurdular desem? Kahretsin, bilmiyorum. Annemde sıfır annelik geni olmasına rağmen dört çocuk doğurdu. Bu kadar bencil bir kadının çocuk doğurmak gibi bir yükü neden üstlendiğini aklım almıyor."

Gözleri sempatiyle dolarken Josie'nin yüzü asıldı.

"Onlarla hiç anlaşamadın mı? Çocukken bile?"

"Onları çocukken çok az görürdük," dedi Ash soğuk bir tonla. "Bizi okula yollarlardı ve tatil için eve döndüğümüzde zaten bir bakıcımız olurdu. Annemle babam daha çok kendi işlerine bakardı. Gezerlerdi. Sosyalleşirlerdi. Büyükbabam zamanında çok para kazanmış ama zengin bir aileden gelmiyoruz. Sonradan görme diye adlandırılabiliriz ve inan annem bunu asla aşamadı."

"Varsayımımı mazur gör ama korkunç bir kadın gibi tınlıyor."

"Bu bir varsayım değil. Annem de babam da berbat insanlar. Berbat birer anne baba oldukları zaten kesin ama onun dışında gerçekten de korkunç insanlar. Annemin bu kadar çok çocuk sahibi olmasının tek nedeni büyükbabamın birkaç kardeşi olması ve annemin de ona birkaç torun vermek istemesi. Ve tahminen annem verdiği destek

yüzünden büyükbabamı sinirlendirmek istemeyeceği için böyle davrandı. Bizi doğurdu ama yetiştirmek için parayı ödeyen büyükbabamdı. O veya babamın bizimle tek vakit geçirdiği zaman dedem etraftayken olurdu. Hangisi daha kötü bilmiyorum. Berbat birer anne ve babaya sahip olmak mı yoksa etrafta başkalarının yanında iyi taklidi yapmaları mı?"

"Kötüymüş," dedi Josie. "Anneme tapardım. Ve de büyükanneme... Harika kadınlardı. Peki, kardeşinle ne oldu? Kaç yaşında?"

"Brittany aramızda en gencimiz. Şimdi otuz yaşında. Annem onu üniversiteden mezun olur olmaz kendinden çok daha yaşlı bir erkekle evlendirdi. Ama Brittany kaçtı ve boşanma sırasında adamdan hiçbir şey alamadı. Ve bu annemi çok daha fazla kızdırdı çünkü kendi dediğine bakarsak Brittany'ye bir koca bulmak için çok uğraşmıştı ve en azından o ölene kadar eşlik görevini yerine getirip sonunda zengin bir dul olarak kalıp ailesine para verebilmeliydi."

"Vay be," diye mırıldandı Josie. "Bu inanılmaz. Bu yani bir önceki tarihi dönemden falan kalma. Bugünlerde hâlâ böyle insanların hayatta olduğunu bilmiyordum."

Gülümsedi. "Gözlerini açtığım için özür dilerim."

"Peki, Brittany niye ziyarete gelmiş?"

"Artık onlarla birlikte olmak istemiyor," dedi Ash sessizce. "Dediğim gibi, boşanmadan hiçbir şey alamadı ve o zamandan beri annemlerle yaşıyor. Üniversite mezunu ama asla bir işi olmadı. Bana yardım istemek için geldi. Herhalde maddi yardım ama bir yandan da müttefik arıyordu. Ona duygusal olarak destek olacak birini..."

"Ve sen ona yardım ettin?"

"Tabii ki. Onu bir daireye yerleştirdim ve çalışmaya başlayana kadar yetecek parayı yatırmak için bir de hesap açtım. Birkaç güne kadar otellerimden birinde işe başlayacak. Sonrası ona kalmış. Kendine yeni bir hayat kurmaya yetecek her şeyi verdim ama başarılı olup olmaması ona bağlı. Annem onu çok zorlayacaktır. Tüm iplerin onun elinde olması için Brittany'yi geri isteyecektir. Umarım Brittany ona karşı gelecek kadar cesurdur."

"Ona böyle bir iyilik yapman bence harika. Kendine yardım edecek biri olmadığını düşünmüştür."

Ash kafasını salladı. "Kesinlikle. Geçmişte bana ne kadar kötü davranmış olursa olsun, başka bir seçeneği olmadığını anlıyorum. Annem aksine izin vermezdi. Ve şimdi içten görünüyor. Ve öyleyse, onun için elimden geleni yaparım. Annemin ve diğer kardeşlerimin hakkımda ne düşündüğü önemli değil. Brittany henüz o noktaya gelmedi ama gelecek."

"Diğer kardeşlerin? Kaç tane var ki?"

"Brittany'yi de sayarsak üç. İki de benden daha büyük, kırk yaşlarında ağabeyim var ve ailem ile moruktan destek görmedikçe kendilerine bakabilecek durumda değiller."

"Üzücüymüş. Onlarla bir alakan yoksa tüm bunları nasıl başardın peki? Yani işinde başarılı olduğun bariz."

"Sanırım sıra sana geldi," dedi Ash. "her şeyi anlattım, oysa benim tek öğrendiğim şey babanın aşağılık herifin teki ve annenin de uzun süre kanserle savaşıp hayatını kaybettiği oldu."

"Son soruma yanıt verirsen ben de senin bir soru sormana izin veririm."

Ash'in tek kaşı kalktı. "O zaman iki hakkım olur çünkü kotanı çoktan aştın."

Josie'nin dudakları eğleniyormuş gibi yukarı doğru kıvrıldı. "Bu konuşmada skor tutacaksak ne kadar verimsiz geçecek farkında mısın?"

"Öyle olmasına gerek yok. Ve evet, yanıt veririm ama bu bana yetişene kadar soracağın son soru."

"Anlaştık," dedi Josie gülümseyerek.

"Gabe Hamilton ve Jace Crestwell ile üniversitede tanıştım. Jace'in anne ve babası yirmi yaşındayken bir kazada öldüler ve ondan sonra küçük kız kardeşine bakması gerekti. O zamandan sonra odak noktamız değişti. Daha öncesinde her şeyi boşveren bir tavırdaydık ve bir yandan notları alsak da daha çok bira ve kadınlara odaklanıyorduk. Üniversiteyi bitirir bitirmez kendi işimizi kurduk. İlk önce tek bir otelle başladık. İçine kalbimizi, ruhumuzu ve ödünç alabileceğimiz veya oradan buradan bulabileceğimiz her kuruşu döktük. İşi daha da büyütmeden önce bir sene bekledik. Sonra ilk otel üzerine ipotek yaptırdık ve bir tane daha mülk elde ettik. Oradan da ilk otelleri ve başarılarını kullanarak işi genişletmeye başladık ve giderek yatırımcı bulmak daha kolay hale geldi."

"O zaman ailenin senin başarınla hiçbir alakası yok demek ki."

"Kesinlikle yok," dedi Ash sertçe. "Onlardan tek kuruş almam. Onlara bağımlı olmak asla istemem. Onların da benim işimle hiçbir alakaları olmasını istemedim."

"Sanırım bunu çok iyi karşılamadılar," diye mırıldandı Josie.

Ash sırıttı. "Hayır. A: Onlarsız başarılı olduğum ve B: Onlara para vermediğim için kızgındılar. Aynen babanın yarın bir anda karşında belirip büyük mutlu bir aile olmayı talep etmesi gibi..."

Babasından bahsedildiğini duyunca Josie'nin bakışlarını hüzün sardı ve dudaklarını sıktı.

Ash öne eğildi, tekrar ona doğru masanın üzerinden elini uzattı. Josie'nin kolunda bir kas seyirdi ve kolundaki tüm tüyler baştan aşağı ürperdi.

"Şimdi sana yirmi soru sorma hakkı bende."

"Hey, sana yirmi soru falan sormadım."

"Neredeyse sordun," dedi Ash.

Josie iç çekti. "Peki, haydi sor."

Ash'in bakışları anında Josie'nin boynuna kaydı. Kolyenin altında kaldığı için teninden bir ton açık renkteki o halkaya baktı. Tefeciden çıktığında bunu fark etmiş ama umutlanmak istememişti. Her ne kadar ona şantaj yapsa da Josie akşam yemeği teklifini kabul etmişti ve aralarında bir bariyer gibi duracak olan o kolyeyi takmaması da en azından aralarındaki her neyse, ilgisini çektiğini gösteriyordu. Her neyse tabii...

"Neden kolyeni takmıyorsun?" diye sordu Ash şefkatli bir tonla.

Josie'nin boştaki eli anında boğazına gitti ve gözleri hayretle parladı. Sessiz, dudakları sıkıca kapatılmış bir şekilde durdu.

"Josie? Neden kolyeyi takmıyorsun?"

Josie iç çekti. "Çünkü artık onunla görüşmüyorum."

Ash bu yeni edindiği bilgiye tepki vermemek için çok zorlandı. O da öyle tahmin etmişti ama hemen sonuca atlamak istememişti.

"Ne oldu?"

Josie bir anda elini çekip bakişlarını kucağına çevirdi. Ash bekledi, onun oltadan bu kadar kolay kurtulmasına

izin vermeyecekti. Bu çok önemliydi. Her şeyi bilmek istiyordu.

"Sen mi bitirdin, o mu?" diye sordu sonunda.

"Ben."

"Bana niye bitirdiğini söylemek ister misin? Ne oldu Josie?"

Josie bir anda başını kaldırdı, gözlerini alev alevdi. "Sen, Ash, senin yüzünden."

Bölüm Yedi

Ash'in şaşırdığı barizdi. Josie kesinlikle ağzından çıkanlarla onu şaşırtmış ve hazırlıksız yakalamıştı. Ash'in gözleri kısıldı ve masada öne eğildi. Hâlâ Josie'nin tek elini tutuyordu ve diğer elini de avcunu eklemlerinin üzerinden geçirerek elinin üstüne koydu.

Bu adam resmen ölümcüldü. Her dokunuşuyla onu baştan çıkartıyordu ve Josie onun bunun farkında olup olmadığını bilmiyordu. Belki de farkındaydı. Belki de tam anlamıyla ne yaptığını biliyordu.

"Hayır," dedi Ash kısık bir sesle. "Çünkü o durumda, şimdi yatağımda olurdun."

Ash'in sesi şimdi boğuk bir hırıltı gibi çıkıyordu. Josie'nin ensesindeki saçların dikilmesine neden olacak şekilde elini elinin üzerinde gezdirdi.

Josie elini çekmeye çalıştı ama Ash sıkı sıkıya tuttu, bırakmadı.

"Senin yüzünden," diye karşı çıktı Josie. "O parktaki gün... Her şeyi sorgulamama sebep oldun. Ve sonucunda fark ettiğim şeyler de hoşuma gitmedi."

"Neyi fark ettin?"

Josie, Ash'in bakışları altında kıpırdandı. Bunu konuşmak istemiyordu. Fazla samimiydi. Fazla açık verecekti. Ash elini verip kolunuzu kaptıracağınız tiplerdendi.

"Neyi sorgulamana neden oldum Josie?"

Ash'in kesinlikle bu konuyu kapatmayacağı açıktı.

"O kolyenin temsil ettiği şeyi," dedi Josie sonunda pes ederek.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Ash nazikçe.

Josie derin bir nefes verdi. "Söylediklerin, kolyenin anlamı, daha doğrusu ne anlama gelmesi gerektiği... Ben de fark ettim. Sonradan... Çok düşündüm. Ve Michael'a ona ne ifade ettiğini sormaya gittim. Onu taktığımı bile fark etmedi. Tamam, belki haksızım ama bir erkeğin kadınının o kolyeyi çıkartması hoşuna gitmez heralde değil mi? Tabii ima ettiğin anlama geliyorsa."

"Haksız değilsin," dedi Ash.

"Onun için bir oyundu. Belki benim için de öyleydi," diye fısıldadı Josie. "Bana olayı çok ciddiye aldığımı söyledi. Kolye sadece eğlenmek içindi, anlamsızdı. Adeta rol yapmak gibiydi ve hiçbiri gerçek değildi. İşte ben de o zaman oyun istemediğimi fark ettim. Ama aynı zamanda gerçek olmasını da isteyip istemediğimden emin değilim. Ama sanırım... Senle... Farklı olur. Yani senin gibi bir adamla..."

"Anlamsız olamaz," diye gürledi Ash ciddiyetle. "Ve tabii ki benimle farklı olacak. Neden biliyor musun? Çünkü gerçek olacak. Ve bir anlamı olacak."

Josie, Ash'in bakışlarındaki yoğunluğa bakıp dudakları titreyerek, "Ne anlamı olacak?" diye sordu.

"Sadece benim olacaksın. Sadece bana ait olacaksın. Bana itaat edeceksin. Ben de seni kollayacağım, sana bakacağım, seninle sevişeceğim."

Ash söylediklerinin Josie üzerinde nasıl bir etkisi olacağını bilemezdi. Fakat Ash'in ağzından çıkanlar Josie'nin derinlerde, varlığından haberi bile olmadığı bir yerlere erişmişti. Michael'la her şey bir oyundu. Bunu şimdi görebiliyordu. Rol yapan iki insan... Sadece heyecan için hareket ediyorlardı. Bunda da bir sorun yoktu ama Josie'nin istediği bu değildi. Fakat Ash'le birlikte olmak, onun bahsettiği anlamda ona ait olmak Josie'yi korkutuyordu. Ash kelimenin her anlamıyla fazlasıyla hükümrandı.

"Josie, sanırım seni istediğimin farkındasın. Bunu saklamadım zaten. Ama esas soru senin beni ve sana vereceklerimi isteyip istemediğin. Tabii senden alacaklarımı da düşünmen lazım. Çünkü çok fazla şey alacağım. Aldıklarımdan daha çoğunu da sana vereceğim ama her şeyini de alacağım."

Josie yutkundu, Ash'in ellerinin altında duran elleri titriyordu. Ash parmaklarını Josie'nin parmaklarının üzerinde kıvırarak elini iyice kavradı ve hafifçe sıktı.

"Ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Düşüneceğini söyle," diye mırıldandı Ash. "En azından bana bu kadarını bahşet."

Josie dudaklarını yaladı, nefes nefese kaldığı için göğsü inip kalkıyordu. Düşüneceğini söylemesi bir söz sayılmazdı. Şu anda herhangi bir şeyi yapmasını gerektiren bir durum yoktu. Ve kendini içine soktuğu bu durumu iyice tartması gerekiyordu.

"Düşüneceğim," diyerek kabul etti sonunda.

Ash'in gözleri tatmin, hatta *zafer duygusuyla* parladı. Josie kabul etmiş gibi davranıyordu. Belki de düşüneceğini söyleyerek çoktan kabul ettiğini zannetmişti. Veya sadece hayır cevabını kabul etmiyordu.

Garson başlangıç yemekleriyle geri döndü. Adam tabakları yerleştirip gidene kadar Ash konuşmadı.

"Haydi, biraz daha kendinden bahset. Bir sanatçı olduğunu biliyorum mesela."

Josie ağzına attığı yemeğin tadını bile anlamadan başını salladı. Biftek inanılmaz lezzetli kokuyordu, o kadar taze ve yumuşaktı ki çatalıyla bile kesebilirdi. Fakat diline koyduğu anda tadını alamamıştı. Kafasında Ash ve teklifi vardı.

"Kendi kendini geçindirebiliyor musun?"

Bu çok kişisel bir soruydu ama Ash çok da sınır veya mahremiyet tanıyan bir insana benzemiyordu.

"Şimdi daha iyiyim," dedi Josie ciddi bir sesle. "Kendime bakabiliyorum ama her zaman kolay olmuyor. Sabah 9, akşam 6 işler denedim ama öyle bir isteğim, tutkum yok. Sanatıma karşı duyduğum gibi bir tutku yani. Arada bir birkaç resmimi sattım ve mücevher tasarlayıp internetten satıyorum. Kiramı ödeyecek kadar kazanıyorum. Çoğu zaman tabii," diye ekledi Josie yüzünü ekşiterek. "Bu ay verimsiz geçti. Normalde düzenli gelen internet siparişleri azaldı ve son altı haftadır galeride sergilenen hiçbir tablom satılmadı. O yüzden annemin mücevherlerini satmam gerekti. Bunu yapmaktan nefret ettim ama faturaları ödemek için başka bir yolum yoktu. Borç alabilirdim ama geri ödeyip bir de üstüne faiz ödeyecek param olmadığı için bu da mantıklı bir yol değildi."

"Peki ama Michael tüm bunlar olurken neredeydi?" diye sordu Ash bir anda.

Josie onun bakışlarındaki acımasızlığı anlamlandıramadan gözlerini kırpıştırdı. Ash'in gözlerinden öfke fışkırıyordu.

"Ne demek istediğini anlamıyorum."

Ash'in dudakları kızgınlıkla titredi. "Maddi zorluk çekiyordun, hatta annenin mücevherlerini satmana neden olacak kadar büyük bir zorluk... O mücevherlerin senin için önemli olduğu çok bariz ve kiranı ödeyemeyip yaşayacak yerin yok. Michael'ın sana yardımcı olması gerekirdi."

Josie başını iki yana salladı. "Hayır. Öyle bir şey değil. Bana bakmasını istemiyordum. Evet, iyi para kazanıyor ama ilişkimiz bunla alakalı değildi. Ondan para alamazdım. Bana seks için para ödüyor gibi olurdu."

Ash şimdi daha da sinirli görünüyordu. "Çok garip bir mantığın var Josie. Sokaklarda kalmak veya seni daha iyi koruması gereken bir adamdan para almak arasında bir seçim yapacaksak adamın sana destek olması gerekirdi. Bunu sorman bile gerekmemeli. Seninle birlikteyse, hükümranınsa ve seni tanıyorsa zaten sıkıntıda olduğunu bilmeliydi. Parayı denkleştirebilmek için kahrolası bir tefeci dükkânında mücevher sattığından haberi olmalıydı. Ve bunu engelleyip sana bakmalıydı. Gerektiği gibi davransaydı, sana yardımcı olmasından rahatsız olmazdın. Kendini verdiğin adama tamamen güvenmelisin. Ve o da bu hediyeyi senin maddi veya herhangi başka bir sorunun olmamasını sağlayarak kabul etmeli."

"Sanırım olaya böyle bakmamıştım," dedi Josie.

"Bakacaksın," dedi Ash.

Ash'in sesindeki kararlılık nedeniyle Josie durdu. Kendinden o kadar emindi ki... Ve ondan. Ve de sonunda "çift" olacaklarından...

"Yemeğin nasıl?" diye sordu Ash sohbetin yönünü tamamen değiştirerek.

Josie tabağına bakıp bifteğinin yarısını yemiş olduğunu gördü ama ne yediğinin farkında bile değildi.

"Çok iyi," dedi çabucak. "Hatta mükemmel. Burada daha önce yemek yememiştim. Benim için biraz fazla pahalı. Neden burayı seçtin?"

Ash sırıttı. "Otelin sahibi benim o yüzden de doğal olarak en sevdiğim restoran burası. Bifteği beğendiğine sevindim."

Josie'nin resmen çenesi düştü. "Otelin sahibi sen misin?"

Ash de kaşını kaldırdı. "Çok şaşırmış gibisin. Ortaklarım ve birkaç otelim olduğunu söylemiştim."

"Ben butik oteller zinciri veya küçük bir otel hayal etmiştim. Oysa burası..." Josie tam bir salak gibi görünmemek için doğru kelimeyi aradı.

"Bu otel ne?" diye sordu Ash.

"Çok gösterişli ve kesinlikle de zenginlere hitap ediyor. Sanırım daha küçük çaplı bir şeyin olduğunu düşünmüştüm," diye mırıldandı.

"Bu senin için bir sorun mu?"

Josie başını iki yana salladı. "Hayır. Sadece şaşırdım. Yani zengin olduğunu biliyordum ama bu kadar başarılı olduğunu düşünmemiştim doğrusu."

"Sana önerdiğim şeyi kabul edersen bunun seni zengin koca avcısı yapacağını mı düşünüyorsun?"

Ash ilk tahmininde bulmuştu. Adeta aklını okuyordu.

"Şöyle diyelim, seninle aynı maddi düzeyde değilim. Ve ikimize bakan biri derhal beni bir fırsatçı olarak etiketler. Kimse seninle paran için birlikte olmadığıma inanmaz."

"Peki, olur musun?" dedi Ash açık ve net.

Josie tepkisini bastıramadı. Dudaklarının kenarları aşağı sarkıp somurttu.

"Tabii ki hayır! Bana bakmanı istemiyorum ve ihtiyacım da yok Ash. Paranı istemiyorum. Ben..."

Josie bir anda ağzından neredeyse kaçıracağı şeyi fark edip korkarak sustu. Fakat Ash kaçırmamıştı ve bakışları daha da yoğunlaştı.

"Ne istiyorsun?"

"Seni," diye fısıldadı Josie. "Sadece seni."

Ash'in gözlerinden tatmin olduğu okunuyordu, yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı.

"O zaman katlanman gerekecek Josie. Çünkü benimle birlikte sana verebileceğim her şey de geliyor ve sana vereceğim veya senin için yapacağım şeyleri reddetmen hoşuma gitmez. Olacakları kabul edersen, başkalarının ne düşündüğü umurumda değil, senin de olmamalı."

Josie dudaklarını yaladı. Daha önceki sözleri kulaklarında yankılandı. O zaman da sormak istemişti ama doğru an değildi, ardından da yemekleri gelmişti. Fakat soru dudaklarını yakıyordu. Bilmesi gerekiyordu.

"Daha önce... Şey, çok şey vereceğini ama aynı zamanda çok şey alacağını söylemiştin. Hem de çok. Ne demek istedin?"

"Her şeyi," dedi Ash açıkça. "Yatağımda olacaksın. Benim alanımda, korumamda. Ben her şeyi alacağım ve sen de vereceksin."

"Bu bana pek de adil gelmedi," dedi Josie kendi kendine.

"Sana vereceğim hiçbir şey bana kendini teslim etmen kadar değerli olmaz. Senin güvenin kadar değerli hiçbir şey yok ve böyle bir hediyeye paha biçemezsin. Sürekli arayı kapamam gerek çünkü gerçekten de adil değil. Bana vereceğin şey benim sana vereceğim her şeyi geride bırakır."

"Sen de bana kendini vermeyecek misin? Yani sana kendimi vermemi istiyorsun ama sen de karşılığında bana kendini vermeyecek misin?"

Ash bir an duraksadı, hâlâ derin derin Josie'nin gözlerinin içine bakıyordu. "Beni alacaksın. Her şeyimi. Sana vermeyi seçtiğim her şeyi. Daha fazlasını alamazsın. Ve tabii ki bunu anlaman lazım. Bu hoşuna gitmiyorsa o zaman başa çıkacaksın veya bir karar vereceksin, çünkü sana daha fazlasını veremem."

Josie uzun bir süre Ash'in dediklerini düşündü ve kafasını kaldırıp ona baktı. Bir sonraki sorusu, daha doğrusu koşulunu dile getirmeye başlamadan önce kaşlarını çattı. Bunu Ash'in pek iyi karşılamayacağını biliyordu ama reddederse asla şimdi konuştuklarını göze almazdı.

"Seni başka bir kadınla paylaşmam," dedi. "Yani bunu yapacaksak başka bir kadınla olmana dayanamam. Bu iş nasıl olur bilmiyorum. Benim gibi başka biri var mı hayatında onu da bilmiyorum. Ama bir daha başka bir kadın var mı, yok mu diye düşünmek istemiyorum. Çünkü benden istediğin her şeyi vereceksem, özellikle de güvenimi, bu ne kadar sürecekse o sürenin sonuna kadar bana sadık kalmanı istiyorum."

"Benim olursan başka bir kadınla yatmak veya birlikte olmak gibi bir isteğim olamaz. Bana yatakta teslim olursan neden başkasına ihtiyacım olsun ki? Sana asla böyle bir saygısızlık yapmam Josie. Her şeyin yanında sana en çok verdiğim şey saygı olacak. Sana bakıp seni koruyacak ve el üstünde tutacağım. Benden bunları başka hiçbir kadın göremez."

Josie ne demesi gerektiğini bilmiyordu. Ash çok kararlı görünüyordu. İlişkileri çok emrivaki olmuştu. Ash öne eğildi, bakışları yoğunlaşmıştı, ses tonu ikna ediciydi. Ona kararını versin diye zaman tanımak yerine kararım şimdi öğrenmek istiyordu.

"Anlaman gereken bir şey var. Senden daha üstün değilim Josie. İlişkide güç eşitsizliği olduğunu ve ibrelerin benim lehime göründüğünü biliyorum. Ama asla senden daha üstün değilim. Asla. Bu denklemde sen her şeysin. Bakışlarını kaçırma. Asla kendini benden aşağıda görme çünkü bu beni sinirlendirir. Aletimi ağzına almanı istemediğim sürece asla diz çökmeyeceksin. Kararları ben vereceğim. Bana teslim olacaksın. Ve üstümdeki gücün benim senin üstünde sahip olduğundan daha çok olacak. Sana vereceklerimden ve bana vereceklerinden bahsediyorsun. Bensiz de var olursun. Kendi başına ayakta durabilirsin. Bunu kanıtladın. Fakat sensiz ben bir hiçim çünkü para, zenginlik güç, onları paylaşacak biri yoksa hiçbir anlam ifade etmez. O yüzden belki de benim sana, senin bana olduğundan daha çok ihtiyacım vardır. Ama bu senin de bana en az benim sana duyduğum kadar ihtiyaç duymanı sağlamak için elimden geleni yapmayacağım anlamına gelmiyor."

Ateşli konuşması yüzünden Josie'nin gözleri büyümüştü. Kahretsin. Bunu gerçekten hissediyor muydu? Tüm dediklerini? "Bana ihtiyacın mı var?" diye fısıldadı.

Aslı, Josie'nin elini bıraktı ve arkasına yaslanıp sıkıntıyla elini saçında gezdirdi. "Açıklayamıyorum. Bu şeyi, aramızda her ne varsa... Ama evet, sana ihtiyacım var. İhtiyacın doğru kelime olduğundan da emin değilim çünkü seninle birlikte olmak için çılgın bir dürtü var. Sana sahip olmalıyım. Bana kendini vermeli, teslim olmalısın. Diğer herhangi bir kadınla böyle olmadı. Onları istedim. Arzuladım. Eğlendim. Ama sana ihtiyacım var ve sana sahip olamazsam aklımı oynatacağım. Yani evet, sana ihtiyaç duyuyorum Josie. Ve bu biraz hafif bile kaçıyor. Bu seni korkuttuysa da özür dilerim ama sana karşı başka türlü davranamıyorum. Doğruyu söylüyorum. Üzerine fazla gelmemeye çalışacağım ama seninle başka nasıl olur bilemiyorum. Kısıtlamadan kendimi bırakıyorum."

Josie'nin nutku tutulmuştu. Nasıl tepki vermesi gerektiğini bilmiyordu. Bu çılgınlıktı. Her şey. Bu akşamdan önce birbirlerini sadece iki kere görmüşlerdi. Daha birbirlerini tanımadan Ash nasıl ona ihtiyacı olduğuna karar vermişti ki? Ve ayrıca Josie neden ona ihtiyacı olduğunu düşünüyordu ki?

"Bilmen gereken bir şey daha var," dedi Ash, Josie konuşamadan. "Fantezilerle uğraşmam. Gerçekleri severim. Belki senin fantezin benim gerçekliğimdir ve günün sonunda fantezinin gerçekliğe dönüştüğünü fark ettiğin sürece sorun yok. Yapacağımız şey gerçek olacak. Burada. Kesin. Yarın veya bir sonraki gün bitmeyecek. Bunu kaldırabileceğinden emin olmalısın çünkü evet, sana fanteziler

vereceğim ama eninde sonunda hepsi gerçekleşecek. Kafandan geçirdiğin uydurma şeyler olmayacak. Buna hazır mısın? Gerçek ve kalıcı olmakla başa çıkabilecek misin?"

"Peki, ama nasıl? Yani fantezi ve gerçeklik arasındaki çizgiden bahsettiğini anlıyorum. Michael'ın tek istediğinin de oyun olduğuna... Ama onunla gerçek değildi ve oyun oynamak istemediğimi fark ettim. Ama ben bile tam olarak ne istediğimi bilemezken, sen nasıl bilebileceksin ki?"

Ash gülümseyip tekrardan uzanıp elini tuttu. "Bu benim işim. Sen kendini teslim et, özgürce kendini bana ver yeter. Benim işim ihtiyaçların ve arzularınla uyum içinde olmak, onları kendi arzularımdan bile daha iyi bilmek."

"Kulağa gerçek olamayacak kadar güzel geliyor," diye itiraf etti Josie. "Bunun fantezi olmadığını söylüyorsun. Gerçek olacağını söylüyorsun ama her şey bir fantezi gibi geliyor."

"Riski kabul edip bu işe girişene kadar bilemeyeceksin. Ama oyun oynamadığımı söylediğimde bana inan. Bana teslim olursan, gerçek olduğunu anlayacaksın. Rol yapmak yok. Saçma oyunlar yok. Bunu kemiklerinde hissedeceksin. Bundan emin olabilirsin."

Josie evet dememek veya onun kelimeleriyle *bu işe girişmemek* için kendini zor tutuyordu. Fakat bu haliyle, bu dokunuşuyla ve ağzından çıkan bu kelimelerle onu baştan çıkartarak karşısında oturmadığı bir zaman düşünmek için zaman istememesi aptallık olurdu.

Ash'in onun daha önce hiç dokunulmamış bir yerlerine dokunduğu kesindi. Josie'nin asla düşünmediği şeyleri düşündürüyordu. Onunla bir ilişkinin Michael'la olandan

çok daha farklı olacağını biliyordu. Ve Josie bunun altından kalkabileceğinden emin değildi. Ash'in varlığı bile aşırı derecede yoğundu. Ve onu hem korkutuyor hem de ilgisini çekiyordu.

"Düşüneceğim," dedi Josie kısık bir sesle. "Zamana ihtiyacım var Ash. Bu... Biraz ağır. Çok büyük bir karar ve böyle kolaylıkla verebileceğim bir tane de değil. Kabul edip de ardından anında koyduğumuz şartlara karşı çıkmak istemem. Ancak istediğin her şeyi verebileceğime inanırsam teklifini kabul ederim."

"Sana zaman vereceğim," dedi Ash. "Umarım çok uzun sürmez ama kararını vermen için bir zaman kısıtlaması yok. Bir hafta içinde başka bir kadınla falan birlikte olmayacağım. Başka bir kadın olmadığını bil. Başka düşündüğüm biri yok. Diğer bilmen gereken de böyle bir teklifi kolaylıkla yapmadığımdır. Hatta başka hiç kimseye böyle bir ilişki teklif etmedim."

Josie'nin kaşları çatıldı. "Ama böyle biri olduğunu söyledin. Böyle olduğunu... Başka bir kadına nasıl böyle bir ilişki teklif etmemiş olabilirsin? Herhalde hayat boyu seks yapmadan yaşamadın?"

Ash güldü. "Hayır, tabii ki yaptım. Birlikte olduğum her kadın ne beklemesi gerektiğini biliyordu. Ne beklediğimi ve ne alacağımı... Ancak onları gerçek ilişki gibi düşünmedim çünkü onlar da ben de geçici olduğunu biliyorduk. Böyle bir şeye gerek ilişki demem."

"O zaman geçici olmayacağım?" diye sordu Josie. En büyük korkusu buydu, ondan bir hafta içinde sıkılıp başka birini bulacağından endişeleniyordu.

Peki ama Josie ne bekliyordu ki? Ne istiyordu? Uzun

vadeli ilişki? Kendisi bile kalıcı bir ilişki isteyip istemediğini bilmediğine göre Ash'ten nasıl böyle bir şey isteyebilirdi ki? Bu çok büyük bir adımdı. Josie'nin Ash'in taleplerini yerine getirememesi muhtemeldi. Fakat yine de onun sadece geçici bir heyecan aradığını düşünmek Josie'yi rahatsız ediyordu.

"Sana ne olacağını söylemeye yetkim yok Josie," dedi kısık bir sesle. "Ama kesinlikle geçici olmayacağını biliyorum. Seni uzun bir süre elimde tutmayı düşünüyorum. Daha önce başka bir kadından birkaç haftadan fazlasını istemedim ve o kadınların hiçbiri üzerimde senin bıraktığın gibi bir etki bırakmamıştı."

Josie'nin damarlarından akan sıcaklık göğsüne doğru tatlı bir his yayıyordu. Saçmaydı. Ash için birlikte olduğu diğer kadınlardan daha fazla bir şey ifade ettiğini bilmek sersemleticiydi. Bir yandan da hangi kadın birlikte olduğu adamla ilgili böyle bir şey hissetmek istemezdi ki?

Gelecekte onları ne bekliyorsa ve ne gibi bir ilişkiye gireceklerse Ash'in ona karşı hissettiklerini başka kadınlar için hissetmediğini bilmek Josie'yi rahatlatacaktı.

"Uzun sürmez," dedi Josie. "Kafamı toplamak için birkaç gün ver yeter."

Ash başını salladı. "Tamam. Sana cep telefonumu vereyim. Her şeyi düşündüğün zaman beni ara, dairemde yemek yeriz. Kabul edeceksen de tekrardan şartları, daha doğrusu beklentilerimi konuşuruz."

Josie'nin kaşları çatıldı. "Bunu kararımı vermeden konuşsak daha mantıklı değil mi?"

Ash gülümsedi. "İşte burada işin içine güvenin girmesi lazım Josie. Sana söylediklerimi, nasıl olacağını düşün. Evet dediğinde, ilişkimizin daha yakın detaylarına gireriz."

Bölüm Sekiz

Ash öyle oturup bekleyecek bir adam değildi. Hele de bir şeyi istiyorsa... İstediğini istediği zaman almaya alışıktı. Hayır cevabını kabul etmezdi ve Josie'yle yediği yemeğin üzerinden zaman geçtikçe sinirleri daha da çok geriliyordu.

Brittany'yle olan durum bile kafasından Josie'yi atmasına yetmemişti.

Kardeşi daireye yerleşmişti ve Bentley'de yönetimde çalışmaya başlamıştı. Şimdilik iyi gidiyordu. Ash onun performansından memnun olan müdürden sürekli Brittany hakkında rapor alıyordu. Dakik, çalışkan ve işinde başarılı olmaya kararlı göründüğünü söylemişti.

Bu akşam Brittany'yle yemek planları vardı. Ash, Josie'den hâlâ haber alamamış olmasa bu yemek için heyecanlanırdı. Görüşmelerinin üzerinden bir hafta geçmişti ve Ash, Josie'den birkaç gün içinde cevap alacağı konusunda kendine güveniyordu. Josie'nin gözlerindeki bakışı görmüştü. Ash'in onun merakını cezbettiği barizdi. Josie ondan açık bir biçimde hoşlanmıştı. Ve ona sunduklarını

da beğenmişe benziyordu. Peki, neden araması bu kadar uzun sürmüştü? Veya arayacak mıydı? Belki eve gitmiş ve kendini bu ilişkiden vazgeçirmişti.

Yemeğe çıktıkları akşam yanıt istemesi gerektiğini biliyordu. Sonuçta Josie kabul etmeye çok yakındı. Ash bunu onun gözlerinden ve vücut dilinden anlamıştı. Kendisi fark etmese bile, Josie onu ve sunduğu ilişki tarzını istemişti.

Bunlar Ash için yeni topraklardı. Daha önce hiçbir kadını onunla birlikte olup olmamaya karar vermesi için beklemek durumunda kalmamıştı. Geçmişte beraber olduğu kadınlar bir saniye bile düşünmemişlerdi. Hepsi ne kadar sürerse sürsün onunla takılmak istemişlerdi.

Ve hatta bazıları ilişkinin bittiğini bile anlamakta zorlanmışlardı. Bethany'yi saymazsak, Jace'le onun birlikte olduğu son kadın ilişkilerinin bitmesine çok da sıcak bakmamıştı. Sinirlenmişti ve her ne kadar Jace'le o yeterince açık bir biçimde bunun geçici bir şey olduğunu başından söyleseler de kendini aşağılanmış hissetmişti.

Josie'yle yediği yemek sırasında olanları tekrardan düşündü. Yeterince açık sözlü ve dürüsttü. Belki de Josie'yi korkutan da bu olmuştu. Ash çok kısa bir sürede çok üzerine gitmişti. Fakat onu yanlış yönlendirmek istememişti. Josie'nin nasıl bir ilişkiye başlayacağını açık ve net bilmesini istemişti.

"Hey dostum."

Ash bakınca ofisinin kapısında Jace'in durduğunu gördü. İçeri girmesini işaret etti ve Jace de kapıyı kapatıp Ash'in masasına doğru yürüdü.

"Son günlerde sessizsin. Bir sorun mu var? Brittany'nin kararından sonra işler nasıl gitti?"

Ash gözlerini devirdi. "Tahmin ettiğim gibi."

"Yani?"

Jace, Ash'in karşısına oturup meraklı bakışlarını üzerine dikti.

"Sevgili anne ve babamı tanıyorsun. Babam bir şey söyleyemeyecek kadar pısırık bir herif. Annemin sözünden çıkmaz ve o ne derse yapar."

"Sorun mu çıkartıyorlar?" diye sordu Jace kaşlarını çatarak.

"Elbette. Brittany'nin kullanmasına izin verdiğin daireye gitmişler. Eve gelmesini, çocukluk yapmamasını söylemişler. Annemin fırçaladığı kızın otuz yaşında bir kadın olduğunu unutmayalım. Brittany reddedince annem şu anda yaşadığı dairenin kirasını nasıl verdiğini, kendi ayakları üstünde nasıl durduğunu sormuş. Brittany de bunun onu ilgilendirmeyeceğini ve diğer insanlar nasıl ayakta duruyorsa onun da öyle ayakta durduğunu söylemiş. Çalışarak."

Jace güldü. "Aferin ona. Yaşlı cadıya karşı koyacak cesareti olduğunu düşünmemiştim."

"Doğrusu ben de," diye itiraf etti Ash. "Ama aileden kopmaya niyetli görünüyor. Onunla gurur duyuyorum. Annem göz korkutucu olabilir ve yakın zamana kadar Brittany de onun sözünden çıkmıyordu. Hem de hiçbir soru sormadan."

"Bu zor bir değişim olsa gerek," dedi Jace anlayışlı bir sesle.

"Bu akşam yemek yiyeceğiz. Sen ve Bethany de katılmak ister misiniz? Brittany'nin Bethany'yle tanışmasını isterim. Brittany bugüne kadar çok da iyi arkadaşlara sahip olmadı. Hiçbiri asla gerçek bir dost değildi ve Brittany de

bunun farkında. İşler sarpa sardı mı anında yok olup onu ortada bıraktılar."

"Tabii ki. Bethany'yi arayıp başka plan yapmamasını söylerim."

"Teşekkürler. Aklımın bunda kalmaması iyi olacak."

Bu son cümlesinin ne kadar çok şeyi açıkladığını ağzından çıkınca anladı ve şu anda Jace'le son konuşmak istediği şey buydu ama onun bu işin peşini bırakmayacağını biliyordu.

"Yardım lazım mı?" diye sordu Jace kaşları çatık, alnı kırışık bir biçimde.

"Yok. Tabii bir kadının taleplerine nasıl boyun eğdireceğini biliyorsan o ayrı."

Jace'in kaşı havaya kalktı. "Bir kadın mı? Dökül bakalım. İlginç haberlerin var belli."

"Çok karmaşık," dedi Ash kendi kendine. "Beni zorluyor."

Ash güldü. "Hangi kadın karmaşık değil ki!"

"Bethany," diye örnek verdi Ash. "Ona sahip olduğun için çok şanslısın. Sana dünyaları veriyor ve sen de bunun farkındasın."

"Peki, senin menüdeki kadınla sorun ne?"

Ash'in kaşları çatıldı. "İşte sorun bu. Sadece herhangi bir kadın değil. Bilmiyorum dostum. Daha önce hiçbir kadının dokunmadığı noktalara dokunuyor."

"Kahretsin. İşte oldu," dedi Jace ve sevinç çığlığı attı. "Bana ve Gabe'e çok çektiren kendini beğenmiş züppe sonunda bir kadına abayı yaktı ve görünüşe bakılırsa kadın karşılığını vermiyor."

Ash orta parmağını kaldırdı. "Bunun için daha çok er-

ken. Sadece beni meraklandırıyor, ilgimi çekiyor. Onu istiyorum," dedi açık sözlülükle. "Ve onu yatağa atmak için de ne gerekiyorsa yapacağım. Ancak sorun, yatağıma girmek için can atmıyor olması."

"İşte bu tam bir komedi. Kadınlar yatağına girmeye can atar. Sen çekici olansın. Gabe ve benim gibi huysuz değilsin."

Ash tam burun kıvırır bir ses çıkartacaktı ki kendini tuttu. Ne yazık ki arkadaşları bu konuda yanılıyordu. Rahat, dertsiz tasasız biri gibi görünebilirdi ama iş kadınlara gelince, onun istedikleri, ihtiyaçlarına... Hiç çekici veya rahat değildi. Bir kadınla gerçek bir şey yaşamayalı yıllar olmuştu. Son birlikte olduğu kadını hâlâ sevgiyle anıyordu. Ash'ten birkaç yaş küçüktü. İkisi de aynı şeylerden hoşlanıyordu ve Ash kendisi gibi davrandığında da kadın kaçmamıştı.

Ash zaman zaman hâlâ Cammie'yi düşünüyordu. Nerede olduğunu... Evlenip çocuk yapıp yapmadığını... Ve itaat etme arzusunu tatmin eden bir adam bulup bulmadığını...

Ash'le arkadaş olarak ayrılmışlardı. Cammie, Ash'ten verebileceklerinden daha fazlasını istemişti. Ash o zamanlar kariyeriyle evliydi, HCM'i bugün olduğu yere getirmeye çalışıyordu. Cammie ise bir aile kurmak ve Amerikan rüyasını yaşamak istemişti. Ash ise henüz buna hazır değildi.

Cammie'yle evlenmek sorun değildi. Güzel, birlikte olması eğlenceli bir kadındı. Ash onu sevmeyi öğrenebilirdi. Bunu biliyordu. Fakat Cammie beklemek istemişti. Ash, onun her ihtiyacını karşılayacağından kesinlikle emin olana dek Cammie'yle evlenmek istememişti.

Peki ya şimdi? Evlilik ve bağlılık bir sonraki mantıklı adım gibi duruyordu. Gabe ve Jace bu işe girişmişlerdi. Kariyerlerinden bir adım geri atıp rahatlayıp iş dışında başka şeylere odaklanacak noktadaydılar.

Fakat Gabe ile Jace, onları oldukları gibi kabul eden ve kusurlarına rağmen seven mükemmel kadınlar bulmuşlardı. Ash ise kalbinde kariyeri ve iyi dostlarının dolduramadığı boşlukları dolduran bir kadınla henüz tanışmamıştı.

"Beni istiyor," dedi Ash. "Ona verebileceklerimi en az benim kadar istiyor ama çekiniyor."

"Biliyorum, sabır sahip olduğun erdemlerden biri değil ama belki bu seferlik bu kavramla tanışsan fena etmezsin."

Jace'in sesindeki hafif dalga geçer hava Ash'i huysuzlandırmıştı. Sabır mı? Kesinlikle sahip olduğu erdemler arasında değildi. Ve şimdi, Josie'yi bu kadar çok istediği bir sırada, bu fikirle çok da içli dışlı olmaya niyeti yoktu.

Ve hâlâ tam olarak açıklayamıyordu. Takıntı, Ash'in konu Bethany olduğunda Jace için kullandığı bir kelimeydi ve onun üstüne bu yüzden çok gitmişti. O zamanlar anlamamıştı. Hatta Jace'i vazgeçirmeye çalışmış, bir de Bethany'nin geçmişini inceletip onu uyarmıştı.

Bu Ash'in en doğru hareketlerinden biri değildi çünkü Bethany, Jace'in başına bugüne kadar gelen en iyi şey olmuştu. Arkadaşının onun tavsiyesini dinlememesi iyi olmuştu ve şimdi Ash de kendini aynı durumda buluyordu. Jace'in Bethany'ye karşı karakterine uymayan tepkiler vermesini şimdi anlayabiliyordu.

"Sana bir şey soracağım," dedi Ash ciddi bir tonla. "Bethany'yle ilk başlarda, arkana yaslanıp bekledin mi yoksa idareyi eline alıp harekete mi geçtin?"

Jace irkildi ve yüzünü buruşturdu.

"İlk başta sabırlı davranmaya, işleri ağırdan almaya çalıştım. Ama bu çok kısa sürdü. Ona duruma alışabilmesi için zaman tanıdım. Sonuçta durumu çoğundan farklıydı. Kalacak bir yeri olmamasını düşündükçe çıldırıyordum. Onu Mia'nın eski dairesine yerleştirdiğimde her gün birlikte olsak da her dakika görememek beni çıldırtıyordu. Bana taşınmasını istiyordum. Başka bir yerde yaşadığı için tamamen benim değilmiş gibi hissediyordum. Biliyorum çok çılgınca ama her saniye nerede olduğunu bilmek istiyordum. Sanırım böyle dile getirince sapık gibi görünüyorum ve belki de öyleydim. Bilmiyorum. Sadece onu yanımda istiyordum. Her gün. Eve gittiğimde dairemde. Her akşam yatağımda. Her ne kadar onu izleyen adamlarım olsa da istediğinde gidebileceği bir daire olmasını istemiyordum."

"Hatırladığım kadarıyla bu pek bir işe yaramamıştı," dedi Ash. "Onları ekip birkaç saatliğine ortadan kaybolmamış mıydı?"

"Tüm bir gün," diye homurdandı Jace. "Beni terk edip gittiğini düşünmüştüm, oysa tek yaptığı gidip Jack'i bulmaktı. Hâlâ o birkaç saat içinde başına gelecekleri düşündükçe geriliyorum."

"O zaman seni anlamamıştım," diye itiraf etti Ash. "Aklını kaçırdığını düşünmüştüm. Fakat şimdi anlıyorum, çünkü ben de Josie'yle ilgili böyle hissediyorum. Bu tam bir manyaklık. Birbirimizi sadece birkaç sefer gördük ve birlikte birkaç dakikadan fazla vakit geçirdiğimiz tek bir randevumuz oldu. Ve hâlâ neden yemekte ona karşı daha ısrarcı olmadığım için kendime kızıyorum. Kabul etmeye çok yakındı ama ben aptallık edip çok üstüne gitmemek adına geri çekilip ona düşünmesi için zaman tanıdım. Bu

da bir hafta önceydi ve yemekten sonra ondan hiç haber almadım."

Jace anlayışla yüzünü buruşturdu. "Peki, ne yapacaksın?"

"Bu akşam Brittany'yle gelebilirseniz sizinle ilgili planlarım var ama yarın tam saha baskı yapıyorum. Oturup sabretmekten sıkıldım. Bana hayır diyecekse bile bu uzatılmış sessizliğe dayanmak yerine bunları onun ağzından duymak istiyorum."

"Bol şans dostum. Umarım istediğin gibi olur. Ve her ne kadar Bethany'ye yaptıklarına kızdığım için ikiyüzlü görünmek istemesem de Josie'nin geçmişini araştırdın mı?"

Ash başını salladı. "Evet, araştırdım. Parkta ilk tanışmamızdan sonra... Geçmişinde çok gizli sırlar falan yok."

"Tamam. O zaman yapabileceğim bir şey varsa, söylersin. Kabul etmesini sağlarsan, birlikte buluşuruz, hatta Gabe ve Mia balayından döndükten sonra hep beraber bir şeyler yaparız. Josie'yi Mia ve Bethany'yle tanıştırırsın. Güzel bir arkadaş grupları var ve tecrübe konuşuyor. Kızlar gecesi yaptıklarında hele..." Jace bir anda durdu ve sırıtmaya başladı.

Ash homurdanarak elini kaldırdı. "Biliyorum, biliyorum. Yüksek topukların içinde düzülmeyi bekleyen sarhoş ve seksi kadınlarla ve sunduklarıyla ilgili tüm detayları bana zaten yeterince anlattın. Daha fazlasına gerek yok."

Jace güldü ve ayağa kalktı. "Bethany'yi arayayım. Sana bu akşam için haber veririm. Ne zaman yemek yiyoruz ve kaçta. Sadece hazırlanması için önceden söylemem lazım."

"İşten hemen sonra Bryant Park Grill'e ne dersin?"

Jace başını salladı. "Tamam. Orada görüşürüz."

Bölüm Dokuz

Bethany her ne kadar ortadaki huzursuzluğu bozup Brittany'yi rahatlatmak için ona uzun zamandır görmediği bir arkadaşı gibi davransa da Brittany yemekte oldukça gergindi.

Bryant Park Grill, her akşam iş sonrası olduğu gibi kalabalıktı. Her yer işten sonra günün yorgunluğunu bir kokteylle atmaya çalışan takım elbiseliler, iş adamları ve kadınları doluydu. Burası iş sonrası içkisi için çok popüler bir yerdi ama Ash'in burayı seçme sebebi bu değildi.

Burayı belki de Josie'yi görebileceğini düşünerek seçmişti. Gerçi Ash'in onu takip etmesi için tuttuğu adama göre Josie birkaç gündür evden çıkmamıştı. Belki de galeri için yeni bir eser üzerinde çalışmakla meşguldü. Belki Ash'in teklifini bir an bile düşünmemişti. Ash, Jace'e ona yarına kadar vakit vereceğini söylemişti ama haber vermeden Josie'nin evine gitmeyi kafasından atamadığı için masada dönen muhabbeti dinlemiyordu bile.

Sabır. Jace sabretmesi gerektiğini söylemişti. Ash, Jace

itiraf etse bile bu cümlenin ikiyüzlülüğüne neredeyse gülecekti.

Yemekleri gelmişti ve Brittany biraz rahatlamış, hatta Ash'e bakarak gülümsemişti. Bir ara eğilip sadece onun duyabileceği bir sesle, "Teşekkür ederim Ash," dedi. "Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin. Tek sahip olduğum aile sensin. Diğer herkes benimle iletişimi kesti. Kendi hayatım olmasını istediğim için bana hain muamelesi yapıyorlar. Sen neyi istediğimi ve neye ihtiyacım olduğunu anladın ve beni yargılamadın."

Ash gülümsedi. "Dışlananlar kulübüne hoş geldin. Merak etme çok kötü değil. Onlardan ne kadar uzun süre uzak kalırsan o kadar sağlıklı bir bakış açısı edinip bunu keşke daha önceden yapsaydım diyeceksin. Ama sonunda yaptın ve önemli olan bu. Giderek daha da kolaylaşacak. Söz veriyorum."

"Seni rahatsız ediyor mu?" diye sordu Brittany dürüst bir tonla. "Yani sana bir yabancı gibi davranmaları? Seni ve işini bu kadar hor görmeleri?"

Ash omuz silkti. "İlk başlarda sanırım etti. Ama son senelerde çok düşünmedim. Çok iyi arkadaşlarım var ve benim ailem onlar. Ve şimdi de sen varsın."

Brittany'nin yüzü aydınlandı, bakışlarındaki gölgeler anında yok oldu. "Aile olabildiğimize sevindim Ash. Gerçekten seni hayal kırıklığına uğratmayacağım. Biliyorum işi ben elde etmedim ama bana bu işi verdiğin için pişman olmayacaksın."

Ash'in cep telefonu çalınca durdular. Ash fark etmeden nefesini tutarak elini attı. Josie olabilirdi. Ondan en ufak bir şey duymak için bir hafta beklemişti.

Ancak gelen aramaya bakınca kaşları çatıldı. Arayan Josie değildi. Arayan onu takip etmesi için görevlendirdiği adamdı.

"Özür dilerim, bunu açmam lazım," dedi Ash çoktan düğmeye basıp ayağa kalkarak.

Masadan uzaklaşıp lavaboların orada daha sessiz sakin bir alana gitti.

"Ash," diyerek telefonu açtı.

"Bay McIntyre, biliyorum bu hafta raporlarım neredeyse hep aynıydı. Bayan Carlysle şu ana kadar dairesinden çıkmamıştı ama şu an gördüklerimi bilmek isteyeceğinizden eminim."

"Ne?" diye sordu Ash.

"Tek gözü mor. Dudağı yarılmış. Sanırım biri ona vurmuş. Yanılıyor da olabilirim. Bir kaza da olmuş olabilir ama pek sanmam. Ve sanırım bu dairesinden niye bir süredir çıkmadığını da açıklıyor."

Ash küfretti. "Şimdi nereye gidiyor? Onu takip ediyor musun?"

"Evet ediyorum. Sanırım galeriye gidiyor. Birkaç tabloyla birlikte taksiye bindi. Sizi haberdar ederim."

"Mutlaka," diye homurdandı Ash kapatırken.

Ash birinin Josie'nin canını yakmış olduğu fikri içini öfkeyle doldururken bir an durdu. Ve sonra neden adamına Josie'nin herhangi bir yere gidip gitmediğini veya ziyaretçisi olup olmadığını sormadığı için kendine kızdı. Fakat olsaydı adamı zaten ona haber verirdi. Josie'nin peşine birini ancak yemek yedikleri geceden iki gece sonra takmıştı. O zamana kadar onunla irtibata geçeceğini düşünmüştü ve geçmeyince onu izlemek için adam koymuştu.

Takıntı? Evet, bu doğru bir kelime olabilirdi. Aklını kaçırdığı da söylenebilirdi. Adeta bir sapık gibi davranıyordu, pek çok kadının uzak durmak isteyeceği bir tip gibi. Fakat tek fark Ash'in Josie'ye zarar vermeyecek olmasıydı.

Ancak şimdi neden derhal onun peşine birini takmadığı için kendine kızıyordu. Biri Josie'yi incitmişti, en azından bir şekilde canı yanmıştı.

Neden onu aramamıştı? Neden ondan yardım istememişti? Konuşmalarından sonra Ash'in ona bakacağını anlamış olması gerekiyordu.

Ash sessizce küfrederek masaya döndü. Brittany, Jace ve Bethany, endişeli endişeli ona bakıyorlardı. Ruh halini bu kadar çabuk anlayabildiklerine göre ifadesi çok haşin olmalıydı.

"Akşamı kısa kesmek zorundayım, üzgünüm. Brittany sana bu geceyi telafi ederim. Söz. Jace, Bethany ikinize de geldiğiniz için çok teşekkürler ve lütfen yemeğinizi bitirin. Sonra görüşürüz."

Arkasını dönünce Jace seslendi.

"Ash? Her şey yolunda mı?"

Ash, Jace'in anlayacağı bir bakış attı. Jace, Josie'yle ilgili bir şey olduğunu bilir ve durumu anlardı. Jace anlıyorum anlamında başını salladı ve kadınlara dönüp gülümsedi ve onları da sohbete soktu.

Ash, Jace'in kontrolü ele aldığını bilerek derin bir nefes aldı ve telefonu açıp şoförünü aradı. Josie galeriye gitmişse, tahminen son birkaç gün başka hiçbir yere gitmediği için yine galeriye dönerdi. Ash onun götürdüğü tabloları satın almakla sonra uğraşacaktı ama şimdi dairesinde dönmesini bekleyecekti ve çok ciddi bir konuşma yapmaları gerecekti.

Bölüm On

Josie taksi dairesinin bulunduğu sokağın çaprazındaki köşeye çektiğinde rahat bir nefes aldı. Dışarı çıkmak istememişti ama işlerini Bay Downing'e götürmeliydi. Bir önceki satıştan elde ettiği para ona birkaç ay kadar yetse bile alıcının ilgisini korumak ve başka satacak bir şeyi olmadığım düşünmesine izin vermemek için birkaç tablo daha götürmüştü.

Parayı ödeyip taksiden inerken farkına varmadan incinmiş yanağına dokundu ve dudağının köşesindeki çatlağın üzerine geldiğinde yüzünü buruşturdu. Başı öne eğik bir halde dairesine, kimsenin onu göremeyeceği yere doğru hızla ilerledi.

Utanacak bir şeyi olmasa bile olanlardan utanıyordu. Şoktaydı. Tamamen ve kesinlikle afallamıştı. Michael'ın onun dairesine gelip çılgına dönmesi... Daha önce böyle hiç olmamıştı. Josie hâlâ inanamıyordu. Normalde dava açardı. Daha pek çok şey yapabilirdi ama donakalmıştı. Bunun yerine stüdyo dairesine kapanmış ve son birkaç haftadır olanları düşünmemek için kendini işe vermişti.

Ash'e bir yanıt vermesi gerektiğini biliyordu. Bir açıklama. Herhangi bir şey! Ona fazla uzun sürmeyeceğini söylemişti ama hükümranı olan bir adamın vücudunda açtığı yaralarla Ash'e nasıl gidebilirdi ki?

Tabii şimdi komik geliyordu. Michael gerçek bir hükümran değildi. Sadece öyle davranıyordu. Onun için bir ego patlamasıydı. İlişkilerini bitirmek konusunda ciddi olduğunu anladığı anda bambaşka biri olup çıkmıştı. Hatası Ash'ten bahsetmekti, adını söylememişti ama Michael'a diğer adamın vaat ettiği şeyleri ona veremeyeceğini söylemişti.

Şimdiyse çok da emin değildi. Ash de daha iyi biri olmayabilirdi. Josie onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu aslında. Bağlanmaya hazırdı, hatta Michael'ın dairesine geldiği gün Ash'i arayacaktı. Bu fiyaskodan sonra şüphelenmiş ve kendini korumaya almıştı.

Ash'in Michael'dan daha da hararetli biri olduğu barizdi. Peki onun ellerinde de kendisine böyle mi davranılacaktı? Belki daha kötüsü?

Josie'nin aklından olasılıklar geçiyordu ve bu kadar büyük bir kararı verecek duygusal ruh haline sahip olmadığını biliyordu. Güvenini, sağlığını, tüm benliğini Ash gibi bir adamın ellerine teslim edecekti. Bu yüzden sessiz kalmıştı, iyice enini sonunu, her şeyi düşünmüştü.

İşin doğrusu korkuyordu. Ve bu korku Ash'in teklifini kabul etmesini veya reddetmesini engellemişti. Ve Josie bu korkudan nefret ediyordu. Hayatını bu şekilde yaşamak veya kararlarını böyle vermek istemiyordu. Michael gibi biri olduğu ortaya çıkacak bir adama güvenmek gibi büyük bir adım atmadan önce aklını toplaması lazımdı. Mutsuz-

lukla iç çekti ve cebinde dairesinin anahtarlarını aramaya başladı. Merdivene varıp da kapısına çıkan merdivenin üstünde çok pahalı bir çift ayakkabıyla karşılaşana kadar başı hâlâ eğikti.

Şaşırmıştı, kafasını kaldırınca orada duran Ash'i gördü. Ash ona iyice bir bakınca gözlerinde öfke belirdi, Josie içgüdüsel olarak bir adım geri attı.

"Sana ne oldu?" diye sordu Ash.

Ash içinde dalga dalga yayılan öfkeden kudurmuş gibiydi. Cazibesi veya çekiciliğinden eser yoktu. Aşırı sinirli bir alfa erkeğiydi artık.

"Lütfen, burada olmaz," diye fısıldadı Josie. "İçeri girmek istiyorum. Girmeme izin ver ve git."

Ash'in yüzündeki sorgulayan ifade Josie'nin duraklamasını sağladı. Ash, Josie'nin omuzlarını kavradı, çok hafif ama kesin bir biçimde tuttu, parmakları derisini okşadı ama bastırmadı.

"Sana bunu hangi şerefsizin yaptığını öğrenmek istiyorum," diye gürledi.

Josie'nin omuzları düştü. Neredeyse bütün gücün gittiği parmaklarının arasından anahtarları kayacaktı. Josie elini tekrar sıktı ve çenesini yukarıya kaldırdı.

"Geçmeme izin ver," dedi dişlerinin arasından.

Ash, Josie'yi şaşırtan bir biçimde ellerini çekti ve merdivenlerden çıkmasına izin verdi ama bir yandan da içeri girip onun yüzüne kapıyı kapatmasına izin vermeyecek kadar yakın bir şekilde takip etti.

Kapıyı açıp iterken iç geçirdi. İçeri girer girmez kendini daha iyi hissetti. Burası onun yeriydi. Belki garipti ama Michael'la olanlardan sonra burada kendini güvende his-

sediyordu. Fakat şimdi neler yapabileceğini fark ettiği için bir daha asla onu bir mil yakınına yaklaştırmayacaktı.

Çantasını kapının oraya bırakıp minik salona girdi. Ash kapıyı kapatıp kilitledi ve Josie'yi takip etti. Ash içeri girince oda iyice küçük görünmüştü. Ash orada durdu, Josie'ye baktı, gözleri bedenini baştan aşağı inceledi ve yanağındaki morluğa takıldı.

Ash'in bakışları bir anda buz kesince Josie ürperdi.

"Senden haber alamadım," dedi Ash.

Josie bir anda kızardı ve bakışlarını kaçırdı, saklamak istediklerini görmesini istemiyordu.

"Ve şimdi de aramamanın bir nedeni olduğunu fark ediyorum."

Josie hafifçe başını salladı, hâlâ Ash'in gözlerine bakamıyordu.

"Josie bana bak."

Sesi yumuşaktı. Hatta şefkat doluydu. Fakat bunun bir rica olmadığı da kesindi. Bir emirdi. Josie'nin kendini uymak zorunda hissettiği bir emir...

Yavaş yavaş başını kaldırıp baktı.

"Bunu sana kim yaptı?"

Ash'in sesindeki nezaket bir anda yok olmuş, adeta çelik gibi bir havaya bürünmüştü. Bedeni öfkeyle tutuşuyordu ve Josie olanları anlatmadan önce bir an duraksadı. Ash'in nasıl tehlikeli biri olmadığını, çekici veya nazik biri olduğunu düşünebilmişti ki? Şu anda önünde duran adam bundan çok daha kötü şeyler yapabilirdi.

Ancak Josie ondan korkmuyordu. Her ne kadar başına gelenler yüzünden korksa bile içgüdüsel olarak bu adamın onu incitmeyeceğini biliyordu. Ancak Ash kızgındı. Hatta

kızgınlık Josie'nin onun gözlerinde gördüğünü anlatmaya yetmezdi bile. Şu anda kesinlikle birini öldürebilecek gibi duruyordu. Josie ondan korktuğu için değil ama yapabileceklerinden korktuğu için bir anda ona olanları anlatmak istemedi.

"Josie bana cevap ver," dedi Ash dişlerini sıkarak. "Bunu. Sana. Kim. Yaptı."

Josie'nin ona söylememek gibi bir şansı yoktu. Misillemeden korkmasa bile kesinlikle ona boyun eğmesi gerektiğini biliyordu. Ash onun soruyu geçiştirmesine izin vermeyecekti. Josie onun istediğini elde edene kadar orada tüm akşam duracağından emindi.

Gözlerini kapattı, derin ve yorgun bir nefes aldı, yenilgiden omuzları düştü.

"Michael," dedi Josie. O kadar kısık sesle söylemişti ki kendisi bile zor duymuştu. Ağzından çıktığının farkında bile değildi.

"Ne dedin?"

Kelimeler dudaklarının arasından çıkmış, hislerinden aldıkları güçle havada yankılanmıştı. Josie kafasını kaldırıp bakma riskini aldı ve gördükleri karşısında irkildi. Korkutucuydu.

"Duydun," dedi Josie biraz daha yüksek bir sesle.

"Seni bu hale o şerefsizin getirdiğini, gözünü morarttığını, dudağını patlattığını mı söylüyorsun?"

Ash ileri atıldı ve Josie anında geriye çekildi ve bu hareketi Ash'i daha da sinirlendirdi.

"Kahretsin Josie. Senin canını yakmayacağım! Seni asla incitemem!"

Ash'in sözleri patlama yaratmıştı. Yatıştırıcı sayılmaz-

lardı ama verdiği sözü öyle bir hararetle söylemişti ki Josie'nin içi rahatlamıştı. Hatta o kadar rahatladı ki Josie ona bir adım attı, aralarındaki mesafe sadece bir adıma inmişti.

Ash'in tüm bedeni hâlâ öfkeyle titriyordu. Yeşil gözleri neredeyse siyaha dönmüştü ve irileşmiş göz bebeklerinin etrafında sadece yeşil bir halka kalmıştı. Elini yavaşça kaldırdı, adeta onu korkutmaktan korkuyordu. Yüzünü ellerinin içine aldı, dokunuşu nazikti ve Josie, Ash'in vücudunun geri kalanı öfkeden kudurmuşken yüzünde o ciddi ifadeyle bunu nasıl başardığını bilemiyordu.

Fakat dokunuşu o kadar narindi ki Josie resmen Ash'in ellerinin arasında eridi. Olayın üzerinden sadece birkaç gün geçtiği için yüzü hâlâ acısa da o dokununca hiçbir acı hissetmiyordu. Ash parmaklarını morluğun üzerinden geçirip dudağının yarıldığı noktaya kadar yüzünde gezdirdi ama o kadar narin davranıyordu ki Josie onun dokunuşunu bile zor hissediyordu.

"Onu öldüreceğim."

Sesi netti. Sesindeki kararlılık onu inandığı için Josie'nin damarlarının içindeki kanı dondurmuştu. Şu anda onu inciten birini rahatlıkla öldürebileceğinden emindi. Nabızları hızlandı. Karnına panikten bir sancı girerken nefes alıp verişi hızlandı.

"Hayır! Ash, lütfen. Bırak işin ucunu. İşte bu yüzden sana söylemedim. Bu yüzden seni aramadım."

Daha fazla da konuşurdu ama onu susturmak için bir parmağını dudağının yaralanmış yerinin üstüne koydu.

"Peşini bırakmak mı?"

Ash'in sesi ölümcüldü.

"O şerefsiz seni incittikten sonra peşini bırakmamı mı

istiyorsun? Neler oldu Josie? Tüm detayları istiyorum. Hiçbir şeyi atlama. Bunun ne zaman olduğunu, o herifin sana kaç kere vurduğunu ve hepsinden öte, neden bunlar olur olmaz doğrudan bana gelmediğini veya beni aramadığını bilmek istiyorum."

Ash'in parmağının altında Josie'nin dudakları gevşedi. Sonra Ash bir anda fikrini değiştirmiş gibi geri çekilip Josie'nin oturma odasını inceleyerek, yatak odasına açılan kapıya baktı.

"Bana taşınıyorsun," dedi sertçe. "Benimle yaşayacaksın."

"Bekle. Ne? Ash! Saçmalama..."

"Bu tartışmaya açık bir konu değil Josie." Gözleri hedefe kilitlenmişti ve duruşu da sabitti, hiçbir tavizde bulunmayacağı belliydi. "Benimle geliyorsun. Şimdi odana geçelim. Sen yatağa oturup bana bu akşam için nelere ihtiyacın olduğunu söyleyeceksin. Yarın benim evime nelerin taşınmasını istediğini söylersin ve ben de buraya birini yollattırıp toplattırırım. Ama o piç kurusuyla ilgili bu muhabbeti yaparken ve yapacağız, tamamen güvende hissettiğin bir yerde olacağız. Sana kesinlikle zarar gelmeyeceği bir yerde. Bu kesin."

Josie'nin ağzı bu sözlerin getirdiği şaşkınlıkla giderek daha da açıldı ama ardından... Rahatlama. Kesinlikle büyük bir rahatlama geldi. Karar onun elinden alınmıştı ve Josie o an için bunu kabul edebilirdi. Ash'le ilgili endişeleri, hatta korkuları saçma geliyordu. Michael'a benzeyebileceğini veya Josie'nin onu daha kötü bir durumun içine sokabilme ihtimaliyle ilgili endişeleri şimdi saçma geliyordu.

"Eşyalarımı toplayabilirim," diye fısıldadı.

Birden Ash'in gözlerini alev kapladı. Josie ona teslim olduğu için memnun olmuştu. Belki de biraz daha çabalamasını veya doğrudan reddetmesini bekliyordu ama Ash'in her halinden geri adım atmaya niyetli olmadığı belliydi.

"Sen toplayamazsın demedim. Sadece yatakta oturacağını ve benim toplayacağımı söyledim. Senden tek istediğim bana bugün ve yarın neye ihtiyacın olacağını söylemen. Geri kalanı bu akşam konuştuktan sonra hallolacak."

Vay be. Tamam. Bu iş süpersonik bir hızla ilerliyordu. Josie deli gibi süratle giden bir hız treninden inmiş ve hâlâ midesinin yerine oturmasını bekliyormuş gibiydi.

Ash ona yaklaşmadan ve elini kendisi yakalamadan Josie'ye elini uzattı. Eli orada öylece durdu, bekledi. Onun kabul etmesini bekledi. Elini tutup Ash'in dünyasına girmesini...

Derin bir nefes alıp elini uzatarak avuç içini Ash'in yukarı bakan eline dokundurdu. Ash, Josie'nin parmaklarını nazikçe kavradı ve sıkı sıkıya tuttu. Adeta aralarındaki o kırılamayacak bağı demirle dövüyordu.

Sonra nazikçe Josie'yi yatak odasına doğru çekti, o da Ash'in arkasından takip giderek onu adeta inanılmaz narin bir şeymiş gibi dikkatlice yatağın kenarına oturtmasına izin verdi. Josie'ye çok değerli ve kırılganmış gibi davranıyordu.

Ash geri çekildi ve hızlı bir biçimde etrafı kolaçan etti.

"Seyahat çantan var mı?"

"Dolapta," dedi Josie boğuk bir sesle.

Josie sersemlemiş bir halde Ash'in onun talimatlarını

dinleyerek hızla eşyalarını toplamasını seyretti. Her şey tersine dönmemiş miydi? Ash onun için her şeyi yapıyordu. Josie, Ash için ne yapmıştı ki? Aslında Ash kendisinin de Josie'ye çok şey vereceğini dile getirmişti. Fakat bir yandan da her şeyi alacaktı.

Josie hafifçe titreyerek, Ash'in ondan neler götüreceğini ve istekleri bitince elinde bir şey kalıp kalmayacağını düşündü.

Bölüm On Bir

Ash aptal bir adam değildi. Josie'ye baskı yaptığının, kendini beğenmiş taleplerini analiz edip tepki verecek zaman tanımadığının farkındaydı. Ve dairesine girip Josie'yi kendi evine çekip getirmek de kesinlikle haddini bilmezliğin son noktasıydı.

O yüzden elindeki işi hızla, etkin bir biçimde bitirmeye çalışıyordu. Çünkü Josie yatakta ne kadar uzun süre ve afallamış halde otururbut, sessizce kabul ettiği bu anlaşmayı düşünmek için o kadar çok vakti olacaktı. Bu da onunla Ash'in evine gelmesini riske atması demekti.

Bu seçenek kabul edilemezdi.

Ash bir seyahat çantası hazırlayıp şoförünü arayarak Josie'nin dairesinin önünde beklemesini söyledi ve bu kasırga gibi vuran durumu daha fazla düşünmesine izin vermeden onu kapıdan dışarıya doğru telaşla iteledi.

Josie'yi arabadan içeriye sokunca kapıyı kapattı ve bir an durup kapı görevlisini arayarak Ash'in odasındaki Josie'nin tablosunu alıp Ash onları gelip alana kadar oturma

odasında duran diğer tabloların yanına koymasını söyledi. Ash, Josie'nin eserlerini satın alan kişinin kendisi olduğunu öğrenmesini istemiyordu. En azından henüz değil.

Arabada Josie'nin yanına oturduğunda rahatladı ve yana bakarak onun soluk, sarsılmış yüzünü inceledi. Morlukları Ash'i sinirlendiriyordu. Öfkelendiriyordu. Ağzının kenarındaki yarık başka bir adamın Ash'in çoktan kendinin olarak kabul ettiği bir şeye dokunduğunu ve o adamın herhangi bir kadına bu şekilde dokunabildiğini hatırlatıyordu. Sırf Ash'in kadını değil ama herhangi bir kadına bu şekilde dokunabiliyordu. Fakat en önemlisi onun kadınına...

"Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum Ash," dedi Josie sessizce. Ona ne gerektiği konusunda çekingen talimatlar verdiğinden beri ilk defa konuşmuştu.

"Hayır, çok iyi bir fikir," dedi Ash kendinden emin bir tavırla. "O herif olmasaydı çoktan bana gelecektin. İkimiz de bunu biliyoruz. Şimdi Michael konusunu halletmemiz lazım, bunu da kendini güvende hissettiğin bir yerde konuşacağız. Kollarımda, sana kötü hiçbir şeyin dokunamayacağını hissettiğinde... Ama şunu bilmelisin. O şerefsizin yaptıkları, bizle ilgili gerçeği değiştirmiyor. Biz kaçınılmazız Josie. Parktaki ilk günden itibaren, birlikte olmamız kaçınılmaz. Buna karşı gelmek vakit ve zihinsel bir enerji kaybı olur sadece. Bu kaçınılmazlığa ben karşı gelmeyeceğim ve senin de karşı gelmeye çabalamanı istemiyorum."

Josie'nin ağzı şaşkınlıkla açıldı. Gözleri parladı ama sinirden değil, onayladığı için... Güzel. Sonunda Josie de Ash'in gördüğü şeyi görmeye başlıyordu. Ash'in bildiği şeyi.

"Bunu benden saklamandan memnun değilim," diye

devam etti Ash. "Olay olduğunda bana gelmemen hoş değil. Fakat bunun üzerinde konuşacağız. Her ne kadar bana ait olduğunu bilsem de henüz benim değildin. Ama artık benimsin. Ve ne zaman bir sorunun olsa bana geleceksin."

Josie yavaşça başını salladığında tatmin ve zafer duygusu Ash'i avuçlarına aldı.

Aralarındaki mesafeyi sevmediği için kolunu Josie'nin omzuna atmaya çalıştı ama onu çok zorlamak da istemiyordu. Henüz. Yeterince zorlamıştı zaten. Bir sonraki adımı Josie atmalıydı ve o yüzden kolunu ona doğru uzatmış bir biçimde bekledi.

Josie hiç çekinmeden Ash'in kolunun altına girdi. Bu Ash'in hoşuna gitmişti. Josie'nin onun yanına kayıp sarılabilmesi için vücudunu yasladı. Ash de sarıldı, Josie'yi sıkıca kendine bastırdı. Josie başını Ash'in göğsüne yaslayıp üst kısmını çenesinin altına yerleştirdi. Ona orada öyle hemen sokuluvermiş olması Ash'in hoşuna gitmişti.

Josie hafifçe içini çekti ve eriyor gibi bedeninin tüm ağırlığını Ash'e verdi. Rahatlamıştı.

Saçının kokusu Ash'i kışkırtıyordu. Kokusu da onun gibi yumuşak ve tatlıydı. Ellerini Josie'nin kolunun üzerinde gezdirerek, bir süre sonra tüm tenini keşfedeceğini bilerek teninin tadını çıkarttı. Fakat şimdilik Josie'nin tek ihtiyacı rahatlıktı. Güvenlikti. Güven hissiydi. Josie'nin Ash'in onu asla incitemeyeceğini anlaması gerekiyordu. Michael'ın yaptığı gibi Ash ona asla el kaldırmayacaktı.

Dudaklarını Josie'nin saçlarına bastırdı ve eğilip alnını öpecekken kokladı.

Derin. Evet, Ash derine gömülmüştü. Çok iyi düşünülmüş bir planı yoktu. Tamamen içgüdüsel davranmıştı.

Sadece ona sahip olması gerektiğini biliyordu. Onu kendi evinde istediğini... Ve şimdi bastırmazsa onu kaybedeceğini...

Onu tamamen kötü gösterse de baskı yapmak, aklını başından almak en mantıklısı gibi görünmüştü. Falat Ash kendini Michael'la kıyaslamayacaktı bile. Ash, o adam değildi. En anlayışlı, en sabırlı ve düşünceli adam olmayabilirdi. Kesinlikle bir şey istediğinde geri adam atacak biri değildi. Ancak asla ve asla bir kadına el kaldıramazdı. Bunu düşünmek bile Ash'i dehşete düşürüyordu.

Ne var ki Josie'yi inciten şerefsiz herife karşı şiddet kullanmakla ilgili bir sorunu yoktu.

Ash bu düşünceyi bir kenara attı çünkü sonradan halledilmesi gereken bir mesele olduğunu biliyordu ve halledilecekti de ama şimdi öncelik Josie'nindi. Onun ihtiyaçları ve rahatlığıydı. Şu andan başlayarak böyleydi.

Yolculuk sessiz geçmişti ve Ash bunu değiştirecek bir şey yapmadı. Josie'nin o akşam olanları kafasından geçirdiğini biliyordu. İkinci, üçüncü belki dördüncü kez olanları gözden geçirdiğinin farkındaydı. Fakat yine de onun kollarındaydı ve kendi dairesinde değil ama burada, yanında olduğu sürece Ash savaşabilirdi.

Bir şey söylemek yerine tenini okşadı, avuçlarını kollarından bir aşağı bir yukarı gezdirerek onu bildiği en iyi şekilde rahatlatmaya çalıştı.

"Özür dilerim Ash," dedi Josie ama kelimeler Ash'in göğsünde kayboldular.

Ash tam ellerini Josie'nin kolundan yukarıya çıkartırken bir anda durdu ve onu daha iyi duyabilmek için kafasını yana yatırdı.

"Neden özür diliyorsun?"

"Seni aramadığım için. Kararımı haber vereceğimi söylememe rağmen dönmediğim için. Çok korkmuştum."

Ash parmaklarını Josie'nin çenesinin altına yerleştirip yüzünü hafifçe kendine çevirdi ve bakışları birbirini bulsun diye kaldırdı. Susturmak için tek parmağını dudaklarına koydu.

"Şimdi değil. Benden özür dilemeyeceksin. Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok. Konuşacağız Josie. Tüm diyeceklerini dinlemek istiyorum. Ama burada değil. Şimdi sadece otur ve sana sarılmama izin ver. Daireme gidince konuşacağız. Ancak o zaman bile senin suçun olmayan bir şey için özür dilemene gerek yok. Birine ihtiyacın olduğunda bana ulaşmaman hoşuma gitmedi ama anlıyorum."

Gülümsemesi huzursuzdu ama gözlerindeki sıcaklık o deniz yeşili gözlerinde daha önceden yer edinmiş olan şüphe ve endişeyi siliyordu.

"İşte böyle daha iyi," dedi. "Çok güzel bir gülümsemen var. Yüzünde bunun daha çok belirmesini sağlayacağım Josie. Seni mutlu edeceğim. Buna emin olabilirsin."

Josie başını hafifçe yana eğdi, gözlerinde şaşkın bir ifade vardı. "Anlamıyorum Ash. Bunun gibi şeyler bir anda olmaz. *Alacakaranlık Kuşağı*'ndaymışız gibi hissediyorum. Her şey... Çok çılgınca."

Ash hoşgörüyle gülümsedi. "Benim dünyamda olurlar. En azından artık oluyorlar. Benim de daha önceden başıma böyle bir şey geldiğini söyleyemem. O yüzden ikimiz de keşfedilmemiş topraklara giriyoruz. Ama bu aynı zamanda senin de dünyan Josie. Kimsenin değil sadece ikimizin koyduğu kurallar olacak. Zaten çok gelenekçi olduğumu

söyleyemem. Her zaman kendi bildiğini okuyan, dünyayı umursamayan bir adam oldum."

Josie'nin gülümsemesi dudaklarına yayıldı, dişleri göründü ve yanaklarında gamzeler belirdi. Ash büyülenmişti. Ona, dudaklarına dokunmak, diliyle gamzesini tatmak istedi.

"Fark ettim. Sana bir şeyleri yapamayacağına dair meydan okuyan birine ancak acırım."

"Evet, yasaklar bana pek işlemez," diye itiraf etti Ash.

"Sana hayır diyerek sinirlendiren insan ben olmayacağım o zaman."

Ash'in bir anda gülümsemesi gitti ve dikkatle Josie'nin gözlerinin içine baktı. "Umarım bana hayır demen için bir neden vermem. Ama dersen de Josie anlarım. Bu kelimeyi görmezden gelmem. Tabii güvenliğin veya sağlığınla ilgili değilse. Veya benden ayrılmıyorsan... Aksi takdirde 'hayır' lafı oyunu bozar. Ne yapıyorsam duracağım anlamına gelir. O yüzden bunu akıllıca ve sadece gerçekten de ihtiyacın olduğunda kullan. Çünkü bu kelimeyi çok ciddiye alıyorum."

Josie'nin bakışları yumuşadı ve Ash'e doğru daha da yaslanarak bedenini onun bedenine doğru kışkırtıcı bir biçimde itti. Ash'in hayaları ağrıyordu, aleti kaya gibi sertti ve bu kadar yaklaştığında bedenindeki fiziksel tepkiyi kontrol etmek için dişlerini sıktı. Bu kadın onu mahvediyordu. Ash nedenini anlayamıyordu. Josie'yi tanımıyordu ama ona sahip olması gerekiyordu. Ve ona sahip olacağını da biliyordu. Eninde sonunda birbirlerine ulaşacaklardı ve bundan kendini geri çekmeye hiç niyeti yoktu. Üstelik bu kadının ondan önceki kadınlardan farklı olduğunu da biliyordu.

İşte onu hem korkutan hem de aynı zamanda da heyecanlandıran buydu.

Ya Josie o kadınsa? Gördüğü anda bir erkeğin artık diğer kadınlarla işinin bittiğini anlamasını sağlayan kadınsa? Aynen Gabe için Mia, Jace için de Bethany'nin olduğu gibi... *O kadın.*

Ash'in aklı almıyordu. Bunları düşünmeyecekti. Çok erkendi. Tüm bu durum çok çılgıncaydı. Josie onun dairesine yerleşecekti. Josie'nin hayatını ele geçirecekti. Ash bir sonraki adımdan sonrasını düşünmemişti.

Çünkü kahretsin, sonrasında ne olacaktı ki?

Josie'yi yatağa atmak, himayesine almak, onun kendini, Ash'in her ihtiyacı ve arzusuna teslim etmesini sağlamak dışında başka ne vardı ki? Bu kadarı yetmeyecek miydi? Yetmesi gerekiyordu çünkü bundan sonrası yoktu.

Şoför apartmanın yanındaki sokakta durdu ve Ash için kapıyı açmak üzere hareketlendi.

Ash, Josie'den öteye kayarak arabadan inip elini onun inmesine yardım etmek için uzattı. Josie'yi kolunun altına sokarak şoförden çantayı alıp Josie'yi aceleyle apartmanın girişine götürdü.

"Hudson Nehri'nin kenarında yaşıyorsun," dedi Josie buğulu gözlerle nehre bakarak.

"Evet. Yukarıdan manzara güzel. Haydi çıkalım. Seni eve götürelim."

Asansörde en üst kata kadar çıktılar. Ash kızın çantasını içeri taşıyıp yatak odasına koydu. Ana yatak odasına vardıklarında Josie'nin vücudu kasıldı, gözlerinden endişe okunarak etrafa baktı.

Çantasını yatağa fırlattı ve banyoyu işaret etti.

"Neyle uyuyorsan onu giymen için sana biraz zaman vereyim. Bir kadeh şarap hazırlamak için mutfağa geçiyorum. Acele etme."

"Ben nerede uyuyacağım?" diye mırıldandı Josie.

Ash ellerini onun omuzlarına koyarak, avuçlarını omuzlarını kavrayacak biçimde kaydırdı. "Benim yatağımda Josie. Benimle."

Josie'nin gözlerini endişe bürüdü.

Ash öne eğilerek dudaklarını Josie'nin alnına bastırdı. şimdi ona karşı bir şefkat hissediyordu. Josie kırılgandı. Gözlerinde endişe ve korkuyu görebiliyordu.

"Konuştuğumuzda Josie, yatağımda olacağız. Sen de benim kollarımda güvende olacaksın. Bunu biliyorsun. Ayrıca sadece uyuyacaksın. O yüzden pijamalarım giymeni söyledim. Onları bir daha giymeyeceksin. Ama bugün böyle bir bariyere ihtiyacın var, çünkü benden hâlâ emin değilsin. Bu akşamdan sonra emin olacaksın."

Ash onu son bir kez öpüp çıktı ve kıyafetlerini değiştirmesi için yalnız bıraktı. Mutfağa gitti, Josie'ye zaman tanımak için yavaş hareketlerle iki şarap kadehi indirip bir şişe şarap açtı. Josie'nin çok fazla alkol almadığını ancak arada bir birkaç kadeh şarap içtiğini hatırlamıştı ve bu akşam şarap kesinlikle rahatlamasına yardımcı olurdu. Tam emin değildi ama kırmızı şarap tercih edeceğini düşünüyordu. Renkli bir şeyi isterdi. Canlı ve leziz... Beyaz şarap gibi sıcaklıktan uzak bir şey değil.

Doğrudan Josie'ye gidip onu karşıladığını hatırlayınca kendi yemeğinin de bölündüğünü fark etti. Tahminen Josie de yemek yememişti.

Buzdolabını meyve salatası yapacak malzemeleri ve

gurme peynirleri bulmak için talan etti. Bir tepsi çıkartıp meyve ve peynire eşlik edecek ekmek ve kraker koydu. Tatlı bir şey de lazımdı. Tüm kadınlar çikolata sevmez miydi?

Hizmetçisi genellikle ona leziz ev yapımı tatlılar bırakırdı ve bu haftanın seçeneği de üstü krem peynir kaplı çikolatalı mustu. Buzdolabının üstündeki dolapta beş farklı tatlı tabağı vardı, o yüzden ikisini çıkartıp tepsiye ekledi. Çekmeceden de iki tatlı kaşığı çıkarttı.

Her şeyi hallettiğini gördükten sonra Josie'ye yatmaya hazırlanması ve sinirlerinin yatışması için yeterli zaman tanıdığını düşünerek yatak odasına geri gitti.

İçeri girdiğinde Josie'yi bağdaş kurmuş yatakta oturur bir halde buldu ve bu görüntüsü bir anda çok hoşuna gitti. Rahat, çıplak ayaklı... Oraya ait gibi görünüyordu.

İpek, koyu pembe pijamalar giymişti. Bileklerine kadar iniyorlardı ve uzun kolluydular, tüm bedenini kaplıyorlardı. Boynuna kadar da iliklenmişlerdi.

Ash bu akşamlık aralarındaki bu duvara müsamaha gösterecekti. Sadece bu akşamlık... Sonraki akşamlarda Josie yatağa çıplak gelecekti. Ash'in yanında, teni tenine değerek yatacaktı.

Ash'in taşıdığı tepsiyi görünce Josie'nin gözleri açıldı ve tepsiyi koyması için kendini yatağın baş ucuna çekti.

"Örtüleri aç," dedi Ash. "Yatağa girip tepsiyi komodine koyacağız. Yatakta yanımda yiyebilirsin."

Josie de apar topar yorganı ve çarşaf pikeleri hatta yastıkları çekip yatağa girdi.

Ash dediği gibi tepsiyi komodinin üzerine bırakıp üstünü çıkartmak için soyunma dolabının yanına gitti.

Ash bir ikilemle karşı karşıyaydı çünkü yatarken boxer'dan başka bir şey giymezdi. Sonra omuz silkti. Sonuçta üzerinde boxer'la çok da çıplak sayılmazdı ve Josie'ye zaten sadece kollarında dinleneceğine söz vermişti. Bir hamle yapmayacağı için boxer uygundu.

Dışarı çıktığında her ne kadar saklamaya çalışsa da üzerinde Josie'nin bakışlarını hissetti. Kirpiklerinin altından çaktırmadan bakmaya çalışması ve yatağa yanına girdiğinde yanaklarının kızarması sevimliydi.

Ash önce peynir ve meyveleri uzatıp boş kalan eline de şarap bardağını verdi. Yiyecekleri minik lokmalar halinde ona uzatıp dudaklarının parmak uçlarına değmesinin keyfine vardı. O da Ash'in elinden yemek yemeyi en az onun Josie'ye yemek yedirmesinden eğlendiği kadar zevkli bulmuşa benziyordu.

Josie'nin gözlerinde hülyalı, hoşnut bir bakış vardı, daha önce var olan gölgeler temizlenmişti. Omuzlarındaki gerginlik gitmişti ve arkalarına yaslanırken tüm bedeni gevşemeye başlamıştı.

"Aç mısın?" diye sordu Ash. Josie'nin sunduğu kışkırtıcı görüntüden büyülenmişti.

Josie sonunda onun yatağındaydı. Sadece birkaç santim uzağında... Bedeni Ash'e onu alması için adeta bağırıyordu. Her ne kadar kendini sabırsız olduğu içten içe cezalandırsa da, Ash'in onun olanı alması için artık saatler kalmıştı.

"Açlıktan ölüyorum," diye itiraf etti Josie. "Son birkaç gündür çok bir şey yiyemedim."

Ash'in suratı ciddileşti ve öfke bedenine tekrar yayıldı. "Bundan sonra kendine daha iyi bakacaksın. Ben de sana daha iyi bakacağım."

Josie gülümsedi. "Sadece Michael'la olanlarla ilgili de değil. Çalışıyordum."

Her ne kadar Ash bilse de yine de sordu. Çünkü sormaması garip olacaktı ve Josie ona bilgi veriyor, etrafında rahat davranıyordu ve bu da tam Ash'in istediği şeydi. Basit, yalın iletişim. Josie tereddüt etmiyordu ve çekinmeden ona açılıyordu.

"Ne üzerine çalışıyorsun?"

Josie'nin yanakları renk değiştirdi. Ash ona merakla bakıyordu.

"Bir dizi erotik resim üzerinde çalışıyorum. Çok açık seçik değil. Seksi ama kibar."

Bir an arkasına yaslanıp elinden daha fazla yemek yemeyi reddederken Josie'nin gözlerini heyecan bürüdü.

"Satış yaptığım galeride sergilenen tüm eserlerim satılmış. Müthiş bir şey. Bay Downing bana satılana kadar başka eserimi alamayacağını söylemişti ve üzerinde son çalıştığım seriden bir parçayı da ona götürmüştüm. Sonra beni arayıp sadece tüm işlerimi satmakla yetinmediğini, daha fazla eserimi getirmemi söyledi! Ve ne verirsem almak isteyen bir alıcı bulmuş. Tüm haftayı bu serinin geri kalanını tamamlamak için harcadım."

Josie başını eğdi ve sonra tekrar kaldırıp kirpiklerinin altından Ash'e baktı.

"Kendimi çiziyorum. Yani, kimse benim olduğumu anlayamaz ama pek çok nü pozda kendimden esinlendim. Benim... Bir dövmem var. Kendim tasarlamıştım ve resimlerimde sıkça kullanıyorum. Ben... Ben onları sevdim. Bence iyi çizimler. Umarım alıcı da beğenir."

Son cümlesinde ses tonundaki endişe Ash'in kalbini sı-

kıştırdı. Evet sevmişti ve onları başka birinin görmesine asla izin vermeyecekti. Onun olacaklardı. Sadece onun. Ve onu bir tek Ash çıplak görecekti. Josie'nin çıplaklığı sadece Ash içindi, bu kadar.

Güzel bir kadın olduğu şüphe götürmezdi ve Ash kadınların da erkeklerin de çizimleri hoş bulacağına emindi. Galerideki gerzek müdür tarzıyla ilgili ne derse desin Josie yetenekliydi. Başkalarının da onun yeteneğini keşfetmesi an meselesiydi. Ash sadece o çizimleri başka kimse görmeden gördüğü için mutluydu. Josie için bu kadar mahrem bir şeyi başkalarının görmesi fikri dişlerini sıkmasına neden oluyordu.

"Beğeneceğinden eminim," dedi. Laflar ağzından çıkarken pazartesi Bay Downing'i arayıp diğer çizimleri de Ash'in ofisine yollamasını söyleyeceğini aklının bir köşesine not etti. "Ben de görmek isterdim."

Josie kızarıp gülümsedi. "Belki birlikte galeriye gidip çizimleri gösterebilirim. Onları yeni bıraktım. Daha satın aldığını sanmam. Günlerce orada durabilirler."

Ash eğilerek Josie'nin yanağına dokundu, parmaklarını çenesinden aşağıya gezdirerek boynuna dökülmüş olan uzun saçlarını çekti. "Benim için yeni bir şey çizmeni tercih ederim. Benim hariç kimsenin görmeyeceği bir şey. Belki diğer resimlerinden daha erotik bir çizim?"

Josie'nin gözleri açıldı ve zihninde bir sonraki çalışmasını canlandırır gibi hemen kaşlarını çattı. Dudaklarını açtı ve heyecanla nefes aldı. Ash onun zihninde resmi çoktan çizdiğini görebiliyordu.

"Çeşitli fikirlerim var," dedi Josie. "Sana daha kişisel bir şey çizebilirim. Tabii asla sergilememen koşuluyla."

"Ben hariç kimse göremeyecek," dedi Ash ciddi bir biçimde başını sallayarak, "benim için çizdiğin bir hazine olacak Josie. Ama bana varlığını, o seksi varlığını verirsen bunun da sadece benim için olacağından emin olabilirsin, başka kimse için değil."

"Tamam," dedi Josie kısık bir sesle. Yüzü yine kızarmıştı ve... Tahrik olmuş gibiydi.

"Doydun mu?"

Josie başını sallayıp yarısını bitirdiği şarap kadehini Ash'e verdi. Ash kadehi bir kenara bıraktı, tepsiyi şifonyere koyup yatağa geldi ve Josie'ye döndü.

Yanına yatıp Josie'nin sokulabilmesi için kollarını açtı. Arkalarındaki yastık öbeğine yaslandılar, Josie'nin bedeni Ash'in bedenine yapışmıştı.

"Şimdi bana Michael'ı anlat," dedi Ash temkinli bir sesle.

Josie'nin bedeni Ash'in yanında bir anda kaskatı kesildi ve uzun bir süre konuşmadı. Sonra ağırlığını tamamen Ash'e bıraktı ve derin bir nefes verdi.

"Onun hakkında yanılmışım," diye fısıldadı. "Böyle bir şey yapabileceğini asla düşünmemiştim. İlişkimiz sırasında hükümranlığını gösterirken bile. Baskın tarafı da her zaman kendine hâkim ve kontrollü bir biçimde dışarı çıkmıştı. Bana karşı dikkatliydi. Adeta beni incitmemeye kararlı gibiydi."

"Nerede oldu bu?" diye sordu Ash. "Onu görmeye mi gittin?"

"Hayır. O beni görmeye geldi," dedi Josie başını iki yana sallayarak.

Ash küfretti. "Sen de onu içeri aldın?"

Josie dönüp Ash'e bakabilmek için biraz yana kaykıldı. "Neden almayayım ki? Ash, biz sevgiliydik. Beni incitebileceğine dair hiçbir izlenim vermemişti. Her zaman sakin ve kontrollüydü. İlişkimizi bitirmeye kararlı olduğuma inanmadığı için beni görmeye geldi. Kolyeyi geri getirdi, özür diledi, benim için anlamlı olduğunu ve ileride bunun farkında olarak hareket edeceğini söyledi."

Ash kaşlarını çatmıştı ama konuşmayı bölmedi.

"Ona bittiğini söylediğimde nedenini bilmek istedi."

Josie duraksadı, uzağa baktı, ellerini kucağında birleştirdi. Şimdi Ash, Josie'ye tam yandan bakıyordu. Ash onu kendine çekerek bedenini kendi bedenine bastırdı. Nabzını ve ne kadar tedirgin olduğunu hissedebiliyordu.

"Sonra ne oldu?" diye sordu yumuşak bir tonla.

"Bana başka bir adamın söz verdiği şeyleri veremeyeceğini söyledim," diye fısıldadı.

Ash, Josie'ye daha da sıkı sarıldı. "Devam et."

"Bunu duyunca çıldırdı. Tamamen aklını yitirdi. Daha kelimeler ağzımdan tam çıkmamışken bana tokat attı. Öyle afalladım ki ne yapmam gerektiğini bilemedim. Ve sonra bir anda üstümde duruyordu, yere düşmüştüm. Tekrar vurdu. Elini saçlarıma dolayıp beni onu aldatmakla suçladı. Bana fazla nazik davrandığını söyledi. Bana davranması gerektiği gibi davransaydı bunun asla olmayacağını, onu asla aldatmayacağımı söyledi."

"Şerefsiz herif," dedi Ash devamını beklemeden. "Sırf bunun için onu öldürebilirim."

Josie şiddetle başını iki yana salladı. "Hayır! Ash! Bu işin peşini bırak. Her şey bitti."

"Asla!"

Ash nefes alıp verişlerini sakinleştirerek aklından öfkeyi

uzaklaştırdı ve parmak uçlarını Josie'nin tenine batırdığını fark edip onu biraz daha az sıkı tutmaya çalıştı.

Josie'nin bedeni asla Ash yüzünden morarmayacaktı. Tabii tutku ve sevecenlik içinde yapılmamışsa... Ash, Josie'nin sahip olmak istemeyeceği hiçbir morluk bırakmayacaktı.

"Polise gitmem gerekirdi," dedi Josie kısık bir sesle. "Suç duyurusunda bulunup onu tutuklattırmalıydım. Tanrım, o kadar büyük bir şoktaydım ki. Ardından da kendimi çok... Aptal hissettim. Bu yönünü nasıl fark etmedim ki? Şiddet eğilimini? Seks yapıp o yüzün altında yatanları nasıl anlamadım? Neler olabileceğini düşündükçe... Ona güvendim. Tamamıyla. Bedenimin tamamını ona sundum. Bana her şeyi yapabilirdi. Bu yüzden de..."

Josie bir anda sessizleşti. Morarmış yanağına düşen perçemi geri iterek, çürümüş yanağına bir öpücük kondurdu.

"Bu yüzden de, ne?" diye sordu nazik bir tonla.

Josie gözlerini kapadı. "Bu yüzden seni aramadım. Bu yüzden sana gelmedim. Bana teklif ettiklerini kabul etmedim. Ben... Korkmuştum."

Ash gerildi, gözlerini Josie'ye dikti. "Benden mi korktun?"

Üzgün bir biçimde kafasını salladı.

Ash nefesini tuttu. Anlıyordu. Bunu duymak hoşuna gitmese de anlıyordu.

"Anlıyorum," dedi Ash, Josie'nin kolunu okşayarak. "Onunla ilgili yanlış karar verdiğin için ben ve isteklerimi de yanlış değerlendiğini düşündün."

Josie tekrar başını salladı.

"Anlıyorum Josie ama senin de şunu anlaman lazım. Ben Michael değilim."

Josie bakışlarını tekrardan Ash'e döndürdü. Gözlerinde umut vardı. Ona inanmak istiyordu. Kendisi ve gerektiğinde içgüdülerine inanmak...

"Seni asla incitmem," diye söz verdi Ash yine ciddi bir sesle. "Sorunlarımız olursa üstesinden geliriz. Bu sorunlardan hiçbiri sana elimi kaldırmama neden olmaz. Asla."

"Tamam," diye fısıldadı Josie.

"Gel buraya," diye mırıldandı Ash diğer kolunu da ona uzatarak.

Josie duraksamayarak ve hiç gecikmeden kafasını göğsüne yaslamıştı. Ash iki koluyla da ona sarılıp kokusunu içine çekti.

"Morlukların birkaç gün daha üzerinde olacağını bilmek beni çıldırtıyor," dedi Ash. "Onları görmeyi sevmiyorum. Kendimi geçtim, senin onları görmeni ve o herifin canını yaktığını hatırlamanı istemiyorum."

"Ben iyiyim," dedi Josie, Ash'in göğsüne doğru.

"Değilsin ama olacaksın," diye söz verdi Ash. "Bana bu şansı ver Josie. Birlikte olmamızın doğru olduğunu gösterme şansını tanı. Şu anda tedirgin olduğunu ve kendinden şüphe ettiğini biliyorum. Ancak kendini bana bırakmalısın. Bu şansı ver. Pişman olmayacaksın."

Josie uzun bir süre sessiz kaldı, hatta o kadar uzun bir zaman geçti ki Ash kabul etmesini beklerken huzursuzlandı.

Sonra Josie kabul etti. Endişeli ancak kesin bir kararlılıkla o tek kelimeyi söyledi. "Tamam."

Ash'in göğsü biraz içeri çökmüştü sanki. Josie'ye sıkıca sarılmadan önce birkaç saniye derin nefesler alıp verdi.

"Şimdi uyu Josie. Yarın dairenle ilgili kararlarımızı veririz."

Ash'in Josie'nin onun bedenine yaslanmış vücudu gevşeyene ve yumuşayana kadar onu aynı şekilde tuttu. Ve gergin bir biçimde Josie'nin ona anlattıklarını aklından geçirerek bekledi. Sesindeki korku... Kendini suçlu hissetmesi... Yerde yatarken onun üzerinde dikilip canını yakan Michael'ın görüntüsü Ash'in uykuya dalmasını engelliyordu.

Sessizce komidinin üzerindeki cep telefonunu alıp listesinden Jace'in telefonunu çevirdiğinde saat gece yarısını çoktan geçmişti.

"Neler oluyor," diyerek telefonu açtı Jace. "Bir sebebin olsa iyi olur Ash."

"Bir görgü tanığına ihtiyacım var," dedi Ash.

Uzun bir süre sessizlik oldu.

"Tanrım. Kahretsin! Ne oldu? Yardıma mı ihtiyacın var? Neler oluyor?"

Ash kirpikleri göğsüne değerek yatan Josie'ye baktı. Yanağındaki çürük hâlâ belirgindi.

"Şu anda değil. Fakat yakında olacak. Josie'nin bana ihtiyacı var. Rahata, huzura ve onu asla incitmeyeceğimi bilmeye ihtiyacı var. Şu anda her anımı ona bunu inandırmaya ayıracağım. Ama sonra yüzünü morartan herifin peşinden gideceğim ve ihtiyacım olursa, bir suç işlenirken benim başka bir yerde olduğumu kanıtlamana ihtiyacım olabilir."

"Kahretsin Ash. Neler oldu? Biri Josie'yi incitti mi?"

"Evet," dedi Ash zorla. "Ve bu herifin bir daha başka bir kadına el kaldıramamasını sağlamam lazım."

"Neye ihtiyacın varsa dostum. Ben oradayım. Sormana bile gerek yok."

"Teşekkürler," dedi Ash. "Sonra konuşuruz."

Bölüm On İki

Josie uyandı ve esnemek istediğinde sert bir vücudun yanında olduğunu fark etti. Bir anda gözleri tamamen açıldı ve aklı karışık bir halde etrafa bakınıp gözlerini kırpıştırdı. Sonra hatırladı. Ash'le yataktaydı. Ash'in dairesinde. onun kollarındaydı.

Bakışları Ash'in kaslı göğsüne doğru kaydı, nefes alıp verirken onun güzel, erkeksi teninin alçalıp yükselmesini izledi. Nefes aldı, kokusunu içine çekti. Dudakları o kadar yakındı ki ağzını tenine dokundurabilirdi ve dokundurmak da istiyordu.

Ancak akşamki sevişmeden sonra yan yana uyanan iki sevgili falan değildiler. Henüz sevişmemişlerdi bile. Birkaç hoş söz ve yemekte ettikleri sohbet dışında birbirlerini tanımıyorlardı.

Ancak Josie şimdi burada, onun yatağında, yanına taşınmayı kabul etmiş bir halde yatıyordu.

Josie gözlerini kapatıp tekrardan doğru kararı verip vermediğini düşündü. Aklı ve kalbi hiç durmadan birbiriyle

çelişiyordu ve hâlâ hangi tarafın kazandığından emin değildi. Belki de açıkça kazanan bir taraf yoktu. Her şeyi oluruna bırakmalıydı çünkü bu konuda açıkça "doğru" karar diye bir şey yoktu.

Josie tereddütle başını kaldırdı ve Ash'in uyanık olup olmadığına bakarken nefesini tuttu. Bakışları birbirini bulunca Josie parmak uçlarına kadar sarsıldı. Ash kesinlikle uyanıktı ve dikkatlice ona bakıyordu. Onun zihnine girip kafasının içindeki düşünceleri ayıklamak istiyor gibiydi.

"Günaydın," diye mırıldandı Ash.

Josie yanaklarından sıcaklık yükselirken başını bir kere daha eğdi.

"Josie?"

Josie başını kaldırınca Ash'in gözlerindeki sorgulayan bakışı gördü.

"Sorun ne?" diye sordu usulca.

Josie yutkundu. "Bu çok zor."

Ash kolunu onun bedenine doladı. Josie'nin kolundan başlayıp tam elmacık kemiklerine kadar okşayarak saçına doğru ilerledi.

"Asla kolay olacağını söylemedim. İyi olan şeyler asla kolay değildir."

Haklıydı. Ash kesinlikle kolay olmayacaktı. Onun hakkındaki hiçbir şey basit veya kolay değildi.

"Sen kollarımdayken gözümü açmayı seviyorum."

Bu cümle Ash'in göğsünün derinliklerinden gelmişti ve Josie'nin kanına bir ılıklık yayılarak tüm bedenini sardı.

"Ben de sevdim," diye fısıldadı Josie.

"Burada kendini güvende hissetmeni istiyorum," dedi Ash ciddi bir tonda. "Benim yanımda güvendesin."

"Hissediyorum."

"Güzel. O zaman o tatlı ağzını buraya getir de sana düzgünce günaydın diyebileyim."

Josie çenesini yukarı kaldırıp elini Ash'in göğsüne yerleştirdi. Ash, Josie ona dokunduğu anda irkildi, kasları kasıldı ve içi ürperdi.

Josie anında geri çekildi ama Ash onun elini yakalayıp tekrardan göğsüne yerleştirdi.

"Bana dokunman hoşuma gidiyor," diye mırıldandı Ash. "Bunu sık sık yapmanı istiyorum. Aynen benim de sana yakınımda olduğun her an dokunmak isteyeceğim gibi. Aynı odada olduğumuz her an sana dokunacağım Josie."

Ve sonra Ash dudakları onunkilerin üzerinde sıcak ve seksi bir biçimde hareket ederek Josie'yi öptü.

Nazikti. Talepkâr değildi. Neredeyse gönlünü fethetmek istercesine öpüyordu.

Dudakları birbirlerine kenetlenmişken Josie derin bir nefes aldı, bedeni rahatlayıp ona yaslanarak gevşedi. Eli bedenlerinin arasında kalmıştı.

"Bunun için çok bekledim," diye mırıldandı Ash. "Yatağımda olmanı... Dudaklarının dudaklarımda olmasını... Sabah ilk tattığım şeyin sen olmasını. Son haftada çıldırıyordum Josie. Seni beklemek... Bunu beklemek... Ve işte sonunda elde ettim. Bırakmayacağım."

"Ben de bekliyordum," diye itiraf etti Josie. Gerçekten o da bu anı çok beklemişti. Hayalini kurmuştu. Nasıl hissedeceğini düşünmüştü. Ve şimdi nasıl hissettiğini biliyordu. Bu... Bu tam da olması gerektiği gibiydi. Doğru olan şey buydu.

Önceki endişeleri bir anda buhar olup uçtu. Soruları... Korkuları... Yanlış karar verdiğine dair hissi... İstediği şey buradaydı. Ash'in ona verebileceklerini istiyordu. Ve artık ne bu konu ne de kendiyle savaşmayacaktı.

Josie'yi sırt üstü yatırarak üzerinde durdu, büyük ve güçlü bedeniyle üzerinde dikiliyordu. Tekrardan Josie'yi öptü. Bu sefer öpüşü daha yoğundu. Ash'in arzusunun dudaklarının içinden sızmasına izin verdi.

Dudakları sertçe Josie'nin dudaklarının üzerinde hareket ediyordu. Çetin ve talepkâr, hatta telaşlıydı. Ash, Josie'nin nefesini çalıyordu. Josie, Ash izin vermediği için nefes alamıyordu.

"Beklemeye kararlıydım. Sabırlı olmaya," dedi Ash nefes nefese. "Yapamıyorum Josie. Sana şu anda sahip olmam lazım. Benimle olduğunu söyle. Benimle olmalısın. İçine girmezsem ölecekmişim gibi hisseden tek ben olamam."

Tutkulu sözleri Josie'nin de içinde bir şeyler uyandırmıştı. Ash'e doğru bedeniyle yaklaşıp kelime kullanmadan onu davet etti. Fakat Ash durdu, gözlerini Josie'ye dikti. Ağzından dökülecek kelimeleri bekliyor, onları istiyordu.

"Söyle. Benimle aynı fikirde olduğunu söyle Josie. Bunları söylemeni istiyorum, aramızda senin de bunu istediğine dair hiçbir şüphe olmamalı. Seni ne kadar istesem de, sana ne kadar sahip olmak zorunda olsam da bunu sen istemiyorsan her şey burada biter."

"Ben de istiyorum," dedi Josie soluk soluğa. Damarlarında dolaşan adrenalinden dolayı kalp atışları aniden yükselmişti.

"Kahretsin," dedi Ash.

Ash dudaklarını bir anlık bile ondan ayırmaya dayana-

mıyormuşçasına Josie'yi bir kere daha öptü. Sonra istemeden başını uzaklaştırdı, gözleri arzu ve azgınlıkla doluydu.

"Prezervatif almam lazım. Sonra alternatifleri konuşuruz ama şu anda korunmalısın. Ve bu pijamalardan kurtulmalıyız. Pembe kesinlikle sana yakışıyor ama o dövmeyi görmek için çıldırıyorum."

Ash onun üzerinden kalkıp komodinin çekmecesini alt üst ederken Josie gülümsedi. Ash sonra geri gelip Josie'nin pijamasının altından ellerini sokup beline dokundu.

"Parktaki ilk gün, tişörtün rüzgârdan hafif açılınca bir anlık görünen o dövmeyi o günden beri görmek istiyorum."

"Dövmemi gördün mü?" diye şaşkınlıkla sordu Josie.

Ash onun pijamasını aşağıya çekerken durdu, gülümsedi.

"Evet. Ve çıldırdım. Aklımdan çıkmadın. Nereye kadar indiğini görmek istiyorum."

Josie, Ash onun pijamasının altını çekip çıkartabilmesi için kalçalarını yukarı kaldırdı. Ash pijamayı çıkartıp attı ve bedeninin geri kalanını ortaya çıkarmak için en üsttekinden başlayarak düğmelerini yavaş yavaş açmaya başladı.

Son düğmeyi de açınca kumaşı iki yana açıp Josie'nin omuzlarından arkaya itti. Josie de en az onun kadar üzerindekinden kurtulmak istediği için yatakta doğruldu. Bu sefer kıyafeti yere, banyoya doğru fırlatan Josie'ydi.

Ash'in bakışları Josie'nin dövmesine takılmıştı. Josie, Ash'in gözlerinin aşağıya dönerek kalçasının üst kısmından geçip bacaklarının arasında biten dövmeyi inceleyişini izledi.

Ash'in bakışlarındaki yoğunluk içini titretti. Bakışların-

da adeta sapkın bir sahip olma isteği yatıyordu. "Benimsin!" diye bağıran bir bakıştı bu.

Ash dövmenin tamamını görmek için Josie'yi nazikçe yan tarafına döndürdü. Dövme öyle canlıydı ki, Josie'nin soluk teninin üzerinde renklerden oluşan bir elektrik dalgası gibiydi. Pembe, turuncu, gözlerinin rengine uyumlu deniz mavisi, araya atılmış morlar ve yeşiller...

Ash'in tahmin ettiği gibi dövme çiçek açmış bir sarmaşıktan oluşuyordu ama detaylar muazzamdı. Bu birkaç saatte yapılmış bir dövme değildi. Ash ne kadar sürmüş olacağını ve tasarımı doğru bir biçimde uygulamak için gereken sabrı tahmin bile edemiyordu.

Ash'in parmakları Josie'nin teninin üzerinde dövmenin kabarıklığını hissederek kalçalarının üzerinden başlayarak aşağıya, bacaklarının içine inen dövmenin çizgilerini takip etti. Sonra Josie'yi sırt üstü çevirdi. Parmakları altın rengi tüylerinin orada durdu.

"Göster bana," dedi Ash kısık sesli bir hırıltıyla. "Bacaklarını aç Josie. Dövmeni, o küçük, tatlı kadınlığını göster."

Josie'nin gözleri boş boş bakarak açıldı, göz bebekleri parlayıp ardından kısıldı. Fakat anında denileni yaptı, bacakları gevşedi ve Ash'in bakışları altında yavaşça birbirlerinden ayrıldılar. Ash, Josie'nin kolaylıkla itaat etmesini onaylayan bir biçimde yumuşak tüylerini okşadı.

"Çok güzel," dedi Ash boğazından gelen kısık bir sesle. Dövme ve tüm o tatlı, pembe, kadınsı ten... Josie çok güzeldi.

Karmaşık tasarım Josie'nin bacaklarının üzerinden kıvrılıp tam bacağının arkasında sona eriyordu. Teninin üzerinde parlak, çiçekli bir battaniye gibiydi. Kişiliği ve

sanatçılığını mükemmel bir biçimde yansıtan bir biçimde parlaktı.

Ash'in hükümranlığını göstermek, Josie'nin ona her şekilde teslim olmasını sağlamak için önünde daha çok zaman vardı. Bugün ilk kez birlikte oluyorlardı ve aralarında güven sağlamalıydılar. Bugün Ash, Josie'nin ihtiyaçlarını karşılamalıydı. Ona zevk vermeliydi. Ve kesinlikle nazik olacaktı çünkü bu iş bitmeden Josie'den alabileceği her şeyi alacaktı. Her şeyi talep edecekti. Ancak bu sefer ona aralarındaki bağın temeli olacak bir deneyim yaşatması gerekiyordu. Eğilip ağzını göğüslerinin arasına bastırdı. Josie de kendini ona iterek dudaklarından daha fazlasını talep etti. Ash de daha fazlasını verdi, karnına kadar Josie'nin bedenini öperek ilerledi. Josie'nin ağzından hafif bir inleme yükseldi, karnı kasıldı ve Ash'in dudaklarının altında titredi.

Josie'nin tadına bakacağı beklentisi Ash'i de iyice sarsmıştı. İki ateş arasındaydı. Josie'nin bacaklarını daha da açıp içine dalma isteğiyle yanıp tutuşuyordu. Ona sahip olmak istiyordu. İçgüdüsel bir duyguydu bu, onu ilk gördüğünden beri mantığını saf dışı bırakan bir duygu... Ve işte Josie şimdi burada, onun yatağında çırılçıplaktı. Ona aitt, Ash istediğini yapabilirdi.

Ash'in bu hediyenin tadına bakacağı ve değerini bileceği kesindi. Josie ona güvenmişti ve Ash koşullar göz önüne alındığında bunun ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

Josie'nin kadınlığının üzerindeki ipeksi tüyleri öptü ve onu koklayarak, tüm dürtüleriyle yaklaşarak daha derinlere ilerledi. Kadifemsi kıvrımlarını parmaklarıyla okşadı. Açıklığından gelen nemi parmaklarının daha kolay içeri

kayması ve hassas tenini tahriş etmemesi için klitorisine doğru yaydı.

"Ash!"

Ash'in adı Josie'nin ağzından istemsizce yükselmişti. Adını söyleyişi, dudaklarından çıkması Ash'in çok hoşuna gitmişti. Ve şimdi parmaklarının olduğu yere ağzını dokundurduğunda Josie'yi arzudan daha da çıldırtacaktı.

Parmaklarını kullanarak Josie'nin açılmasını sağladı, parmaklarını içeri itti, ağzını klitorisinde gezdirdi. Islaklığı dilinde bal tadı bırakıyordu.

Josie'nin boğazından boğuk bir inleme yükseldi ve elini Ash'in saçlarına daldırdı. Parmakları Ash'in kafa derisine yapışmıştı. Ash klitorisini, bacaklarının arasına haz spazmları göndermek için hafifçe, sadece yeterince baskı yaparak emdi. Sonra Josie'nin o ipekimsi sıcak ıslaklığını biraz daha fazla hissetmek için tekrardan aşağıya doğru onu yaladı.

Dili içine kaydı ve onu yavaş, şehvetli okşayışlarla düzmeye başladı. Her ne kadar bu sefer her şeyin Josie ve onun zevk alması için olduğuna karar verse de Josie'nin onun bedeninin altında zevkten kıvraması Ash'e de zevk veriyordu. Sertleşmişti ve canı yanıyordu, o kadar tahrik olmuştu ki adeta başı dönüyordu.

"Kendini bir kere olsa da bırak Josie," dedi Josie'nin vücuduna bakmak için başını kaldırarak boğuk bir sesle. "Ağzıma boşal. Ağzımın her tarafına... Seni tekrar heyecanlandırırım. Çok iyi olmasını sağlayacağım."

Josie'nin gözleri şehvetle parlıyordu, dudakları öpücüklerinden ve Ash ona oral seks yaparken ısırdığı için şişmiş ve kızarmıştı.

"Ağzımı sevdin mi Josie?"

"Ah evet," dedi Josie nefes nefese. "Dilini çok iyi kullanıyorsun."

"Bana ilham veriyorsun," dedi Ash kendi kendine gülerek.

Islak sıcaklığına dilini tekrardan daldırınca Josie yine inledi. Ash içten dışarı Josie'nin tadına bakıyordu.

Ash heyecanı arttırmak ve hâlâ içindeyken Josie'yi daha da kışkırtmak için dili aletiymiş gibi kullanıp yalayıp emerken başparmağıyla da klitorisini okşamaya başladı.

Başparmağıyla basınç uyguladıkça Josie'nin kalçaları yataktan kalktı, kendini ileri itti. Ash'in dilinin altında daha da yumuşadı. Sıcak, pürüzsüz bir biçimde ağzına akıyordu. Ash, Josie'nin orgazmını açgözlülükle bekleyerek onu yaladı.

Boştaki elinin parmağını içine soktu, dilini sadece hafifçe içine uzanıp ipeğimsi duvarlarını yalayacak kadar içeri sokup bastırdı. Josie'nin kadınlığı Ash'in parmağını sabırsızlıkla kavradı, Ash parmağını çektiğinde yerine dilini soktu.

"Şimdi Josie," diye hırladı Ash. "Sona yaklaş."

Ash önce parmaklarıyla sonra diliyle okşadı ve Josie onun altında çıldırdı. Sarsılırken deli gibi bir enerji içindeydi. Bacaklarıyla Ash'in başını sarıp onu hâlâ aç bir biçimde yaladığı yere sabitledi. Ve bir anda Ash'in dilinin üzerine sıcak bir bal tadı yayıldı.

Orgazm dalgaları sırasında Josie kalçalarını kaldırıp sıçrıyordu. Harikaydı ama Ash'in aleti resmen yatakta iz bırakmıştı. Sertti ve gerilmişti, şimdi ağzında olan Josie'nin kadınlığına açtı.

Orgazmı görevine devam edemeyecek kadar duyarlı

bir noktaya gelince Ash yerinden kalktı. Josie'nin üzerine eğildi, iki avuç içini ağırlığını vermemek için Josie'nin başının iki yanına koydu. Aşağı eğilip onu öpmek için kafasını uzattı. Josie'ye kendi tadını öğretmek, onunla tadını paylaşabilmek istiyordu.

"Senin tutkun. Tatlılığın Josie. Hiçbir şey daha tatlı olamaz. Dilimin üstündeki sensin ve şimdi sen de kendini tadabilirsin."

Josie inledi ve neredeyse acı çeker gibi bir ses çıkardı ama o da aynı açlıkla Ash'i öptü. Göğüs uçları Ash'in ağzı için yalvaran iki dik tepe gibi çıkıktı. Ash onların icabına da sonra bakacaktı. Şimdi onun ağzının ve boynunun tadını almak istiyordu. Sonra leziz göğüslere geçecekti.

"Sana dokunabilir miyim?" diye fısıldadı Josie.

"Bunu sormana asla gerek yok," diye mırıldandı Ash. Sonra Josie'nin kulağının dışını yalayarak bedenini titretti. "Bana sık sık dokunmanı isteyeceğim. Bunu istemediğim bir an bile yok. Yanımdaysan, bana dokun. Cinsel bir amaçla olmasa bile. Ben hislerini gösteren bir insanım Josie. Bu canını sıkar mı bilmiyorum. Umarım sıkmaz. Ve etrafta biri olup olmaması umurumda değil. Tüm dünyanın senin benim olduğunu bilmesinde bir sakınca yok."

Josie iç çekti. Ash de onun ellerini omuzlarına ve daha sonra da sırtına götürdü. Tırnakları tenindeyken Josie neredeyse kedi gibi mırlıyordu.

"Bunu sevdim."

"Hangi bölümünü?"

"Her şeyini. Michael böyle değildi."

Bir anda Josie'nin gözlerinde bir telaş belirdi. Ash ilk defa içine girmek üzereyken Michael'ın adını anmanın çok da iyi bir fikir olmadığını fark etmiş gibiydi.

Ash onu kızdırdığını düşünmesin diye bilerek yumuşak bir ifade takındı.

"Nasıl değildi?"

"Hislerini dışa vurmazdı. Duygusal yakınlık sevmezdi. Bana dokunmayı da. Tabii sevişmelerimiz hariç. Fakat o zaman bile yakın değildi. Ama senin söylediğin biçimdeki bir ilişki... Kulağa çok tatlı geliyor. Sana yakın olmamı istiyor gibisin. Sana dokunmamı..."

"Tabii ki öyle!" dedi Ash. "Kimin bildiği falan da umurumda değil."

Josie gülümsedi ve Ash tekrardan dişlerini hemen kulağının altındaki derinin üzerinden geçirince titredi.

"Bu hoşuma gidiyor Ash," diye fısıldadı Josie. "Her şey. Ve korkuyorum. Çünkü gerçek olamayacak kadar güzel."

"Hoşuna gittiğine sevindim Josie. Gitmeseydi çok kötü olurdu çünkü ben buyum ve bunları sunuyorum. Ayrıca gerçek olamayacak kadar güzel falan da değil her şey. Sadece güzel. Şimdi elimizdeki konuya odaklansak iyi olacak. Çünkü kısa sürede içine girmezsem çok acı çekeceğim."

Josie bir an paniklemiş göründü ama Ash sırıtıp bunu şakayla karışık söylediğini gösterdi. Gerçekten canı yanıyordu. Hiçbir şey yapmadan sert kalarak bu kadar uzun süre durmasının üstünden epey zaman geçmişti. Ve aleti yatağı dürterken onun kadınlığını yalamak yakın zamanda tekrarlamak istediği bir deneyim değildi.

Bunun yerine Ash, Josie'nin kadınlığıyla ziyafet çekerken, Josie'nin de onun erekliğini ağzına alacağı altmış dokuz pozisyonunu daha çok tercih ederdi. Ancak bunun da diğer fantezileri gibi beklemesi gerekecekti. Josie şu an Ash'in tam istediği yerdeydi, repertuarından çıkartacağı

cinsel tüm fantezileri onunla yaşayabilecek kadar zamanı olacaktı.

Dikkatini tekrardan Josie'nin göğüslerine çevirdi. Mükemmellerdi. Çok küçük değil ama yeterince küçük ve yeterince büyüklerdi. Ash'in ağzını sulandıracak kadar şişkindiler ve göğüs uçları pembe şekerler gibiydi.

Diliyle göğüs uçlarının etrafını yaladı ve sonra ağzıyla sertçe emdi. Josie'nin bedeni kasıldı, havayı soluk alıp verişleri kapladı ve Ash'in içine bir sıcaklık yayıldı.

"Ash."

Josie'nin adını söyleme tarzından bir şey sormak istediği belliydi.

Ash başını kaldırdı, Josie'nin mavi-yeşil, canlı, tutkuyla dolu gözlerine kilitlendi.

"Seni tatmak istiyorum," diye fısıldadı Josie. "Bana hissettirdiğin hazzı ben de sana hissettirmek istiyorum."

"Tadacaksın," dedi Ash ona tatlı bir bakış atıp. "Ama şu anda her şey seninle ve benim sana mümkün olduğu kadar çok orgazm tattırmamla alakalı. İnan bana aletim en kısa sürede ağzında olacak."

"Sabırsızlanıyorum," dedi Josie sarhoş bir halde mırıldanarak.

"Ben de," dedi Ash ağzını tekrardan Josie'nin göğüslerine indirmeden önce.

Göğüs uçlarıyla yavaşça oynadı. Önce birini, sonra diğerini sertçe, sadece Josie'nin erotik sesler çıkartmasına yetecek kadar ısırarak emmeden önce yalayıp dikleştiriyordu. Josie yatakta sessiz değildi. Hatta oldukça sesliydi ve dudaklarının arasından oldukça seksi, kadınsı, hazzın en olağan sesleri dökülüyordu.

Ash çıkarttığı prezervatifi kavrayıp açtı, takmak için aletini eline aldı. Sonunda eli aletine değdiğinde yüzünü buruşturdu. O kadar sert ve boşalmaya yaklaşmıştı ki kendi dokunuşu bile canını yakıyordu.

"İyi misin?" diye fısıldadı Josie.

"Üç saniye kadar sonra olacağım," diye mırıldandı Ash ve hazır olup olmadığını anlamak için bir parmağını Josie'nin içine soktu.

Orgazmından dolayı hâlâ Josie'nin içi şiş ve dardı. Ash birazdan bu ıslaklığın onun aletini sarıp, boşaldığında her bir damlasını almasının ne kadar harika bir his olacağını düşününce terlemeye başladı. Fakat kafasını toplamalıydı aksi takdirde şimdi prezervatifin içine boşalacaktı. Derin nefesler alarak Josie'nin üzerine eğildi, ellerini başının iki tarafına koyarken Josie'nin kadınlığının girişine aletinin başını yerleştirdi.

"Elini uzat ve beni yönlendir," dedi Ash boğuk bir sesle. "Parmaklarını sar ve beni içine çek bebeğim."

Ash, tatlı sözlerine Josie'nin verdiği tepkiyi gördü. Gözleri hazla parlamıştı. Bu ufak bilgiyi bir kenara yazdı ve Josie'nin eli aletini bulduğunda gözlerini kapadı.

Josie'nin parmakları kalınlığını ölçüyor, kadınlığının girişine aletini yerleştirirken bir yandan da sıvazlıyordu. Bir anda Ash'i ter bastı ve kendini tutabilmek için dudaklarını birbirine bastırdı.

"Al beni," diye fısıldadı Josie. "Oradasın Ash. İçime gir. Şimdi."

Ash kolaylıkla ama çok zorlamamaya dikkat ederek fazla kuvvet uygulamadan Josie'nin içine girdi. Kesinlikle dardı ama genişleyerek onu daha derinden ve daha sıkı sardı.

"Şimdi ellerini başının üzerindeki karyolanın tahtasına koy."

Tepki olarak kıpırdandı ve titredi, kadınlığı Ash'in aletinin etrafında daha da ıslandı ve ısındı. Yavaş yavaş ona söyleneni yaptı ve ellerini kaldırıp başının üzerinden arkaya attı.

Ash doğruldu ve bedenini kaldırıp daha da derinlerine girebilmek için Josie'yi konumlandırmak üzere ellerini kalçalarının altına koydu. Aşağı, onun kadınlığına giren aletine baktı. Sonra elleriyle Josie'nin kalçalarını okşayarak bacaklarını kendi belinin arkasına getirip tamamen açmasını sağladı.

"Gelmeye ne kadar yakınsın?" diye sordu Ash kontrolü kaybetmemek için burnundan nefes alarak.

"Yakınım," diye fısıldadı Josie. "Ama şeye ihtiyacım var..."

Josie dudağını ısırıp sustu ve gözlerini kaçırdı.

"Bana bak," dedi sert Ash.

Josie'nin bakışları anında Ash'e döndü, gözleri açılmıştı.

"Neye ihtiyacın var?"

"Şey... Bana dokunmana." Josie'nin yanakları kızardı ve adeta tüm bedenine yayılarak rengini pembeye döndürdü. "Hiçbir zaman sadece içime girilince gelemedim."

Ash bedenini biraz alçaltarak kollarının ön kısmı üzerinde durdu, böylece yüzü Josie'nin yüzünün hemen üzerindeydi, ağızları tehlikeli bir biçimde yakındı.

"Pek çok kadın klitorisleri uyarılmadan boşalamaz," dedi nazikçe. "Sende bir gariplik yok. Zaten bir gariplik olsa bile bana asla yatakta ne istediğini söylemekten çekin-

memelisin. Anladın mı? Seni neyin tahrik ettiğini, neyin etmediğini bilmezsem seni tatmin edemem. Ve seni mutlu etmek istiyorum çünkü ben de mutlu oluyorum."

"Anlıyorum," dedi Josie tatlı bir sesle.

"Elini kullan," dedi Ash ve Josie'nin ellerinden birini aralarına götürdü. "Ben hızlı gideceğim bebeğim. Çok uzun süredir bekliyorum. Bir kere başlarsam duramam, o yüzden sen de benimle birlikte oraya ulaşmalısın. Biraz zamana ihtiyacın varsa, durma kendine dokunmaya başla. Bana ne zaman olduğunu söyle sadece."

Josie parmaklarını bedenlerinin arasına kaydırdı ve Ash onun yüzündeki ifadeden klitorisini bulduğunu anladı. Josie'nin gözlerinde bir anda doyum hissi belirdi. Arzudan bir anda buğulanıp, puslandılar.

"Başla," diye fısıldadı Josie.

"Şunu bil Josie, bu uzun sürmeyecek."

Josie başını salladı, yüzü çoktan yaklaşan orgazmından dolayı kasılmıştı.

Adeta serbest bırakılmış kuduz köpekler gibiydi ikisi de.

Ash hafifçe geri çekilerek Josie'nin bedeninden dışarı kaymanın erotizmini hissetti. Sonra kendini sertçe derinlere itmeye başladı. Daha hızlı. Daha sert. Göz bebekleri kaydı. Kendini hayatında hiç bu kadar güzel hissetmemişti.

Kulakları uğuldamaya başladı. Kanı damarlarından taşıyordu. Josie gözlerinin önünde bulanıklaştı ve oda adeta baharın ilk ışıklarıyla açılan kapalı bir tomurcuk gibi neredeyse acı veren bir zevkle açıldı.

"Tanrım," dedi Ash dişlerini gıcırdatarak. "Bu beni öldürecek."

"Beni de," dedi Josie nefesini tutarak. "Ash, sakın durma, sakın!"

"Buna imkân yok."

Josie'nin bedeni Ash'in gidip gelmelerinden sarsılıyor, göğüsleri sallanıyordu, göğüs uçları o kadar sertti ki adeta acı çekiyormuş gibi görünüyorlardı. Fakat Ash'in umurunda değildi, adeta azgın bir domuz gibi onu düzüyordu.

Bir anda boşalma ihtiyacı Ash'i ele geçirdi. Bıçak gibi keskin bir orgazm yavaş yavaş yükseldi, hayalarından başlayarak aletinin içinden geçti ve aniden dışarı yayıldı. Ash tekrar ve tekrar erkekliğini saran Josie'nin kadınlığının içinde kayboldu.

"Josie," diye fısıldadı Ash ama ağzından sadece bir hırıltı çıkabilmişti.

"Seninleyim Ash."

Sözleri son ipi de kesti ve Ash adeta rüzgârda bir kar tanesi gibi döne döne indi. Çılgınca. Delice. Tüm bedeni adeta patlamış bir sigorta teli gibi elektriklenmişti. Belki de gerçekten birkaç devreyi attırmıştı. Zihni pelte gibiydi. Tamamen ele geçirilmiş, doymuş ve tatmin olmuştu.

Daha fazla ağırlığını tutamadığı için Josie'nin üzerine yıkıldı. Nefes nefese Josie'nin bedeninin üzerinde yattı. Uzun bir süre kaldı ama onu ezdiğinin farkındaydı ve lanet prezervatifi çıkartması gerekiyordu.

Josie'ye prezervatifsiz sahip olmak için sabırsızlanıyordu. Tüm gece boyunca içinde kalacaktı. Sonra yapış yapış nemli bir karmaşanın içinde uyanacaklardı ama Ash'in umurunda değildi. Josie'nin içine, üstüne boşalmak istiyordu.

Kendini yukarıya kaldırarak Josie'yi öptü ve yüzüne düşen saçlarını çekip dudaklarını öptü.

"İyi miydi?" diye sordu.

"Daha iyi olsa, ölürdüm herhalde," dedi Josie.

Ash gülümsedi sadece prezervatifi atacak kadar bir süre ayağa kalktı. Sonra geri yatağa giderek Josie'nin bedenine sığındı.

"Sanırım biraz uyuyabilirim," diye mırıldandı Ash.

"Evet," diye Josie de ona katıldı.

"Şimdi uyuyalım. Uyandığımızda bize yiyecek bir şeyler ayarlarım."

Josie Ash'in kucağına iyice sokulup ayaklarını bacaklarının arasından geçirdi.

"Bana uyar," diye fısıldadı.

Bölüm On Üç

"Benim kolyemi takmanı istiyorum Josie," dedi Ash kısık bir sesle.

Josie, Ash'in kollarının arasında bu açık sözlü beyana şaşırmış bir biçimde dönerek onun yüzüne baktı. Sevişmekten sonra kısa bir süre kestirmişlerdi. Şimdi de sabahı Ash'in kanepesinde aylaklık yaparak geçiriyorlardı. Uyandıklarında Ash, Josie'ye yatakta kahvaltı getirmiş ve banyoya götürüp duşta teninin her yerini, saçlarının tamamını yıkamıştı.

Onu kurulamış, saçlarını taramış ve oturduktan sonra bir daha kalkmadıkları salondaki kanepeye sürüklemeden önce de kendi bornozlarından birine sarmıştı.

Ash tepkisini ölçmeye çalışırcasına Josie'nin gözlerinin içine bakıyordu. Bakışı Josie'nin yüzünde gezindi ve sonra tekrardan gözleri buluştu.

"Michael'ın verdiğini takmıştın. Hem de hiçbir anlamı olmamasına rağmen. Ama benim için bir anlamı var Josie. Senin için de bir anlamı olmasını istiyorum."

"Tamam," diye fısıldadı Josie.

"Senin için özellikle seçmek istiyorum. Henüz satın almadım ama alacağım. Ve aldığımda o kolyeyi takmanı istiyorum. Benim için bunu yapar mısın?"

Josie başını salladı, kafasında anında mücevheri canlandırmaya başlamıştı bile. Ash için ne anlama geleceğinin farkındaydı.

"Bugün konuşacağımız daha çok şey var," diye devam etti Ash. "Üstünde durmamız gereken çok şey... Her şeyi bugün konuşalım ve böylece yolumuza rahat, bilmemiz gereken her şeyi öğrenmiş bir biçimde devam edelim. Ve sen de bilmen gerekenleri öğreneceksin."

"Tamam Ash. Ben hazırım."

Ash, Josie'nin kollarını sıktı, gözleri memnuniyetle parlıyordu. "Bana güvenebilmen çok önemli. Özellikle de o herifle olanlardan sonra. Bundan şu anda emin olamayabilirsin ama yakında olacaksın."

"Aslında beni incitmeyeceğini biliyorum," dedi Josie ağzını onun ağzına yaklaştırarak. "Sana güveniyorum Ash. Gerçekten. Bunu öylesine söylemiyorum. Benim için ne kadar zor olduğunu anlamalısın. Ama kararımdan eminim. Doğru olanın bu olduğunu biliyorum. Bana bunu kanıtlamana gerek yok."

"Evet var," diye karşı çıktı Ash. "Her gün. Sana her gün benim için ne kadar önemli olduğu göstermeliyim. Bu benim görevim. O noktaya geleceğiz. Benim için önemlisin ve bunu olması gereken her an da sana hatırlatacağım."

Josie başını Ash'in omzuna koydu, bedeninin ağırlığını bıraktı. Ash'e dokunmak çok iyi geliyordu. Sağlam ve güçlüydü. Onu güvende hissettirmesine gerek yoktu. Josie

zaten kendini güvende hissediyordu. Hem de sadece ona yakın olduğu için...

"İlk konuşmamız gereken şey sağlık kontrolleri ve doğum kontrolü."

Josie tekrardan başını kaldırıp, tek kaşı havada ne demek istediğini sorguladı.

"Seninleyken prezervatif kullanmak istemiyorum. İçine de, üstüne de boşalabilmeliyim. Bunu yapabilmemiz için de alternatif bir doğum kontrol yöntemi seçmeliyiz. Bu yüzden ikimiz de temiz olduğumuzdan emin olmak için test yaptıracağız. Ve sana doğruyu söylüyorum Josie. Michael'le ne yaptın bilmiyorum ama ben her zaman prezervatif kullanırım. Hiç kullanmadığım olmadı. Ve benim için uzun zaman oldu. Şeyden beri..."

Ash bir anda durup başını iki yana salladı. "Bunu birazdan açıklayacağım."

"Neyi?" diye sordu Josie başını yana eğerek.

"En son ne zaman bir kadınla seviştiğimi," dedi Ash ciddi bir tonla. "Buna geleceğim ama şimdi halletmemiz gereken başka şeyler var."

Ash'in bunu söyleyiş tarzı Josie'yi endişelendirmişti, kaşları çatıldı. Ash de onun boynuna uzanıp eliyle kavrayarak kendine çekip alnını öptü.

"Michael'la hep prezervatif kullandık," dedi sessizce. "İki senedir birlikte olduğum tek erkek o. Zaten şu anda korunuyorum."

"Sözüme inanır mısın yoksa son sağlık kayıtlarımı görmek ister misin?" diye sordu Ash.

Josie yine kaşlarını çattı, çünkü bunun bir nevi test olup olmadığını merak ediyordu. Kayıtlarının bir kopyasını is-

terse bu ona güvenmediği anlamına mı gelecekti? Ash ona bu kadar güvenip güvenmediğini mi sorguluyordu? Ancak kayıtları istemezse, sözüne güvenirse, bu çok büyük bir adım değil miydi? Ve hayatı böyle riskleri almak için çok değerliydi.

"Bir kopyasını görmek isterim," dedi Josie.

Ash başını salladı, Josie'nin isteğine bozulmuş görünmüyordu.

"Bu öğleden sonra getiririm."

"Peki ya ben?" diye sordu Josie. "Benim de test olmamı ister misin? En son üç ay önce doktora gittim. Ve o zamandan beri de başka biriyle beraber oldum."

"Onu da bu öğleden sonrası için ayarlarım."

Josie'nin gözleri faltaşı gibi açıldı. "Doktorumdan o kadar çabuk randevu alamam."

"Benimkine gideriz. Sana bakar," dedi Ash kendine güvenen bir tonla.

Josie'de başını salladı.

"Şimdi aramızdaki, buradaki düzeni konuşmamız lazım. Benim dairemdeki."

"Tamam."

Kulağa tereddüt ediyormuş gibi gelmek istememişti ama olaylar soyut konuşulurken her şey çok daha kolaydı. Şimdi detaylara girdikleri için Josie bir anda endişelenmiş ve gerilmişti.

"Bunu açık sözlü konuşmak dışında bir şansımız yok," dedi Ash sakinleştirici bir sesle. "Biliyorum gerginsin ama önce açık açık konuşup ortak bir noktaya varacağız."

Josie derin bir nefes alıp başını eğdi.

"Bu daire toplu taşıma için uygun değil. Seni burada bı-

raktığımda güvende olduğunu bilmeyi tercih ederim. Bu da şoförümün beni sabahları ve öğlenden sonraları alacağı anlamına geliyor. Arada buraya geri gelecek ve senin emrinde olacak. Fakat bu kontrol manyağı olduğum anlamına gelmiyor. İstediğin yere istediğin zaman gitmeni ve bunu yaparken de güvende olacağını bilmeni istiyorum.

"Şimdi daireni halledip oradan ihtiyacın olan şeyleri almalıyız. Her şeyi buraya taşıyacaksın, neye ihtiyacın varsa. Bir ofisim ve ekstra odalarım var. İstediğin herhangi bir yeri resim yapmak için kullanabilirsin. Sanırım en doğru yer oturma odası olur çünkü hem ışık çok daha iyi, hem de nehir manzarası var."

Josie sersemlemişti. Etrafındaki her şey bir anda ışık hızıyla değişiyordu ve Josie şoktan donup kalmış bir halde olanları algılamaya çalışıyordu.

"Zaman konusunda esnek olmalısın çünkü eve döndüğümde her gün burada olmanı istiyorum. O yüzden sürekli iletişimde olacağız ve bana neler yapıp ettiğini söyleyeceksin. Programım değişiyor. Bazı günler eve erken geleceğim ve o günleri sana önceden haber vereceğim. Diğerlerinde geç kalabilirim. Kısa bir süre içinde öyle bir planım yok ama seyahat edeceksem senin de benimle gelmeni istiyorum. Buna ayak uydurabilir misin?"

"Seçim şansım var mı?" diye sordu Josie nefes alıp başını salladıktan sonra.

Ash bir anda duraksadı. "Hayır. Benim beklentilerim bunlar."

"O zaman döndüğünde evde olacağım," dedi Josie hiç de umursamadan.

Ash nefes verirken rahatladığı için hafifçe omuzları aşa-

ğıya sarktı. Josie'nin reddedeceğini düşünüyor gibiydi. Josie, karşı çıksa Ash'in ne yapacağını merak etti. Onu kapı dışarı mı ederdi? Yoksa bir ortaya yol bulmaya mı çalışırdı?

Ash ona ihtiyacı olduğunu söylemişti. Josie'yi istediğine şüphe yoktu. Ancak gerçekte ne kadar katıydı acaba? Josie bunu merak ediyordu ama sınırlarını test etmeye niyeti yoktu. Henüz değil. Gerçekten de sorun etmediği bir şey için değil. Kabul edemeyeceği bir şey önerirse Josie bu yeni yeşeren ilişkilerinin sınırlarını test ederdi zaten.

"Beklentilerini tamamen anlamak için soruyorum... Kısaca beni burada istiyorsun. Veya sen her neredeysen... Ve sana nereye, ne zaman gittiğimi, sık sık haber vermemi istiyorsun."

Tüm bunlar Josie'ye çok da zahmetli bir işmiş gibi gelmiyordu. Anlaşılabilir taleplerdi. Josie, Ash'in onu merak edip endişelenmesini, zihnini boş yere kurcalayan biri olmak istemezdi. Ash merak ederse ki ettiği belliydi, Josie bu stresi hafifletmek için elinden geleni yapmak istiyordu.

"Evet," dedi Ash. Bakışları daha yoğunlaşmıştı. "Ama Josie şunu anlamanı istiyorum. Bunu ciddiyetsiz bir şeymiş gibi söylüyorsun. Ama öyle değil. Bir şeyleri atlarsan çok sinirlenirim. Bu 'Özür dilerim sana nereye gittiğimi söylemeyi unuttum,' deyip gülüp geçebileceğimiz bir şey değil. Bana her şeyi söylemeni istiyorum."

"Tamam Ash, anlıyorum," dedi Josie sessizce.

Ash başını salladı. "Hakkımda bilmen gereken şeyler de var. Bunların sonradan ortaya çıkıp da seni şaşırtmasını veya garip hissettirmesini istemiyorum. Her şeyi baştan bilip bunlarla baştan yüzleşmen ve ileride önümüze çıkmamaları daha iyi olur."

Josie tek kaşını kaldırdı. Ash'in sesi ciddi geliyordu. Adeta üzerine bomba bir haber salacak gibiydi. Espri yapmak ve ona eskiden bir katil olup olmadığı sormayı düşündü ama bu gibi bir şakalaşmayı çok da hoş görmeyeceğinden emindi. O yüzden Josie suskunluğunu sürdürüp, Ash'in konuşmasını bekledi.

Ash dikleşti, bir an yüzünü buruşturdu ve sırtıyla kanepenin kolu arasına bir yastık sıkıştırmak için öne eğildi. Josie ona yer vermek için düz oturuyordu ama Ash anında elini beline dolayıp onu kendine çekti. Josie tekrardan Ash'in bedenine gömüldü.

"Bundan ciddi bir şey konuştuğumuzda, kollarımda ya da kucağımda, sana dokunabileceğim yakınlıkta olacaksın. Asla odanın diğer bir köşesinde oturmayacaksın. Bu hiç hoşuma gitmez. Şimdiden uyarıyorum. Öfkelenirsen, bir konuyu tartışıyorsak, aramıza mesafe koymayı sakın deneme."

Josie, Ash'in göğsüne yaslanmış bir halde gülümsedi ve başıyla onayladı. Bu kulağa normal geliyordu. Michael'la ilgili en sevmediği şeylerden biri konu Josie olunca aralarına mesafe koymasıydı. Aralarındaki o duygusal mesafe barizdi. Michael daha çok oturup karşılıklı konuşmayı tercih ederdi. O yüzden Josie'ye sadece sevişirken dokunuyordu. Hislerini dışa vuran veya sevecen biri değildi. Oysa Ash iki saniye bile Josie'ye dokunmadan duramıyordu. Bu Josie'nin hoşuna gitmişti. Hem de çok.

"Bu ciddi bir konuşma mı olacak?" diye sordu Josie. Sesindeki kışkırtıcılığı gizleyememişti.

Ash'in bugün çok ciddi olduğuna şüphe yoktu. Ve biraz boğucu olmaya başlamıştı. Josie bir anlık bile olsa orta-

mı yumuşatmalıydı. Her şeyi ciddiye alabilen biri değildi. Oysa Ash çok ciddi biriydi. Belki Ash de eninde sonunda onun yanında daha rahat olacaktı. Belki de her zaman konu Josie olduğunda böyle kara kara düşünecekti.

Ash'in kolları Josie'yi daha sıkı sarmaladı. "Evet. Ciddi olacak. Konu bizsek böyle şeyler her zaman ciddi olacak. Biraz ağır gelebileceğinin farkındayım, özellikle de bugün her şeyi ortaya dökeceğimizi düşünürsek. Ama bundan sonra hep bu kadar ağır ve ciddi olmayacak. Bugünü atlatmalıyız sadece. Seni incitme potansiyeli olan her şeyi konuşmamız lazım, aksi takdirde devam etmemize izin vermem."

Josie'nin kaşları tekrardan çatıldı. Ash'in yüzünü görebilmek için göğsünden kendini kaldırdı. Josie'ye karşı çok ciddi ve kararlıydı. Onun her tepkisini izliyordu.

"Konu ne Ash? Beni neyin inciteceğini düşünüyorsun?"

Ash iç çekti. "İncitip incitmeyeceğini bilmiyorum ama incitebilir de. Baştan hazırlanmazsan tabii. Gafil avlanmanı istemiyorum. Hazırsan ve her şeyi biliyorsan geçmişim seni hazırlıksız yakalamaz."

Josie elini kaldırıp Ash'in çenesine dokundu, parmaklarını yeni çıkmaya başlayan sakallarının üzerinde gezindi. Ash bu sabah tıraş olmamıştı ve çenesine adeta koyu sarı bir gölge düşmüştü.

"O zaman söyle bana. Anlarım."

Ash, Josie'nin elini tutup öptü, dudaklarını avuç içine bastırdı.

"Jace Crestwell benim en yakın arkadaşım. O ve Gabe Hamilton. Ama Jace'le, aramızda ayrı bir bağ vardı. Gabe

de en yakın arkadaşım tabii. Ama Jace'le aramda her zaman daha yakın bir arkadaşlık olmuştur. Kelimenin tam anlamıyla kardeşim gibidir. Ona güvenirim. Beni her zaman kollar, ben de onu. Her zaman. Her şeyimizi paylaşıyorduk ve buna kadınlarda dahildi. Jace'le seneler içerisinde çok fazla üçlü grup seks yaptık."

Josie'nin alnı kırıştı, Ash'in gözlerinin içine bakarken kaşları havaya kalktı. Ash'i diğer kadınlarla paylaşacağından korkmuştu ama bu ihtimali hiç düşünmemişti. Bunu beklemiyordu. Şu ana kadar Josie'ye karşı Ash'in gösterdiği sahiplenici durum düşünülürse, Josie onun kendisi başka bir adamla sevişirken izlemek veya katılmak isteyeceğini hiç düşünmemişti. Zaten Josie de böyle bir şey istemiyordu.

"Bu senin... Yani benimle de böyle yapmak, başka biriyle paylaşmak mı istiyorsun?"

"Lanet olsun, hayır!"

İtirazı bomba gibiydi, kelimeler Ash'in ağzından o kadar kuvvetle çıkmıştı ki Josie nefesini yüzünde hissetmişti. Bir anda rahatladı, gevşedi ve sözüne devam etmesini bekledi.

"O zaman anlamamıştım," diye mırıldandı Ash. "Jace'in Bethany'yle tanıştığında olanları. Anlamamıştım. Ama şimdi anlıyorum."

"Takip edememeye başladım," dedi Josie sabırla. "Neden bahsettiğini anlamıyorum."

"Dediğim gibi. Jace en yakın arkadaşım. Bethany isimli bir kızla ilişkisi var. Nişanlılar. Onları sık sık göreceğiz. Seni onlarla paylaşmak istiyorum. Yani arkadaş olarak. Benim için önemliler ve sen de önemlisin. O yüzden onlar-

la birlikte vakit geçireceğiz. Ancak ilk başta, Jace ve Bethany'nin birlikte olduğu ilk gece, benim de onlarla olduğumu bilmelisin."

Josie'nin gözleri kocaman açıldı. "Sen... Hâlâ onlarla... Üçlü mü yapıyorsun?"

Ash başını iki yana salladı. "Tabii ki hayır. Jace ilk seferinde de orada olmamı pek istememişti. O anda anlamamıştım. Her şey çok boktan ve karmaşıktı ama şu anda bilmeni istediğim şey Bethany'yle önceden sevişmiştim. Onu göreceksin. Ve Jace'i de göreceksin. Senin için rahatsızlık verici bir durum olmasını istemiyorum. İlk birkaç sefer birbirimizi gördüğümüzde durum biraz garipti ama artık bunları aştık. Bethany de bunu sorun etmiyor, Jace de. Kimsenin konuştuğu bir konu değil. Ama geçmiş ortada. Ve Bethany'ye bakıp da onunla seviştiğimi düşününce canının yanmasını istemiyorum. Onla aramızda hiçbir şey yok Josie. Derin bir arkadaşlık dışında başka hiçbir şey yok. Bethany harika bir kadın. Onu seveceğinden eminim. Ama senin için asla bir tehdit değil."

"Anlıyorum," dedi Josie sessizce. "Bana söylemeni, dürüst olmanı takdir ediyorum. Bilmeseydim ve bunu onların önünde öğrensem veya çaksaydım çok garip olabilirdi."

Ash'in gözleri Josie'ye odaklandı, ona derin derin bakmaya başladı. "Bu senin için bir sorun olacak mı? Daha önce yattığım ve şimdi de çok değer verdiğim biriyle zaman geçirmekten rahatsız olur musun?"

"Benim için bir sorun olmayacağını söylersen olmayacak."

Ash başını iki yana salladı. "Hayır, hiçbir sorun yok. Dediğim gibi. Jace'in hislerini anlayamamıştım. İş Bet-

hany'ye geldiğinde o sahiplenici tavrını algılayamamıştım. Aramızda daha önce herhangi bir kadınla ilgili sorun yaşamamıştık. Daha önceki kadınlar önemli değildi. Ama şimdi seni hiç kimseyle, hele de en yakın arkadaşımla kesinlikle paylaşmak gibi bir niyetim olmadığı için Jace'in tavrını anlayabiliyorum. Ve diğer adamlara gelince, bu asla aklını kurcalaması gereken bir durum değil. Jace ve başka bir kadınla birlikte üçlü grup seks yaptım. Hem de çok yaptım. Yalan söyleyemem. Senelerdir pek çok kadınla sevişiyorduk. Gurur duyduğum bir şey değil ama uykularımı kaçıran bir şey de değil. Geçmişte kaldı sonuçta. Ama seninleyken üçlü seks falan yapmayacağız Josie. Sadece ikimiz olacağız. Bundan sonra seninle bir tek ben sevişeceğim."

Ash'in dudaklarından çıkan her şey çok açık ve netti ama Josie bunların sadece sözlerden ibaret olduğunu biliyordu. Zaten başka ne olabilirdi ki? Birbirlerini çok kısa süredir tanıyorlardı. Sadece bir kez sevişmişlerdi. Ve Ash adeta her şeye çoktan karar verilmiş, bitmiş gitmiş gibi konuşuyordu. Sanki artık düzenli, tek eşli, uzun vadeli bir ilişkileri vardı.

Josie onun bağlılığından veya kendisinkinden şüphe duymasa da önlerindeki yolda her şey kesinmiş gibi düşünemiyordu. Çok fazla "ya böyleyse" diyeceği şey vardı.

"Şimdi bana ne düşündüğü söyle," dedi Ash.

Josie gülümsedi. "Nasıl tepki vermemi beklediğini bilmiyorum Ash. Bir sürü kadınla sıradışı seks yaptın diye fikrimi değiştireceğimi mi düşünmüştün? Kaç yaşındasın? Otuz beş? Otuz altı? Kimseyle ilişkin olmayacağını düşünmemiştim tabii ki."

"Otuz sekiz. Neredeyse otuz dokuz," diye düzeltti Ash.

"Tamam, otuz sekizsin. Sana birkaç hafta önceye kadar bir adamla ilişkim olduğunu, seks yaptığımı söyledim. Sen de benzer ilişkiler yaşadığın için seni yargılayamam."

"Ama senin seviştiğin adamla görüşmeyeceğiz," diye bu noktanın altını çizdi Ash.

Josie iç geçirdi. "Ona bakıp sevişmelerimizi kıyaslamanın veya sen ve arkadaşının bahsettiğin kadınla seviştiğinizi aklımdan geçirmenin çok da eğlenceli olacağını söyleyemem. Ama buna katlanırım. Ayrıca dediğin kadar da iyi biriyse, ben de onu severim ve umarım arkadaş olabiliriz. Sadece onu seninle yatakta hayal edip kendime işkence yapmamalıyım."

"Tek seferlikti," dedi Ash sertçe. "Onlarla buluştuğumuzda bunu düşünmeni istemiyorum. Çünkü şundan emin olabilirsin Josie, geçmişte kim hayatıma girmiş olursa olsun bugünüm de yarınım da sensin. Ve bu kadınların senden üstün hiçbir tarafı yok."

Josie'nin dudakları bir gülümsemeyle büküldü, alnını Ash'in alnına doğru bastırdı. "O zaman bunu hiç düşünmemeye çalışacağım."

"Güzel. Şimdi saat neredeyse öyle yemeği vakti oldu ve hâlâ daireni halletmemiz lazım. Dışarı çıkıp bir şeyler yedikten sonra resim malzemelerini almak için evine uğramamızı ister misin? Oradayken alınması gerekenlerin bir listesini yaparsan ben de birinin gidip her şeyi senin yerine toplayıp paketlemesini sağlarım. Bana yerleşmek dışında başka bir şey için endişelenmeni istemiyorum."

"Benim için sorun yok," dedi Josie.

Ash, Josie'yi büyük bir arzuyla öptü. "Diğerlerini de yavaş yavaş hallederiz ama şimdilik seni kendime istiyorum.

Pazartesi işyerini arayıp bu hafta gelemeyeceğimi söylemek çok cazip geliyor. Tüm haftayı seninle geçirirdik."

Josie'nin kalbi çarptı. Gözünün önüne gelen görüntüler çok çekiciydi. Ash'in yatağında, onun kollarında tüm bir hafta.

"Maalesef, Gabe bu hafta balayında ve üstünde çalıştığımız anlaşmaları da Jace de ben de savsaklayamayız."

"Tabii ki anlıyorum," dedi Josie kuşku içermeyen bir tonla. "Benim de çalışmam lazım."

"Ben ofisteyken sen burada olacaksın. İşte bu görüntü hoşuma gidiyor. Sonra eve geldiğimde burada olacaksın. Hem de hiçbir şey giymeden Josie. Seni her gün eve gelirken arayacağım ve eve geldiğimde seni burada, çıplak ve beni beklerken bulmalıyım. Aksini söylememişsem böyle olmasını istiyorum."

"Tamam," diye fısıldadı Josie.

Bölüm On Dört

Pazartesi sabah Ash ofise girdiğinde Jace'i onu beklerken buldu. Zaten Ash'in onu cumartesi akşamı gecenin bir köründe aradıktan sonra arkadaşının başının etini yiyeceğinden şüphesi yoktu.

Ash odaya girdiğinde Jace, onun ofisinde oturmaktaydı. Jace'in endişeli bakışları Ash'in gözlerine kilitlendi.

"Her şeyi halettin mi?" diye sordu Ash'in oturmasına bile fırsat vermeden.

Ash evrak çantasını masaya fırlattı ve masasına oturup gözlerini endişe bürümüş arkadaşına baktı.

"Çalışıyorum," diye mırıldandı. "İşe gelirken birkaç telefon ettim. Bu adamı izlettirmem, her hareketini takip edip saldırıya geçmek için en uygun zamanı bulmam lazım."

"Tanrım," dedi Jace. "Sen ciddisin."

Ash'in kaşı havaya kalktı. Masasının üstünde bir düzine not vardı. Geri araması gereken cevapsız çağrılar... İmza atması gereken evraklar... Ancak onlara dokunmadı, arka-

sına yaslanıp masasının arkasından sakin bir biçime arkadaşını süzdü.

"Sana çok ciddi olmamamı düşünmen için bir sebep mi verdim? Jace bu adam Josie'yi yaraladı, yüzünü morarttı. Bu işin peşini hayatta bırakmam. Adamı polise bildiremeyecek kadar korkmuş ve şaşırmış. Ama bildirmemesi de iyi oldu çünkü şimdi o şerefsiz herifin çok fazla acı çekmesini sağlayabilirim. Hapisten hemen çıkacağı kesin. Ardından da bir ceza alıp almayacağından bile şüpheliyim. Böyle şeylerin nasıl da görmezden gelindiğini biliyorsun. Hele de paran ve doğru bağlantıların varsa..."

"Ve bu adamda ikisi de var?" diye sordu Jace.

"Biraz, evet. Benimle boy ölçüşecek boyutta değil gerçi. Ama mesajı aldığından emin olacağım. Josie bana ait ve bir daha ona bulaşırsa kendini ölmüş bilsin."

"Josie tüm bunlarla ilgili ne düşünüyor?" diye sordu Jace kısık bir sesle.

Ash bir an duraksadı. "Sanırım. Galiba ona düşünecek zaman vermedim. Cuma akşamı yemekten kalkıp da dairesine gittiğimden beri pek fazla seçenek tanımadım. Eşyalarını topladım ve bana taşındığını söyledim. Aşağılıkça bir hareketti aslında. Ona nazik davranılmasına ihtiyacı vardı ama biraz zaman tanısam belki de hiç gelmeyecekti. Bu yüzden olaylar üstüne gelmiş ve sarsılmış bir haldeyken bunu biraz kullanıp çabuk hamle yaptım."

Jace'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Sen? Ve aşağılık hareketler demek? Şu etkileyici, iyi adam olman gerekmiyor mu? Aşağılık herif olmak benle Gabe'in işi."

Ash yüzünü ekşitti. "Neden herkes geniş, rahat bir süt çocuğu olduğumu düşünüyor?"

Jace dalga geçer gibi güldü. "Öyle bir şey demedim ama genellikle konu kadınlar olduğunda Bay Kibar'a dönüşüyorsun. Böyle tökezlediğini daha önce hiç görmedim."

"Diğer kadınların bir önemi yoktu," dedi Ash açık ve samimi bir şekilde. "Ama Josie'nin var. Onunla işleri oluruna bırakamam. Elime koz geçince kullanmam lazım."

Jace derin bir nefes aldı ve bakışlarıyla Ash'e derin derin baktı. Bir süre sonra Ash arkadaşının sorgular bakışları altında rahatsızca kıpırdandı.

"Uzun soluklu bir şeyden mi bahsediyorsun? Farklı olduğunu söylüyorsun ve onun şimdiden üzerinde farklı bir etki bıraktığını görebiliyorum. Aklından kanunu çiğnemek ve onu döven o pisliğe Tanrı bilir neler yapmak geçiyor. Ama ne kadar büyük bir farklılıktan bahsediyoruz Ash?"

"Bethany'yle tanıştığında nasıl hissediyordun onu düşün," dedi Ash dengeli bir tonla.

"Kahretsin," dedi Jace. "Başka bir şey demene gerek yok. Tebrikler adamım. Sende olayların bu kadar çabuk gelişeceğini düşünmemiştim. Her zamanki 'sert oyna, özgür yaşa' mantığına göre yaşamaya kararlıydın sanıyordum."

"Sen de öyleydin," diye hatırlattı Ash soğuk bir tonla. "Hem beni şimdiden tebrik etme. Çok fazla açığa kavuşturmamız gereken şey var ve Josie'ye şimdi istediğim biçimde sahip olsam bile çantada keklik olmadığı kesin."

"Ama Bethany'ye karşı hissettiklerimi biliyorsun ve duygularının benzediğini söylüyorsun. O zaman işin bitmiş dostum. Benim başta Bethany'ye karşı hissettiklerimin yarısını bile hissetsen, durum ciddidir. Seni çok iyi tanıdığım için istediğin Josie'yse onu elinden kaçırmayacağını da biliyorum."

"Tabii ki kaçırmayacağım," dedi Ash. "Uzun süre benimle olmazsa demek ki dişiyle, tırnağıyla bana karşı savaşıp kazanmış demektir. Ve ben kaybetmem."

"Evlilik düşünüyor musun? Tam bağlılık? Tek eşlilik? Burada neden bahsediyoruz Ash? Benle Gabe'e Bethany ve Mia'yla ilgili fırtınalar yaşadığımız sırada yaşattığın acıların aynısını sana da yaşatabilmemiz için tam olarak neden bahsettiğimizi bilmem lazım."

Ash orta parmağını kaldırdı. "Henüz bilmiyorum. Evlilik büyük bir adım. Çok kalıcı. Ve şu anda evlilik, bebekler vesaire düşünmek için çok erken. Şimdi sadece Josie'ye ve ben ondan nasıl hoşlanıyorsam onun da benden hoşlanması için uğraşacağım."

Jace başını salladı. "Anlıyorum. Ama şunu bil ki şimdiden sana bir bekârlığa veda partisi planlamaya başlayacağım."

Jace'in yüz ifadesi ciddileşti ve Ash'e doğru sert bir bakış fırlattı.

"Peki, şimdi Josie'yi inciten adam hakkında ne yapacağız? Bir tanığa ihtiyacın olabileceğini söyledin ve neye ihtiyacın olursa olsun sana yardım ederim ama bana detayları anlatman lazım. Seni Riker'da* ziyaret etmek yakında dönemde yapmak istediğim aktiviteler arasında yer almıyor."

Ash iç geçirdi ve eliyle saçını düzeltti. "Dediğim gibi bakıyorum. Ama hızlı hareket etmek istiyorum. Josie'nin bir an önce yerleşmesini ve bu herifin Josie'yi bir daha rahatsız etmeyeceğinden emin olmayı istiyorum. Adam ve

*Riker Adası: Amerika, New York'un ana hapishanesi. –ç.n.

hareketleriyle ilgili ilk bilgileri aldım. Önceden tahmin edilebilir bir düzeni var. Her gün aynı şeyleri yapıyor. Böyle devam ederse bu işin icabına cuma akşamı bakmak istiyorum."

Jace'in gözleri kısıldı ve oturduğu yerden öne doğru eğildi. "Bakmak derken, sen mi ilgileneceksin? Yoksa durumun icabına üçüncü bir kişi mi bakıyor?"

"İkisi de," dedi Ash arkadaşının tepkisini anlayarak.

"Tanrım, Ash. Sakın eline yüzüne bulaştırma. Eminim Josie de seni hapishanede ziyaret etmeyi en az benim kadar istemiyordur."

"Böyle bir şey olmayacak," dedi Ash duygusuz ve acımasızca. "İşin üstündeki adamlarım çok iyiler. Tüm açıkları kapatıyorlar. Birbirimizi hiçbir şekilde tanımadığımıza yemin edebiliriz. Seni de kötü durumda bırakmak istemediğim için kesinlikle Bethany'yi bu işin içine karıştırmayacağız. O yüzden ikiniz değil, sadece sen tanık olursan sevinirim."

Jace başını salladı. "Tamam. Biliyorsun seni gerekirse hapisten bile kaçırırım ama bu işin ucunun Bethany'ye dokunmasını ben de istemem. Ve dediğim gibi neye ihtiyacın varsa hazırım dostum. Bunu biliyorsun değil mi?"

"Biliyorum ve teşekkür ederim Jace."

"Beni haberdar et tamam mı? Habersiz bırakma. Detayları istiyorum ve başın derde girerse, beni çağırsan iyi edersin. Ayrıca bunu sakın yalnız yapma. Anlıyorsun değil mi? Durumu ayarladığın adamlarla halledemezseniz beni ara. Senin yanında olurum."

Ash sırıttı. "Tamam anne. Sonunda kıçımı da silmek ister misin?"

"Yürü git," dedi Jace kaba bir biçimde.

Ash kendi kendine güldü ama bakışlarını Jace'e diktiğinde her şeyin çok açık olduğu belliydi. "Bu işin ucunun sana veya Bethany'ye dokunmasını istemiyorum. Sadece başka bir yerde olduğuma dair tanıklık etmen yeter. Senden bu kadarını bile istemekten çekiniyorum aslında. Bethany'yle ilişkini tehlikeye atacak bir şeyi asla yapmam."

"Biliyorum ama sen de şunu bil Ash. Kardeşimsin. Ailedensin. Aynı kanı paylaştığın pislikler değil, senin ailen ben, Gabe ve şimdi de Mia'yla Bethany. Sana yardım etmek için ne yapmam gerekirse yaparım. Hiçbir soru sormadan."

"Tanrım, dostum. Sus yoksa birazdan ikimiz de mendil arayan sulu göz kızlara döneceğiz."

Jace başını arkaya atarak kahkahayı patlattı. "Tamam, her şeyi konuştuğumuza göre bu Josie'yle ne zaman tanışıyoruz?"

Ash yüksek sesle nefes alıp verdi. "Yakında. Senin de Bethany'nin de onunla tanışmanızı istiyorum. Bu eski sevgilinin icabına bakınca biraz daha rahat nefes alırım. Belki pazar akşamı hep beraber yemek yeriz."

Jace onayladı. "Bana uyar."

"Bethany'yi biliyor," dedi Ash. "Ona her şeyi anlattım. Her ne kadar konu açılmayacak olsa da, hazırlıksız yakalanmasını istemedim. İşi şansa bırakmadım."

"Nasıl karşıladı?" diye sordu Jace yüzünü buruşturarak. "Hepimiz birlikteyken durumun ne kadar da garip bir hal alabileceğini tahmin ediyorum. Hele bir de şimdi olanları biliyorsa."

"Hiç sorun etmedi. Eminim hiçbir kadın erkeğinin

geçmişte seviştiği bir kadınla takılmaktan hoşlanmaz. Ama Bethany'yi asla başka biriyle paylaşmaya niyetin olmadığını ve bir de üstüne artık üçlü grup seks yapmayacağımı ve onun da başka biriyle grup seks yapmasını asla istemeyeceğimi açık açık söyledim."

Jace kaşlarını çattı. "Tabii ki Bethany'yi bir daha asla başka biriyle paylaşamam. Senle olan ilk sefer bile yeterince kötüydü."

Ash ellerini havaya kaldırdı. "Hemen öfkelenme. Konuyu seni sinirlendirmek için açmadım. Sadece Josie'nin bildiğini bilmeni istedim. Ona cinsel geçmişimle ilgili her şeyi dürüstçe anlattım."

"Eminim uzun sürmüştür," dedi Jace soğuk soğuk.

"Tahminen senin Bethany'ye anlatmak için harcadığım süre kadar almıştır," diye Ash karşı saldırıya geçti.

"Şah mat," dedi Jace sırıtarak. Sonra ayağa kalkıp kapıya doğru ilerledi. "Başka bir şey yoksa ben çalışacağım. Aramam gereken insanlar var, bir de yarım saat sonra toplantı. Yemek planın var mı?"

Ash saatini kontrol etti. "Hayır ama bugün eve erken gitmeyi planlıyorum. Josie'yi evime taşındıktan bu kadar kısa süre sonra yalnız bırakmak istemiyorum. Eşyalarını bana taşıttırıyorum ve eve vardığımda her şeyi yerleştirmesine yardımcı olacağımı söyledim. O yüzden de öğle yemeğini atlayıp masamın üstündeki işleri halledip iki gibi çıkarım."

Jace anlayışla başını salladı. "Tamam, bana haber ver. Özellikle de cuma akşamı. Aynı hikâyeyi anlatmamız lazım."

"Anlatacağız," diye yanıtladı Ash.

Bölüm On Beş

Josie elindeki fırçayı bırakıp çalan telefonunu açmak için ellerini sildi. Ash'in aradığını görünce elleri titredi. Midesinde kelebekler uçuşmaya başladı, adeta heyecan boğazından yukarıya doğru yükseliyordu.

"Alo."

"Eve geliyorum."

Ash'in bu sözleri bile Josie'nin omurgasından aşağı bir ürperti inmesini sağladı.

"Tamam," diye mırıldandı Josie. "Hazırlanayım."

"Güzel, unutmamışsın."

"Hayır," dedi Josie yumuşak bir sesle. "Beklentilerini biliyorum."

Ash bir an durdu. "Senin istediğin de bu değil mi Josie? Yoksa sadece ihtiyaçlarımı mı karşılamaya çalışıyorsun?"

"Ben de istiyorum Ash. Sadece biraz endişeliyim, çünkü her şey çok taze ve birbirimizi yeni yeni tanıyoruz. Yine de burada olmak istemeseydim giderdim. Dairene ne tarz bir kadını yerleştirdiğini düşünüyorsan, ben o değilim.

Zayıf veya metanetsiz değilim. Tamam, Michael'la olan durumu çok iyi idare edemedim ama bu kadar kolay ezilmem."

Ash güldü, Josie'nin sesi sıcak ve canlıydı. "Asla zayıf veya iradesiz olduğunu düşünmedim. Benim gibi bir adamla uğraşmak için güçlü bir kadın olmak lazım. Bunu asla unutma bebeğim."

Josie'nin yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı ve Ash'in tatlı sözleri karnının keyifli bir hisle dolmasına sebep oldu. Ona ilk defa bebeğim demiyordu ama yine de Josie'nin çok hoşuna gitmişti. Ash'in sesi yumuşadığında, o tatlı sevgi sözcüğünü kullanırken oluşan duyarlığı karşısında Josie kalbi duracakmış gibi hissediyordu.

"Buraya geldiğinde hazır olabilmem için şimdi kapatmam lazım. Eve geldiğin ilk gün seni hayal kırıklığına uğratmak istemem."

Ash tekrar duraksadı, ardından Josie'nin damarlarına bir heyecan dalgası yollayan alçak ve tatlı bir sesle konuşmaya başladı. "Beni hayal kırıklığına uğratman imkânsız Josie. Böyle düşünmeni istemiyorum. Aklından bile geçirme. Eve geldiğimde çıplaksan ve beni bekliyorsan, asla hayal kırıklığına uğramam. Tüm gün bunu bekledim. Şimdi hazırlanacak vaktin kalsın diye kapatıyorum. Birazdan görüşürüz."

"Görüşürüz," diye fısıldadı Ash.

Josie telefonu kapatır kapatmaz ayağa fırladı ve oturma odasında etrafta yayılmış ıvır zıvırı görünce kaşları çatıldı. Hizmetçinin bu sabah geleceğini biliyordu ama kadına fazladan yük bırakmak da istemiyordu. Bütün eşyaları kutularda ve oturma odasının duvarının oraya yığılmıştı.

Biraz çalışmak, tablolarını sanat galerisine bir an önce götürmek istediği için henüz kutuları açmamıştı.

Acaba Ash buradaki dağınıklığa ve anında dairesinde kaosa sinirlenecek miydi? Josie banyoya koştu ve hızlı bir duş alacak vakti olup olmadığını düşündü. Aslında bu sabah zaten duş almıştı. Temizdi. Sadece elleri ve kollarına boya sıçramıştı ama onları hızlıca temizleyebilirdi.

Yine de görünüşüne özel önem gösterdi. Uzun sarı saçlarını taradı ve aynadaki yansımasına baktı.

Bugün makyaj yapmamıştı ama zaten normalde dudak parlatıcısı ve maskaradan başka bir şey kullanmazdı.

Çok da kötü görünmediğinden emin bir şekilde yatak odasına gitti ve soyundu. Kotunu ve tişörtünü çıkartıp sonradan giyinip giyinmeyeceğini merak etti. Acaba Ash onu yatana kadar meşgul edecek miydi? Neyse, bu konuyu o geldiğinde konuşurlardı.

Fakat şimdi ne yapacaktı? Yatak odasında mı bekleyecekti? Yoksa oturma odasına geçip orada mı beklemeliydi? Kendi kendine dalgınlıkla gülümsedi. Detayları konuşmamışlardı, Ash sadece onu orada ve kendisini beklerken bulmak istediğini söylemişti.

Ash oral seks haricinde asla dizlerinin üzerine çökmesini istemediğini de belirtmişti. Bu açıklamayı hatırlayınca Josie'nin yanakları kızardı. Michael hep onun eğilmesini, itaat etmesini isterdi. O zaman Josie bunu umursamamıştı. Bu ilişkilerinin bir parçasıydı ve çoktan bunu kabul etmişti. Şimdiyse ona itaat ettiği için kendini aptal gibi hissediyordu.

Oturma odasına girdi, Ash'i burada beklemeye karar vermişti. Ash eve gelip onu çırılçıplak bulma fikrini sever-

di, bu yüzden kapıdan içeri girer girmez onu görmekten daha çok hoşlanacağını düşündü. Ash'in onu araması gerekirse Josie onu gerektiği gibi beklememiş olurdu. Ayrıca Josie de asansörden iner inmez Ash'in ilk göreceği şey olma fikrini sevmişti. Dizlerinin üzerin çökmeyeceği için konforlu deri kanepede karar kıldı ama kanepeyle çıplak teni arasına bir örtü koydu. Peki nasıl oturması gerekiyordu? Boylu boyunca uzanmalı mıydı? Ağzından bir kahkaha yükseldi. Detayları aşırı düşünüyordu.

Josie bir sanatçıydı ve görsellik onun alanıydı. Kışkırtıcı pozlardan anlardı ve Ash kesinlikle bunlardan birini görmek isterdi. Josie, Ash'in eve, yani ona geldiği ilk zaman hayretler içinde kalmasını istiyordu.

Kelimelerin anlamını fark ettiğinde göğsüne bir sıcaklık yakıldı. Ash'in eve, ona gelmesi. Bu hayatı, bu daireyi ne kadar da kolaylıkla elde etmişti ve şimdiden alışmışn. Burayı evi gibi mi görüyordu? Ve her gün ona geri gelen bir erkeği mi vardı artık?

Josie bu düşünceleri aklından geçirdiği için aklını kaçırıp kaçırmadığını fazla düşünmeden yan tarafına uzandı ve saçlarını omuzlarından düşürerek göğüslerinin önüne yerleştirdi. Kendini kısıtladığı için yapmamıştı bunu. Sadece bazen sadelik daha gösterişli olabiliyordu. Erkekler göremedikleri şeylere daha fazla tepki gösterirlerdi.

Josie'nin tablolarını kışkırtıcı yapan da buydu. Çok az bir ten gösterirdi sadece. Yasaklı olana kaçamak bir bakış...

Kafasını kanepenin koluna koyup bakışlarını asansörün kapısına dikti. Ash'in eve gelince ona yapacaklarını düşünürken vücudunu saran beklenti dalgası tenini ürpertiyordu.

Tüm bedeni tahrik olmuştu. Parmaklarını bacaklarının arasına atıp hızlı bir orgazm yaşama isteğiyle doluydu. Ash'in eve varışını düşününce bile uyarılmıştı. Fakat Ash'in planlarını elinden almak istemiyordu. O yüzden bekledi, dakikalar saatler gibi geçiyordu.

Asansörün kata vardığını duyunca kalbi göğüskafesinde çırpındı, boğazından fırlayacakmış gibi atmaya başladı. Ağzı kurudu ve kapılar açılıp Ash sabah işe giydiği takımıyla dairenin içine doğru yürürken dudaklarını yaladı.

Ash'in tek eli cebindeydi, duruşu rahat ve küstahtı. Etrafa zenginlik, çekicilik ve güç yayıyordu.

Bakışları buluşunca Josie titredi. Ash'in gözleri onun duruşunu görünce alevlendi, bakışları Josie'nin tenini adeta yakıyordu. Takdir ettiği her halinden belliydi ve Josie'nin sadece oturup beklemek yerine kışkırtıcı olmayı tercih etmesine sevinmişti.

Ash uzun adımlarla ona yürüdü, çenesi kasılmış gözleri alev almıştı. Josie başını kaldırıp ona doğru gelen Ash'e baktı.

"Selam," dedi boğuk bir sesle. "Hoş geldin."

Ash kanepenin önünde diz çökerek Josie'yi şaşırttı. Bir anda atılıp Josie'nin nefesini kesen ateşli bir heyecanla dudaklarını dudaklarına kitledi. Elini Josie'nin saçlarına doladı, aralarında hiç mesafe bırakmayacak biçimde onu kendine çekti.

"Çok güzelsin," dedi Ash hırıltılı bir sesle. "Tüm gün bunu düşünüyordum. Sana, eve gelmeyi ve seni beni bekler halde bulmayı... Ama beni buna hiçbir şey hazırlayamazdı."

Ash parmaklarını Josie'nin yanağında, öpüşmelerinden sonra nefes almaya çalışırken yavaşça okşadı.

"Gerçekten de burada olmana çok sevindim Josie."

"Ben de," diye mırıldandı Josie.

"Eve gelirken aklımda bin türlü fikir vardı. Sana eve varınca nasıl sahip olacağımı düşünüyordum. Ama seni gördüğüm anda, kanepemde bu şekilde yerleşmiş bulunca aklımdaki her şey uçtu gitti."

"Aklından geçen her şeyi duymak isterim, merak ettim."

Ash gülümsedi. Josie'nin dedikleri hoşuna gitmiş, gözleri parlamıştı. "Tahminen bazıları yasalara aykırıdır."

"Daha da iyi."

Ash boğuk bir sesle, nefesi Josie'nin teninde yankılanarak güldü.

"Bu kadar hevesli olmana bayılıyorum."

"Hepsini bir kenara yazıp aralarından kura mı çeksek?" dedi Josie sırıtarak. "Ya da sana bu konuda kararlı davranacağın konusunda güvenebilir miyim?"

"Sevgilim bugün biraz küstah galiba," dedi Ash yavaşça. "Seni bunun için cezalandırabilirim."

Josie'nin yanakları bir anda ısındı. Ash kaşlarından birini kaldırdı.

"Demek bu fikri beğendin?"

Josie boğazını temizledi, ne diyeceğini bilmiyordu. Ash oyun sevmediğini söylemişti. Fakat Josie'nin azgın, itaatkâr kızı oynayarak cezayı hak etmesi bir oyun değil miydi?

Ash'in gözleri kısıldı ve parmağını Josie'nin çenesinin altına koyup bakışlarının birbirine kenetlenmesi için başını yukarı kaldırdı.

"Aklından neler geçiyor?"

Josie iç çekti. "Çok çocukça. Son dediğine nasıl tepki vermem gerektiğini bilemedim. Beni cezalandıracağını

düşünmenden tahrik olduğumu söylediğimde ne tepki vereceğinden endişelendim. Oyun oynamayı sevmediğini, her şeyin gerçek olmasını istediğini söylemiştin."

Ash, Josie'yi susturmak için parmağını dudaklarının üzerine koydu.

"Öncelikle bana hiçbir şeyi söylemekten çekinme. Özellikle de seni neyin tahrik ettiğini, ne istediğini, sana ne vermeme ihtiyacın olduğun konusundaki fikirlerini saklama. Cinsel olarak, duygusal olarak, her neyse anlat. Ayrıca arzuların bir oyun değil. Dediğim gibi kafanın biraz karışması normal. Her şeyimizin gerçek olacağını söylemiştim. Yani bu bir oyun değil. Ama bu birlikte oynayamayacağımız anlamına gelmiyor. Tabii yaptıklarımızın gerçek olduğunu bildiğin sürece..."

"Anlaştık," dedi Josie sesinden keyifli olduğu belliydi.

"Cezadan henüz bahsetmedik. Söylemem gerek, disiplinden pek anlamam. Baban değilim, sen de çocuk değilsin. Ama sevdiğim şeyler var ve cezalandırılmaya ihtiyaç duyduğunu düşünmem ve beni tahrik ettiği için kalçalarını kızartmam arasından fark var. Anlıyor musun?"

"Evet," dedi Josie nefes nefese.

"Sanırım bu fikir de hoşuna gitti."

Josie başını salladı. "Evet, hoşuma gitti. Yani beni de tahrik ediyor. Baskın bir erkeğin kıçıma şaplak atmasında ağız sulandırıcı bir şeyler var. Veya gücünü üzerimde kullanmasında... Belki bu kulağa aptalca geliyordur."

Ash iç çekti. "Beni anlamıyorsun bebeğim. Düşündüğün veya hissettiğin hiçbir şey benim için aptalca değil. Anladın mı? Seni tahrik ediyorsa aptalca değildir. Seni tahrik ediyorsa, bundan haberim olması gerekir çünkü sana

kendini iyi hissettirmek istiyorum. Şu andaysa diz çöküp aletimi ağzına almalısın. Ama ondan sonra? Cinsel fantezilerini konuşacağız. Ve de benim. Umarım fantezilerimiz yeterince örtüşür."

Josie yutkundu ve beklenti içerisinde dudaklarını yaladı.

Ash inledi ve açlıkla Josie'nin ağzını yalayıp yutarcasına öptü.

"Beni çıldırtıyorsun," dedi Ash.

"Güzel," diye fısıldadı Josie de.

Ash oturduğu yerden yükselip ayağa kalktı. Elini Josie'ye uzattı. Kanepedeki yastıklardan birini alıp yere koydu ve Josie'ye dizlerini yastığa koyması için işaret etti.

Eli fermuarına gitti, çekerek açtı. Elini içeri sokarak pantolonunun sınırlarının içinde gizlenmiş gergin ereksiyonunu çıkarttı.

"Yala," dedi nefes nefese. "Önce başıyla oyna, ardından derin derin em."

Josie diliyle hafifçe Ash'in aletinin ucuna dokundu, sonra daireler çizerek alt kısmındaki hassas bölgeyi onu iyice çıldırtana kadar dürttü. Ash'in nefes alırken ve verirken zorlamasını sevmişti.

Ash elini Josie'nin saçlarına daldırdı, tutamları eliyle kıvırdı ve kafa derisine ulaştı. Başını hafifçe tutmuyordu ve bu Josie'nin hoşuna gitmişti. Ash diğer eliyle çenesini kavradı ve aletini içeri iterken Josie'nin ağzını açtı.

Ash'in itişleri de başını tutuşu kadar sertti. Josie, Ash'in yüzeyin altında patlamaya hazır, zor tutabildiği hayvansı gücünü seviyordu. Ash adeta avının üstüne atılmak üzere olan bir aslandı. Tamamen yırtıcı, oldukça şehvetli bir erkekti.

Josie onu daha derine alabilmek için biraz yükseldi. Daha derininde istiyordu. Tadını, kontrolü eline almasını ve ona gösterdiğinden daha fazla bir gücü olmamasını seviyordu.

"Tanrım," dedi Ash nefes nefese. "Bugüne kadar aletimin etrafını saran ağzın kadar hiçbir şey böyle hoşuma gitmemişti bebeğim."

Josie, Ash'in sözlerini duyunca sevinçle titredi. Göğüs uçları sertleşip dimdik iki tepeceğe dönüştü. Ash eilip iki eliyle Josie'nin göğüs uçlarını baş ve işaret parmağının arasına alıp canını yakmadan ona inanılmaz bir zevk verecek kadar güç uygulayarak sıkmaya ve okşamaya başladı.

Josie, Ash'in aletini baştan ucuna kadar yalıyor, ucunu dudaklarında bekletip emip tekrardan tamamını, ta ki çenesi hayalarının üzerine gelene kadar ağzının içine alıyordu. İyice emiyor, yutkunuyordu. Ash inleyip Josie'nin sarf ettiği çabayı takdir ettiğini gösterdi ve parmakları göğüslerinin ucunu daha sıkı sıkarak Josie'yi de inletti.

"Seni her şekilde hayal ettim," dedi Ash gergin bir sesle. "Ellerin bağlı, kalçaların havada, kalçalarında bir iz... Ellerinin ve dizlerinin üzerinde sana hem arkadan hem önden girdiğimi, üstümde oturup bana bindiğini, aletimi emerken benim de tatlı kadınlığını emdiğimi hayal ettim."

Josie ürperdi, Ash'in zihninde yarattığı görüntüler bedeninin sertçe sarsılmasına sebep oldu.

"Hep bu kadar kolay olmayacak bebeğim," diye mırıldadı Ash. "Kendimi tutmak zor ama hızlı olup bitmesini de istemiyorum."

Josie ağzını aletinden çekip Ash'e baktı, parmakları ereksiyonunun etrafında kıvrılmıştı. "Kolay olmanı iste-

miyorum Ash. Seninle olmamın sebebi bu değil. Bana nasıl davranmak istiyorsan, ne göstermek istiyorsan her şeyi istiyorum. Buna ihtiyacım var."

Ash, Josie'nin yüzünü ellerinin arasına alıp şefkatli bir ifadeyle aşağı baktı. "Benden bunu istediğine sevindim Josie. Sadece hazır olmanı bekliyorum. Çok şey yaşadın ve son birkaç gün senin için çok yoğun ve stresli geçti."

"Evet, geçti," diye Ash'e katıldı Josie. "Ama ne var biliyor musun? Bugün muhteşem bir gündü. En son ne zaman böyle bir gün geçirdim bilmiyorum ama tamamıyla huzurlu ve mutluydum. Mutluydum Ash. Senin sayende... Burada olduğum için... Oturma odanda oturup çalıştım ve beni arayıp eve doğru yola çıktığın anı beklerken ne kadar huzurlu olduğumu fark ettim."

Ash'inin gözleri yumuşadı, neredeyse elektrikli bir yeşil halini aldı.

"Nefesimi kesiyorsun."

"Şimdi," dedi Josie tekrardan Ash'in aletini almak için dizleri üzerine çökerken. "Ne zaman yaramaz kısma geleceğiz?"

Bölüm On Altı

Ash, diz çökmüş ve aletini ağzına almış Josie'nin görüntüsü yüzünden neredeyse kendini kaybediyordu. Onu parkta gördüğü günden beri bu sahneyi defalarca hayal etmişti. Şimdi ise Josie ona aitti. Josie onun dairesinde, hayatındaydı.

Ash, Josie'nin ona özel bir armağan verdiğini biliyordu. Josie'nin ona güvendiği gerçeğini küçümseyemezdi. Josie bedenini ve kalbini ona vermişti. Ash bu güzel, cesur kadının verdiklerini de asla önemsememezlik yapmayacaktı.

Elini Josie'nin saçlarının arasına daldırtarak, parmaklarını tutamlarına dolayıp iyice kendini derine itti. Her bir darbesi hayatında tattığı en muhteşem zevkti.

Ash birçok kadına sahip olmuştu. Josie'ye bu konuda dürüst davranmıştı. Fakat o farklıydı. Josie'nin Ash'e farklı bir seviyede hitap eden bir yanı vardı. Ash geçmişte hiçbir zaman konusu bile açılmamasına rağmen, şimdi Josie'yle düzenli bir ilişki düşünüyordu. Gerçi Jace'le beraber aynı kadınla sevişmeleri gerçek bir ilişki olarak adlandırılamaz-

dı. Ash bir kadınla tek başına zaman geçirmeyeli seneler olmuştu ve ancak şimdi bu fikir ona cazip geliyordu. Josie ona cazip geliyordu.

Josie, Ash'in önünde dizlerinin üstüne çökmüş, son derecede itaatkâr bir halde durmaktaydı, hem sadece itaatkâr değildi, o da aynı şeyleri istiyordu. Josie de aynı fantezilerden hoşlanıyordu. Ash için daha uygun bir kadın olamazdı. Bundan emindi.

Ağzının daha da derinlerine girdi, aletini geri çıkarmadan gırtlağına doğru hareket etti, Josie'nin dilinin aletinin hassas noktasına değmesinin tadını çıkardı. Sonra geri çekildi, Josie'nin o deniz yeşili, arzudan yanan gözleri Ash'inkilerle buluştu.

Hiçbir şey demeden elini uzatarak Josie'yi ayağa kaldırdı. Ayağa kalktığında onu kollarına alıp göğsüne bastırdı. Ağzına sahip olmak için fazla aceleci davranarak onu öptü. Josie'nin hâlâ yaraları vardı, ağzı hâlâ hassastı. Fakat bu, her ne kadar nazik olsa da Ash'i onun ağzını becermekten alıkoymamıştı.

"Haydi yatak odasına gidelim," dedi Ash kısık bir sesle. "Ağzını fazla zorladım. Şimdi bu leziz bedeninin başka noktalarına odaklanacağım."

Sıcaklık ve beklentiyle Josie'nin gözleri parladı. Ash'ten fantezi istemişti. Ash kesinlikle ona bu konuda yardımcı olabilirdi. Kalçalarının kızartmak, bedenine sahip olduğuna dair iz bırakmak için elleri kaşınıyordu.

Arzu tamamen bedenini kaplayan ilkellikteydi. Josie'yi kendisine istiyordu, ona sahip olduğuna dair hiçbir şüphe olmamasını istiyordu.

Fakat Ash onu yatak odasına doğru götürürken, tek is-

tediğinin bedeni olmadığını fark etti. Josie'nin kalbine de sahip olmak istiyordu. Ve bedenine kısa bir zaman sonra sahip olsa bile, zaten bir kere olmuştu, daha değerli yerlerine sahip olması çok daha fazla çaba ve zaman alacaktı. Josie'nin kalbini, aklını ve ruhunu da istiyordu.

Hepsini istiyordu. Daha azıyla yetinmeyecekti.

Şimdi tek yapması gereken onu ikna etmekti.

"Yatağa çık. Yüz üstü yatıp ellerini sırtında birleştir. Her şeyi hazırlar hazırlamaz geri geleceğim."

Josie nefesini tuttu ve yanakları kızardı. Ash onun nefes alıp verişlerinin hızlandığını görebiliyordu. Ve bakışları heyecanlıydı.

Josie'nin eli Ash'in elinden kaydı ve onu kanepede yalnız bıraktı. Kız yatağa yürüyüp kendini aynen Ash'in söylediği gibi konumlandırdı.

Ash dolabından gerekli malzemeleri aldı. Deri bir kayış... Bunun ona da kendisine de büyük bir zevk vereceğinden hiç şüphe duymuyordu.

Biraz da ip...

İpi yatağa bırakıp Josie'nin açılmış bacakları arasına dizini koydu. Önce tek bir bileğini aldı sonra da diğerini alarak ipeksi iple birbirine bağladı.

Josie soluk soluğa kalmıştı. Bedeninin gerilmeye başladığını hissedebiliyordu. Bileklerini sıkıca bağlayınca bir adım geri attı.

"Dizlerinin üzerine," dedi Ash sertçe sesine biraz emir tonu katarak. "Kalçaların havada, yanağın yatakta olsun."

Josie zorlukla ayağa kalktı ve Ash de eğilip yumuşak karnının üzerine elini koydu. Dizleri yatağın üstüne gelene kadar ona yardım etti, başını yatağa yerleştirdi.

Pozisyonunu beğenince Ash deri kayışı almak için adım attı.

"Bunu daha önce yaptın mı Josie? Sana fazla gelmesini istemiyorum. Ne kadarına dayanabileceğini bana göstermen lazım."

"Evet," diye fısıldadı Josie. "Epey dayanabilirim Ash. Sakın çekinme. Buna ihtiyacım var. İstiyorum."

Ash öne eğilerek, onun bedenini kendi bedeniyle kapladı. "Fazla gelirse, dur diyeceksin. Anlıyor musun? Her şey o kelimeyle bitecek hayatım."

Josie'nin bedeni bir anda ürperdi. Böyle tatlı sevgi sözcüklerini seviyodu. Ash de böyle kelimeleri her duyduğunda Josie'nin verdiği tepkiyi seviyordu.

Ash sonra biraz daha geri gitti ve Josie'nin dolgun, kıvrımlı kalçalarını okşadı.

"On iki," dedi. "Teninde on iki iz bırakacağım. Buna katlanabildiğine inandığımda daha da ileri gideriz. Ama şimdi bir düzİneyle başlayacağız."

Josie gözleri kapalı, dudakları beklentiden gerilmiş bir biçimde başını salladı. Ash onu daha fazla bekletmek istemedi.

Kayışın ilk şaklaması sessizlik içinde yankılandı.

Josie sıçradı, teninde anında kızarık bir çizgi belirdi. Daha sonra dudaklarından yumuşak bir inleyiş yükseldi. Ash'i çıldırtan bir inleme...

Daha sonra Ash deneyimli bir halde bu sefer de diğer kalçasına vurdu. Bir anda Josie'nin daha soluk, dokunulmamış teninin üzerinde deri kayış güzel ve çarpıcı kırmızı bir iz bıraktı.

Üçüncü, dördüncü ve beşinci vuruşunda Josie heye-

canla kıpırdandı. Ash dokuzuncuya geldiğinde Josie kısık sesle yalvarıyordu. Daha fazla. Daha sert.

"Son üç sefer Josie. Bunlar daha sert olacak. Sonra da o tatlı kıçını düzeceğim. Buna katlanabilir misin?"

"Ash."

Josie'nin sesi bir inleme, adeta yakaran bir yalvarış gibi çıkmıştı. Evet, Josie de Ash'le aynı noktadaydı. Hatta ondan da ilerideydi. Ash kendini tutuyordu ve Josie bunu istemiyordu.

Ash onuncu vuruşta daha fazla güç kullandı, Josie'yi yakından inceleyip acıyı kabullenmesini izledi. İlk başta acı vardı ama sonra Josie bunu dönüştürüp bir kenara itti ve ardından gelen zevkin keyfini çıkardı.

Josie'nin açık gözleri yumuşak ve rüyalıydı, sanki başka bir dünyaya kaçmıştı.

Ash hareketlerini değiştirmeye, kendini tutmaya alışık değildi. Jace'le beraber Bethany'yle oldukları gece Jace onun hiçbir şey yapmasına izin vermediği için kendini tutmuştu. Fakat Josie daha önemliydi. Farklıydı. Ash onu el üstünde tutacaktı. Josie her ne kadar Ash'e kendini tutmasını söyleyerek sabırsızlansa da Ash nazik ve sabırlı davranacaktı. Ona her şeyi verebilmesi için önlerinde çok zaman vardı. Şimdilik sadece her adımda yanında durmak, sınırı aşıp da Josie'ye zevkten daha çok acı çektirmediğinden emin olmak istiyordu.

Josie'ye on birinci kere vurdu ve duraklayıp sonuncuyu bekletti. Josie'nin arzusunun iyice artmasını istiyordu. Josie rahatsızca kıvrandı, bedenini yukarı kaldırmaya çalıştı Ash, Josie'nin kendi bedeninin daha fazlasını istediğinin farkında olup olmadığını bilmiyordu.

"On iki Josie. Sonuncusunu alacaksan. Haydi, bana her şeyini ver."

Ash kayışı daha öncekilerden çok daha sert, daha önce vurduğu yerlere vurmamaya özen göstererek indirdi. Kayış şakladı. Josie şaşkın ciyaklaması inlemeye dönüştü. Zevkten hafif, tatlı, Ash'in ensesindeki saçları gıdıklayarak teninin derinine inen bir inleme... Ash'in aleti o kadar sertti ki acımaya başlamıştı. Josie'nin bedenine girmek istiyordu. Kıçının derinlerine... Bu henüz sahip olmadığı bir yerdi, Josie'nin bedeni üzerinde mutlak hâkimiyet elde etmesindeki son engel...

Ash deri kayışı bir kenara bıraktı, Josie'nin içine girmek için sabırsızlanıyordu. Fakat kendini tuttu. Onu içine hiç acı çekmeden alabilmesi için gerekli özeni gösterecekti.

Kayganlaştırıcıyı yavaş yavaş sürdü, Josie'nin açıklığını genişletti, içini de dışını da yumuşattı. Sonra kendi eline de kayganlaştırıcıdan biraz döküp ereksiyonuna sürdü.

Ash'in ağzından bir inleme çıktı. Aleti elinden nefret ediyordu. İstediği bu değildi. Aleti Josie'nin içinde olmak istiyordu.

Önce Josie'nin kırmızı kalçalarını avuçlarının arasına alıp ayırdı, deliği ona bakıyordu. Sonra ereksiyonunu tek eliyle yakalayıp avucunun içine alarak Josie'nin girişine yönlendirdi.

Josie'nin görünümü çıldırtıcı bir erotiklikteydi. Dizleri üzerinde, kıçı Ash'e dönük, elleri sırtında bağlanmış bir biçimde duruyordu. Tamamen çaresiz ama bir o kadar da Ash'e vereceği her şeye hazırdı.

Ash aletinin başını Josie'nin açıklığına yerleştirip hafifçe itmeye başladı, acele etmiyordu ve içinde sahip olduğunu bilmediği bir sabırla davranıyordu.

Aletinin etrafını sıkıca saran kıçını genişleterek derine ilerlerken Josie inledi.

"Direnme. Rahatla ve beni içine al," diye onu yatıştırdı Ash. "İçine tam olarak girdiğimde çok hoşuna gidecek."

Ash, Josie bedeninin alt kısmına erişerek kolunu belinden doladı, parmakları karnındaydı. Sonra parmaklarını aşağıya indirerek ıslak kıvrımlarının arasından klitorisi buldu. Parmakları gergin tomurcuğuna dokunduğunda Josie tepki olarak sıçradı ve Ash bu fırsatı bulmuşken içine daha sıkı girdi.

Josie, Ash'in istilasına teslim olarak bedenini açtı. Ash gözlerini kapadı ve boşalmamak için kendini tutarken burnundan derin soluklar aldı. Josie o kadar dardı ki, adeta aletini bir yumruk gibi sarmıştı. Ve Ash henüz sadece yarısını sokmuştu.

Josie'nin klitorisini bir-iki kere daha okşadı, tam gerektiği kadar bastırıyor ve Josie kalçalarını hafiften arkaya doğru itince, Ash tüm gücüyle kendini tamamıyla kızın içine itti. Hayalarına kadar... Josie onu sarmaladı, tamamını yuttu. Ash nefes alabilmek için çabalarken bacakları Josie'nin kalçalarına değiyordu.

"Ben yaklaştım," dedi Josie. "Kendimi tutamıyorum Ash. Tanrım."

Ash bir an Josie'nin onunla aynı ritmi yakalaması için parmağını hareket ettirdi. Henüz boşalmasını istemiyordu. Bu Ash'in sahip olmasını çok acı verici hale getirebilirdi. Josie tümü sırasında onunla olmalıydı. Josie orgazm olduğu zaman bu göklere çıkmışlık duygusu yok olacak ve canı yanacaktı.

"Ben gelene kadar olmaz," diye emretti Ash tekrar ileri

gidebilmek için biraz geri çıkarken. "Henüz hazır değilim bebeğim. O kadar iyi hissettiriyorsun ki. İçine gelmeden önce bu muhteşem kıçının biraz daha keyfine varacağım."

Josie tekrardan inledi, kaslarıyla Ash'in aletini sıkıca sardı.

Tekrardan hafifçe geri çıktı, sonra ileri hamle yaptı. Parmaklarını Josie'nin klitorisinde tutmaya devam ediyordu. Tekrar dokunup yıkılmaya ne kadar yakın olup olmadığını sınadı.

Josie'nin bedeni gerildiğinde Ash tekrar parmağını kaçırdı. Josie gerginlik ve sabırsızlık içinde inledi. Ash gülümsedi. Josie tepki vermekten çekinmiyordu, çok güzeldi. Ve tamamen Ash'e aitti.

Ash hayalarına kadar Josie'nin kıçındaydı, artık onun bedeninde dokunmadığı hiçbir yer kalmamıştı. Josie güzel kalçalarında Ash'in izlerini taşıyordu ve hâlâ da daha fazlasını istiyordu. Harikaydı.

Ash daha sert bir şekilde Josie'nin içine girip çıkmaya başladı. Ritmik olarak... İşi tamamlamak için... Hayalarının gerilip de içine bir sıcaklık yayıldığını fark edince tekrar Josie'nin klitorisini okşamaya başladı, Ash zirveye ulaşırken onu da yanında istiyordu. Uçurumun kenarından ikisi birlikte uçmalıydı.

Serbest eliyle Josie'nin ellerini bağlayan ipi kavradı, kendine doğru çekip hamlelerini daha sıkı yakalamasını sağladı. Bir anda tiz bir sesle çığlık atınca Ash onu incittiğini düşünüp endişelendi. Fakat Josie de ona doğru hamle yapıyor, daha fazlasını istiyordu.

"Haydı Josie," diye inledi. "Benim için gel. Boşalmak üzereyim. Seviş benimle."

Ash kendi orgazmı bedenini kavururken bile parmaklarını Josie'nin klitorisinden çekmedi. Etrafındaki oda buğulandı. Josie'nin içine kayarken, darbelerine iyice derinden karşılık verebilmesi için Josie'nin bedenini kendine çekerken Ash gözlerini kapadı.

Boşalmaya başladığında neredeyse canı yandı. Gergindi. Aşırıydı. Yine de Ash kendi orgazmı bedenini kavururken bile sıcak menisini Josie'nin içine akıtırken durmadı, gidip gelmeye devam etti. Ta ki sıvı Josie'nin açıklığından aşağı, bacaklarına akana kadar...

Bu görüntü Ash'in orgazmını bir ileri boyuta taşıdı. Josie'nin bedenini tamamen ele geçirdiğini görmek aşırı zevkliydi. Hayatında daha önce hiç böyle tatmin olmamıştı.

Ash'in adı boğuk bir sesle Josie'nin dudaklarının arasından kaçtı. Tüm bedeni gerildi. Ellerini yumruk yaptı. Bedeni sarsılıp titredi ve dizlerini artık daha fazla yatağın üzerinde tutamadığı için kendini yatağa yattı. Ash de arkasından elini bacakların arasından çekip üstüne ağırlığını vermemek için bacaklarını yatağa koydu. Yine de hâlâ Josie'nin üstündeydi. Josie'nin onun altında olmasına, kendi bedeninin onu sarmasına bayılmıştı.

Josie'nin Ash'in tamamen altında olması, bedenlerinin birleşmesi kadar tatmin edici başka bir şey yoktu.

Ash'in ağırlığının çok fazla olduğu ve Josie'nin nefes almasını güçleştirdiği bariz belli olunca, Ash geri çekildi ve ikisi de aleti kızın içinden çıkarken inledi.

Ash aletinin geri kalanını da nazikçe çekti, avuçlarına alarak kızarmış kalçalarına, iki saniye önce içinde olduğu açıklığa ve Josie'nin tenindeki menisinin izlerine baktı.

"İnanılmaz güzelsin," diye mırıldandı Ash. "Daha önce bu kadar güzel bir manzara görmemiştim."

Josie iç çekti, kirpiklerini kırpıştırdı. Ash bileklerindeki düğümü çözdü ve onu kollarının arasına almak için eğildi. Onu banyoya taşırken Josie başını Ash'in göğsüne yaslanmıştı. Ash eğilip suyu açıp sıcaklığını ayarlayana kadar klozete Josie'yi bıraktı. Sonra da onu duştan içeri çekip teninin her bir santimetrekaresini yıkadı.

"Bu çok mu aşırıydı?" diye sordu Ash eliyle onun yanağını okşarken. Josie başını kaldırıp ona baktı, gözleri hâlâ tutkuyla yanıyordu. Ve gülümsedi. Ash'in ona tekrardan sahip olmasını arzulatacak biçimde, karnına yumruk atan bir gülümseme...

"Asla," diye fısıldadı Josie. "Harikaydı Ash. Bayıldım."

İkisinin de üzerinden sıcak sular akarken Ash, Josie'ye doğru eğilip onu öptü. "Benimle aynı noktada olmana sevindim tatlım. Çünkü kesinlikle bunu tekrardan yapmak isteyeceğim. Seninle bu yaptıklarımız bana asla yetmeyecek."

Josie kolunu boynuna dolayarak Ash'in öpücüğüne karşılık verirken ona sarıldı. Ash arkasından uzanıp suyu kapattı ve Josie'yi üşümemesi için hemen bir havluya sardı.

Kuruduktan sonra da Josie'nin üzerine bir de bornoz giydirip tamamen sardı.

"Saat daha erken. Dışarı çıkıp mı bir şeyler yemek istersin, yoksa buraya mı bir şeyler söyleyelim?"

Bir an duraksadı, ellerini bornozunun cebine soktu. Saçına sardığı havlu kafasının üstünde toplanmıştı ve şu andan Ash'in bornozunu giyerek, banyosunda akşamki

planlarını tartışırken daha gözüne hiç bu kadar güzel görünmemişti.

"Burada yiyelim, birlikte. Sana da uygunsa tabii. Bu bizim ilk akşamımız. Yani tamam ilk akşamımız değil belki ama senin işe gidip eve döndüğün ilk akşam... Ve ben bu akşamı seninle yalnız geçirmek istiyorum."

Ash gülümsedi, çünkü Josie'nin ne demek istediğini anlıyordu. O da Josie'yi henüz tüm dünyayla paylaşmak istemiyordu. Dairesinde kalıp eninde sonunda olacakları, birlikte dışarıya çıkmalarını biraz daha erteleyebilirlerdi.

Josie'yi Jace ve Bethany'yle tanıştırmak istiyordu. Gabe ve Mia'yla da... Onu arkadaşlarıyla da paylaşmak istiyordu. Onlarla da arkadaş olmasını umuyordu. Fakat şimdilik, dış dünyayı mümkün olduğunca uzakta tutarak, dairesinde onunla birlikte yalnız olmak Ash için de uygundu. Josie'yi öptü, dudaklarını uzun uzun dudaklarında tuttu. "Bana da uyar. Yemeği ısmarlayayım, sen de bugün ne üzerinde çalıştığını gösterirsin."

Bölüm On Yedi

Ash ofisinde Jace'in içeri girmesini beklerken Josie için tasarlattığı kolyeyi inceliyordu. Ash, onun için ne istediğini biliyordu ama bunu birkaç gün içinde tasarlayacak birini bulmak zor olmuştu. Fakat her şeyde olduğu gibi, bunda da yeterince paran varsa hiçbir şeyin imkânsız olmadığını görmüştü.

Josie'nin açık teniyle oluşturacağı zıtlığı beğendiği için bronz renkte bir gerdanlık seçmişti. Sarı saçlarıyla da uyardı. Fakat asıl taşların gözlerinin rengine uymasına özen göstermişti. Piyasada çok az bulunan akuamarinler metalin içine geçmiş, teninde mükemmel duracak ve harika gözlerine eşlik edecek parlak, taşlı bir kolye ortaya çıkarmışlardı.

Ash mavi topazı da seçebilirdi ama topaz akuamarin kadar nadide veya pahalı değildi ve Ash, Josie için en iyisini istiyordu. Ufak pırlantalar kolyenin kenarlarında ışıldıyor ve renk zenginliği sağlamak adına akuamarinler arasında daha ufak zümrütler yatıyordu.

Ash canlı bir şey istemişti. Onun kişiliğini yansıtan bir şey... Alacak kişiyi düşünmeden veya önemsemeden seçilmiş sıkıcı, renksiz bir şey istememişti.

Ve Ash itiraf etmeliydi ki sonuç büyüleyiciydi. Josie'nin de bayılacağına emindi.

Zamanlama mükemmeldi. Çünkü Michael ile olan durum açığa kavuşmadan Josie'yle bu adımı atamayacağını hissediyordu. Bu akşam olayı halledeceklerdi ve Ash de tamamen Josie'ye odaklanmaya başlayabilecekti. Michael artık hayatlarında bir tehdit olmayacaktı.

Tüm hafta Ash, Josie'nin dairesinden çıkmasını istememişti. Bir kere galeride Bay Downing'e işlerini götürmek ve son parçalar için çekini almak üzere çıktığındaysa kıza Ash'in şoförü eşlik etmiş, hatta birlikte galeriye bile girmişti. Ash, Michael'ın onu bekleyebileceği veya toplumun ortasında bir olay çıkartabileceğini düşündüğü için ve bunun da Josie'yi korkutup utandıracağını bildiğinden işi şansa bırakmak istememişti.

Josie'ye beklentilerinin neden bu kadar güçlü olduğunu veya bir sonraki hafta dilediği gibi özgür olabileceğini söylemesinin altında yatan nedeni açıklamamıştı. Ona dokunan lanet herifin hakkından geleceğini Josie'ye itiraf etmesi zordu. Planladıklarının hiçbiri Josie'ye dokunmayacaktı. Ash bunu kesinlikle sağlayacaktı. Michael da bir daha Josie'ye dokunamayacaktı.

Kapıdaki sesi duyunca başını kaldırıp Jace'in içeri girdiğini gördü. Arkadaşının yüz ifadesi endişeliydi ama tabii Ash onu neden görmek istediğini söylemişti.

"Bu akşam için her şeyi ayarladım," dedi Jace sessizce.

"Bethany dışarıda olacak değil mi?" diye sordu Ash.

Açık ve net davranmıştı. Jace bu işe en azından tanık olarak dahil olsa bile Ash, Jace'in kendisi için yalan söylemesi işine Bethany'yi bulaştırmak istemiyordu. Tüm bunlar ne Josie ne de Bethany'ye dokunmamalıydı. Bethany hayatında yeterince zorluk geçirmişti ve Ash kızın üstüne daha fazlasını yıkmak istemiyordu.

Jace başını salladı. "Aynen Josie'ye söylediğini söyledim. Ofiste önemli bir toplantımız olduğunu... Yatırımcılarla konferans çağrısını ayarladım. Başlangıcında burada olacaksın böylece hepsi seni gözleriyle iyice görecek. Birkaç dakika sonra müsaade isteyip lavaboya gideceksin. Bir süre çağrıyı sessize alacaksın. Ama bundan sonrası biraz sıkıntılı çünkü sen giderken de konferans çağrısında olman lazım. Monitörü doğru açıda tutarsam esas odakta ben olurum ve adamın gelip arkaya oturur. Aynı ceketi giyer sen de çağrıyı gerçekleştirirsin. Seni periyodik olarak duyduklarından emin ol. Binanın kameralarını sen çıkarken kapatacağız böylece çıkışını kameralar görüntülemeyecek. Dışarı çıkmak için kullanabileceğin ekstra bir güvenlik kartı ayarladım, böylece kayıtlar burada benimle olduğunu gösterecek. Gerekirse senin kartınla çıkış yaparım. Sen olayı halletmek için sessizleştiğinde çağrıyı uzatabildiğim kadar uzatırım ama çabuk davranmalısın ve sonra tüm konuşma için burada olduğunu gösterecek biçimde araya girmelisin. En iyisi tekrar ofise dönmen böylece kameralar yine çevrimiçi olduğunda binadan birlikte çıkabiliriz."

Ash başını eğdi. "Teşekkürler dostum. Minnettarım sana. Ve şunu unutma, durum istediğim gibi bitmezse de sen temizsin. Bu işin sana bulaşmasına izin vermem."

"Durumun istediğin gibi gitmesini sağla," dedi Jace so-

ğuk bir sesle. "Hâlâ bu işi başkasına hallettirmen gerektiğini düşünüyorum. Kendin yaparak çok şeyi riske atıyorsun."

Ash dudaklarını birbirine bastırdı. "Taşı gediğine koymak istiyorum ve bunu yapmamın en doğru yolu mesajı kendim iletmek. Bu herifin korkudan altına yapmasını istiyorum. Ona cesur biri olduğumu göstereceğim. İyice hakladıktan sonra da bir daha çizgiyi aşarsa onu mahvedebileceğimi anlamasını istiyorum."

Jace dertli dertli gülümsedi. "Doğru dediğini kabul etmem lazım. Ayrıca herifin tekinin Bethany'ye bulaşması gibi bir durumda, şerefsizi ben de kendim haklardım, kirli işlerimi başkasına yaptırmazdım herhalde."

"O zaman beni anlıyorsun."

Jace başını salladı. "Evet, anlıyorum. Hoşuma gitmiyor ama anlıyorum. Endişeliyim Ash. Bu işin sana da bulaşmasını istemiyorum. Hele bir de şimdi bulmuşken..."

Jace susunca Ash ona bir bakış fırlattı. "Neyi bulmuşken?"

Jace arkadaşına sırıtarak baktı. "Kriptonit'ini.*"

Ash bu kelimelerden ürkmedi. Josie tam olarak da bu muydu? Aslında olabilirdi. Gabe ve Jace'e kadınlara âşık oldukları ve *sert oyna özgür yaşa* kurallarını çiğnedikleri için az zorluk çektirmemişti. Ve şimdi kendisi de aynı durumdaydı ve buna hiç de itirazı yoktu.

Ash'in üzerine bir huzur çökmüştü.

"Son zamanlarda daha sakinsin. Daha kararlı ve durgunsun," dedi Jace. "Sana yakışıyor dostum. Bethany'den sonra..." Jace tekrardan iç çekerek, açmayacaklarını söy-

*Superman'i güçsüzleştiren taş. –ed.n.

ledikleri konuyu açmaktan nefret ederek durdu. "Bethany'den sonra endişelenmiştim. Sen ve benle ilgili. Pişman olmasam da olanlardan nefret ettim. Aramızda yarattığı etkiyi sevmedim ve o geceden sonra sana da, Bethany'ye de kötü davrandım. Ama onu seninle paylaşmamakla ilgili verdiğim karardan pişman değilim."

"Ben de pişman değilim," dedi Ash gülümseyerek. "Jace sorun değil. Daha fazla düşünmene gerek yok. Biz iyiyiz. Artık eşeklik yapmıyorsun. Bethany seni mutlu ediyor. Benim için de Josie var. O da beni mutlu ediyor."

"Senin adına sevindim."

"Biliyorum."

"Ailenden haber aldın mı? İşler Brittany'yle nasıl gidiyor?"

Ash iç çekti. "Bu hafta ses yok ve öyle vazgeçip arkalarına yaslanacak tipler olmadıkları için de bu durum beni endişelendiriyor. Brittany yeni işinde mutlu. Çok çalışıp eve gitmek dışında bir şey yapmadı ama yakında kendine gelir. Onu Mia ve Josie'yle karşı karşıya getirip Mia'nın kızlarıyla tanışmasını istiyorum. İyi gelecektir. Josie de Brittany'nin yaşında, o yüzden belki iyi anlaşırlar."

"Sevgiline kız arkadaş aramaya başladığına bakılırsa kesinlikle evcilleştirilmişsin," diye dalga geçti Jace.

"Hadi oradan!"

Jace'in yüz ifadesi ciddileşti. "Neyse, Doğunun Lanetli Cadısı'ndan haber yok herhalde. Pusuya mı yattı? Peki ya ihtiyar? Brittany'nin onları ekmesine hiçbir şey demediğine inanamıyorum. Her ne kadar sahte olsalar da aile bağlarını sözde çok önemsiyordu hani?"

Ash tekrardan iç çekti. "Evet. Bu hafta hiç ses çıkmadı ama uzun süreceğini sanmam."

"Neyse ortalık karışınca haber verirsin. Seni desteksiz o arı kovanına asla göndermem."

Ash güldü. "Bu işten adeta gizli bir operasyonmuş gibi söz ediyorsun."

"Aynen. Ailenle bir gece geçirmek gerçekten de gizli görev gibi."

Ash saatine baktı. "Konferans çağrısından önce bir şeyler yemek ister misin? Josie'yi arayıp kontrol etmek istiyorum. İyi olup olmadığını öğrenip ona bu gece geç geleceğimi hatırlatacağım."

"Evet. Grill'e gidelim mi?"

Ash başını salladı. "Tekrar teşekkürler Jace. Çok sık söylemesem de sen ve Gabe'in beni kollaması... Kelimeler kifayetsiz."

Jace sırıttı. "Bu akşamdan sonra, kadınının kolyesini biraz gevşet de aramıza karışsın."

Ash güldü. "Evet biliyorum. Onu bu hafta hep kendime sakladım ama güzel geçti. Onu Bethany ve seninle tanıştırmak istiyorum. Gabe ve Mia da pazar dönüyor. Onları da görmek güzel olacak."

"Bir sene önce üçümüzün de birer kadınla ilişkisi olacağını söyleseler inanır mıydın? Gabe evlendi. Ben nişanlandım, sense daha yeni tanıştığın bir kıza âşık oldun."

Ash ona ters bir bakış attı. "Yeni tanıştığın bir kadına âşık olmakla ilgili konuşma hakkın pek yok."

Jace hiç de pişman olmayan bir tavırla sırıttı. "Sadece bir sefer olur dostum. Doğru kadınsa... Ben işlerin böyle gelişeceğini düşünmezdim ama Bethany'yi görünce, anladım."

"Seni anlıyorum. Ben de bu muhabbetlere pek inan-

mazdım ama Josie'yle tanıştım ve bir şeyler yerine oturdu sanki. Tam olarak tarif edemiyorum bile."

"Etmene gerek yok zaten. Anlıyorum," dedi Jace, Ash'in ofisinden beraber dışarı çıkarken. Kapının dışında durup ciddi gözlerle dönüp ona baktı.

"Şunu unutma dostum ve birçok açıdan doğru... Bana bak, çünkü işleri batırmak için elimden geleni yaptım. Âşık olmak işin kolay kısmı... Esas ondan sonrası zaman ve çaba gerektiriyor."

"Tanrım. Bir anda psikolojik saçmalıklar zırvalayan bir ana kuzusuna dönüştün," dedi Ash sesinde dalga geçen bir iğrenmeyle.

Jace onu görmezden geldi. "Peki, dostça tavsiyelerimi dinleme ama işleri berbat ettiğinde de ağlayarak bana gelme."

"Peki, her neyse," dedi Ash homurdanarak.

"Yürüyelim mi, arabayla mı gidelim?"

"Yürüyelim," dedi Ash. "Yolda Josie'yi ararım."

Ash'e eşlik etmiş adam kenarda, bakışları tetikte, her an bir şeyler görmeyi beklercesine dururken, Ash, Michael'ın lanet yüzüne soğuk bir bakış attı.

Ash parmaklarını esnetti, eklemlerindeki gerginliği gidermeye çalıştı. Giydiği eldivenlerin biri yırtılmıştı ve üzerine adamın kanı bulaşmıştı.

"Josie Carlysle'ın var olduğunu unutacaksın. Beni anlıyor musun? Bir kilometre bile yakınına gelirsen buna pişman olursun."

Michael yere kan tükürerek başını salladı. "Anlıyorum. Tanrım. O buna değmez."

"Haksızsın piç kurusu. Josie buna değer. Düşünebildiğinden çok daha fazla hem de. Artık Josie benim ve ben bana ait şeyleri korurum. Ayrıca onu dövdüğünde Josie'nin yapması gerekeni yapıp polise gidersen hayatını cehenneme çeviririm. Gözüm üstünde Cooper. Bunu asla unutma. Sorun çıkarmaya çalışırsan seni mahvederim. Geriye hiçbir şeyin kalmaz. Ve bunun için yeterli para, güç veya bağlantılarım olmadığını düşünüyorsan bir denemeni tavsiye ederim. Seninle işim bittiğinde karton bir kutuda yaşayıp yemek için dilenirsin."

Michael tekrar başını salladı, bakışları korku ve panik doluydu. Zavallı, bir solucandı.

Ash, Michael'ın tişörtünü bırakıp onu yere itti. Michael yerde nefes nefese bir halde dağılmış yüzünden inlemeler dökülerek yattı.

"Bunu ona sen yaptın," dedi Ash her kelimesinden öfke fışkırarak. "Ona vurdun. Sonra da ona tekrardan vurabilmek için onu yerde tuttun. Sana sadece bu kadarını yapmakla yetineceğim için kendini şanslı say. Uyarımı unutursan seni öyle bir benzetirim ki işerken bile acı çekersin. Bu yüzden de seni izliyor olacağım Cooper. Diğer herhangi bir kadının canını yaktığını duyarsam da tekrardan peşine düşerim."

"Gitmemiz gerek," dedi adamlardan biri kısık bir sesle. "Birkaç dakika yeter demiştiniz. Burada daha fazla kalırsak riskli olacak."

Ash başını eğdi. "Bu herifle işim bitti."

Ash ve diğerleri arkalarını dönüp Michael'ı kıstırdıkları binanın yanında bıraktılar. Bu adamın her akşam geçtiği yoldu ve neyse ki Ash'in şansına ana caddelerden çok uzaktı. Tabii Ash yine de çok büyük bir risk alıyordu. On-

ları yanlış bir kişi görse kıyamet kopardı. Görünmeyi riske atamazdı, Michael son derece salakça hareket edip polise giderse görgü tanığının dedikleriyle çelişecek başka bir tanık olduğu gerçeğini de riske atamazdı.

Bir daha asla kullanmayacağı, sadece bu gece için aldığı uzun paltonun yakalarını kaldırdı. Saçının üstüne iyice önüne çektiği kasketinden memnundu ve ceketinin yakaları da yanaklarını kapatıyordu. Acele etti, Michael'ı yerde, resmen bir hırsızın saldırısına uğramış gibi bırakarak uzaklaştı. Diğer adamların ne almak istiyorlarsa almalarına izin vermişti.

Ash adama bir tomar nakit para verip teşekkür etti.

"Sorun yok McIntyre," dedi C.J. de. "İhtiyacın olursa bizi nerede bulabileceğini biliyorsun."

Ash sokağa vardıklarında başıyla son kez selam verip onlardan uzağa yürüdü. Ofisten sadece birkaç bina uzaktaydı ve kameralar tekrar çalışmadan geri gitmek için acele ediyordu. Ash telefonuna baktı, konferans konuşması hâlâ devam ediyordu. Kulağına koydu. Sokaktan gelen sesleri karşı taraf duymasın diye *Sessiz* düğmesine basmıştı.

Ash araya bir şey sokmasına fırsat vermeden konuşan Jace'i duydu. Ofis binasına vardığında yüzünün saklı kalmasına dikkat ederek içeri girdi. Birinci kattaki tuvaletlere gitti, paltoyu bir spor çantasına koydu ve kasketi çıkarttı. Tipini kontrol edip üzerinde kan olmadığından emin olunca da tekrardan sessiz düğmesine bakıp asansöre doğru yürüdü.

Birkaç dakika sonra Jace'in ofisinin kapısında duruyordu. Diğer adama çıkmasını işaret etti. Ceketleri değiştirdiler ve adam derhal kayboldu. Jace de yatırımcılara zaman ayırdıkları için teşekkür edip son dakika soruları sordu.

Jace meraklı gözlerle, Ash'i baştan aşağı, üzerinde ne yaptığını belli eden bir şey olup olmadığını inceleyerek baktı.

Ash ona başıyla selam verdi ve telefonu kapattı.

Jace sonunda konuşmadan önce uzun bir sessizlik oldu. "Sorun çıktı mı?"

Ash başını iki yana salladı. "Hayır. Herifi hakladık. O morlukları Josie'nin taşıdığından bile uzun süre üzerinde taşıyacak. Ve bir daha bir kadına karşı elini kaldırmadan önce iki kere düşünecek."

"Hallettiğine sevindim. Böyle işler beni strese sokuyor. Bu iş için kullandığın adamlarla nerede tanıştığını da bilmeyi çok isterdim. Hatta Jack'in borcu olan adamla Bethany'nin problemini çözmek için tuttuğun adamlarla da?"

Ash omuz silkti. "Önemli mi ki? Bizle, Gabe ve özellikle de kadınlarımızla yemek yemek üzere davet edeceğim birileri değiller."

Jace iç çekti. "Sadece bilmediğim ne gibi pisliklere bulaştığını merak ediyorum."

"Yasadışı bir şey yok," diye altını çizdi Ash.

"Şu ana kadar," dedi Jace de sessizce.

"Evet, şu ana kadar. Ama bu işin halledilmesi gerekiyordu. Kimsenin kadınıma bulaşmasına izin veremem. Tekrar ihtiyaç olursa aynısını yapmaktan çekinmem."

Jace ayağa kalktı, derin bir nefes aldı. "Ben eve kadınıma dönmeye hazırım ve eminim sen de öylesindir." Tekrardan gözleri endişeli bir biçimde Ash'i süzdü.

"Sen iyi misin?"

"Evet iyiyim. Herif bana dokunamadı. Ellerim biraz acıyor ama ciddi bir şey yok."

Jace başını iki yana salladı. "Haydi, çıkalım ve çıkarken birlikte göründüğümüzden emin olalım."

Bölüm On Sekiz

Ash son bir haftadır ilk defa işten eve geç geliyordu ve bu hiç hoş değildi. Sadece bir haftadır birlikte olmalarına rağmen Josie, Ash'in hava kararmadan evde olmasına alışmıştı. Rahat bir rutine girmişlerdi. Josie gündüzleri çalışıyordu. Ash de gündüzleri çalışıyordu. Fakat Ash saat ondan sonra eve geliyor ve Josie'yi onu bekler halde buluyordu. Her gün... Kanepede, çıplak bir halde... Ve Ash kapıdan içeri girdiğinde evin havası anında değişiyordu.

Fantezi istemişti ve Ash de kesinlikle Josie'ye fanteziler bahşetmişti. Bir önceki akşamdan sonra Josie'nin kalçaları hâlâ acıyordu. Pazartesi akşamki şaplak olayı çok aşırı değildi. Hatta mükemmeldi. Ash haftanın geri kalanında ise biraz durmuş ve onun kalçalarına kırbaç indirmesini gerektirmeyen diğer alanları araştırmayı seçmişti.

Peki ama dün akşam?

Josie ellerini kalçasına götürüp ovdu, hâlâ kabarık olan kırbaç izlerinin yaydığı sızlama hissinin tadına baktı. Ash bir binici kırbacı kullanmıştı ve ilk akşam olduğu kadar

da nazik değildi. Fakat sonuçta daha fazlası için yalvaran da Josie olmuştu. Sınırları zorlamak için... O acı ve zevk arasındaki sınırda gezinmek için... Bu akşam için Ash'in aklında ne vardı? İş yerinde uzun bir gün, bir de üstüne toplantıya girdiği için yorgun mu olacaktı?

Telefonu çalınca aniden Josie atıldı, Ash'in aradığını görünce de gözleri parladı.

"Selam," dedi Josie tatlı bir sesle.

"Selam bebeğim. Geliyorum. Benim için hazır ol. Uzun bir gün oldu. Sadece sana gelmek istiyorum."

Josie'nin göğsüne bir heyecan dalgası yayıldı. Bu adamın akşam ona, eve gelmeyi bu derece istemesi aklını başından alıyordu. Ash onu istiyordu. Bunun karşılığında dünyada egosu okşanmayacak hiçbir kadın yoktu.

"Pekâlâ," dedi Josie. "Bekliyorum Ash."

Josie bu akşam Ash'i nasıl karşılayacağını çoktan planlamıştı. Genelde Ash'in istediklerini yapıyorlardı. Kontrol Ash'teydi. Otorite ondaydı. İpler onun elindeydi. Fakat ilk geceden sonra Ash oral seks istememişti ve Josie onun o akşam oral seksten çok hoşlandığını biliyordu. Hem de çok... Bunu tekrar yapmak, uzun, yorucu bir günden sonra ona zevk vermek için kontrolü eline almak istiyordu. Nedense Ash'in onun bu şekilde kontrolü eline almasına izin vereceğini düşünüyordu.

Josie kıyafetlerini çıkarttı, saçını tarayıp her gün onu beklerken yaptığı gibi nasıl göründüğünü kontrol etti. Sonra da Ash'i kanepede beklemek için salona geçti.

Bu sefer çok beklemesine gerek kalmamıştı. Demek ki ya Ash, Josie'yi normalden geç aramıştı veya Josie bu rutine o kadar alışmıştı ki, dakikalar saatler gibi geçmeyi bırakmıştı.

Josie asansörün kapısının açıldığını duyar duymaz bacaklarını sehpadan aşağıya atarak kanepenin önündeki kalın, tüylü halıya kayarak dizlerinin üzerinde durdu.

Ash'le bakışları kenetlenince o mükemmel yeşil gözlerdeki koyuluk Josie'nin içini sarsıyordu. Bakışı sertti ama gördüklerini takdir eder bir yanı da vardı. Üstelik gözleri koyuydu da ve Josie'yi titretiyordu. Ash'in yüz ifadesinden bir şey çıkarması gerekiyorsa o da bu günün hayatındaki en güzel gün olmadığıydı ama her ne kadar Josie'ye dizlerinin üzerine çökmesini istemediğini söylemiş olsa da onu öyle görmekten oldukça memnun olmuşa benziyordu.

Evrak çantasını gürültülü bir şekilde yere bırakarak Josie'ye doğru yürüdü. Ayrıca takım elbisesini çıkartıp koltuğu fırlattı ve anında gömleğinin kollarını çözmeye başladı.

Ash onun önünde durduğunda Josie ellerini koyarak fermuarına kadar kaydırdı, Ash'in gözleri şaşkınlıkla parladı.

"Aklından neler geçiyor?" diye sordu Ash tatlı bir tonla.

Josie gülümsedi. "Seni karşılıyorum. Sadece orada dur ve tadını çıkart."

"Tamam," dedi Ash nefes nefese.

Josie, Ash'in fermuarını açarak pantalonunu kalçalarına kadar indirdi, sonra boxer'ın içine daldı ve hapsolduğu yerden sert ereksiyonunu çıkarttı. Dudaklarını yalayıp onun tadını, Ash'in sert aletinin dilinin üzerinde bırakacağı hissi hayal etti.

"Tanrım Josie. O şekilde dudaklarını yalaman beni çıldırtıyor."

"Amaç da bu zaten," dedi Josie, Ash'in aletinin kalın başını ağzına götürürken gülümseyerek.

Derin bir nefes aldı, sessizliğin içinde keskin bir iç çekiş. Sonra da Ash'in aletinin başını yalayıp ağzına aldı ve daha derinlerine alarak emdi.

"Bugün seni özledim," dedi Josie bir an Ash'in aletini boş bırakıp. "Tüm akşam eve gelmeni bekledim. O yüzden de özel bir şey istedim. Asla unutamayacağın bir şey..."

"Bunu unutmayacağım kesin hayatım. Asla. Eve, sana gelmeyi seviyorum. Bu hafta hayatımın en güzel haftasıydı."

Josie'nin içini yine o haylaz coşku kaplayarak tüm bedenine yayıldı. Ash'in ona karşı açık olmasını seviyordu. Ne hissettiği veya onu isteyip istemediğine dair hiçbir şüphe yoktu. Aptal tahmin oyunları yoktu. Oyun yoktu. Fakat zaten Ash, Josie'ye bunu söylemişti. Oyun oynamıyordu. Gerçeklerdi. Yaptıkları gerçekti. Bunu ilk başta tam anlamamış olsa da Ash bu kelimelerin anlamını ona kanıtlamıştı.

Her gün, Ash ona ne kadar güzel olduğunu, onu ne kadar istediğini, onun dairesinde bulunmasından ne kadar keyif aldığını söylemekten çekinmiyordu. Ona kendini vermesinin ne kadar önemli bir hediye olduğunu, güvenmesinin de dünyadaki en değerli şey olduğunu da anlatıyordu

Bir hafta içinde yaşadıkları Josie'nin geçmişte yaşadığı tüm ilişkileri geçmişti. Bir haftada Ash, Josie'nin hayatına diğer herhangi bir erkekten çok daha fazla yerleşmişti. Michael'layken ayrı geçirdikleri zaman geçmeyecek gibi gelmiyordu. Saate bakıp onu sonra ne zaman göreceğine dair heyecanlanmıyordu.

Kalbi işe bulaşmamıştı. Oysa şimdi bulaşmıştı. Ash sa-

dece Josie'nin bedenine sahip değildi. Kalbine ve ruhuna da sahipti ve tüm bunları sadece bir hafta içerisinde ele geçirmişti.

Kulağa çok çılgınca geliyordu. Böyle şeyler sadece kitaplarda veya filmlerde olurdu. İlişkiler üzerine çalışmanız gereken zorlu şeylerdi. Öylece olmazlardı. Aşk öyle bir anda olmuyordu. Yoksa oluyor muydu?

Olmuştu.

Josie'yi bu kadar çabuk sevmeye başlamış olamazdı, değil mi? Hâlâ birbirlerini tanıyor, ilişkilerinin sınırlarını zorluyorlardı.

Şehvet olmalıydı. Kesinlikle. Josie sadece ondan "hoşlanıyordu." Hem de çok. Fakat âşık mıydı, seviyor muydu? Geçirdikleri her ayrı dakika acı veren işkence gibi mi geliyordu?

Bu durum onu çıldırtıyordu çünkü Ash'e âşık olmaya başladığını biliyordu ama çok erken olduğu için bu fikri aklından atmaya çalıştı. Bu adamla ilgili hâlâ bilmediği çok şey olduğunun farkındaydı. Daha arkadaşlarıyla tanışmamıştı. Ailesiyle de... Gerçi ailesiyle tanışacağı gün hiçbir zaman gelmeyebilirdi. Ash onlardan nefret ediyordu. Bunu gizlememişti.

Josie kendi ailesinden nefret ettiğini düşünemiyordu. Annesine bayılıyordu ve vefatının yasını tutmuştu. Aslında Josie de babasından nefret ediyordu ve Ash'i bu konuda yargılayamazdı. Tabii Josie babasını aileden saymıyordu çünkü aileniz sizi yüz üstü bırakmazdı. Gerçek bir aile...

Hayır, Josie babasını sadece bir sperm donörü gibi görüyordu.

"Bebeğim, aklın burada değil."

Ash'in nazik uyarısı bir anda Josie'yi bugüne geri döndürerek dağınık düşüncelerinin arasından kurtulmasına sebep oldu. Başını kaldırıp ona bakınca Ash'in aşağıya kendisine bakmakta olduğunu fark etti, aletini ağzından çekerken kaşlarını çatmıştı.

Bir anda kızardı, bu kadar kolay yakalandığı için kendini suçlu hissetti. Ash'ten hiçbir şey saklayamıyordu. Ruh halleri, düşünceleri, hepsiyle uyumluydu. Sadece bir hafta birlikte olduktan sonra onu bu kadar iyi okuyabilmesi Josie'yi korkutuyordu.

"Ne düşünüyorsun bebeğim? Çünkü aletimi düşünmediğin kesin. İyi hissetmiyorum değil ama aklın şu anda başka bir yerde."

Josie iç geçirdi topuklarının üzerine kalktı, parmakları hâlâ Ash'in aletindeydi.

"Üzgünüm Ash. Suç benim. Pek çok farklı şey düşünüyordum."

Josie, Ash'in onu cezalandırıp cezalandırmayacağını merak etti. Bu kesinlikle Michael'in yapacağı bir şeydi. Ve Michael'ın verdiği cezalar fanteziyle karışık değildi. Canı yanıyordu. Michael'in cezaları Josie'yi acıtmaya yönelikti.

Ash'in bakışları onu incelemeye devam etti. "Şu anda aklından ne geçiyor? Her neyse hoşuma gitmedi."

Josie dudaklarını büzerek, neredeyse "hiçbir şey" diyecekti. Ne var ki bir şeyleri inkâr etmenin hiçbir faydası olmazdı. Sadece gerçekleri anlatana kadar Ash onu zorlardı. Ash açık sözlülük ve dürüstlüğü seviyordu. Josie'nin kafasından geçenleri bilmek istiyordu.

"Kafam başka yere gitti diye beni cezalandıracak mısın onu düşünüyordum," dedi sessizce Josie. "Ve de Micha-

el'ın cezalarını ve ona tüm dikkatimi vermememem nedeniyle beni kesinlikle cezalandıracağını. Ve onun cezaları seninkiler gibi fanteziyle karışık zevkler değildi. Onlar... Acıtıyordu. Sadece acıtıyordu. İçlerinde zevk yoktu."

Josie, Ash'in gözlerinde içgüdüsel olarak elini çekmesine sebep olan bir öfke kıvılcımı gördü. Yüz ifadesi ciddileşti ve Josie bir anda bu kadar dürüst olduğu için kendine kızdı. Michael konusunu açmamalıydı. Ash'in hayatına, onların hayatlarına o adamı sokmaması gerekiyordu.

Josie bakışlarını indirdi, dizleri arasında parmaklarını kenetledi.

Yukarıda Ash küfretti ama Josie kafasını kaldırıp bakmadı. Sonra Ash'in elleri nazikçe omuzlarını sardı ve onu tam önünde durana kadar yerden kaldırdı. Ash pantolonunu çekti ve fermuarı kapattı.

"Bu konuşmamız gereken zamanlardan biri ama o konuşmayı sen benim kollarımdayken yapacağız."

Ash kızgın görünmüyordu ve Josie'nin bir anda içi rahatladı. Kahretsin, yeni bir ilişkinin sularında gezinip de yolunu bulabilmek zordu. Her zaman doğru hareket edip etmediğini, doğruyu söyleyip söylemediğini düşünmek yorucuydu. İşleri berbat etmek istemiyordu. Neredeyse yarı yarıya, hatta epey Ash'e âşık olmuştu ve bu durumun nereye gideceğini görmek istiyordu.

Ash onu kanepeye doğru döndürdü, kanepeye oturup onu da üstüne çekti. Elleri bedeninin üzerinde, kollarından yukarıya gezindi ve hafifçe sıktı. Yüzünü avuçlarının içine aldı, hâlâ hafif bir morluk olan ağzının kenarını başparmağıyla sevdi.

"Sana daha önce de söyledim. Ben baban değilim. Sen

de kızım değilsin. Baba/kız rolleri oynamıyoruz. Sen yetişkin, kendi kararlarını verebilen bir kadınsın. Ve bu aramızdaki ilişkiyle çelişiyormuş gibi gelse de öyle bir şey yok. Bana itaat etme seçeneğin var. Seni zorlayamam. Sana vermek istemediğin kararları verdirmem. Asla böyle bir şey istemem. Asla. O yüzden sözde yanlış yaptığın veya hoşuma gitmeyen şeyler için seni cezalandırmayacağım. Bu beni aşağılık herifin teki yapar ve seninleyken öyle bir adam olmak istemiyorum. Mesela kalçalarını kızartmayı ikimizi de tahrik ettiği için yapıyorum. Bunda sorun yok. Ve de benim istediğim olacaksa bu sık sık tekrarlanacak. Ama bir kırbaç alıp da sadece yanlış bir şey yaptığın veya beni sinirlendirdiğin için sana acıyı tattırmak? Bu asla olmayacak. Asla. Çünkü bu beni onu terk ettiğin için sana vuran itten daha da aşağılık yapar."

Josie, Ash'in neden bahsettiğini anlıyordu, başını salladı.

"Beni gerçekten anlıyor musun Josie? Sözde aranızdaki anlaşmaya uymadığın için sana acı vermesi beni üzüyor. Sana kızgınken ne fiziksel ne de cinsel olarak dokunmayacağım. Belki kırıcı olabilirim. Ben de sinirlenirim. Ama seni asla bilerek ve isteyerek incitemem."

Josie tekrar başını salladı, göğsünde biriken gerilim biraz olsun hafiflemişti. Sesini yumuşak çıkana kadar alçaltı ve sıcak, şefkatli bakışları Ash'in gözleriyle buluştu.

"Bebeğim, şunu anlamalısın. Michael'la olan ilişkin iyi bir ilişki değildi. Sağlıklı değildi. Ayrıca onunla giriştiğini düşündüğün ilişki de belki de öyle bir şey değildi. Hem zaten böyle şeyler başka kişilere uyabilir ve uyuyorsa da onlara daha çok kuvvet dilerim. Kadın da erkek de buna

razıysa ve özellikle kadın böyle bir ilişkiye rıza gösterirse, adamdan istediği ve ihtiyacı olan şey buysa sorun yok. Fakat bunlar bana göre değil. Ben talepkâr bir piçim. İkimiz de bunu biliyoruz. Ama her zaman her şeyin benimle ilgili olmasını isteyecek kadar da egoist ve küstah değilim. Sevmediğin veya istemediğin bir şey olursa tek yapman gereken bana bunu söylemek. Konuşuruz. Neyin önemli olduğunu buluruz. Ve bu işi çözümlemek için bir yol türetiriz."

Josie gülümsemesini bastırmaya çalıştı ama dudakları açıldı ve gözlerinde bir rahatlama belirdi.

"Bunu eve gelir gelmez yapacaktım ama seni dizlerinin üzerinde, çıplak ve beni bekler halde bulunca... Ne yapacağımı unuttum diyelim. Ama şimdi kollarımdasın ve bir sonraki mantıklı adım kesinlikle bu."

Josie başını yana eğip Ash'e merakla attı.

"Gidip evrak çantamdan çıkartayım."

Ash kalktı, Josie'yi nazikçe kanepeye bırakıp altından kaydı. Yere atılmış çantasına yürüdü, bir süre karıştırdıktan sonra elinde uzun, dikdörtgen biçiminde bir kutuyla geri döndü.

Kutuyu koltuk altına yerleştirip bir önceki pozisyonlarına geri döndü. Ash kanepenin koluna yaslanıyordu, Josie onun kucağında, Ash'in kolları Josie'yi sıkı sıkı sarıyordu. İkisinin de görebilmesi için kutuyu önlerinde tuttu ve dikkatli bir biçimde açarak göz kamaştırıcı tasmayı gösterdi.

Josie, Ash kolyeyi çıkartıp ona uzatırken nefesi kesildi. Bunun ne olduğunu biliyordu. Zaten Ash yaptıracağını söylemişti. Fakat bunun kadar muhteşem olacağını düşünmemişti.

"Bunu takmanı istiyorum Josie. Ne olduğunu anlamanı da."

"Çok sevinirim Ash," dedi Josie sessizce.

Ash kolyeyi boynuna taktı. Josie, bağlaması için arkasını döndü ve hemen ardından tekrardan Ash'e yüzünü dönerek ateşli bakışlarını inceledi.

"Mükemmel," dedi Josie ve öyleydi de. "Bu kesinlikle kendim için seçeceğim bir şey."

Ash gülümsedi. "Evet, bu sana uyuyor. Sana yakışıyor. Gözlerine uysun istedim ama karakterini de yansıtmalıydı. Canlılığını."

Gözlerinin kenarlarında yaşlar birikti ve savaşı kaybedip akmaması için nefesini tuttu.

Ash, Josie'nin yanağına dokunup tenini okşadı, şimdi boğazının boşluğunda duran kolyenin üzerinde parmaklarını gezdirdi.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmeni istiyorum bebeğim," dedi Ash. "Çok hızlı oldu biliyorum ama hızlı olması gerçek olmadığı anlamına gelmez. İki arkadaşımın bir kadına çok feci ve çok hızlı âşık olduğunu gördüm. Çok hızlı. Böyle şeylerin olduğunu ve devam edebileceklerini biliyorum. Seninle benim de uzun sürmemizi istiyorum. Henüz o noktaya ulaşmadığımızı biliyorum. Ama ulaşacağız. O yüzden de kolyenin önemini anlamanı istiyorum. Bir açıdan bu bir nişan yüzüğünden bile önemli. Bu hiçbir zaman nişan yüzüğün olmayacağı anlamına gelmiyor tabii. Zamanı geldiğinde pırlantaya da, tam sadakatime de sahip olacaksın. Ama bu kolye, yüzük ve o formaliteler kadar önemli."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," dedi Josie şaşkınlıkla Ash'e bakarken sesi çatlayarak.

"Ne anlama geldiğini anladığını ve takacağını söyle. Daha sonra seninle konuşmak istediğim diğer şeylere geçeriz."

Josie başını salladı ve parmaklarını kaldırıp kolyeye dokundu. "Bunu asla çıkarmayacağım Ash."

Ash'in gözleri memnuniyetle ışıldadı ve Josie'yi uzun, nefes almak için ara vermeyen bir şekilde öptü. Geri çekildiğinde gözleri kapalıydı ve tutkudan buğulanmıştı.

"Şimdi Michael'la ilişkine geri dönelim."

Josie suratını ekşitti ama Ash parmağını dudaklarına götürdü.

"Bunun güzel bir konu olmadığını biliyorum. Konuşmak istememeni, hatta benimleyken bu konuyu açmaktan çekinmeni de anlayabilirim. Ama tatlım, şimdi bunu konuşuyoruz. Onunla ilişkin olmamış gibi davranamam ve geçmişinle seni etkileyen şeylerden bahsetmeni yasaklayacak kadar bencil olamam. Bana hiçbir şeyi söylemekten çekinme. Seni ilgilendiriyorsa, beni de ilgilendiriyordur ve konuşuruz. Anlaşıldı mı?"

"Evet anlıyorum. Ama sadece onu burada istemedim, anlıyor musun? Senin dairen bizim dünyamız ve onu buranın içine sokmak istemiyorum."

"Anlıyorum bebeğim. Ama burası geçmişinde seni inciten olaylara karşı kendini en güvende hissettiğin yer. Asla bir şeylerin içinde kalmasını istemem. Michael pek çok açıdan leş bir herif. Ve neden bunu söylediğimi de açıklayayım. Seni yargıladığımı veya onunla birlikte olduğun için aptal olduğunu falan düşünmüyorum. Ama şimdi söyleyeceklerim önemli ve bizimle alakalı."

Tanrım, Josie bu adamı seviyordu. Çoktan Ash'e hızla

ve aşırı bir biçimde âşık olduğunu itiraf etmemiş olsa bile, bu tamamen ve gerçekten de içten gelen harika kelimeler olayı bitiriyordu. Böyle bir adamı başka nerede bulacaktı ki?

Ash tek kelimeyle mükemmeldi. Ve Josie hayal dünyası hariç böyle mükemmel bir erkekle karşılaşabileceğini hiç düşünmemişti.

Josie, Ash'in kollarına iyice yerleşti, sıcaktı, bir sonraki diyeceklerini beklerken sıcaklığını hissederek mutlu oldu.

"Michael ilişkinizde senden bir şeyler aldı ama bunların karşılığını vermedi. Bunu bana anlattıklarından çıkarttım. Senden bir şeyler bekliyordu. Beklentilerine uygun davranmadığında seni cezalandırdı. Ama sana hiçbir şey vermedi. Soğuk ve mesafeli olduğunu söyledin. Şefkatli değildi. Sana ihtiyacın olanları vermedi. Hoşuna giden bir şey yaptığında seni ödüllendirmedi."

Ash konuyu tam olarak anladığı için Josie dudaklarını tiksinerek büzdü. Ve işin kötüsü Josie'nin tüm bunları Michael'la birlikteyken görememesiydi. Michael'la olana benzer tüm ilişkilerin böyle olduğunu düşünmüştü. Ash ise hızla yanlış düşündüğünü ortaya çıkartıyordu.

"Sana ilgi ve sevgi göstermedi. Seveceğini bileceği şeyleri yapmadı. Bebeğim, bu çok yanlış. İlişki tamamen onunla ilgiliydi. Seninle değil. Sana bir şey vermeden senden alabilecekleriyle ilgilendi. Ve bu gerçekten de çok boktan... Bir erkek el üstünde tutup koruması gereken bir kadına böyle davranamaz."

"Sen öyle değilsin," diye fısıldadı Josie.

Ash'in gözleri alevlendi. "Neyse ki böyle hissediyorsun. Benden ihtiyacın olanların karşılığını sana vermedi-

ğimi düşünseydin bu hiç de hoşuma gitmezdi. Ve böyle hissedersen de bana söylemeni istiyorum. Çünkü durumu anında düzeltirim. Böyle bir şeyi bile bile asla yapmam. Ama olur da yaparsam, beni yüksek sesle bir uyarmanı istiyorum."

Josie sırıttı. "Hiç endişelenme Ash. Bana düzgün bir ilişkinin nasıl olabileceğini gösterdin ve ben de aç gözlü bir kadınım, asla Michael'la olana benzer bir ilişkiye geri dönemem. Diğer erkeklerle bir ilişkim olması şansını ortadan kaldırdın."

Ash'in yüz ifadesi karanlıklaştı. "İyi ki öyle olmuş çünkü başka bir adamla ilişki yaşamamı asla istemem. Sana ihtiyaçlarını veremiyorsam bunu bana söylemen gerekiyor çünkü başka bir erkeğe gitmen... Bu olamaz. Sen benimsin Josie."

"Ben seninim," dedi Josie parmaklarını Ash'in çenesinde gezdirerek.

"Şimdi lafın gelişi boynundaki ipi çıkartmaktan konuşalım."

Josie'nin kaşları anında havaya kalktı. "Boynumdaki ip mi? Ash bu kulağa korkunç geliyor. Sen ne yaptığını düşünüyorsun ki? Beni iple bağladığını mı?"

Ash güldü. "Dalga geçiyorum tatlım. Jace seni sadece kendime sakladığım için sana ip takmakla suçladı. Bir açıdan da haklı... Seni bu hafta fazla kontrol altında tuttum. Bencilce davrandım. Seni henüz kimseyle paylaşmak istemedim. Ve bu adil değil. Bu hafta sadece bir kere dışarı çıktın."

"Sorun değildi Ash. Seninle bu haftayı geçirmek hoşuma gitti. Hem çalışıyordum da. Sorun değil."

"Evet ama bir süre sonra sıkılırsan sadece emin olmak istiyorum..."

Ash yüzünü ekşitti ve cümlesini tamamlayamadı.

"Neden emin olmak?"

"Önemli değil," dedi Ash sert ve kısık bir sesle. "Esas nokta seni arkadaşlarımla tanıştırmak istemem. Onlar sen hariç hayatımdaki en önemli kişiler. Benim ailem. Gerçek ailem. Gabe ve Mia cumartesi geç bir saatte dönüyor ve onlara da uyarsa seni pazar günü herkesle tanıştırmak istiyorum. Küçük kardeşim Brittany'yle de tanışırsın. O da zor günler geçiriyor ve senle yaşıt. Mia, Bethany ve Mia'nın kızları senden biraz daha küçük ama onları da seveceğine eminim. Mia ve Bethany'nin ikisi de iyi kızlar ve Alaska eyaleti kadar büyük kalpleri var."

"Sabırsızlanıyorum," dedi Josie içtenlikle. "Senin için bu kadar önemlilerse onları seveceğime eminim. Bu tarafını benle paylaşmak istediğim için de mutluyum. Keşke benim de seninle böyle paylaşacak bir şeylerim olsaydı."

Tekrardan ona sıkıca sarıldı. "Seni seven ve sana destek olan kişiler olmasını istiyorum. Ailen olmadan bu şekilde yalnız kalmanı istemiyorum, hem anneni de kaybetmişsin. Eminim dediğin gibi bir kadınsa onu ben de çok severdim."

Josie gülümsedi ve uzanıp Ash'i öptü.

"Bethany farklı Josie, bunu anlamanı istiyorum. Çok zor bir hayat yaşamış ve ona geçmişini anlattırmak çok iyi bir fikir değil. Yani şu andan önce."

Josie, Ash'i anlamamış bir halde bakarken kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

Ash iç çekti. "Jace ve ben onunla tanıştığımızda evsizdi.

Mia'nın nişan töreninde çalışıyordu. Tabii biz tüm bunları o zaman bilmiyorduk. Dediğim gibi onunla seviştik. Ama o ertesi sabah resmen kaçtı ve Jace onu ararken şehrin altını üstüne getirdi. Bethany'yi bir kadın sığınma evinde buldu ve evine getirdi. Gerisine geçmiş derler ama bundan sonra da zor zamanlar geçirdi. Onunla sokaklarda yaşayan üvey bir abisi vardı ve adam her türlü pisliğe bulaşmıştı. Bethany de eskiden ağrı kesicilere bağımlıydı. Her ne kadar bunu aşsa da Jace'le olan ilişkisinin ağırlığı yüzünden neredeyse bağımlılığına geri dönüyordu. Ve daha sonra kardeş Jack, onun sıcak çikolatasına ilaç koydu ve neredeyse onu öldürdü. Hepimiz aşırı dozda ilaç aldığını ve intihar etmeye çalıştığını düşündük. Her şey çok boktandı çünkü Jace gelip beni dairesinde Bethany'yle bulunca çıldırdı. Bize çok yüklendi ve Bethany'yi üzdü. O yüzden ertesi sabah bu boktan şeyler olduğunda ortadaki durum pek de hoş durmadı."

"Vay be," dedi Josie nefes nefese. "Kulağa inanılmaz geliyor. Adeta televizyonda falan görebileceğin bir hikâye."

"Evet," diye mırıldandı Ash. "Jack aslında onu incitmek istememişti. Esas intihar edecek olan oydu ama Bethany yanlış bardağı alınca kendini hastanede hayatı için büyük bir savaş verirken buldu. Yanlış sorular sormaman ve sen veya Bethany için garip bir durum yaratacak şeylere girmemen için sana bunları anlatıyorum."

Josie dudağını ısırdı, soru içinde yanıyordu ama sormalı mıydı emin değildi. Çünkü bu onu çok... Kıskanç gösterecekti. Her ne kadar Bethany'den bahsettiklerinde biraz canı yansa da... Çünkü ondan bahsederken Ash'in yüz ifadesi değişiyordu. Her ne kadar kadın artık arkadaşına ait olsa da Ash'in ona çok önem verdiği belliydi.

"Aklında ne var?" diye sordu Ash. "Bu bakışını biliyorum. Bana bir şey sormak istiyorsun. Sor bebeğim. Bana her şeyi sorabileceğini çoktan öğrenmiş olman lazım."

Josie hızlıca bir nefes aldı. "Sadece Jace'in seni ve Bethany'yi onun dairesinde bulduğunda çıldırdığını söyledin. Ama bana sadece ilk gece aranızda bir şeyler olduğunu demiştin..."

Ash'in dudakları büzüldü. "Bir şey olmadı. Jace'e işle ilgili bir şeyler götürmüştüm. Yolunda gitmeyen bir anlaşma vardı, zaten o yüzden apartmana geldiğinde sinirli bir ruh halindeydi ve hemen gördüklerinden kendi kendine bir sonuç çıkarttı. Bethany'den özür dilemeliydim. İlk başlarda çok üstüne gitmiştim. Jace'e uygun olmadığını düşünüyordum. Jace'in onun için nasıl çıldırdığını görmüştüm. O yüzden ilk geceki garip durum ve tanışmamız hakkında konuşup her şeyi açığa çıkartmak istiyordum. Zaten özür dileyip hepimizin arkadaş olmasını istediğimi söyledim. Jace'in benim için çok değerli olduğunu ve o yüzden onun da benim için çok önemli olduğunu anlattım. İşte tam bu sırada Jace içeri girdi."

Josie anlayışla başını salladı. "Anlıyorum."

Ash başını hafifçe yana eğip ona dik dik baktı. "Bethany'yle olanlar hâlâ canını mı sıkıyor?"

Derin bir nefes alırken omuzları inip kalktı ama dürüst olacaktı. Ash'e en azından bu kadarını borçluydu.

"Evet. Yalan söylemeyeceğim. Onunla tanışacağım için hâlâ biraz gerginim. Sana inanmadığımdan değil. Ama hiçbir kadın kendi erkeğinin eskiden birlikte olduğu bir kadınla tanışmak istemez, sadece bir gecelik bile olsa. Ve onunla tanışacak olmam bir kenara, bir de uzun süre bir-

likte vakit geçireceğiz. Üstesinden gelirim. Ama ilk tanıştığımızda eminim seni onunla hayal edeceğim ve bunun çok da hoşuma gideceğini sanmam."

Ash bu cümleyi duymaktan pek de memnun gözükmüyordu.

"Kendini bu yüzden üzmeni istemiyorum bebeğim. Hiçbir anlamı yoktu. Daha doğrusu benim için hiçbir anlamı yoktu. Oysa Jace için çok önemliydi. Ve bana başından dürüst olsaydı o gece asla yaşanmazdı. Ben geri adım atardım çünkü kızdan hoşlanmamıştım. Ne o zaman, ne de şimdi."

Josie'nin içi rahatladı. Ash'in ağzından çıkanlar kesinlikle dürüstçeydi ve Josie ona sonuna kadar inanıyordu.

"Saçmalıyorum. Bu durumun beni rahatsız etmesine izin vermeyeceğim. Ash, söz veriyorum. Konuyu açmayacağım. Bethany'nin geçmişinden de bahsetmeyeceğim. Mükemmel bir kadına benziyor."

"Öyledir," dedi Ash. "Jace için mükemmel. Sen de benim için mükemmelsin."

Bölüm On Dokuz

Ash, Josie'yi yatak odasına götürdü, onu yatağa atıp, içine girip uzun uzun düzme isteğiyle savaşırken çenesini sıktı. Hâlâ aklında Josie'nin Michael'la ilişkisi olduğu için gergindi.

Bu sadece Josie'ye sahip olmak isteğini, onun üzerindeki hakkını ve ona sahip olduğunu tekrardan, bu sefer daha da şiddetli bir biçimde göstermek istiyordu. Acaba bu arzusu zamanla azalacak mıydı? Öyle olacağını düşünmüyordu.

Bu kadar değişken, bu kadar insanı tüketen bir duygu çabuk sönecek bir alev olamazdı. Bir sonraki hafta, sonraki ay veya bir sonraki yıl bitmezdi. Ash, Josie'yle önündeki on hatta yirmi seneyi birlikte geçirebileceğini biliyordu. Bu da her ne kadar olayları ağırdan alıp şu ana odaklanma kararı alsa bile uzun vadeli düşündüğünü gösteriyordu.

Josie'yle kesinlikle düzenli, uzun vadeli bir ilişki yaşamayı denemeye kararlı olduğu için Ash bugüne odaklanmakta zorlanıyordu. Yaptığı her şey Josie'yi onunla kalma-

ya ikna etmek içindi. Josie'yi onun için ne kadar uygun olduğuna ve Ash'in de Josie için ne kadar mükemmel olduğunu göstermeyi umuyordu.

Josie döndü, Ash'in tenine değen çıplak bedeni yumuşak ve sıcaktı. Bakışlarını Ash'e kaldırdı, gözleri arzuyla parlıyordu. Ash zaman zaman onun gözlerinde sevgi gördüğüne yemin edebilirdi. Belki de sadece görmek istediğini görüyordu. Josie henüz bir şey söylememişti ama Ash de söylememişti. Bu çok hızlı olurdu. Ona ne demiş olursa olsun sadece bir hafta geçmişti. İnsanlar bir haftada âşık olmazdı.

Fakat işte olurlardı. Ash bunu görmüştü. Olduğunu biliyordu. Devam ettiğini de... Josie'nin ona âşık olmasını istiyor muydu?

Tabii ki istiyordu. İstiyor, neredeyse bunu tadabiliyor ve Josie'nin dudaklarından sonunda o tatlı kelimeler döküldüğünde keyfini çıkaracağını biliyordu.

"Bu akşam ne istiyorsun Ash?" diye sordu Josie tatlı bir sesle. "Benimle nasıl sevişmek istediğini söyle. Uzun bir gün geçirdin. Kendini iyi hissetmeni istiyorum."

Ash'in kalbi yumuşadı. Tatlı, harika Josie. Onu mutlu etmek için can atıyordu. Çok sıcak ve istekli. Michael'ın peşinden gitmek için ofisten çıktığından beri üzerine yapışan karanlık bir anda Josie'nin güneşiyle ortadan kalkmıştı. Elleri kollarından dolanıp boynundan ilerleyerek, avuç içlerine Ash'in çenesini aldığı anda üzerindeki stresin bir kısmı gitmişti.

"Bu akşam kalçalarında iz bırakmayacağım. Bunu dün yaptım. Her anına da bayıldım. Tatlı kıçındaki izler çok hoşuma gitti. Ama bunu bu akşam da tekrarlarsam canın yanar."

Ayrıca Ash bir saat önce karıştığı şiddetin Josie'ye herhangi bir şekilde dokunmasını da istemiyordu. İsteyerek onu asla incitemezdi ama buradan uzaklaşıp diğer adamı döverken içinde bulunduğu karanlık yere yanlışlıkla kayıp gitme riskini göze alamazdı.

Yaptığından pişman değildi ama bunun asla Josie'ye dokunmasını istemiyordu. Asla.

"O zaman ne?" diye fısıldadı Josie. "Söyle bana. Ne istediğini anlat."

Ash onun saçının yanını düzelterek arzuyla parlayan gözlerine baktı. Memnun etmek için çok arzuluydu. Josie kadar tatlı ve itaatkârdı ki Ash'in midesine kramp giriyordu.

"Seni ellerin ve dizlerinin üzerinde istiyorum bebeğim. Seni bu akşam bağlamayacağım. Kendi kendine ayakta durmanı istiyorum. Önce vajinanı, sonra da kıçını düzeceğim. Ayrıca kıçına ilk akşam olduğu kadar da nazik davranmayacağım. Bunun üstesinden gelebilir misin?"

Josie'nin nefesi dudaklarının arasında titredi ve göz bebekleri, tutku yüzüne yayılırken hızla büyüdü.

"Bana verebileceğin her şeyi istiyorum Ash."

Ash onu dudaklarından öptü. Tadına varmak için dilini ağzına soktu. Josie'nin nefesini içine çekmeyi, ciğerlerinden çıkan havayı solumayı seviyordu. Çok sıcak bir hareketti. Onun dışarı verdiği havayı almak, içine çekip geri vermeden önce her damlasının tadına bakmak...

"Yatağa çık," dedi Ash haşin bir tonla. "Ellerini ve dizlerini yatağın kenarına yerleştir."

Josie ondan uzaklaştı, Ash her ne kadar ondan istediği gibi kendini konumlandırması gerekse de, onun yanından

uzaklaşmasını sevmemişti. Josie'nin yatağa çıkıp kalçalarını onun istediği gibi sunmasını izledi. Gözlerinde açık bir davetle başını döndürüp omuzlarının üzerinden Ash'e baktı.

Josie bunu istiyordu. Hazırdı. Ash'in sadece olayları çok ileri götürmediğinden emin olmalıydı. Josie kendine daha yumuşak davranılmayı hak ediyordu. Eski hükümran adamın ellerinde yeterince acı çekmişti. Gerçi Michael'a hükümran demek doğru değildi. Adam şerefsizin tekiydi. Hayatındaki kadını kontrol edince tahrik olan, tacizci lanet bir herif... Ash de ondan daha az kontrol edici değildi ama tavırları bambaşkaydı. Josie, Ash'in otoritesine önem veriyordu ama Ash ona Michael'ın vermediği şeyleri de veriyordu. Sevgi. Saygı. Şefkat. Josie'yi el üstünde tutuyordu.

Ash de hızla soyundu ve komidinin çekmecesinden kayganlaştırıcıyı alıp yatağa Josie'nin kalçalarının yanına bıraktı. Elleriyle arka tarafını okşadı, avuçladı ve sevdi. Bir gece önceden kalan izler hâlâ oradaydı. Yavaş yavaş geçiyor olsalar da hâlâ görünüyor, soluk, yumuşak deriyle aşırı bir zıtlık oluşturuyorlardı.

Ash'in izleriydi bunlar. Josie'ye sahip olduğunun kanıtıydı. Ash'in bedenine bir anda şehvet yayıldı ve anında aleti dikleşti, aşırı derecede baskı altındaydı, her an patlayabilirdi.

Elini Josie'nin kadınlığının kıvrımlarında dolaştırıp ne kadar istekli olduğunu kontrol etti. Şişmişti, ıslanmıştı. Ash'in girmesi için hazırdı ama yine de biraz bekledi, onu daha da çıldıracak biçimde okşadı.

Josie kıpırdandı, içine giren Ash'in parmaklarına doğru kendini itti. Ash onun içinden çıkarken parmaklarına aç

gözlülükle sarıldı. Ash tekrardan onu okşadı, bu sefer daha derine girdi, vajinasının yumuşak duvarlarını sınadı, derinin daha sert, diğerlerinden farklı olduğu noktayı buldu. İyice içeri itti ve Josie çığlık attı. Parmaklarını bir ıslaklık kapladı Ash gülümsedi. Evet Josie hazırdı. Ve Ash onun içine girmek için sabırsızlanıyordu.

Bir eliyle aletini tutup diğeriyle Josie'nin kadınlığının girişini açıp yavaş yavaş, adım adım ikisi de arzudan titreyene kadar ilerledi.

Derinlere kadar girdiğinde hayaları Josie'nin kıçıyla kasıkları arasına dayandı. Josie, Ash'in ruhunda hissettiği bir şekilde içini çekti. Josie'ye ne şekillerde sahip olabileceği Ash'in zihnin karanlığında dönüyordu. Josie de o karanlığa seslenen bir yan vardı, o karanlığı paylaşabileceği tek kişiydi. Josie istiyordu. Bunu kaldırabilirdi. Ash'e ihtiyacı vardı. Aynen Ash'in ona ihtiyacı olduğu gibi.

Ash, Josie'nin kadınlığının içine sıkı sıkıya gömülmüş bir şekilde öne uzanıp onun bedenini kapladı.

"Bana bir şey söylemeni istiyorum," dedi ipeksi, yakarır bir sesle. "Bethany ve Jace'le üçlü grup seksimizden bahsedince kıskandın mı?"

Josie gerildi, kafasını döndürdü, yüzünden şaşırdığı ve rahatsız olduğu okunuyordu.

"Ash... Anlamıyorum."

Hayır, tabii ki anlamamıştı. Kelimeler ağzından tamamen yanlış çıkmıştı. Ash düzgün biçimde soramadığı için diline lanet etti.

"Sadece kendini o üçlü seksi yaparken hayal ettin mi? Bu aklından geçti mi? Seni tahrik eden ve istediğin bir şey mi?"

Josie kafasını iki yana salladı, gözleri hâlâ şaşkın bakıyordu. Fakat bir anlık bir parlama olmuştu. Gözlerinde bir ipucu... Ash, Josie'nin duruş şekli yüzünden tam olarak göremiyordu.

"Bence seni tahrik etti," dedi Ash boğuk bir sesle. "Ve sana böyle bir şeyin olmayacağını söyledim. Bu seni hayal kırıklığına uğrattı mı? İki aleti aynı anda içine almanın nasıl bir şey olduğunu hiç hayal ettin mi?"

Ash aşağı uzanarak Josie'nin klitorisini okşadı, dokunuşuna bedeninin tepki vermesini hissetti. Josie onun aletinin etrafında darlaştı, ıslak kadınlığı kımıldadı ve aletine yapışıp neredeyse patlama noktasına gelene kadar bastırdı.

"Evet," diye fısıldadı Josie. "Nasıl olacağını hayal ettim."

"Başka bir yol da var," dedi Ash net bir tonla. "Gerçeği kadar iyi olmayabilir ama en azından sana o hissiyatı tattırabilirim. Seni başka bir erkekle paylaşmak gibi bir niyetim yok ama sana en azından bu deneyimi yaşatabilirim.

"Anlamıyorum," dedi Josie nefesi kesilmiş, heyecanlı bir sesle.

"Anal tıkaç sokacağım. Büyük bir tane, böylece etrafını tamamen sarıp sarmalayacaksın. Ve içinde o tıkaç varken ön tarafını düzeceğim. Bir başka adam olmadan içinde iki alet olmasının nasıl bir şey olduğunu tadacaksın."

"Öyle mi?"

Bu sözler her şeyi açıklıyordu. Heyecan. Arzu. Evet. Josie bunu istiyordu. Ash bu fırsatı ona verecekti. Asla başka bir adamı ilişkilerine sokamazdı, bu asla gerçekleşmeyecekti ama en azından Josie'ye bunun nasıl bir his olduğunu gösterebilirdi. Josie'nin kadınlığı da kıçı da dolu olacaktı.

Ash hafifçe arkaya giderek, ağırlığını Josie'nin üstünden kaldırdı, ipeğimsi ama şişkin kadınlığından sert aletini çekti. Sonra bir anda tekrar ileri hamle yaptı, henüz Josie'nin sıcaklığını bırakmaya hazır değildi. Henüz olmazdı. Aklı yerinden çıksın diye Josie'yi biraz daha heyecanlandıracak, biraz daha azdıracaktı.

Kontrolü eline geçirdikçe giderek hızlanarak ileri geri gitmeye başladı. Josie inledi, kıpırdandı ama Ash onun eşiği aşmayacağını biliyordu. Tabii parmakları klitorisinde olmadığı sürece... Bu Ash'in işine geliyordu çünkü ona hazır olmadan Josie'nin doyuma ulaşmayacağı anlamına geliyordu.

Birkaç kere daha gidip çıktıktan sonra aşağıya baktı, aletinin onun ıslanmış kadınlığına girip çıkmasını izledi. Çok dardı. Arka tarafında tıkaç olduğunda ne kadar dar olacağını düşünemiyordu bile.

Aletini tamamen çıkartıp Josie'yi elleri ve dizleri üzerinde yatakta titreyerek bırakıp çekmecedeki açılmamış tıkaçlardan birini aldı. Paketi açarken elleri titriyordu. Beklenti. Tutku, damarlarındaki kanı kaynatıyordu.

Yatağa döndüğünde Josie ellerini yumruk yapmış yatağa bastırıyordu. Kafasını çevirip baktı ve tıkacın boyutunu görünce gözleri büyüdü. Ash hafifçe güldü. "Benden büyük değil tatlım. Onu da alacaksın, beni de."

"Acıyacak," dedi Josie şüphe içinde.

"Zevkin bir kısmı da acıdır," dedi Ash nazikçe. "Kalçanda kalan izleri hatırlasana. Sana ilk seferinde olduğumdan çok daha sert davrandım. Ama buna katlandın, hatta daha fazlasını istedin. Acıyı bir kenara it Josie. Onu benimse çünkü acıdan sonra zevk gelecek. Sana bunu ve bundan çok daha fazlasını vereceğim."

Josie gözlerini kapadı, başını arkasına attı, parlak sarı saçları ipek gibi sırtına yayıldı. Ash, Josie'nin saçlarını ellerine dolayıp sertçe çekip onu daha sert becermek istiyordu ama bunu yaparsa o anda gelecekti. Önce onu hazırlamalıydı. Duruma onu alıştırmalıydı. Sonra birlikte eşiği aşacaklardı.

Ash hem tıkaca hem de arkasına gereğinden fazla kayganlaştırıcı sürdü ve Josie'nin açıklığının içine parmaklarını soktu. Tıkacı kolaylıkla içeri itebileceğinden emin olduğu anda kayganlaştırıcıyı bir kenara bıraktı ve bacakların arasında biraz çekildi.

"Nefes al bebeğim. Sana nazik, yavaş ve hafif davranacağım ama derin derin nefes alarak ve sana söylediğimde kendini arkaya iterek bana yardımcı ol."

"Tamam," diye fısıldadı Josie sesi heyecandan titreyerek.

Ash önce başını soktu yavaş yavaş içeri itmeden Josie'nin açıklığını genişletti. Josie hafifçe inledi ve Ash durdu ama ardından da açıklığını dairesel hareketlerle genişleterek itmeye devam etti.

Birkaç saniye sadece oynadı, tıkacı içeri itti, çıkarttı, her seferinde daha derine ilerledi. Daha sonra uzanıp klitorisini okşayarak daha sert, daha derine bastırmaya başladı.

"Tanrım," diye çığlık attı Josie.

"Çok mu?"

"Hayır! Çok güzel hissediyorum. Durma!"

Ash güldü. "Zaten durmayacağım bebeğim."

Josie'nin klitorisini hafifçe okşayarak, tıkacı tamamen içeri itmeden önce onu çıldırttı.

Josie çığlıklar attı, sırtını arkaya attı, nefes alıp verişleri hızlanırken dizleri titriyordu.

"Hişş tatlım," diye mırıldandı Ash. "Tamamen girdi. Şimdi nefes al ve rahat etmeYe bak. Biraz sakinleşmen için zaman vereceğim. Hemen boşalmanı istemiyorum."

Josie başını yatağa koydu, bedeni sarsılmaya devam ederken gözlerini kapadı. Ash bunun onun hoşuna gitmesini istiyordu. Her şey Josie'yle alakalıydı. Tabii ki Ash de her anın keyfine varacaktı ama bu asıl Josie içindi. Ash onun zevkten çığlıklar atarak boşalmasını istiyordu. Onun adını sayıklamasını istiyordu.

Ash biraz geri çekildi, Josie anında başını kaldırdı ve dönüp sorgular bakışlarla ona baktı. Ash gülümseyerek eğildi ve Josie'nin sırtını, kalçalarının hemen üstündeki kıvrımı öptü.

"Bana bir dakika ver bebeğim. Çok hoşuna gitmesini istiyorum."

"Daha da çok hoşuma giderse sanırım öleceğim," dedi inleyerek Josie.

Ash tekrardan güldü ve dolaptan kırmızı fuları almaya gitti. Bunları Josie onun dairesine taşınır taşınmaz sipariş etmişti. Onunla kullanacağı her şeyin yeni olmasını istiyordu. Başka bir kadına değmemelilerdi.

Fuları getirdi ve Josie'yi onunla yüzleşecek şekilde yavaşça çekti. Josie dizlerinin üzerinde, tıkacının sıkılığını arttırmak için bacakları açık durmaktaydı. Yüzü arzudan kızarmış, pembeleşmişti ve gözleri de parlıyordu.

Fuları gözlerinin üzerine koymak üzere kaldırmaya başlayınca Josie'nin gözleri açıldı. Ash sadece ona bir açıklama yapacak kadar duraksadı.

"Gözlerini bağlayacağım. Böylece diğer duyuların daha da keskinleşecek. Sana zevk vermem için bana tamamen güvenmen lazım."

"Sana güveniyorum," dedi Josie tatlı, yumuşak bir sesle.

Ash onaylar biçimde gülümsedi ve fuları gözlerinin üzerine yerleştirdi. Arkadan bağladı ve tamamen gözlerini kapatıp kapatmadığını kontrol ederek onu karanlığa gömdü.

"Şimdi sırt üstü yatmanı istiyorum," diye emretti Ash. "Sırtın yere gelecek, bacakların yatağın kenarına doğru açılacak."

Konuşurken Josie'nin bu konuma geçmesine yardımcı olmaya çalışıyordu. Ash'in istediği halde durmalıydı. Josie şişmiş dudaklarında hafif bir gülümsemeyle yatağa gömüldü.

"Keşke sen de gördüğüm manzarayı görebilseydin," dedi Ash kısık sesle. "Çok güzelsin Josie. Önümde tamamen uzanırken... Gözlerin bağlı, arkanda o tıkaç... Beni bekliyorsun...

Ash yatağın önünde dizlerinin üzerine çökerek yüzü ve ağzının Josie'nin kadınlığıyla aynı seviyeye gelmesini sağladı. Josie'nin deliğini ve klitorisini yalayarak, Josie'nin karnına adım adım yayılan ürpertilerin keyfine vardı.

"Bu şekilde çok dayanamam Ash," dedi Josie, sesi kasılmıştı.

"Evet, dayanırsın," dedi Ash sakince. "Sana boşalmanı söylediğim zaman boşalacaksın, daha önce değil."

Josie, Ash'i gülümseten sabırsız bir ses çıkarttı. Ash de, yavaşça ve tatlı tatlı, adeta bir tatlı gibi yalamaya devam etti.

Josie, Ash'in ağzının altında kıvranıyor, kalçalarını yukarıya itiyordu ve her aşağıya inişinde tıkaç daha da derinine giriyordu. Josie nefes nefeseydi, orgazma çok yakındı. Fakat Ash onun bedenini tanıyordu. Doyuma yaklaştığına

dair işaretleri biliyordu. O yüzden geri çekildi onu tehlikeli bir biçimde yatağın kenarında bıraktı.

Josie inledi, umutsuzluk ve hüsran arası bir ses çıkartarak Ash'in tekrardan gülümsemesine sebep oldu.

"Ben söylediğimde bebeğim. Ben söylediğimde, daha önce değil."

"Beni öldüreceksin," diye inledi Josie.

"Daha başlamadım bile," dedi Ash yumuşak bir sesle. "İşim bitmeden önce bana yalvaracaksın."

"Sana şimdiden yalvarıyorum zaten!"

Ash'in gülümsemesi yüzüne yayıldı ve Josie'nin bacaklarını iterek daha da açtı. Sonra komidine uzanıp Josie'nin henüz görmediği göğüs ucu kıskançlarını çıkrttı. Josie'nin üzerine eğildi. Önce bir göğüs ucunu ardında da diğerini iyice dikleşene kadar okşadı.

İkisini de çıldırtacak ve daha fazlasını arzulatacak yavaş bir hızda emdi. Josie'nin göğüs uçları iyice dikleştiğinde diliyle fiske vurup ilk kıskacı taktı.

"Ah!" diye bağırdı Josie kıskaç göğüs uçuna geçer geçmez. "Ash?"

"Yavaş bebeğim. Seni incitmem. Bunu biliyorsun. Sadece azıcık bir acı. Seni daha da çıldırmak için... Hoşuna gidecek."

Ash diğerini de taktıktan sonra arkaya çekilip ortaya çıkarttığı işi inceledi.

Josie bir sanat eseriydi. Ve bunlar ucuz kelimeler değildi. Josie kesinlikle su götürmez bir biçimde mükemmeldi. İncelikli renkli dövmesi sağ tarafından kıvrılmaktaydı. Dövmesi Josie'yi, onun ne olduğunu öyle güzel yansıtıyordu ki. Ash daha önce dövmeli kadınları çok da çekici

bulmadığını dürüstçe söyleyebilirdi. Çekici gelmezlerdi. Fakat Josie'ninkine küçücük bir bakış attıktan sonra meraktan kudurmuştu.

Josie'nin üzerindeki basit bir dövme değildi. Bu dövme Josie'nin sanatıydı. Kişiliğinin bir yansımasıydı. Ve çok yakışıyordu. Ash, Josie'yi dövmesi olmadan düşünemiyordu.

"Beni büyülüyorsun Josie. O kadar temiz, erdemli ve iyi kız gibi görünüyorsun ki. O sarı saçlar, mavi-yeşil gözler... Ama kıyafetlerinin altında o dövme var ve kötü kızlığını bağırıyor adeta. Ve bu çok hoşuma gidiyor. Hem de çok."

Ash'in dudaklarında tekrar bir gülümseme belirdi. Hülyalı bir gülümseme.

"Beğenmene sevindim."

"Ah bebeğim beğeniyorum. Buna şüphe yok. Seninle ilgili her şeyi seviyorum. Seni sen yapan her şeyi..."

Ash, Josie'nin göğüs uçlarını yukarı iten kıskaçlara bir süre daha baktıktan sonra ellerini karnının üzerinden geçirip bacaklarının arasındaki ıslaklığa daldırdı. Evet, Josie onun için hazırdı. Bu şüphe götürmezdi. Fakat Ash her şeyin çok çabuk sona ermesini istemiyordu. Yavaş davranacaktı. Josie'nin tadını çıkartacaktı. İkisini de çok iyi hissettirecekti.

Aletini sıvazladı, Josie'nin açıklığına tutarak ona ait bedenine baktı. *Benim.* Josie kesinlikle onundu. Ash onu tamamen anlayan bir kadını yatağına atabileceğini hiç düşünmemişti. Ve işte Josie buradaydı, o kadar güzeldi ki bakmak bile canını yakıyordu. Ash göğsüne ağrılar girmeden ona bakamıyordu. Bu kadının onun için yaratıldığını

bilmek ve hissetmek... Asla geri dönüp bakmayacaktı, Ash asla hiçbir şeyden pişman olmayacaktı.

Josie'nin dizlerini yukarıya itip bacaklarını kırarak ona açılmasını sağladı. Tıkacın ucu orada, arkasındaydı. Ash de Josie'nin sıkı kadınlığının içine dalmaya hazırdı.

Alnında ter birikmişti ve Josie'nin açıklığının sıcak, ıslak kıvrımları arasında kendini ileri iterken dişleri birbirine kenetledi. Tanrım, çok daha sıkıydı. Tıkaç Josie'nin kadınlığını resmen küçültmüştü.

İçeri girmek kolay olmayacaktı ama mükemmel bir his verecekti.

Ash aletinin başını daha da ileri iterken, onun aletini güven verici bir şekilde sarmalayıp çekiştirmesinin verdiği enfes hisse kapılan Josie'nin gözleri kaydı ve yüksek sesle inledi. Neredeyse onlarla ne yapmasını bilmiyormuş gibi elleri yataktan kalkıp havada çırpındı.

Ne var ki Ash onlarla ne yapabileceğini biliyordu. Sadece gözlerini değil aynı zamanda bileklerini de bağlamak heyecan vericiydi. Ash'in iradesi ve gücü karşısında savunmasız ve çaresiz olan kadınına bakmak onu inanılmaz heyecanlandırıyordu.

Ash kendini geri çekti, Josie de hafif iniltiler çıkartarak şikâyet etti.

Az önce aklına gelen ellerini bağlama düşüncesi giderek zamanla aklının daha büyük bir kısmını işgal ederken Josie'nin bacaklarından birini okşadı. Tamamdı. Ellerini de bacaklarını da bağlayacaktı. Onu inanılmaz derecede açacak ve oraya sabitleyecekti. Tek yapması gereken bileklerini karyolanın ayaklarına bağlayabilmek için onu yatağın kenarına çekmekti.

"Bir saniye bebeğim," dedi, sesi istediğinden daha sert çıkmıştı. "Seni bağlayacağım."

Josie güçlü bir şekilde yutkundu ama ses çıkartmadı. Nefes alıp verirken göğsü inip kalktı. Ash kendisi kadar Josie'nin de heyecanlandığını görebiliyordu.

Dolapta ipi alıp yatağa geri gitti. Josie'nin kalkmasına yardımcı olup onu yatağın ucuna doğru götürüp tüm olasılıkları inceledi.

Josie'nin kollarını başının ütüne kaldırıp onları birleştirdi, sıkı bir düğümle birbirine bağladı. Sonra düğümün uzun ucunu da yatağın başına bağladı, kolları iyice yukarıya esneyecek biçimde gerdi ve omuzlarına çok fazla gerilim yüklememek için gerginliğini sınayarak sabitledi.

Sonunda mükemmel olduğundan emin olunca yatağın ucuna geçti, ellerini yavaş yavaş Josie'nin teninde gezdirip kıvrımlarının dolgunluğunu, ince belinin çizgilerini ve kalçalarının güzelliğini içine çekti, keyfini çıkarttı. Fakat bu sefer ona erotik bir biçimde dokunmamıştı ve ağzından çıkan inlemelere bakılırsa bu Josie'yi hayal kırıklığına uğratıyordu.

Ash sırıttı. Evet, bu mükemmel olacaktı ve kesinlikle acelesi yoktu. Josie'yi cinsel olarak yoksun bıraktığı bu manzaranın tadına varacak ve ardından ikisi de aklını yitirene kadar onunla sevişecekti.

Nazik hareketlerle Josie'nin bir ayak bileğini kaldırıp etrafına ipi doladı, ardından bacağını da çekerek karyolanın ayağına bağladı. Yine ipin gerginliğini kontrol etti, gergin olmasını ve onu acıtmayacak veya rahatsız etmeyecek kadar onun tüm bedenini önünde yaymasını istiyordu.

Diğer bacağına dokunduğu anda Josie'nin bacağı titredi

ve ürperdi. Nefes alıp verişleri sıklaşmıştı ve teninde ter izleri vardı.

"Ash?"

Ash karyolanın ayağına son düğümü de atarken durdu.

"Evet hayatım?"

"Klitorisime dokunulmadan boşalamamakla ilgili söylediklerimi unut," dedi güçsüz bir sesle. "Buna rağmen yakında geleceğim sanırım!"

Ash gülüp eğilerek Josie'nin baldırının iç kısmını öptü.

"Hayır bebeğim. Ben söyleyene kadar olmaz. Beni geride bırakamazsın."

Josie iç çekti ve gözlerini kapadı, içinde giderek artan arzularla savaşırken dudaklarını sıkıca kapattı.

Ash eserini incelemek için bir adım geri attı.

"Mükemmel," dedi. "Josie şu anda ne kadar azdığımı bilemezsin. Keşke şimdi kendini görebilseydin. Yatağıma bağlanmış, tamamen benim için kendini açmış bir biçimde yatmış senden daha güzel bir manzarayla hiç karşılaşmadım. Kendime ziyafet çekeceğim."

"Lütfen Ash. Yalvarıyorum. Lütfen, sana ihtiyacım var."

Josie ona yalvaracağına dair söz vermişti ama Ash yalvarışını duymak istemiyordu.

Hayır, onu tatmin etmek istiyordu. Josie'nin kendisine verdiği tüm zevki ona geri vermek istiyordu.

Elleri Josie'nin kalçalarının altına kaydı ve iplerin izin verdiği kadar kalçalarını yukarıya kaldırdı. Ona sahip olmak için içine girerken dolgun kalçalarını avuçlarına alıp okşadı.

Aletini Josie'nin açıklığına yöneltti, ne kadar dar olduğunu sınamak için hafifçe içeri itti. Ash bir anda inledi ve

ardından Josie'de onu içine almak için açılırken aynı biçimde inledi.

"O kadar sıkı ki," dedi Ash adeta eziyet çeker bir sesle. "Bunu hissetmeni istiyorum bebeğim. İçinde iki tane alet olsaydı işte aynen bu şekilde hissedecektin."

"Harika Ash," dedi Josie nefes nefese. "Daha fazla Ash. Lütfen. Çıldırmama az kaldı!"

Ash daha sert bir biçimde Josie'nin içine girdi. Josie'nin onun içine girmesiyle savaşan bedenini hissedince neredeyse ölüyordu. Tıkaç Josie'nin kadınlığını acı verici derecede darlaştırmıştı. Fakat bu Ash'in kabul ettiği bir acıydı çünkü bu acıdan sonra düşünemeyeceği bir zevk dalgasına şahit olacağını biliyordu.

Ash de şimdi terliyordu, kontrolü elinde tutmak için çabalarken bedeni kaskatı kesilmişti. Biraz daha ileri gitti, onun dar geçidini biraz daha zorladı.

"Bu çok fazla!" diye bağırdı Josie. "Tanrım, Ash. Boşalacağım!"

Ash durdu, bacaklarını kavradı, parmakları tenine saplandı.

"Çok fazla değil bebeğim. Asla yetmez. Beni bekle. Ben gelirken gel."

Ash aşağı baktı, aletinin sadece yarısının içeride olduğunu görünce yüzünü buruşturdu. Geri çıktı ve bir elini kadınlığının üzerine koyarak başparmağını kıvrımlarının arasından geçirerek klitorisine götürdü.

"Sert olacağım bebeğim. Çok uzun süre dayanamam ve sen de dayanamazsın. Şimdi benimle birlikte boşal. Seni çok sert düzeceğim. Ve canın yanacak. Ama bir o kadar da hoşuna gidecek."

Josie tekrardan inledi. Tüm bedeni Ash'in bedenini sardı.

"Canımı yak Ash. Canımı yakmanı istiyorum. Buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

Onun bu tatlı yakarışları Ash'in kontrolünü tamamen kaybettirdi. Başparmağını klitorisine bastırıp bu sefer aletinin tamamını sokacak biçimde ileri hamle yaptı.

Josie çığlık attı, kadınlığı Ash'in aleti etrafını şiddetle sardı ve bir anda ıslandı. Kayganlaştı. Sıcak ve kadife gibi... Daha sert, daha hızlı gidip gelmeye başlayınca Josie onun için iyice açıldı ve Ash de tamamen içine girdi. Ash, Josie'nin sıcaklığının içine tamamen süzülmenin tadına varmak için durmadı. Boşalmaya çok yakındı. Josie de öyleydi. Artık duramazdı. Bacakları Josie'nin kalçalarına çarparak onun bedenini itiyordu. Kızın bedeni kollarındaki iplerde sallanıyor ve yukarıya doğru yay çizerek yataktan kalkıyordu.

Daha derin, daha sert. Ash'in görüşü buğulandı. Josie'nin soluğu kulaklarındaydı.

"Şimdi, boşal," diye hırladı Ash.

Josie'nin inlemesi odanın içinde yankılandı. Çığlığı Ash'in bedeni sarsıntılar geçirirken de devam etti. Ash heyecanla, acıyla, hayalarını kaynatan ve aletinden dışarı fışkırarak boşaldı. Arkası kesilmeyecek bir biçimde boşalıyordu, menisi Josie'nin kadınlığından yatağa akıyordu.

Ash tekrardan aletini içeri iterken başparmağını Josie'nin klitorisinin üzerinde gezdirdi ve Josie yine çığlık attı. Sonra içinden çıkarak nabız gibi atan aletini eline aldı. Sertçe çekiştirerek Josie'nin kadınlığına ve beline boşalmaya devam etti.

Josie'nin tenine doğru fışkırdı, iz bıraktı. Beyaz ve oluk oluk fışkırarak derisine aktı.

Josie inliyordu. Ash'in ise kulakları yankılanıyordu. Ash tekrardan, Josie'nin bedeninin dışında kalmaya daha fazla dayanamayarak içine girdi. Orada durarak bedeninden çıkan son damlaların yarattığı hissin keyfini çıkardı. Gözlerini kapatıp ona yaslandı, bedeni sarf ettiği enerjiyle tutuşmuştu.

Hayatında hiç bu kadar tükenmemişti. Hiç bu kadar içinin sökülüp atıldığını ve çırılçıplak kaldığını hissetmemişti. Ash yapışkan ve ılık menisi aralarındayken öylece Josie'nin üzerinde yattı. Göğüslerinin altını öptü.

"Beni bitiriyorsun Josie," diye mırıldandı. "Tamamen ve sonuna kadar bitiriyorsun."

Bölüm Yirmi

Ash'in arkadaşlarıyla buluşacakları restoranı görünce Josie'nin içini bir huzursuzluk kapladı. Burası Michael'ın sık sık gittiği restorandı. Yemeyi en sevdiği yerdi ve Josie'yi de defalarca buraya götürmüştü.

Anlık duraksamayı üstünden atarak Ash'in yanına çöktü. İçeri girdiklerinde Ash'in kolu Josie'yi daha da sıkı sarmaladı. Michael'la karşılaşırsa ve karşılaşmaları çok muhtemeldi çünkü adam her pazar akşamı burada yemek yiyiyordu, herhangi bir şeyden utanıyormuş gibi davranmayacaktı. Hele de ona saldırdığı gerçeğinden asla... Her ne kadar Michael'la işleri bittikten kısa bir süre sonra Ash'le birlikte olmaya başlasa da onun yanında, birlikte dışarıda olmaktan hiç de utanmıyordu.

"Bir sorun mu var?" diye mırıldandı Ash garson masalarını gösterirken.

Josie başını iki yana sallayıp ışıldayarak gülümsedi.

"Heyecanlı değilsindir umarım. Rahatla tatlım. Sana bayılacaklar."

Josie bu sefer daha kolay gülümsedi. "Endişelenmiyorum Ash. Gerçekten."

Ash onu yanına alıp kendine bastırdı. "Güzel. İyi vakit geçirmeni istiyorum."

Sessizlik ve yalnız kalma lüksleri olması için restoranın en uzak köşesinde onlar için ayrılmış masaya vardıklarında Josie arkadaşlarının çoktan gelmiş olduklarını gördü.

Ash'le masaya vardıklarında Josie ayağa kalkan iki adamı inceleyerek gözlerini kırpıştırdı. Tanrım, çok yakışıklıydılar. Üçü de ayrı ayrı yakışıklıydı. Peki, ama hep beraber? Zengin, küstah ve yıkıcı derecede çekiciliğin somut bir örneğiydiler.

Josie masada oturan diğer iki kadına bakmadı bile çünkü o da bir kadındı sonuçta ve bu üç tane yan yana duran alfa erkek dışında gözü ne görebilirdi ki?

"Josie, arkadaşlarım ve iş ortaklarım, Gabe Hamilton ile Jace Crestwell."

Adı Gabe olan adam, keskin hatları olan yüzünü geniş bir gülümseme bürümüş biçimde bir adım ileri atılıp elini uzattı. Josie tenleri birbirlerine değince titredi.

"Seninle tanıştığıma çok sevindim," dedi Gabe inanılmaz seksi boğuk bir sesle. "Bu akşamı iple çekiyordum."

"Ben de tanıştığımıza memnun oldum," dedi Josie.

Josie, Jace'e dönüp yutkundu. Adam Ash'in tam zıttıydı. Karanlık ve melankolik bir tipti, Ash daha az karanlıktı ama Josie görünüşün yanıltıcı olabileceğini biliyordu. Ash'in görünüşü gerçek kişiliğine zıttı. Rahat ve umarsız görünebilirdi ama aslında aşırı derin biriydi. En azından Josie'ye karşı öyleydi.

Jace, Josie'ye doğru eğilerek, koyu kahverengi gözlerini

ısıtan ve davetkâr kılan bir gülümsemeyle geri çekilmeden önce onu iki yanağından öptü.

"Hakkında çok şey duydum Josie. Sonunda Ash'in bizimle tanıştırmak için seni dairesinden çıkartmasına sevindim."

Josie güldü, rahatladı ve artık deli gibi merak ettiği iki kadına döndü. Gabe ve Jace gibi iki adamı yakalayıp kendine âşık eden bu kadınlar çok özel olmalıydı. Ve Ash'e göre ikisi de âşıktı. Tamamen ve hiçbir pişmanlık duymadan âşık...

Josie de bunu istiyordu. Bunun için yanıp tutuşuyordu. Ash'le böyle olmasını istiyordu. Ve Ash'in dediklerine bakılırsa, o yönde ilerlemekteydiler. Hâlâ bu kadar çabuk olmuş olması Josie'nin kafasını karıştırsa da, Ash arkadaşları için de işlerin bu kadar çabuk geliştiğini söylemişti. Bu bağlamda Ash ve Josie'nin kısa sürede bu kadar ciddi hale gelmeleri belki çok da inanılamayacak bir şey değildi.

"Hayatım, seni çok özel iki kadınla tanıştırmak istiyorum, Mia ve Bethany. Mia yeni evlendi ve Jace de istediğini elde ederse Bethany de kısa süre içerisinde evliler kervana katılacak."

"Tabii ki," diye gürledi Jace.

"Selam Josie," dedi Mia içten, dostça bir gülümsemeyle. Ash, Jace'in kız kardeşi olduğunu söylemişti ve Josie aradaki benzerliği görebiliyordu.

"Selam," diye yanıt verdi Josie. "İkinizle de tanıştığıma çok sevindim."

"Selam Josie," dedi Bethany de ve gülümsemesi Mia'nınkinden daha az arkadaş canlısı olmasa da biraz daha utangaç ve daha mesafeliydi.

Josie, Ash'in Bethany hakkında anlattıklarını aklından geçirerek Jace'in yanına oturduğu genç kadının çok yol kat ettiğini ve zor bir hayattan geçtiğini hatırladı.

Tabii bu kadının Ash'le yattığı gerçeği de vardı. Ash ve Jace'le... Josie, Bethany'nin bedeninde Ash'in ellerini hissedecek kadar şanslı olduğunu mu yoksa Bethany'nin bu iki inanılmaz derecede yakışıklı alfa erkekle üçlü grup seks yaptığı gerçeğini mi kıskanacağını şaşırmıştı.

İkinci ihtimale daha yakındı.

"Selam Bethany," diyerek sıcakça karşıladı Josie de. "Hepiniz hakkında çok şey duydum. Ash sizden ailem diye bahsediyor. Tanışmak için sabırsızlanıyordum."

Ash, Josie'ye Gabe'in yanında, Bethany ve Mia'nın karşısındaki sandalyeyi gösterdi.

"Ailedendir," dedi Jace kararlı bir sesle. "Biz de onun ailesiyiz. Kesinlikle."

"Bu gibi sadık dostların olması harika bir şey olsa gerek," dedi Josie aheste aheste.

"Ash bir sanatçı olduğunu söyledi Josie," dedi Jace hepsi yerlerine oturunca. "Ayrıca mücevher de tasarlıyormuşsun."

Josie başını salladı, bir anda tüm dikkatlerin kendi üstünde olmasından utanmıştı.

"Harika," dedi Ash. "Eserleri çok güzel."

Josie şaşırmış bir halde Ash'e döndü. "İyi de henüz eserlerimi görmedin ki. En azından çoğunu... Şimdilik."

Ash bir an rahatsız olmuş gibi göründü ama ardından gülümsedi. "Şu anda üstünde çalıştığını gördüm. Ve bence muhteşem."

Bir anda Josie'nin yanaklarına alevler hücum etti ve kızardığının farkındaydı.

Şu anda üzerinde çalıştığı şey daha önceki işlerine göre daha erotikti. Fakat zaten sadece ve sadece Ash için yapıyordu.

"O taktığın kolyeyi de sen mi tasarladın?" diye sordu Mia öne eğilip gözlerini Josie'nin kolyesine dikmiş bir biçimde. "Çok güzel!"

Josie şimdi gerçekten de kızarıyordu. Emindi. Ash masanın altından onun elini sıktı ve Josie de bu garip durumu idare etmeye çalıştı. Bu önemliydi. Ash bunu, onun olduğunu insanların bilmesinden utanmamasını istemişti.

"Hayır," dedi boğuk bir sesle. "Bunu Ash benim için tasarlattı. Bir hediyeydi."

Olayı anlayınca Mia'nın gözleri irileşti ve daha fazla üstelemedi ya da daha fazla konuşarak bu uygunsuz durumu uzatmadı.

Josie'nin bakışları Bethany'nin taktığı kolyeye takılmıştı. Mia, Josie'ninki hakkında yorum yaptığı anda Bethany'nin eli boynundaki kendi kolyesine gitmişti. Bu da aynı tür bir gerdanlıktı. Jace tarafından verilen bir hediyeydi. Ash'in tüm arkadaşları onun cinsel eğilimlerine mi sahipti? Josie, kesinlikle Gabe ve Jace'i hükümran bir rolde görebiliyordu. Mia ve Bethany'nin bakışlarından da belliydi. Beden dillerinden adeta okunmaktaydı. Halka açık bir restoranda otururken bile kadınlarına karşı koruyuculardı.

Belki diğerleri fark etmiyordu ama Josie etmişti. O da böyle bir şey yaşadığı için bunu rahatlıkla görebiliyordu. Bu Ash, Gabe ve Jace için olduğu gibi Josie'nin de bir ihtiyacıydı.

Milyonlarca sorusu vardı. Mia ve Bethany'ye sormak

istediği sorular... Fakat çenesini tuttu. Onların Ash'le olan kendi ilişkisine meraklı meraklı burunlarını sokmalarını istemezdi ve Josie de onlar için aynı anlayışı gösterecekti. Fakat bu içindeki merakı gidermedi. Belki zaman içinde arkadaş olurlarsa bu kadınlarla böyle sohbetlere girebilirlerdi. Fakat yine de Bethany'yle Ash ve Jace'le yaptığı üçlü seksle ilgili bir muhabbete girmek istemediğini biliyordu. Bu kadar kıskançlığı kaldıramazdı.

Gabe ve Jace meraklı bakışlarla ona bakıyordu. Tahminen onlar da en az Josie kadar meraklıydılar. Ne var ki Ash'i tanıyorlarsa, onun dediği kadar yakınlarsa, Ash'in ne gibi ilişkilere girmeyi tercih ettiğini ve Josie'nin ona itaat ettiğini biliyorlardı.

Yine de ona daha "aşağı" bir gözle bakacaklarını, onu aşağılayacaklarını veya kendilerini daha "yüksekte" göreceklerini düşündüyse yanılmıştı. Sadece ilgiliydiler. Arkadaşları için endişelendikleri kesindi ve Josie'nin ona uygun olup olmadığına bakıyorlardı.

Ash başlangıçta Bethany'nin de Jace için uygun olmadığını düşündüğünü söylemişti ve hatta bunu ona da dile getirdiğini anlatmıştı. Acaba arkadaşları şimdi Josie hakkında da böyle mi düşünüyorlardı?

Josie değersiz olduğunun düşünülmesini istemiyordu. Onu tanımıyorlardı ve sadece bir bakışla onu yargılamalarını istemiyordu.

"İşlerini bir ara görmeyi çok isterim," dedi Gabe. "Ofisteki ortamı biraz daha canlandırabiliriz. Şu anda sadece sıkıcı, soyut birkaç boktan resim var. Sence bir ara gelip duvarları nasıl renklendirebileceğine bakabilir misin?"

Josie gülümsedi. "Tabii ki. Çok hoşuma gider. Ama

sizi uyarmam lazım. Benim işlerim kesinlikle çok renkli. Sıkıcı, karanlık şeylere pek ilgim yok. Daha çok... Canlı renkleri seviyorum. Temaları. Ve kesinlikle bir-iki vites küçültmem gerekecek. Şu anda üzerinde çalıştığım şeyin bir iş ortamına gitmeyeceğinden eminim."

Ash öksürürek gülerken neredeyse boğuluyordu.

Jace'in kaşları kalktı. "Öyle mi? Söyle bakalım, ne üzerine çalışıyorsun?"

Josie tekrardan kızardı, pot kırdığını anladı.

"Şu anda üstünde çalıştığını görmenize imkân yok," dedi Ash net bir sesle. "Onu sadece ben görebilirim ama tabii size göstermek isteyeceği diğer çalışmalara bakabilirsiniz."

"Şimdi çok merak ettim işte!" dedi Mia heyecanla. "Josie, Ash neden bahsediyor?"

Boğazını temizledi ve kendini bu durumda bıraktığı için utançtan yerin dibine girdi. Ağzı maalesef hep beyninden bir adım öndeydi.

"Şey, biraz erotikler," diyerek tekrar kızardı Josie. "Yani kendimi çiziyorum. Zaten kullanabileceğim başka biri de yoktu."

"Öyle demek," dedi Bethany, neredeyse gözleriyle gülerek. "Başka birine gösterirsen Ash'in çıldıracağına eminim."

"Aynen öyle. Onları benden başka kimse göremez."

Fakat başka biri görmüştü. En azından Bay Downing'e götürdüğü ilk resmi. Diğer tüm resimlerle birlikte satılmıştı ve bu serideki diğerlerini de ilk satıştan sonra galeriye götürmüştü. Acaba dışarıda bir yerde onun resimlerine birinin sahip olduğunu öğrenmek Ash'i rahatsız eder miy-

di diye düşündü Josie. İçinden onları keşke satmasaydım, diye geçirdi. Keşke sadece Ash'e özel kalabilselerdi.

"Josie, bu hafta bir kızlar gecesi planlıyoruz ve senin de gelmeni çok isteriz," dedi Mia.

Gabe ve Jace anında inledi, Ash ise sırıttı.

"O inlemede ne?" diye sordu Josie.

Ash güldü. "Bana anlattıklarına bakılırsa, kesinlikle gitmelisin. Ama eve seksi bir elbise ve yüksek topuklularla sarhoş bir halde dönmezsen çok hayal kırıklığına uğrarım. Geçen sefer dışarı çıktıklarından beri bunları dinleyerek eziyet çekiyorum. Şimdi ben de katılabileceğime göre, yap derim."

Josie hepsine de kafası karışık bir ifadeyle baktı.

Gabe kahkahayı bastı. "Şöyle diyelim, bizim kızlar dışarı çıkınca sarhoş olur, eğlenir ama eve gelirler ve biz, zavallı erkeklerden faydalanırlar."

"Sanki hoşunuza gitmiyor," dedi Bethany küçümser bir kahkahayla.

"Öyle demedik bebeğim," dedi Jace. Sesinden durumdan eğlendiği açıktı. Fakat yüz ifadesi ve gözleri her şeyi açıklıyordu. Bethany'ye bakan gözleri içten içe yanıyordu.

"Sana uyar mı?" diye fısıldayıp diğerlerinin duymayacağı bir biçimde Ash'e sordu Josie.

Ash masanın altından Josie'nin parmaklarını kavradı ama sonra elini bıraktı ve kolunu omzuna atarak sandalyelerinin birbirine çarpmasına neden olacak ve neredeyse Josie'yi kucağına oturtacak bir biçimde kendine çekti.

Demek ki ona dokunacağını, ona yakın olacağını ve kimin gördüğünün umurunda olmayacağını söylediğinde yalan söylemiyordu.

"Kesinlikle bana uyar," diye mırıldandı. "Gabe ve Jace'in kadınları dışarı çıkıp da içtiğinde onların elde ettiğini ben de edeceksem, kesinlikle. Hatta o gece için elbiseni ve ayakkabılarını bile ben alabilirim."

Josie tatlı tatlı gülümsedi. "O zaman yeni bir elbise ve ayakkabıları garantiledik?"

"Kesinlikle."

"Sana söylediğim gibi çok içki içmiyorum ama belki bu seferlik bir istisna yaparız."

Ash ona bakarken gözleri parladı. "İstisna yap. Ve bundan pişman olmayacağımdan emin olabilirsin."

Ardından daha sıradan konulara geçtiler. Mia, Paris seyahatlerinin tüm ayrıntılarını detaylı bir biçimde anlattığı için sohbetin çoğu Gabe ve Mia'nın balayıyla ilgiliydi. Yemekler gelip yendikten sonra tatlı menülerine baktılar ve Josie izin isteyerek lavaboya gitti.

Mia ve Bethany de ona eşlik etmek için kalktılar ve üç kadın kadınlar tuvaletine ilerledi.

İşini ilk bitiren Josie oldu ve tuvaletin kapısının önünde bekledi. Kapının açıldığını duyunca çıkanların onlar olup olmadığını görmek için arkasını döndü ama bayanlar tuvaletinin tam karşısındaki erkekler tuvaletinden çıkan Michael'ı görünce dondu kaldı.

Çok kötü görünüyordu!

Bir an bakışları birbirini buldu, durdular ama sonra Michael'ın bakışları alevlendi ve aceleyle diğer tarafa baktı.

"Michael?" diye fısıldadı Josie. "Sana neler oldu?"

Josie, Michael'ın gözlerinde bir an korku belirdiğine yemin edebilirdi. O kadar çabuk uzaklaştı ki Josie onun arkasından aceleyle gidişini izlemek dışında bir şey yapamayacak kadar şaşırmıştı.

Michael'ın yüzünde morarmamış tek bir nokta kalmamıştı. Ve çirkindi. Dudakları yarılmış, gözü morarmıştı.

"Josie?"

Dönünce yüzlerinde endişeli bir bakışla Mia ve Bethany'nin beklediğini fark etti.

"O adamı tanıyor musun?" diye sordu Mia. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, tanıyordum," diye mırıldandı Josie. "Bir sorun yok. Haydi, tatlı için geri gidelim. Eminim gelmişlerdir bile."

Masaya dönerken Josie'nin zihni allak bullak olmuş, adeta bir girdaba dönüşmüştü. Michael'ın yüzünün bu hale geleceğini veya ondan kaçmak için neredeyse düşüp boynunu kıracağını düşünmemişti. Ve gözlerinde korku olacağını da... Neden ondan korkuyordu?

Yerine oturduğunda Ash'in bakışları keskindi. Adamın gözünden hiçbir şey kaçmıyordu ve önce ona, sonra da Bethany ve Mia'ya adeta onu üzecek bir şey yapıp yapmadıklarını anlamak için bakarken gözlerini kıstı.

"Sorun ne?" diye sordu Ash. "Solgun gözüküyorsun. Bir şey mi oldu?"

"Burada olmaz," dedi Josie çok kısık bir sesle.

Başka tek kelime etmeden Ash ayağa kalktı ve elini uzattı. Onu restoranın önündeki çeşmeli verandaya çıkartırken Josie de ağzı açık onu izliyordu. Ash onu yanına çekti, bir elini yanağına koyarak gözlerine manalı bir biçimde bakmaya başladı.

"Bana ne olduğunu söyle," dedi Ash açıkça. "Mia veya Bethany mi seni üzdü?"

Josie başını iki yana salladı, düşünceleri hâlâ allak bul-

laktı. Çok saçma olsa da zihninde tek bir düşünceyi tutamıyordu. Çok saçmaydı değil mi?

"Michael'ı gördüm," diye patladı bir anda Josie.

Ash'in yüzü bir anda öfkeden karardı, gözleri parladı. "Ne? Sana bir şey dedi mi? Seni buraya kadar takip mi etmiş? Neden doğrudan bana gelmedin Josie?"

Josie bu soru akışını durdurmak için elini kaldırdı. "Burası en sevdiği restoran. Sık sık gelirdik. Ve genelde pazarları burada olur. O yüzden onu görmeseydim daha çok şaşırırdım."

Ash küfretti. "Keşke söyleseydin Josie. Başka bir yerde yerdik."

Josie yutkundu ve Ash'e baktı. "Kötü görünüyordu Ash. Biri onu dövmüş gibiydi."

"Öyle mi? Tam da doğru adamın başına gelmiş. Belki bir daha başka bir kadına el kaldırmaz."

"Lütfen söyle Ash. Onun ölesiye dövülmesiyle bir ilgin olabilir mi?"

Riskliydi. Michael'ı gördüğü anda Josie'nin içini kaplayan korkunun ortaya çıkarttığı gözü kara bir soru... Ash'in bu işin icabına bakmakla ilgili kararlılığını hatırladı. O zaman bunların sadece onu rahatlatmak için söylenmiş sözler olduğunu düşünmüştü. Anın ateşiyle söylenen sözler. Herkesin böyle anları olurdu. Bu kimsenin böyle sözleri gerçeğe dönüştüreceği anlamına gelmezdi! Gözleri kırpışıyordu ve sakin sakin, dudaklarını sıkıcı kapatmış bir biçimde Josie'ye bakıyordu.

"Sana yalan söylemeyeceğim Josie. O yüzden ne sorduğuna dikkat et."

"Tanrım," diye fısıldadı Josie. "Sen yaptın. Tanrım Ash. Ne yaptın sen? Nasıl yapabildin? Ve neden?"

"Nedenini mi soruyorsun?" diye kızdı Ash. "Ne oluyor Josie? Senin canını yakmadı mı? Bu şerefsiz herif seni yere yıkmadı mı? Böyle bir şeyi tekrardan yapmasını engellemenin yeterli bir neden olduğunu düşünmüyor musun?"

Josie'nin yüzündeki tüm kan çekildi. Bir an tereddüt etti, ayakta durmakta zorlandı. Ash tekrardan küfretti ve ona uzanıp Josie'yi kendine çekti. Yanağım ve hafifçe saçını okşadı.

"Josie, kendini bana verdin. Bunu öyle hafife almıyorum. Ve bana kendini verip kendini teslim ettiğin zaman, bu seni tehdit eden herhangi bir şeyin icabına bakma hakkını bana verdi. Bununla baş etmen lazım. Bunu kabul etmen gerek. Çünkü bu geçici bir şey değil. Ve yine biri seni tehdit ederse, bunu tekrarlamaktan hiç çekinmem."

"Tanrım Ash. Böyle şeyler yapamazsın. Ya seni polise şikâyet etseydi? Tutuklanırdın. Tanrım, hapse gidebilirdin!"

Ash'in yüz ifadesi yumuşadı. "Öyle bir şey olmayacak bebeğim."

"Nereden bilebilirsin ki?" diye umutsuzca sordu.

"Ben her şeyi hallettim. Tek bilmen gereken bu... Bunun ucu sana dokunmayacak bebeğim. Keşke burada ona rastlama olasılığımız olduğunu bana söyleseydin. Asla burada kalmazdık. Olayı da, onu da unutmanı istiyorum."

"Onu o şekilde gördükten sonra nasıl unutabilirim ki? Şimdi polis gelip seni hapse atacak diye endişelenmekten uyuyamayacağım. Ash bu hayatının geri kalanını mahvedebilir! Buna değmez. Hiçbir şey hayatına değmez."

"Yanlış düşünüyorsun," dedi Ash kararlılıkla. "O herifin bir daha yanına yaklaşmamasını sağlamak her şeye de-

ğer. Bu konuda tartışmayacağım Josie. Bu benim kararımdı. Benim seçtiğim yoldu. Neye bulaştığını biliyordun. Sen bir şeyden hoşlanmadın diye kurallar değişmez."

"Ama dedin ki..."

"Ne dedim bebeğim?"

Josie uzun bir nefes verdi. "Ama öyle olmadığını söyledin. Seçeneğim olacağını... İstemediğim bir şeyi yapmayacağını."

Sabırla iç çekti, bakışları yüzünü deliyordu. "Bebeğim, olan oldu. Sen bir seçim yapamıyorsun çünkü seçim çoktan yapıldı. Ve bunu önceden seninle tartışmadığım için de özür dilemeyeceğim. Bu yapmam gereken bir seçimdi. Bana aitsin. Sana baştan beri bunu ciddiye alacağımı söylemiştim. Bu da seni koruyacağım anlamına gelir. Senin güvende ve iyi bir durumda olmanı sağlamak için elimden geleni yapacağım."

"Ona rastlamasam haberim olur muydu?" diye fısıldadı.

Ash anında kafasını salladı. Özür dilemeyen bir biçimde. Bakışları sabit. Tereddütsüz.

"Hayır. Bu senin bilmeni veya düşünmeni isteyeceğim bir şey değil. Onu görmüş olman bile yeterince sinirimi bozuyor."

Josie gözlerini kapadı, başını sallayarak kulaklarındaki uğuldamanın geçmesini bekledi. Bu çok saçmaydı, değil mi? Ash büyük bir risk almıştı. Sırf onun için. Josie'nin onun almasını istemeyeceği türden bir risk... Asla... Bu işin ucunun ona bulaşmayacağından nasıl emin olabilirdi ki? Tek sorun ettiği şey Michael'ı görmesiydi. Ash'in Josie'ye bunu asla söylemeyeceği çok açıktı. Ve şu anda bunu nasıl karşıladığından emin değildi.

Cehalet mutluluktur denirdi ve bu söz eldeki duruma fazlasıyla uygundu. Josie bilmemiş olmayı yeğlerdi. Belki kendini bu kadar huzursuz hissetmezdi. Ve de kendini verdiği bir adamdan şu anda bu kadar az emin olmazdı.

"Josie, çok fazla düşünüyorsun," diye Ash hafifçe azarladı. "O yüzden bundan hiç haberdar olmamanı dilerdim. Bununla ilgili endişe etmen veya gerilmenden hiçbir fayda gelmez. Ve bu bizi sorgulamana sebep oluyorsa, tek söyleyebileceğim sana karşı hep dürüst olduğumdur. Hep açık sözlüydüm. Nasıl bir adam olduğumu hiç saklamadım. Korumam altındasın. Benim bakımımdasın. Sana asla zarar gelmeyeceğini garanti edebilirim. Bunu düşünmeni istemiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

Ash onu dikkatli bakışlarla süzüp yanıtını beklerken Josie derin bir nefes aldı. Bu çok önemliydi. Resmen ondan bu olayı unutup hayatına devam etmesini istiyordu. Bunu büyütmemesini... Ona güvenmesini... Bunlar çok büyük isteklerdi. Josie onun bir iş adamı olduğunu zannetmişti. Zengin, güçlü bir işadamı... Asla bu gri, çamurlu sularda dolanabileceğini veya kendinin saydığı bir şeyi incitmeye çalışan birine karşı şiddet gösterebileceğini düşünmemişti.

Aslında Ash'in bu hareketi onu şaşırtmamalıydı ve belki de şu anda esas cebelleştiği nokta da buydu. Bu yüzden sinirlenmek istiyordu. Veya diğer makul tepkileri göstermek... Ancak içinden bunlar gelmiyordu ve gelmesi gerektiğini düşünüyordu.

"Josie," dedi Ash sessizce. "Senden bir yanıt istiyorum."

"Evet," dedi Josie sonunda. "Bunu senin için yapabilirim Ash."

Ash onu kollarına aldı ve dudaklarını alnına bastırdı. Josie gözlerini kapayıp Ash'in kolları arasında eridi.

"Bu beni korkutuyor Ash. Ama senin düşündüğün sebeplerden değil ve belki de kendimi suçlu hissettiğim için... Beni korkutan şey dışarı çıkıp birini dövebilecek biri olman. Yoksa bana böyle bir şey yapacağından endişelenmiyorum. Ama seni kaybetmekten korkuyorum. Beni koruduğun için hapse gitmeni istemiyorum. Bunu asla istemiyorum."

Ash gülümseyerek eğildi, Josie'nin dudaklarından öptü.

"Benim için endişelenme tatlım. Her şeyin üstünü örttüm. Bir anda çıldırıp gidip adamı dövmedim. Bunu seni korkutmak için söylemiyorum ama artık bunun için endişelenmeni de istemiyorum. Bu akşamdan sonra bu konuyu konuşmayacağız. Açmayacağız. Fakat merak etme, çok detaylı bir plan uyguladım. Bir tanığım var ve Michael yanına yaklaşırsa veya polise giderse bunun sonuçlarının neler olacağını çok iyi anladı. Bir sorun yaşayacağımızı sanmam. Taşı gediğine koydum."

Josie alnını göğsüne yasladı, başının üst kısmı çenesinin altına sürtünüyordu.

"Tamam," diye fısıldadı Josie. "Endişelenmeyeceğim ve bunu bir daha konuşmayacağız."

Ash onu kendine bastırdı. "Teşekkürler bebeğim. Bana güvendiğin için... Seni asla hayal kırıklığına uğratmam. Haydi, şimdi içeri gidelim de tatlıları bitirelim. Planlaman gereken bir kızlar gecen var. Benim de sana bir elbise ve ayakkabı almam gerek."

Bölüm Yirmi Bir

Asansörün kapıları açıldığında Josie Ash'ten önce içeri girdi. Eve dönüş yolculuğu sessiz geçmişti. Tatlılarını yemişler ve Ash'in arkadaşlarıyla havadan sudan konuşmuşlardı. Daha sonra Ash özür dilemiş ve kalkmışlardı. Josie, Ash'in onu izlediğini, ruh halini ve Michael'la olan duruma karşın tepkisini tartmaya çalıştığını biliyordu.

Ne diyebilirdi ki? Ona zarar veren bir adamdan intikam almasından çok Ash'in yaptığı şeye kızamaması yüzünden daha çok utandığını mı söyleyecekti?

Josie bunun onu nasıl bir insan gibi gösterdiğini düşünmek istemiyordu. Belki de bu çok insancaydı. Yaptıkları yüzünden Michael'dan nefret ediyordu. Kendinden şüphe etmesine sebep olmasından nefret ediyordu. Onu polise bildiremeyecek kadar şok olmuş, utanmış ve korkmuştu. Ve yapması gerekeni yapsaydı Ash'in kendini bu boka bulaştırmayacağı gerçeğinden dolayı da kendinden nefret ediyordu. Kendi pasifliğinin neden olduğu şeyler için de Ash'i suçlayamazdı.

"Aklın çok dolu bebeğim," dedi Ash oturma odasında durduklarında,

Josie ona dönüp güven verici bir biçimde gülümsemeye çalıştı. "İyiyim Ash. Gerçekten. Sana kırıldığımı düşünmeni istemiyorum. Veya kızdığımı... Kendime kızgınım, sana değil."

Ash'in tek kaşı havaya kalktı ve bakışları sertleşti. "Neden kendine kızgın olasın ki?"

Josie iç geçirdi ve Ash kolunu beline dolayarak onu kanepeye çekti. Oturdu ve Josie'yi kucağına, artık çoktan alıştığı şekilde oturttu.

Ash'in aralarında mesafe olmasını istememesi Josie'nin hoşuna gidiyordu. Ona sık sık dokunmak istemesini de çok seviyordu. Bu Josie'ye güven veriyordu. Tüm benliğini Ash kaplarken herhangi bir şeyden korkması çok zordu. Aynen Michael'la olduğu gibi, onu her şeye karşı koruyacağından emindi.

"Josie. Bekliyorum bebeğim."

"Yapmam gerekeni yapacak cesaretim olsaydı, asla Michael'ın peşinden gidip kendini riske atmazdın," dedi Josie mutsuzlukla somurtarak.

Ash parmağını onun dudaklarına götürdü, bakışları keskindi. Sinirli görünüyordu.

"Bu saçmalık," dedi Ash sertçe. "Yine de kıçını tekmelerdim. Ve pek çok açıdan bakıldığında benim yöntemim onu polise şikâyet etmenden daha etkili. Tahminen sadece biraz azar işitecekti, o kadar. Ve şikâyetini bir adım daha ileri götürmek istesen de başın derde girecekti. Onun hak ettiği cezayı almasını sağlamanı engellemek için ne kadar ileri gidebileceğini de bilmiyorum. Bu şekilde, benim

yöntemimle, korkudan ödü patladı ve ayrıca artık biri tarafından dövülmenin ne demek olduğunu öğrendi. Senin için bir daha sorun olacağını hiç sanmam. Bu akşam onu gördüğünde bir şey dedi mi? Bana anlatmadın."

Josie başını iki yana salladı. "Hayır. Sadece çok... Korkmuş görünüyordu."

Ash'in gözlerinde zafer ışıkları parladı. "Güzel," dedi acımasızca. "Bir şey söyledi mi? Sana baktı mı?"

"Onunla karşılaştım, daha doğrusu kadınlar tuvaletinin dışında Mia ve Bethany'yi beklerken ona rasladım. O da erkekler tuvaletinden çıktı ve onu görünce bir anda nefesim kesildi. Çok... Çok kötü görünüyordu."

"Güzel," dedi Ash kendi kendine.

"Ne olduğunu sordum ama tek kelime etmedi. Ve yanımdan mümkün olan en hızlı biçimde uzaklaştı."

Ash sırıttı. "Güzel, demek ki mesajı almış."

"Evet, sanırım almış," diye mırıldandı Josie.

Ash onun saçını okşayarak şakaklarına bir öpücük kondurdu. "Hâlâ aklına takılıyor mu?"

"Hayır," diye fısıldadı Josie. "Sanırım bu kadar aklıma takılmaması canımı sıkıyor. Belki çok anlamsız ama... Kendimi suçlu hissediyorum. Başına gelenlerin beni dehşete düşürmemesine şaşırıyorum."

Ash yine Josie'yi öptü, dudaklarını alnından çekmedi.

"O şerefsiz herifin hak ettiğini aldığı için kendini kötü hissetmemen kötü bir insan olduğun anlamına gelmez. O lanet, aşağılık herifin teki Josie. Seni tekrardan incitemeyeceğini bir kenara bırak, bir daha asla başka bir kadını incitememeli. Onu tutuklattırman bunu garanti etmezdi. Ama kızının tekmelenmesi ve bir kadının daha kılına zarar verirse hayatının mahvolacağıyla tehdit edilmesi eder."

Josie burnunu kırıştırdı. "Üstesinden gelirim. Hak etmişti. Keşke ben de orada olsaydım da hayalarına bir tekme indirebilseydim."

Ash güldü. "Senin adına da yeterince tekme attım bebeğim. Böyle bir boka bulaşmanı asla istemem. Senin parıldaman gerek. Benimle birlikte gölgelere çekilmemelisin."

"Beni savunmak gölgelerde yaşadığın anlamına gelmez Ash. Bu kadar çok şeyi, benim için riske atman çok büyük önem taşıyor."

"İşte buna güvenebilirsin," dedi Ash kısık, ciddi bir sesle. "Asla bunu sorgulamana gerek yok. Ne istersen, neye ihtiyacın varsa senindir. Asla sormana gerek yok."

Josie hafifçe yukarı kalkarak, onu öptü. "O zaman, seviş benimle Ash. Şu anda esas ihtiyacım olan ve istediğim şey bu."

"İşte bunu sormana bile gerek yok," diye mırıldandı Ash.

Doğruldu, öne eğildi, Josie'yi kaldırıp kollarına aldı. Yatak odasına taşıdı ve nazikçe, saygılı bir biçimde yatağa yatırdı.

"Bu akşam aklından neler geçiyor bilmiyorum bebeğim ama seninle tatlı tatlı sevişeceğim. Acıyı tattın. Bu akşam acıyı düşünmeni istemiyorum, hele de sana acı veren o herifi daha yeni görmüşken... Bu akşam sadece zevke odaklanacağız. Seninle sevişeceğim böylece sadece sana karşı neler hissettiğimi anlamakla kalmayacak, sen de onları hissedeceksin."

Tanrım, Josie bu adama âşıktı ve bu kelimelerin ağzından çıkmasını engellemek gittikçe zorlaşıyordu. Aslında Ash'e duygularını açıklamak çok kolay olacaktı ama doğru

zamanı bekliyordu. Josie şu anda doğru zamanın ne zaman olabileceğinden emin değildi. Sadece anın heyecanına kapılıp söylenen sözler olduğunu düşünmesini istemiyordu. Bunu gerçekten de hissederek söylediğini ve kalbinden çıkan sözler olduğunu anlamasını istiyordu.

Ash öne eğildi, ağzını büyük bir hevesle Josie'ninkiyle birleştirdi. Dilleri karşılaştı ve birbirlerinin üzerinden erotik bir biçimde kaydı. Önce sert sonra yumuşak... Ateşli, nemli, elektrikli...

Ash ona göstermek istiyordu ama Josie de ona göstermek istiyordu. Josie onunla sevişmek istiyordu. Onun için ne kadar büyük anlam ifade ettiğini ona göstermek istiyordu.

Ash'in omzunda duran avuçlarını sıkıca bastırarak boynuna kaydırdı. Ash'i aşağı çekerek, dilini diliyle karşılaştırıp nefes nefese öptü. Tadına baktı. Daha fazlasını istiyordu.

Josie'nin parmakları Ash'in gömleğinde aşağıya ilerledi, sabırsızca gömleğini çekiştirdi. "Seni çıplak istiyorum."

Ash güldü, gülüşü Josie'nin içini titretti. "Ben de seni çıplak istiyorum. Bu konuya bir el atsak mı acaba?"

"Yarışalım?" dedi Josie kocaman bir sırıtışla.

"Hayatta olmaz," dedi Ash gülerek ve Josie üzerindekileri parçalarcasına çıkartarak yatakta yuvarlanınca "Seni küçük hilebaz," dedi.

Josie gülerek kendi kıyafetlerini çekiştirirken Ash de üstündekileri parçalarcasına çıkartmaya başladı. Josie kıyafetlerini uzağa fırlatarak yatağın kenarında durdu, avuç içleri dışa dönük bir biçimde Ash'e bakıp sırıttı.

"Amma da uzun sürdü," dedi Ash pantolonunu tekmeleyerek uzaklaştırırken.

Ash, Josie'yi kendine çekip kollarının arasına sürükledi. Josie hızla göğsüne çarparak Ash'in bedenine yapıştı.

"Bunun uzun sürdüğünü düşünüyorsan, seni azdırmamın ne kadar uzun süreceğini bekle ve gör," dedi Ash kadifemsi bir sesle.

"Yapamazsın," dedi Josie nefes nefese.

Ash kaşını kaldırdı. "Yapamaz mıyım?"

"Bana cezalandırmanın çok da hoşuna giden bir şey olmadığını söylemiştin," dedi Josie.

"Kim bunun bir ceza olacağını söyledi ki? Seni çıldırtmak, seni kışkırtarak, çığlıklar attırarak adımı bağırana kadar bekletmek için vakit harcamaktan daha çok zevk veren bir şey düşünemiyorum."

Josie inledi ve Ash'in göğsüne yaslandı. "Dur. Şimdiden bana eziyet ediyorsun Ash. Sen ne dersen de bu kesinlikle bir ceza!"

"O zaman rolleri değişmeye ne dersin?"

Josie meraklı gözlerle başını kaldırıp kafasını yana eğdi.

"Sen üstte olacaksın. İpler senin elinde olacak."

"Hmmm... Bu fikri sevdim. Kesinlikle çok faydalı tarafları olacaktır."

"O zaman haydi başla bebeğim. Adamını yatağa götür ve onunla seviş."

Josie eğilerek Ash'i öptü, şehvetli bir ateşle öperken yüzünü avuçlarının arasına aldı.

"Hmmm..." dedi Ash, Josie'nin çıkarttığı zevk seslerine benzer bir şekilde. "Benim küçük, güzel itaatkâr kadınım bir akşamlık iplerin kendi elinde olması fikrini sevdi demek?"

Josie, Ash'in ağzından dökülen bu kelimeleri seviyor-

du. Onun küçük, güzel itaatkâr kadınıydı. Söyleyiş tarzı... Sesindeki şefkat ve duyarlılık... Josie, Ash'in ne yaptığının farkındaydı. Bu yüzden onu daha da fazla seviyordu. Michael'ı onun aklından silmeye çalışıyordu. Onunla ilişkisini... Ondan çok şey götürmesine rağmen ona asla hiçbir şey vermediği gerçeğini...

Bu akşam Ash ona verebileceği en güzel hediyeyi veriyordu. Kendini. Güvenini. Kontrolü elden bırakıyor, ona veriyordu. Bu adam kontrol veya baskınlığını elden bırakan biri değildi. Josie de buna aldanmamıştı. Tamam, ipler onun elindeydi ama Ash aşağıdan da olsa hâkimiyetini tamamen bırakmayacaktı. Çünkü Josie kontrolün hâlâ Ash'te olacağını biliyordu. Josie'nin ipleri eline almasını kontrol edecekti.

"Yatağa yat," dedi Josie boğuk bir sesle. "Sırt üstü uzan, başını yastığa koy. Rahat olmanı istiyorum."

"Bebeğim, derin bir biçimde içine girip sen de benim üstümde olacaksan nerede durduğumun bir önemi yok. Her şekilde rahat olurum."

Josie gülümsedi, Ash'in çenesini okşayarak onu yatağa döndürdü.

Kimi kandırıyordu ki? Bunu nasıl yapması gerektiğiyle ilgili en ufak bir fikri yoktu. Kontrolün onda olması için yanıp tutuşmuyordu da. Fakat Ash'in istediği, Josie'ye bu akşamlık verdiği buydu, o yüzden de Josie hiç çekinmeden bunu yapacaktı.

Ash kendine söylenenleri yaparak, uzun bedenini yatağa yatırdı. Sırt üstü uzanırken aleti yukarı kalkmış karnına doğru uzanıyordu. Gergin, aşırı derecede sertti ve koyu renkli başındaki açıklıktan çoktan sıvılar sızmaya başlamıştı.

Josie yatağa, Ash'in bacaklarının arasına tırmanarak yavaşça dizleri ve elleri üzerinde durdu. Başını eğerek Ash'in hayalarını yaladı, ağzına aldı.

Ash ağır ağır inledi ve dönerek onun daha kolay erişmesi için pozisyonunu ayarladı. Josie onun hayalarını diliyle okşuyor, aletinin tabanına doğru çıkmadan önce ağzına alıp emiyordu. Sonra dilini daha da aşağıda dolandırarak, ta başına kadar giden kalın damarın üzerinde gezdirdi.

Josie en uca ulaşınca bir an durakladı, dilini Ash'in aletinin başının etrafında dolandırdı. Ardından hızla bir kere emdi. Ash'in kalçaları yataktan kalktı. Sırtı yay gibi yukarı kalkarak aletini Josie'nin ağzının daha da derinlerine itti.

"Kahretsin Josie. Bu çok güzel. Ağzın adeta günaha davet gibi."

Josie sırıttı. "Beğendiğine sevindim."

Ash ellerini Josie'nin saçına dolayarak ileri iterken onun ağzını aletine doğru bastırdı. Evet, kontrolü Josie'ye vermişti ama hâlâ durumu kumanda ediyordu.

Bir süre Josie aletini emdi, yaladı, Ash'in altında kıpırdanıp titremesinin tadına vardı. Sonra Ash elleri hâlâ sıkıca Josie'nin saçlarına dolanmış bir biçimde kafasını uzaklaştırdı.

"Bebeğim üstüme çıkacaksan şimdi yapman lazım. Çok yaklaştım ve fazla dayanamayacağım. Benimle birlikte gelmeni istiyoum."

Başını kaldırarak kendini Ash'in kavrayışından kurtardı. Bir bacağını üzerine atıp ata biner gibi oturdu. Ash'in ereksiyonu bacaklarının buluştuğu yere doğru gömülene kadar yukarıya çıktı.

Josie eğilip her iki avucunu da Ash'in göğsüne koyup kendini yukarı çekti.

"Yardımına ihtiyacım var," diye fısıldadı Josie. "Aletini içime sok Ash."

Ash gözleri parlayarak aletini kavramak için uzandı. Diğer eliyle Josie'nin kıvrımlarını okşayıp kendisini içine girmeye hazırlarken klitorisini parmakladı. Aletinin başını onun açıklığına dayadığında Josie kendini alçaltarak ereksiyonunu yakaladı.

Ash ellerini çekti ve ardından parmaklarını kalçalarına koyarak Josie onu tamamen içine almak için aşağı doğru kayarken onu sabitledi.

Josie zevkle iç çekerek Ash'i tamamen içine aldı. İçinin dolmasının yarattığı his harikaydı. Hatta onu arka tarafında tıkaçla düzmesinden bile daha iyiydi. Çok küçük ve dar hissediyordu ve kadınlığının içindeki Ash ona inanılmaz büyük hissi veriyodu.

Her hareket Josie'nin karnını inanılmaz zevk dalgalarıyla kanatlandırıyordu. Kendini yukarı çekti ama geldiği yere geri kayınca tekrar inlemeye başaldı.

"Tanrım," diye inledi Ash. "Çok darsın. Beni adeta arsız bir yumruk gibi sarmalıyorsun. Daha önce bu kadar muhteşem bir şey hissetmemiştim."

Josie ellerine daha çok ağırlık vererek Ash'in göğsüne daha fazla yüklendi. Ash'in umurunda değildi. Josie onun gözlerini izledi, arzu ve zevkle dolup taşmalarını, onu tamamen içine aldığında nasıl bir anda bakışlarının kayarak göz bebeklerinin büyüdüğünü izledi.

Ash'in çenesi gergindi, adeta dişlerini birbirine bastırıyor gibiydi. Gözlerinin etrafında ve alnında gerginlikten çizgiler belirmişti. Kaşlarının üstünde terden hafif bir parıltı duruyordu. Josie'nin bugüne kadar gördüğü en güzel adamdı. Ve ona aitti.

"Beni al bebeğim," dedi Ash. "Doruğa ulaşmak için neye ihtiyacın varsa al, haydi birlikte boşalalım."

"Bana dokun," diye fısıldadı Josie. "Göğüslerim ve ve klitorisime."

Ash gülümsedi, muhteşem gözlerinden alevler çıkıyordu. Tek eliyle Josie'nin bir göğsünü yakalayarak diğer elini bedenlerinin arasına daldırarak en mahrem yerlerini okşamaya başladı. Josie gözlerini kapattı, başını geri atarak onun olduğu yere gelebilmek için bir süre bekledi.

Yavaş yavaş içine keskin ve net orgazm dalgaları yayılmaya başlayınca tekrardan hareket etti. Kalçalarını kaldırdı, sonra aletinin üzerinde tekrardan geri kaydı. Daireler çizdi, kalçalarını kasıklarına sürttü. Ash'in eli onu hiç bırakmadı. Göğüslerini ayrı ayrı okşamaya devam etti. Klitorisini de sabırlı bir biçimde, yeterince baskı uygulayarak ama aynı zamanda inanılmaz yumuşak dokunuşlarla okşamaya devam etti.

"Çok yaklaştım," dedi Josie soluk soluğa. "Ya sen?"

"Oradayım," dedi Ash keskince. "Durma bebeğim. Her ne yapıyorsan sakın durma."

Josie, Ash'in üzerinde çılgına döndü. Başını geri attı, saçları sırtında dalgalandı, ağzı ta içinden bir çığlık yükselene kadar açık kaldı. Ash'in elleri onun her yerindeydi. Aleti derinlerine dalmıştı.

Josie'nin içinde orgazm dalgaları yükseldi, kontrolsüz, adeta gökyüzünden dönerek inen bir paraşüt gibi... Ve yine de baskı devam ediyordu, ardından henüz rahatlama gelmemişti.

Ash kalçalarını kaldırarak Josie'nin altından ona ittirdi. Josie aletinin etrafında ıslandı ve çoktan boşalmaya baş-

ladığını, içine aktığını fark etti. Kulaklarını ıslak, erotik emme sesleri doldurdu. Keskin ve misk dolu seks kokusu etraflarını doldurarak burnuna ulaştı.

Ash onun göğüs ucunu baş ve işaret parmağı arasında sıktı. Josie'nin eşiği aşmasını sağlayan son zevk dalgasıydı bu. Adeta serbest düşüş gibi daha önce hiç deneyimlemediği bir şey hissetti. Güçlü... Patlayıcı... Acı vericiydi ve Josie'nin tek yapabildiği tüm bu gücü hissetmekti.

Tırnaklarını derisini çizdiğini bilmesine rağmen göğsüne daldırdı. Aynen Ash ona sahip olduğunda Josie'nin yaptığı gibi şimdi Ash de bu izleri günlerce bedeninde taşıyacaktı. Bu vahşi anda, bu izler Josie'yi heyecandan titretiyordu. Ash'e sahip olduğunun izleriydi. Tanrım, Josie ona kendini teslim etmiş olabilirdi ama Ash de ona aitti.

Kolları bedenini daha fazla taşıyamayınca Josie öne yıkıldı. Ash onu hafifçe sarmalayarak kulağına fısıldadı. Josie'nin onun ne dediğiyle ilgili hiçbir fikri yoktu. Kulaklarındaki uğuldama nedeniyle onu duyamıyordu. Kanı damarlarından hızla pompalanıyordu. Tüm bedeni baştan aşağıya kadar karıncalanıyordu. Sanki yıldırım çarpmıştı da tüm sinir uçları yanmıştı.

Sonra bir başka nabzın farkına vardı. Yanaklarının altında Ash'in rahatlatıcı, güven verici kalp atışları... İç çekti, kollarına daha çok gömüldü. Ash de onu daha da sıktı ve her ikisi de nefeslerini normale döndürmeye çalışırken ona sarıldı.

"Seni boğuyor muyum?" diye sordu Josie güçsüz bir sesle.

"Hayır hayatım. Hareket etmeni istemiyorum. Burada benimle kal. Aynen olduğun gibi... Yapabildiğim kadar uzun süre içinde kalmak istiyorum. Sabah temizleniriz."

Ash eliyle onun saçlarını okşarken Josie gülümsedi. Şu anda burada, uzun ve sert bir biçimde üzerine çıkıp düzdüğü adamın üzerine yayılmış bir biçimde yatmaktan daha güzel bir his olamazdı. Ve yapabildiği kadar uzun süre içinde kalacaktı demek? İşte bu uykuya dalmak için çok güzel bir yoldu. Daha iyisi nasıl olabilirdi ki?

Ona burada hiçbir şey dokunamazdı. Dış dünya, çılgın aileler, sömürücü eski sevgililer... Onu inciten adama hak ettiği adaleti verdiği için Ash'in tutuklanacağına dair korkular... Hiçbir şey...

Sadece o ve Ash vardı.

Sana âşık oldum.

Kelimeler içinde kaldı. Fakat kısa bir süre sonra yüzeye çıkacaklarına emindi. Çok erken olması ne fark ederdi? Doğru zaman geldiğinde Ash'e söyleyecekti.

Bölüm Yirmi İki

Ertesi gün Ash dairesine Josie'yi almak üzere şoförünü gönderdi. Brittany ve onunla beraber Brittany'nin çalıştığı Bentley Otel'de öğle yemeği yiyeceklerdi. Josie bir önceki akşam arkadaşlarıyla tanıştığından Brittany'yle tanışacağı için çok da heyecanlı değildi ama kızı merak da etmiyor değildi.

Ash ona kısa süre öncesine kadar Brittany'nin iyi evlat, kötü kardeşi oynayarak ailesinin onu tüm aşağılamaları ve kötülemeleri sırasında onların yanında yer aldığını söylemişti. Fakat onlardan kurtulmak için ağlayarak Ash'e sığınmıştı.

Ash böyle bir aileye kafa tutmak için güçlü olmak gerektiğini söylemişti. Hele de otuz yıl ve annesinin zoruyla geçen bir evlilikten sonra...

Araba vardığında Ash dışarıda bekliyordu. Kapıyı açıp Josie'ye elini uzattı. Belini koluna dolayıp Josie'yi kendine doğru bastırarak restorana girdi.

Ash'le ilk yemek yedikleri gece oturdukları masaya geç-

tiler. Masada çoktan biri vardı. Josie yakına gelince gözlerini dikip bakmış olmamak için uzaktan kızı süzmeye başladı.

Ash'le aralarındaki akrabalığı kesinlikle görebiliyordu. Brittany aynen Ash'inki gibi birkaç farklı tonda sarı saça sahipti. Ayrıca Ash'in gözlerine benzer yeşil gözleri vardı ve yüz şekilleri benziyordu.

Daha yakına gelince Brittany'nin gözleri açıldı ve yüzüne samimi bir gülümseme yayılarak dudakları kıvrıldı. Josie onun yüz ifadesinde bir rahatlamanın saklı olduğuna yemin edebilirdi. Brittany büyük ihtimalle Ash'in gelmeyeceğini düşünmüştü.

Gülümseyince Josie, Brittany'nin ne kadar çarpıcı bir güzelliğe sahip olduğunu anladı. Tabii Ash de güzel bir adamdı. Brittany de onun kadınsı versiyonuydu. Ash'in sahip olduğu keskin hatları yoktu. Yoğun bakışları, ifadesi ve kendini taşıyış hali de yoktu.

Anne ve babaları ne kadar manyak veya korkunç olursa olsun çocuklarına güzel genler geçirdikleri belliydi.

Brittany ayağa kalktı ama kıpırdamadı, Ash'in onu nasıl karşılayacağını bekledi. Ash masanın etrafından dolanıp kardeşine kocaman sarıldı. Yanağını öptü, elini tuttu ve sıktı. Brittany'nin tepkisi de tatlıydı. Aynen küçük kardeşlerin ağabeyleri kendileri için çok büyük ve tatlı bir şey yaptığında olduğu gibi Ash'e gıptayla bakıyordu. Ona adeta Ash çıkıp gökyüzüne ayı asmış gibi bakıyordu.

"Britt, Josie'yle tanışmanı istiyorum. Josie, bu benim kardeşim Brittany."

"Selam Josie," dedi Brittany para ve imtiyaz kokan kültürlü bir sesle.

Fakat hiç de kendini beğenmiş değildi. Sıcak bir tavırla Josie'nin elini tuttu. Sonra bir anda Josie'yi şaşırtan bir biçimde Brittany ona sarıldı ve yanağından öptü.

"Selam Brittany. Sonunda seninle tanıştığıma çok sevindim. Ash senden çok bahsetti."

Bunu söylediği anda Brittany'nin heyecanı bir anlığına geçti ve gözlerini endişe kapladı.

"Sırf iyi şeyler," dedi Josie aceleyle ve gaf yaptığı için kendine kızdı. "Buradaki işinde ne kadar iyi şeyler başardığını anlattı. Yakında tüm oteli işletirsen şaşırmayacağını söyledi."

Brittany gülümsedi ve rahatladı. Ash iki kadına da sandalyelerini gösterdi ve garsona işaret etti.

Garson içecek siparişlerini alınca Brittany, "İşimi seviyorum," dedi. "Bir işe yaramak kendimi iyi hissettiriyor. Ne kadar zeki olduğumu hatırladım. Senelerdir aptalı oynamaya alıştığım için bu ne yazık ki epey uzun zaman aldı."

Ash başını salladı. "Kendine çok yüklenme Britt. Zamanla olacaktır. Roma bir günde inşa edilmedi."

Josie bu eski deyişe güldü. "Haklı ama... Ben de birçok aptalca hata yaptım. Ama artık bunlar için kendimi üzmüyorum."

Ash masanın altından Josie'nin elini tutup sıktı ama bir anda Josie'yi şaşırtan bir biçimde ellini masanın üstüne çıkartarak dudaklarına götürüp bir öpücük kondurdu.

"Bunu duyduğuma sevindim bebeğim. Vakti gelmişti."

Brittany meraklı gözlerle Ash ile Josie'ye baktı ama bir anda tüm yüzünü aydınlatan bir gülüş yayıldı.

Josie, Ash'le öylesine bir çift olmadıklarının bariz bi-

çimde anlaşıldığını düşündü. Zaten Ash, Josie'nin onun için ne kadar önemli olduğunu belirtmişti. Yoksa neden onu kardeşiyle yemeğe getirecekti ki?

"Annem sorun çıkartıyor mu Britt?" diye sordu Ash.

Brittany surat yapıp garsonun getirdiği şaraptan bir yudum aldı. "Söylediğim gibi bir sefer geldi. Ardından her gün telefon etmeye başladı. Telefonlara bakmayıp sesli mesaja düşmesini bekliyordum. Bir kere de iş yerinden aradı, azarladım. Ondan beri de bir ses yok."

Ash duyduklarından hoşnut bir biçimde başını salladı. "Güzel. Zamanla... Zamanla artık tırnaklarını sana batıramayacağını anlar ve başka bir hedef bulur."

"Seninle yaptığı gibi mi?" diyerek Brittany önemli bir noktaya bastı. Dudaklarına alaycı bir gülümseme yerleşmişti.

"Tamam, belki de yapmaz," dedi Ash hüzünlü bir biçimde. "Ama bir süre sonra onunla nasıl başa çıkabileceğini anlarsın ve artık seni bu kadar yormaz."

"Sana özeniyorum," dedi Brittany. "Biliyorum daha önce de söyledim ama keşke senin kendine güvenin bende de olsaydı."

Sesinden her haliyle Ash'e gıpta ettiği anlaşıldığı için Josie sempatiyle yüzünü buruşturdu. Fakat sessiz kaldı, konuşmalarını bölmek istemiyordu.

Garson gelip siparişlerini aldı, Ash arkasına yaslanıp Josie'ye uzandı. Onu yanına çekti, sandalyeleri birbirine dayandı. Brittany'yle konuşmaya devam ederken kolunu omzuna attı.

"Ne kadardır çıkıyorsunuz?" diye sordu Brittany.

Josie dondu kaldı, bir anda dili tutulmuştu sanki. Ne

diyebilirdi? Çıkmıyorlardı. Bu yaptıklarına çıkma denemezdi. O aşamayı çoktan geçmişlerdi. Ve nedense çıkmak kelimesi çok manasızdı. İlişkilerinin yoğunluğunu anlatmakla uzaktan yakından alakası olamazdı.

"Josie'yle bir süredir beraberiz," dedi Ash rahat bir biçimde.

"Harika. Birbirinize çok yakışıyorsunuz. Bana kendinden bahset Josie. Ne iş yapıyorsun?"

Demek ki Ash henüz Brittany'ye Josie'den bahsetmemişti. Josie dudaklarını yaladı, bir anda onun kardeşinin önünde kendini fazla açığa çıkmış gibi hissetmişti. Brittany'nin yaşadığı zorluklardan Ash ne kadar bahsetmiş olursa olsun, kız yine de zenginlikten geliyordu. Josie'nin içine giremeyeceği bir dünyadan... Varlıklı bir kocası olmuştu, zengin bir ailesi vardı. Ağabeyi Ash'in Tanrı'dan bile daha çok parası vardı.

"Ressamım," dedi Josie boğuk bir sesle. "Mücevher de tasarlıyorum. Ama esasen resim yapıyorum."

Brittany'nin gözleri büyüdü. Josie şaşırdığı için mi, yoksa onu yargıladığı için mi böyle bir tepki verdiğini anlamamıştı. Ensesi ürperdi ve anında savunmaya geçmek zorunda hissetti.

"Eserlerini görmek isterim," dedi Brittany.

"Eminim bunu ayarlayabiliriz," dedi Ash. "Ama şu an benim için bir resim üstünde çalışıyor ve bir de tüm yaptıklarını satın alan bir müşterisi var, o yüzden epey yoğun."

"Çok başarılı görünüyorsun!" dedi Brittany coşkuyla.

Josie başını öne eğdi. "Şey evet. Sanırım böyle de diyebiliriz. Bu yeni bir gelişme aslında, o yüzden ben de alışamadım. Biri resimlerimi sergileyen galeriye girip hepsini

almış ve daha fazlasını istemiş. Onlarla ne yaptıklarını hiç bilmiyorum. Özel bir sergide falan gösterildiklerini duymadım. Sanırım asla sergilenmeyecek özel bir koleksiyonda duracaklar."

"Yine de çok sevinmiş olmalısın. Bu kadar bağımsız olmayı ben de çok isterdim," dedi Brittany sesinde acıyla.

"Evet sevindim. Kendi ayaklarımın üzerinde durup kendi kendimi geçindirebilmek benim için çok önemli."

Brittany gözlerinde anlayışlı bir bakışla başını salladı.

Yanında duran Ash sessizdi, durgunlaşmıştı, dudaklarını birbirine bastırıyordu. Onu rahatsız edecek bir şey mi demiş veya yapmıştı? Kendi kendini geçindirebilmesinde bir suç yoktu. Bu Ash'le olan ilişkisini etkilemiyordu. Tam tersine onunla kalmak ve ona itaat etmek için gerekli güveni Josie'ye veriyordu, mecburiyet hissini ortadan kaldırıyordu. Ash'in ona bakmasına gerek yoktu. Ve bu çok önemliydi. Bu Josie'ye başka bir yolu olmaması yerine Ash'le birlikte olmayı *seçme* şansını veriyordu.

Yemekleri gelince sohbet bölündü. Bir süre yediler ve masaya bir sessizlik çöktü.

Brittany kafasını kaldırdı, bir şey diyecekmiş gibi ağzını açtı ancak bir anda gözleri parladı ve ağzını kapadı.

"Kahretsin," diye homurdandı.

Ash kaşlarını çatıp Brittany'nin baktığı yere bakmak için arkasını dönmeye başladı. Ancak o daha dönemeden masanın kenarında Ash'le Brittany arasında bir kadın belirdi.

Bir şey söylenmesine gerek kalmadan Josie kadının anneleri olduğunu anlamıştı. İki kardeşin de tipleri göz önünde bulundurulduğunda bu barizdi. Kadının uzun,

tahminen grileri kapamak için bir kutu boyayla boyanmış sarı saçları vardı. Josie yaşının izlerini göremiyordu. En azından kadının saçının sağlıklı, parlak halinden bir şey anlaşılmıyordu.

Aynı zamanda kadının yüzünde tek bir kırışık da yoktu. Yaşını belli edecek herhangi bir şey yoktu. Teni pürüzsüzdü ve hiçbir kızarıklık veya leke yoktu. Tırnakları aşırı düzgün bir biçimde manikürlüydü ve parmakları ile bileklerinden pahalı mücevherler sarkıyordu.

"Kahretsin," dedi Ash kendi kendine.

Annesi, Ash'e ondan düşük bir adamı mahvedecek bir şekilde baktı.

"Düzgün konuş," diye parladı kadın. "Kabalığın bir anlamı yok."

"Burada ne işin var? Benim otelimde?" diye sertçe sordu Ash.

Josie de, annesi de Ash'in buranın kendi oteli olduğuna vurgu yaptığını fark etmişlerdi.

Ash'e dik dik bakarken kadının gözleri öfkeyle parladı. Sonra bakışları Brittany'ye döndü. Josie bu kadının şimdilik onu görmezden geldiğine seviniyordu.

"Ne zaman bu aptal oyunu bırakacaksın?" diye sordu.

Brittany'nin yüzü kızardı. Genç kadın annesiyle başa çıkabilmekle ilgili daha önce ne demiş olursa olsun, onunla henüz aynı kulvarda olmadığı barizdi.

"Ve sen," dedi kadın Ash'e dönerek. Parmağını suçlarcasına Ash'e salladı. "Ne yaptığının farkındayım ama işe yaramayacak."

Sesi buz gibiydi ve soğukluğu resmen Josie'nin içini titretmişti.

Bunlar onun çocuklarıydı ve buna rağmen onlara nefret ettiği insanlar gibi davranıyordu.

"Ne yapıyormuşum?" diye yavaşça sordu Ash.

Kolunu Josie'den çekmemişti, hatta onu daha da sıkı tutuyordu. Josie, Ash'in parmaklarının kollarına battığını hissedebiliyordu ama onları gevşetmesi için bir şey yapmadı. Tutuşunun ne kadar acı verdiğini fark etmediğinden emindi. Bu Josie'nin annesinin ziyaretinin Ash'i nasıl etkilediğine dair gördüğü tek göstergeydi. Annesi hakkında ne derse desin, kadının hâlâ bu kadar... Taş kalpli olması Ash'i hâlâ incitiyor olmalıydı.

Annesinin gözleri kısıldı, çocuklarıyla paylaştığı o yeşil gözlerinden hiddet fışkırıyordu.

"Kendi kendine uydurduğun bir bahane yüzünden benden öç almak için Brittany'yi kullanmak? Gerçekten mi Ash? Ona otelinde iş bulmak? Bu kadar bayağı ve ucuz bir işte üstelik? Onu çalışırken izleyip kahkahalara mı boğuluyorsun? Beni nasıl hissettirdiğini düşünüp mutlu mu oluyorsun?"

Ash bir anda adeta vurulmuş gibi sertleşmiş bir yüz ifadesi ve gözlerinde öfkeyle öne doğru eğildi. Brittany endişeyle Josie'ye baktı ama en azından bakışlarından canı yanmışa benzemiyordu. Annesinin ona karşı yöneltiği suçlamalardan etkilenmemişti. Josie ona destekleyici ve sempatik bir bakış attı, Brittany'nin de inanmadığı bu sözlere kendisinin de inanamadığını göstermeye çalıştı.

"Nasıl hissettiğin umurumda bile değil," dedi Ash dişlerini gıcırdatarak. "Sadece Brittany'nin ne hissettiğini önemsiyorum. Ama sen beni dinleme sevgili anneciğim. Ona kendin sor. Acaba ona gerçekten çalıştığı için gerçek

bir maaş kazandıran gerçek bir iş vererek onu küçük düşürmüş müyüm?"

Annesi dönüp Brittany'ye bakmadı bile. Fakat Brittany konuştu, sesi dümdüz, hiç etkilenmemiş gibiydi.

"Ondan bana bir iş vermesini ben istedim. Benim istediğimi yaptı. O yüzden lütfen anne, şimdi git. Burada olay çıkarıyorsun ve böyle toplum içindeki çıkışmalardan her zaman nefret etmişsindir."

Yaşlı kadının gözlerinden öfke kıvılcımları parladı. Josie kulaklarından buhar çıkmadığına şaşırmıştı. Sonra kadının gözleri Josie'ye döndü, adeta yeni bir kurban arar gibiydi. Josie bakışları altında huzursuzca kıpırdandı ama bir şey söylemedi. Yüz ifadesi sakin ve umursamazdı.

"En son fahişen de bu mu Ash? Kızımı fahişenle birlikte mi yemeğe çıkarttın?"

Brittany'nin soluğu kesildi, suratı kızardı. Ash'e bakarken gözlerinden dehşet okunuyordu.

Ash ayağa kalktı, sandalyesini iterken ortalıkta gürültü yankılandı. Sonra kenarda hali hazırda atağa geçmeyi bekleyen güvenlik görevlilerine işaret etti.

"Bu kadına dışarıya kadar eşlik edin," dedi resmi bir sesle. "Ayrıca, bundan sonra herhangi bir mülkümün sınırlarından içeri de giremeyecek. Fotoğrafını çekerek adıyla birlikte dağıtın. Onu kim bir daha içeri alırsa anında işten çıkartılacak."

Annesinin yüzü şoktan bembeyaz oldu. Ardından gelen utançla tekrar kızardı. Sağına soluna baktı, her iki tarafında dikilen güvenlik görevlilerini görünce dehşete düştü.

"Çık dışarı," dedi Ash her kelimeyi bastıra bastıra. "Brittany'den de benden de uzak dur. Josie'nin de sakın

yanına yaklaşma. O benim karım, çocuklarımın annesi. Ona gösterilecek hiçbir saygısızlığa tahammülüm yok. Asla... Gözümün önünden kaybol. Ve babamla o moruğa da söyle artık, Brittany ve ben yokuz. Bu ailenin bir parçası olmak istemiyoruz."

"Ash bekle," diye yalvardı annesi. "Konuşmamız lazım. Lütfen. Sinirim yüzünden kontrolümü kaybettim ama bugün buraya seninle konuşmaya geldim. Brittany'nin burada olacağını bilmiyordum bile. Hazırlıksız yakalandım. Seninle konuşmam gereken bir şey var."

"Umurumda değil," dedi soğukça. "Söyleyeceğin hiçbir şey ilgimi çekmiyor."

Josie, Ash'in söylediklerine afallamış bir vaziyette öylece kaldı. Karısı? Çocuklarının annesi? Tanrım bunlar fazla derin, fazla ciddi şeylerdi. Birbirlerini çok kısa süredir tanıyorlardı. Ona evlilik veya bebeklerle ilgili bir şey söylememişti. Tamam, ikisine de karşı değildi ama halka açık bir restoranda ağzından çıkmadan önce Josie'ye söylese olmaz mıydı?

Güvenlik görevlileri yaklaşırken annesi dudaklarını yaladı. "Seninle konuşmam lazım Ash. Bu önemli. Büyükbabanla ilgili."

"Herkesi kendi çıkarlarına alet ettiğin gibi beni edemeyeceksin. Sen veya o morukla hiç ilgilenmiyorum. Etrafına bak anne. Sana ihtiyacım yok. Ona da ihtiyacım yok. Sizsiz de başarıya ulaştım. Tahminen benden bu kadar nefret etmenizin nedeni de bu."

Kadın bembeyaz kesildi ama gözlerinden öfke fışkırıyordu. Josie, Ash için kendini kötü hissetti. Ailesine karşı kendini ne kadar katılaştırmış olursa olsun fark etmezdi.

Bu annesiydi. Herkesin bir anneye ihtiyacı vardı. Kendi annesinin onu hor görmesini gözünün önüne bile getiremiyordu.

Yapması gerekenin bu olduğundan emin olmasa da uzandı, Ash'in eline parmaklarını geçirip kalkıp yanında durdu. Ash biraz kıpırdanarak onun yanında değil, biraz arkasında yanına sokulmuş bir biçimde durmasını sağladı. Onu annesinin yargısı ve acı sözlerinden bile koruyordu. Josie sadece orada olduğunu bilmesini istemişti. Yanında... Her zaman... Ona karşı koruyucu olabilirdi ama Josie de onu koruyabildiği kadar koruyacaktı.

"Onu dışarı çıkartın," dedi Ash iki güvenlik görevlisine.

"Ben yolu biliyorum," dedi kadın homurdanarak elini onu rahat bırakmaları için salladı.

"Ondan şüphem yok. Ama tek başına çıkmana izin vermek beni seni dışarı attırma zevkinden mahrum bırakır."

Ash güvenlik görevlilerine başıyla işaret etti ve ikisi de kadının kollarına girip çıkışa sürüklemeye başladılar.

Havayı kadının haksızlığa uğradığına dair bağırışları doldurdu. Josie restorandaki herkesin gözü onlarda olduğu için ürkmüştü, irkildi. Birkaç flaş patladığını bile görmüştü. Josie bugünkü olayın yarın dedikodu gazetelerinde yer alacağından emindi. Ash şehirdeki en zengin adamlardan biriydi. Zengin bir aileden, sosyetede bağlantıları olan insanların arasından geliyordu. Büyükbabası siyasette tanınmış bir isimdi. Gazetelerin Ash ve annesi arasındaki bu gerginliğe yer vereceği kesindi.

Ya Michael görürse? Ash'in kim olduğunu anlayınca sorun çıkartır mıydı?

Bu sefer daha da yakından birkaç flaş geldi. Josie eliyle

yüzünü kapatarak istemsizce yana çekildi. Ash onu daha da arkasına çekerek fotoğraf çeken insanları engellemek için elini salladı. Anında daha fazla güvenlik görevlisi ileri atılarak fotoğraf çekme seansını sonlandırdı.

Josie sandalyesine çöktü. Brittany resmen travma geçirmiş gibi görünüyordu. Bembeyazdı ve sandalyesinin arkasına yaslanırken çok utanmış görünüyordu. Josie ona acıdı.

"Çarşamba gecesi kızlarla dışarı çıkıyoruz," dedi Josie adeta hiçbir şey olmamışçasına. "Sen de bizimle gelmelisin. Eğleniriz."

Brittany, Josie'ye bakarak şaşırmış bir şekilde gözlerini kırpıştırdı.

Josie'nin yanında Ash de sandalyesine oturmuştu ve parmaklarını parmaklarına geçirmiş bir haldeydi. Bu daveti duyunca elini sıktı. Josie ona bakmaya cesaret etti ve Ash'in gözlerinde sıcak bir biçimde bu daveti onayladığını, onu takdir ettiğini gördü. Josie de Ash'e, onu yüreklendirici bir biçimde *her şey yoluna girecek,* der gibi baktı.

"Bilemiyorum," diye lafa girdi Brittany.

"Gitmelisin Britt. Josie, Mia, Bethany ve arkadaşlarıyla dışarı çıkacak. Bethany'yle zaten tanıştın. Sağlamdırlar. Onları seversin. Daha iyi başka bir arkadaş zor bulursun."

Brittany'nin yanakları pembeleşti ama gözlerinden bu teklifin hoşuna gittiğini anlaşılıyordu.

"Tamam, Josie. Teşekkürler. Bana yeri ve zamanı söyle."

Josie, Ash'e baktı çünkü yeri ve zamanı bilmiyordu. Sadece çarşamba dışarı çıktığını ve Brittany'yle öğle yemeğinden sonra Ash'le ayakkabı ve elbise almak için alışverişe çıkacaklarını biliyordu.

"Sana bir araba yollarım," diye söz verdi Ash. "Ama seni uyarmam lazım. Bu kızlar gecelerini çok ciddiye alıyorlar. Seksi bir elbise ve yüksek topuklu ayakkabılara ihtiyacın var. Kıyafet zorunluluğu bu, en azından bana söylenen bu."

Brittany güldü. "Bende onlardan yeterince var. Neyse ki şimdi kullanacak bir yer çıktı. Geçen gece tüm kıyafetlerime bakıp artık onlara ihtiyacım olmayacağını düşünmüştüm."

Ash kardeşine gülümsedi. "Yedide hazır ol. Sürüyü götürme sırası Jace'in, o yüzden o arabada o olacak. Seni de alıp işiniz bitince geri bırakmasını söyleriz."

Heyecandan Brittany'nin gözleri parladı. İşte o anda Josie bir anda içinden gelip teklif ettiği için mutlu oldu.

"Josie, beni davet ettiğin için çok teşekkür ederim. Çok eğleneceğimize eminim!"

Josie, Ash'in kardeşine sıcak bir biçimde gülümseyip ardından uzanıp elini tuttu. "Biz kızlar birbirimizi desteklemeliyiz, haksız mıyım?"

Brittany de sırıttı. "Aynen. Hele de etrafta Ash gibi erkekler varken, onların eline koz vermemek için kesinlikle."

"Hey," dedi Ash kendini savunarak.

Josie hafifçe onun karnına dirsek vurdu, Ash de iki büklüm olmuş gibi yaptı.

"Haydi yemekleri bitirelim. O kadının yemeğimizi mahvetmesine izin vermeyelim," dedi Ash. "Senin işe geri dönmen lazım Britt. Josie ve benim de alışveriş yapmamız lazım."

Brittany gözlerini devirdi. "Alışveriş? Sen?"

Ash ona ters ters baktı. "Bazı şeyler için alışveriş yapmaya değer. Mesela alışverişin sonuçları gibi."

Josie bu sefer gerçekten de dirsek attı, yüzünü ateş basmıştı.

Brittany kahkahayı patlattı, Ash ise sırıttı. Josie rahatlamıştı. O garip an geçmişti ve Ash ve Brittany annelerinin günü mahvetmesine izin vermemişti.

Ash on beş dakika sonra Josie'yi arabaya götürüyordu ve birlikte Ash'in onu götüreceği dükkânlara doğru gittiler.

Ash onu kendisine çekip omzuna kolunu attı. Alnına bir öpücük kondurdu ve uzun bir süre teninden dudaklarını çekmedi.

"Britt'i de kızlar gecesine çağırman beni çok mutlu etti," dedi Ash. "Çok tatlı bir hareketti bebeğim, bunu asla unutmayacağım."

Josie gülümsedi ve bir anda kendine geldi. "Sence Mia ve Bethany'ye sorun olmaz değil mi? Onlara sormam gerekip gerekmediğini düşünmedim bile."

Ash başını iki yana sallayarak Josie'nin alnından geri çekildi. "Hayır, harikalardır. Hiç sorun olmaz. Hele de Mia'ya Britt'le ilgili bir şeyler anlatırsam... Çok iyi bir şey yaptın bebeğim. Yapmana gerek yoktu ama yaptın ve Britt'i de bu kızlar gecesi işine dâhil ettin. Buna ihtiyacı var. İyi bir dosta ihtiyacı var."

"Onu davet ettiğim için seviniyorum," dedi Josie tatlı bir sesle. "Herkesin bir dosta ihtiyacı vardır. En çok da Brittany'nin... Annen geldiğinde üzgün ve utanmış görünüyordu."

Ash'in yüz ifadesi sertleşti ve Josie yanında gerildiğini hissetti. "Çok üzgünüm. Yemeğimizi mahvetti."

Josie başını iki yana salladı. "Mahvetmedi hayatım. Brittany'yle sen mahvetmesine izin vermediniz. Kadını tanımıyorum. Hakkımda ne düşündüğü veya sana layık olmadığımı düşünmesi umurumda değil."

Ash bir anda tamamen hareketsizleşti, bakışlarıyla Josie'nin yüzünü deliyordu adeta. "Bana hayatım dedin."

Josie kızardı ve gözlerini kaçırdı. "Özür dilerim. Kulağa çok aptalca geldi sanırım."

Ash, Josie'nin yüzünü nazikçe değil, tutkuyla ellerine alıp yüzünü kendine yaklaştırdı. "Çok hoşuma gitti. Hem de çok. Bana daha önce Ash dışında bir şey dememiştin."

"Hoşuna mı gitti?"

Ash başını salladı. "Evet. Diğer erkeklerin neden hoşlandığı veya hoşlanmadığı umurumda değil. Veya bana tatlı bir şekilde hitap ettiğin için başkalarının ne düşündüğü... Ama bana senin için özel bir anlam ifade ettiğimi gösterdi. O yüzden, evet, çok hoşuma gitti."

Josie gülümsedi. "Tamam, hayatım. Bunu unutmam."

Ash, Josie'yi sertçe, uzun uzun, nefes almasına izin vermeden öptü. Dilini içeri iterek, o tanıdık hislerle ağzının içinde dolaştırdı. Sonunda kendini geri çektiğinde gözlerinde tutku vardı. Yanağını okşayıp avcuna alarak ona baktı.

"Annemin de senin hakkında ne düşündüğü umurumda değil bebeğim. Bana layık olmadığın saçmalıktan ibaret, bunu unutma. Asla böyle düşünme. Hatta aklından bile geçirme. Benim için mükemmelsin ve bunu sürekli hatırlaman lazım."

Josie tekrar gülümseyerek Ash'i öptü ve kendi ağzına değen dudaklarının muhteşem tadını çıkarttı.

"Hatırlarım."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Josie önceki kızlar gecelerini dinleyince, Ash'in de bundan en az Gabe ve Jace'in aldığı kadar zevk almasını istiyordu. Ve bu da Ash'in elbiseyi görmemesi demekti. Veya ayakkabıları... Hiçbir şeyi...

Ash, Mia'da giyinme fikrine karşı çıkmıştı. Olacaklarla ilgili bir kaçamak da olsa bir bakış istemişti ama Josie ona açık bir şekilde önceden herhangi bir şeyi görürse etkisinin kaybolacağını söylemişti.

Ash tabii ki elbiseyi görmüştü. Ayakkabıları da... Sonuçta Josie'ye onları Ash almıştı. Satın alması için Josie'yi ikna etmek yirmi dakikasını almıştı çünkü Tanrım, ayakkabı da elbise de inanılmaz pahalıydı. Kesinlikle yanlış iş kolundaydı çünkü ayakkabılar satılan tablolarından üç kat daha değerliydiler. Fakat Ash elbiseyi de ayakkabıyı da Josie'nin üzerinde görmemişti ve Josie'nin geceye nasıl hazırlandığıyla ilgili bir fikri yoktu. Makyaj malzemeleri, elbisesi, ayakkabılarını yanına almıştı ve saçıyla makyajını da Mia'da yapacaktı.

Ash bu işe sevinmemişti ama onu arabaya kadar geçirip şöföre Josie'yi Mia ve Gabe'in şehir merkezindeki gökdelen dairelerine götürmesi talimatını vermişti. Josie ona cilveli cilveli el sallamış ve gecenin ilerleyen saatlerinde görüşeceklerini söylemişti.

Mia'nın dairesine vardığında Bethany'yi de Mia'yı da onu lobide bekler bulunca şaşırmıştı. Bethany, Josie'nin çantalarından birini almış Mia da onları asansöre sürüklemişti. En üst kata vardıklarında asansör muhteşem bir şehir manzarası olan geniş oturma odasına açılmıştı.

Gabe onları oturma odasında karşıladı. Josie biraz geride durdu, Gabe'den biraz sakınmıştı. Çok... Gözdağı verici bir adamdı. Tabii Josie'yi inciteceği yoktu. Veya Mia'yı... Fakat sessiz, ürpertici bir adamdı ve Josie onu önceden sadece bir kez görmüştü, henüz etrafında rahat edebileceği bir seviyeye ulamamıştı.

Gabe, Mia'yı kendine çekip Josie'nin midesini burkan bir biçimde ateşli ateşli öptü. Bethany ise gülümseyerek gözünde muzip bir bakışla Josie'ye bakmakla yetindi.

"Sizi baş başa bırakayım hanımlar," dedi Gabe. "Araba ve şoför sizi aşağıda bekliyor. İneceğiniz zaman kapı görevlisini arayıp söyleyin. Jace sizden kısa bir süre sonra kulübe gider ve eve rahat dönmenizi sağlar. Ben de Ash'le yemeğe çıkacağım."

Mia kocasına öyle yıkıcı bir gülümseme bahşetti ki Josie de Gabe'in gecenin ilerleyen saatleri için sabırsızlandığını gösteren ihtiraslı bakışlarını gördü.

"Bana ihtiyacın olursa ara. Cebim yanımda. Bir sorun çıkarsa da ara," dedi Gabe, Mia'nın çenesine dokunarak.

Mia gözlerini devirdi. "Arayacağımı biliyorsun Gabe.

Zaten Jace orada olacak. Tabii Brandon ve tüm fedai arkadaşları da... Biz kulüpteyken sürekli gözleri üzerimizde zaten."

Josie konuyu takip edememeye başlamıştı.

"Brandon, arkadaşımız Caroline'ın erkek arkadaşı. Daha doğrusu kısa bir süre önce evlenme teklif ettiği için nişanlısı. Biz de zaten bu akşam nişanlanmalarını kutlayacağız," diye fısıldadı Bethany. "Vibe'da kapıda koruma görevlisi ve dışarı çıkıp sarhoş olduğumuzda bizimle ilgileniyor."

Josie başını salladı.

Gabe, Mia'yı son bir kez öperek Bethany ve Josie'ye selam verdi.

"Size iyi eğlenceler kızlar ama dikkatli olun. Birbirinizden ayrılmayın. İçkilerinizin başında durun ve aranızdan biri tuvalete gidecekse, mutlaka yanına birini alsın."

"Gabe!" dedi Mia sinir olmuş bir sesle. "Tanrı aşkına çocuk değiliz. Başımızın çaresine bakabiliriz."

Gabe güldü, utanmış gibi bir surat takınma nezaketi gösterip asansöre doğru ilerledi.

Kızlar Mia'nın telefonu çalmadan önce büyük banyoya gitmeye fazla vakit bulamamışlardı. Kimin aradığını görünce Mia derin bir şekilde iç çekti. "Tanrı aşkına. Daha gitmedi bile ve çoktan beni arıyor."

Bethany kıkırdadı ve Mia telefonunu açarken o da, Josie de bekledi. "Peki," dedi Mia, ardından da sesi yumuşamış bir halde ve "Ben de seni seviyorum," diye ekledi.

Mia telefonu tezgâha koyup Josie ve Bethany'ye baktı. "Gabe aşağıda Brittany'ye rastlamış, şimdi onu asansörle yukarı yolluyor. Ben gidip onu karşılayayım. Bethany sen

de Josie'nin saçını yapmaya başla. Makyajını yapmadan önce elbisesini giymesi lazım, aksi takdirde her yeri fondöten olur."

"Hallederiz," dedi Bethany eliyle birini kovarmış gibi bir hareket yaparak. "Git Brittany'yi kap da artık gecemiz başlasın."

Bir saat sonra, dört kadın, önde Mia asansörden lobiye çıktı. Gabe'in söz verdiği gibi dışarıda onları bir limuzin bekliyordu ve şoför el işaretleriyle onları arabaya çağırdı.

Yerleştiklerinde Mia buz kovasından bir şampanya çıkartıp dört bardağa bölüştürdü.

"Caro bizimle gelmeyecek, onunla kulüpte buluşacağız. Ama bu onun şerefine kadeh kaldıramayacağımız anlamına gelmez."

Brittany bardakları tokuşturdu, yeşil gözleri. Ash'in yeşil gözleri heyecanla parlıyordu.

"Beni çağırdığınız için çok teşekkür ederim," dedi Brittany. "Çalışmak ve işten eve gitmekten başka bir şey yapmıyordum. Kendimi yaşlı hissetmeye başlamışnm."

Mia ona dehşet verici bir bakış fırlattı. "Buna izin veremeyiz. Bizimle bir gece geçir anında kendine gelirsin."

Brittany kendine geldi ve Josie'ye baktı. "Annem ve senin hakkında söyledikleri için çok üzgünüm. Korkunç hissettim, çok utandım. Hele de ona bu kadar uzun süre katlandığımı düşününce, daha da fazla utandım. Ash asla onu ezmesine izin vermedi ve işte tanı da bu yüzden ondan nefret ediyorum. Ama ben ve diğer kardeşlerim..."

Brittany durdu, yüzünü buruşturdu.

Josie kıza üzüldü. Uzanıp elini sıktı. "Özür dileyecek bir şeyin yok Britt," dedi Ash'in kullandığı takma ismi kul-

lanarak. Gözünde bir an parlayan ışığa bakılırsa bu lakabı kullanması hoşuna gitmişti. "Sadece artık seni ezmesine izin vermediğin için mutluyum."

Mia tiksintiyle yüzünü buruşturdu. "Yanlış anlama Brittany ama annen tam bir kaltak. Ve Ash o kadar iyi biri ki... Aynı genlerden nasıl o şekilde çıkmış anlamıyorum."

Brittany'nin kaşları çatıldı. "Yanlış anlamam Mia. Annemin bir kaltak olduğunu herkesten daha çok ben biliyorum. Sadece neden böyle olduğunu anlamıyorum. Keşke anlayabilseydim."

Bethany'nin gözleri anlayışla doldu. "Çok bilmiyorum, sadece Jace'in anlattıkları ve Ash'in ailesinden bahsettiği birkaç seferde duyduklarım var. Ama hiçbiri de kulağa iyi gelmiyor. Jace, Ash için endişe ediyor. Hem de çok."

"Bu akşam onlardan bahsetmeyelim," dedi canlı bir sesle Brittany. "Bu akşam eğlenmemiz lazım, haksız mıyım? İlk defa bir kızlar gecesini bu kadar iple çektim."

"Anlaştık," dedi Josie. "Ama Mia ve Bethany'nin yardımına ihtiyacım olacak çünkü Ash bariz bir biçimde bu akşamdan bir şey bekliyor ama ne beklediğinden emin değilim. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemem."

Mia ve Bethany kahkahayı patlattı.

"Hiç merak etme. Sana tüm heyecanlı detayları veririz," dedi Mia kendinden emin bir sesle. "İlk dışarı çıktığımızda Bethany'yi de yönlendirmem gerekmişti ve şunu diyebiliriz, o akşam erkeğini çok mutlu etti."

"Beni öldürüyorsunuz!" diye homurdandı Brittany. "Eve dönünce beni bekleyen seksi bir erkeğim falan yok ve iyi sekse benzer bir şeyler yapmayalı da epey oldu."

Bethany düşünceli düşünceli dudaklarını sıktı. "Mia,

Brandon'ın arkadaşlarından birine ne dersin? Kulüpte çalışan pek çok çekici adam var. Eminim aralarından bir tanesi bekârdır."

"Oraya vardığımız Caro'ya çıtlatırım," dedi Mia.

"Zavallı ve çaresiz görünmek istemiyorum!" dedi Brittany.

Bethany başını iki yana salladı. "Tabii ki. Caro sana birini ayarlar. Belki çocuklardan biriyle tanıştırır."

Kulübe vardıklarında arabanın kapısı anında açıldı ve daha hiçbiri dışarı çıkamadan yüzünde büyük bir gülümsemeyle güzel, genç bir kadın içeri kafasını soktu. Daha kimse bir şey diyemeden, tek elini onlara uzattı.

"Baksanıza," diye haykırdı. "Harika değil mi?"

Mia kızın eline saldırdı ve onu arabanın içine çekti.

"Tanrım Caro. Harika! Brandon iyi iş başarmış."

Caro'nun yüzünde öyle büyük bir gülümseme vardı ki adeta limuzinin içi aydınlanmıştı. Daha sonra Josie'ye Brittany'ye baktı ve gülümsemesi daha da arttı.

"Ben Caroline," dedi elini uzatıp. "Siz Josie ve Brittany olmalısınız."

"Ben Josie'yim," dedi Josie de gülümseyerek. "Bu da Brittany."

"Haydi girelim Brandon bekliyor," dedi Caroline heyecanlı bir biçimde. "Tabii ki bize her zamanki masamızı ayırdı ve bu akşam normalde olduğu gibi bir değil iki garsonumuz olacak. Kızlar gecesini giderek büyütüyoruz! Yakında tüm kulübü kapatabiliriz."

"Bak işte bu güzel bir fikir olabilir," dedi Mia yavaşça. "Kendimize özel bir kulüp... Kesinlikle kulağa güzel geliyor."

"Tek yapman gereken Gabe'e söylemek," dedi Bethany arabadan inerken dalga geçer bir sesle. "Sana bir tane alır."

Mia sırttı. "Haklısın."

"Chessy, Gina ve Trish içeride, masamızdalar," diye açıkladı Caroline.

Daha sonra yüzüne büyük, aptalca bir gülümseme yerleşti ve Josie kızın baktığı yöne doğru baktı.

Uzun boylu, oldukça kaslı ve çekici bir erkek orada durmuş anlayışlı, sıcak bir ifadeyle ona bakmaktaydı.

Keçisakalı vardı ve sol kulağında bir küpe takıyordu. Caroline'ın ona ve adamın Caroline'a bakışlarından bunun bar fedaisi Brandon olduğu barizdi. Kesinlikle.

"Bayanlar," diyerek onları karşıladı. "Beni takip edin. Size masanızı göstereyim."

"Harika iş başardın Brandon," dedi Mia onun omzunu sıvazlayarak. "Caro'nun yüzüğü mükemmel."

Brandon gülümsedi. "Beğendiğine sevindim. Mükemmel bir yüzüğe sahip olmasını istedim. Ancak böyle adil olurdu. Sonuçta mükemmel bir kıza sahibim, o da mükemmel bir yüzüğü hak ediyordu."

"Kahretsin," diye mırıldandı Brittany. "Bir erkeğin ağzından duyduğum en tatlı şey sanırım."

Josie de katılıyordu. Çok tatlıydı.

Caroline'ın yüzü kızardı ama gözleri Brandon için parlıyordu.

İki hafta önce bunu görmek Josie'yi inanılmaz kıskandırırdı çünkü Michael asla hislerini toplumun önünde göstermezdi. Hatta özelde de göstermezdi. Fakat şimdi Ash vardı. Ash'in, Josie'nin ona ait olduğunu insanlara göstermekle ilgili hiçbir sorunu yoktu.

İçeriye girmek için bekleyenlerden oluşan kuyruğun doğrudan önüne geçtiler. Brandon gürültülü bir kalabalığın arasından onları hemen dans pistinin yanındaki masalara götürdü.

Havada müzik yankılanıyor, Josie'nin kanını kaynatıp nabzıyla birlikte atıyordu. Ayakları çoktan acımaya başlamıştı ve bu ayakkabılarla dans edemeyeceği kesindi. Kendini öldürürdü. Fakat zaten bunlar Ash için giyilen ayakkabılardı. Ash alışverişe çıktıklarında nelerden hoşlandığını açıkça belirtmişti. Josie bu akşamlık ayaklarına izin verecekti ama Ash'in dairesine giderken ayakkabılar tekrardan gidilecekti. Masaya vardıklarında elinde bir sürü içki olan bir tepsi taşıyan bir garson onları bekliyordu. Mia gülümsedi ve durumu açıklamak için Josie ve Brittany'ye döndü.

"Akşama başlarken hep iki içki getirir. Grupça kadeh tokuşturduktan sonra birini hemen bitirip ikincisini getirene kadar diğerlerini içmeye devam ederiz. Bethany'yle senin içki tercihin konusunda emin olamayınca biz de kız içkilerini seçtik. Cosmo ve Amaretto Sour. Sour Bethany'nin en favori kokteylidir ve bayılana kadar içebileceği ender içkilerden biridir. Garsona ne istediğini söylersen bir sonraki sefere de onu getirir."

"Cosmo severim," dedi Brittany gürültülü müzik nedeniyle yüksek sesle.

"Ben çok içki içmiyorum," diye itiraf etti Josie. "Bu akşam için bir istisna yaptım. Ash dışarı çıkmam için o kadar ısrar etti ki, onu hayal kırıklığına uğratamadım."

Bethany de Mia da güldüler.

"Çünkü Gabe de Jace de kızlar gecesinden sonra bir er-

keğin neler elde edeceğini ona ballandıra ballandıra anlattılar," dedi Bethany gözlerini devirerek.

"Amaretto Sour dene Josie," dedi Bethany eline tutuşturarak. "Ben de çok içmem ama bu gerçekten çok iyidir. Tatlı, meyveli ve çok da fazla alkol içermez. Ben her nasılsa bunlarla da sarhoş olmayı beceriyorum orası ayrı."

Mia herkes içkisini alınca yan yana bir daire yaptılar, Chessy, Gina ve Trish'i, Josie ve Brittany'yle tanıştırdı. Tanışma merasimi bitince hepsi kadehlerini kaldırdı.

"Caro'ya," diye Mia bağırdı. "Ve o parmağındaki koca taşa."

"Caro'ya" diye bağırdı tüm grup.

Kenarlardan içkilerini dökerek bardak tokuşturdular ve ardından bir yudumda bardağın sonunu görene kadar içkileri kafalarına diktiler. Garson ikinci tur içkileri de verdi ve tekrardan içki getirmek üzere yüzünde bir gülümsemeyle onların yanından ayrıldı.

"Haydi dans edelim," diye bağırdı Caro.

Josie onu dans pistine çekmelerine izin verdi. Dans etmeyi severdi. Hatta güzel de dans ederdi. Fakat bir süredir hiç etmemişti. Michael ne dans etmeyi ne de kulüpleri gitmeyi seven bir tipti. Josie her şekilde kalçalarını sallayabilirdi ve bu akşamda biraz dağıtıp eğlenmek için uygun bir akşamdı.

Mia ve Bethany'nin arkadaşlarını sevmişti. Yüzündeki gülümseme ve parıldayan gözlerine bakılırsa Brittany de aynı şekilde hissediyordu.

"Bir şeye karar verdik," dedi Mia.

"Öyle mi?" diye sordu Josie.

"Aynen," dedi Bethany araya girerek. "Dans pistinde

acayip seksi olacağız, tüm erkeklerin dilleri sarkacak ve kimin bu akşam için seçilmiş adamı kulübe gelirse tüm hünerimizi kullanıp Brandon ve diğer çocuklara unutamayacakları bir şov yapacağız."

Josie kahkahayı patlattı. "Tamam. Şimdi Ash'in neden kızlar gecesini bu kadar istediğini anladım."

Mia'nın gözleri mutlulukla parlamaya başlamıştı. "Bethany ve ben birkaç kadehten sonra masaya oturduğumuzda tüm detayları anlatırız."

Bu mantıklıydı. Peki ama o zamana kadar ne yapacaklardı? Tamam, her şeyi rahat bırakacaktı. Lafın gelişi tabii... Yoksa saçlarının bozulmasını istemiyordu. Bethany, Josie'nin saçını Mia'nın dediğine göre, "saygın ama dağınık bir topuz" haline sokana kadar epey zaman harcamıştı. Josie itiraf etmeliydi ki sonuç seksiydi.

Topuzu yerinde tutan tokaların arasından birkaç tel serbest kalmıştı. Mia, Josie'ye çok fazla göz makyajı yapmıştı, aslında genel olarak çok makyaj yapmıştı ama sonuç mükemmeldi. Baştan sona harika olmuştu. Josie kendini beğenmiş biri değildi ama bu akşam gerçekten de seksi görünüyordu.

Bethany ona bronz tanrıça adını takmıştı. Josie'nin seçtiği elbise bronz rengiydi ve teniyle saçına çok uyuyordu. Dapdar, askısız ve kısaydı. Zaten pek kumaş kullanılmış bir elbise değildi ama özellikle de altı santimlik topuklarıyla birlikte Josie'nin bacaklarını daha da güzel gösteriyordu. Evet, bacakları mükemmel görünüyordu.

Saçını topladığı ve elbise askısız olduğu için kolyesi iyice ortaya çıkmıştı. İkisinin de bakışlarında binlerce soru gizli bir biçimde kulübe gelirken ona baktıklarını görmüş-

tü. Ne zaman soru sormaya başlayacaklarını merak ediyordu.

Brandon yanlarına geldi. O ve diğer üç adam da Josie'nin gözüne bar fedaisi gibi görünmüştü. Fakat bir tanesi daha çok... Neye benzediğinden emin değildi ama bar fedaisi gibi durmuyordu. Buna emindi. Brandon'la diğerleri kot ve polo yaka tişört giymişken bu adamın üzerinde pahalı bir takım, ipek gömlek vardı ve hiç de sahte görünmeyen pırlanta kol düğmeleri takmıştı. İşin daha da ilginç yanı Caro, Brittany'yi diğer fedailere tanıtmıştı ama takım elbiseli adam Brandon'ın yanına gidip onu Brittany'yle tanıştırmasını istemişti. Peki ya şimdi ne olacaktı? Brittany ve gizemli adam bir kenarda durmuş konuşuyorlardı. Brittany'nin sadece tek bir anlama gelen bir havası vardı. Adam onunla ilgileniyordu.

Josie, Mia'yı dürtükleyip Brittany'yi gösterdi.

"Brittany'nin yanındaki de kim?"

Mia, Josie'nin gösterdiği yere baktı ama çifti incelerken kaşları çatıldı. "Hiçbir fikrim yok ama Brandon bilir. Ona sorayım."

Josie ona boş vermesini söylemeye bile fırsat olmadan Mia, Brandon'a yanına gelmesini işaret etti. Caroline'a omuz atmış bir biçimde geldi.

"Brittany'nin yanındaki adam da kim?" diye sordu Mia.

Brandon bir an yüzünü buruşturdu ama sonra bakışlarını tekrardan Mia ve Josie'ye döndürdü. "Adı Kai Wellington. Kulübün sahibi."

Josie'nin gözleri açıldı. "Sahibi mi? Yani her şeyin?"

Brandon güldü. "Evet. Birkaç tane kulübü var. Genelde burada durmaz. Daha birkaç hafta önce Vegas'ta bir

tane açtı." Caroline'a bakıp onu kendine çekti. "Benim de orada çalışmamı istiyor. Tüm güvenliği sorumluluğuma verecek. Gidersem Caro'nun da benimle gelmesini istiyorum."

Mia bir an çok sarsılmış göründü ve Josie onun adına üzüldü. Caro onun en yakın arkadaşıydı. Ama Mia çabuk kendine gelip, tepkisini düzeltti, gülümsedi.

"Terfi gibi bir şey mi?"

Mia'nın sorusu onu eğlendirmişti. "Gibi bir şey."

"Senin adına sevindim," dedi Mia ama alt dudağının titrediği görülüyordu.

Daha sonra Mia, Caroline'a kollarını dolayı ona sıkıca sarıldı.

"İkiniz adına da çok sevindim," dedi Mia aceleyle. "Heyecanlı mısın Caro?"

Caroline, Mia'dan uzaklaşarak gülümsedi. "Evet, Brandon için çok sevindim. Bunun için çok çalıştı ve Bay Wellington'ın ona güvenmesi çok güzel bir şey. Ama bu şehirden ayrılacak olmaktan nefret ediyorum... Ve de senden." diye bitirdi mutsuz bir tonla.

Brandon onu tekrardan kollarına aldı, Mia'yı da diğer yanına...

"İyi tarafından bakın. Bir sonraki kızlar gecesi Vegas'ta gerçekleşebilir. Eminim size baştan sona VIP muamelesi ayarlayabiliriz. Senede birkaç tane düzenleyebilirsiniz."

"İşte bu düşünce tarzını beğendim," dedi Bethany ilk kez lafa girerek.

Josie tekrardan dikkati Brittany'ye çekti. "Peki Brandon. Bay Wellington, Brittany'den ne istiyormuş? Senden onu tanıştırmanı istedi değil mi?"

Brandon önce sağa sola bakıp ardından tekrardan bakışlarını kızlara çevirdi. Gözlerinde pişmanlık vardı. "Doğrusu pek bir şey diyemem. Bay Wellington özel hayatından pek bahsetmez. Ama Brittany'yle ilgilendiğini söyleyebilirim. Tüm gece gözlerini ondan ayırmadı."

İşte bu ilginçti. Josie onlara baktı ve Brittany'nin de adamdan gözlerini ayırmadığını fark etti. Ash tahminen bu durumu ilginç bulacaktı ve hatta Kai Wellington'ın tüm geçmişini araştıracaktı.

"Biraz içki içmemiz lazım," dedi Caroline neşeli bir biçimde. "Tüm gece boşa gidecek ve Jace her an gelebilir. Bethany tamamen sarhoş değilse hayal kırıklığına uğrar. Dünyadaki en tatlı sarhoşun sen olduğunu düşünüyor!"

Mia kahkahayı patlattı, Bethany'yi de gülümseyerek içkisine uzandı.

"Garsonu sizin masaya yollarım, size içki getirir," dedi Brandon. "Benim aram bitti. Şimdilik tekrardan kulübün içinde dolanıp durumu kolaçan etmem lazım. Daha sakin bir yer arıyorsanız size dans pistine bakan localardan birini ayarlayabilirim. Hem dışarıdaki sesleri ve müziği susturmanız için içeride bir de düğme var."

Josie anlayışlı halini görüp gülümsedi. Mia ve Caroline'ın onun bir sonraki adımını konuşmak isteyeceklerine emindi ve bunu dans pistinde yapmaları çok zordu.

"Bu harika" olur diye bağırdı Bethany. "Bir süre oraya gidelim mi? Diğerleri dans ediyorlar. Dansları bitince onlara nerede olduğumuzu söyler."

Kadınlar Brandon'ı takip etti ama Josie, Brittany ve Kai'ın durduğu yere geldiklerinde onlara durmalarını işaret etti. Brittany'ye bir selam verip keyfinin nasıl olduğunu ve kurtarılmaya ihtiyacı olup olmadığına bakmak istemişti.

"Merhaba," dedi Josie, Kai'yle tanışırken yüzüne parlak bir gülümseme takınarak. "Brittany'ye localardan birinde olacağımızı söyleyecektim. Kaybolduğumuzu düşünmesini istemedik."

Kai kolunu Britttany'nin beline sardı ve kendine çekti. Pekâlâ adam hızlı hareket ediyordu. Kai gülümsedi, sıcak, kibar bir gülüştü ama Josie gözlerinde gücü görmüştü. Bu adam kudretli, hafiften korkutucu bir adamdı. Josie tepkisini görmek için Brittany'ye baktı.

"Endişelenmen çok takdire değer bir davranış," dedi Kai neredeyse müzik yüzünden duyulamayacak kısık bir sesle. "Ama merak etme Brittany'ye çok iyi bakacağım ve istediği zaman onu locaya getirirm."

"Sana da uyar mı?"

Josie soruyu Brittany'ye sormuştu çünkü şu ana kadar sadece Kai konuşmuştu.

Brittany güldü ve Josie herhangi bir zorlama veya sahte bir gülüş olmadığını anlamıştı. Tüm yüzü kızarmıştı.

"İyiyim. Teşekkürler Josie. Birazdan yanınıza gelirim."

"Acele etmene gerek yok," dedi Josie gülümseyerek.

"Gelir," diye tekrarladı Kai de.

Bölüm Yirmi Dört

Ash elinde bir içkiyle kanepesine yayılmıştı, Gabe de karşındaki koltukta oturmaktaydı. İkili kadınları dairede bırakıp çıktıktan sonra yolda aldığı bir şeyleri yemişlerdi.

"Sence şu anda ne kadar sarhoşlardır?" diye sordu Ash saatine baktı ve sırıttı.

Gabe yüzünü buruşturdu. "Epey bir olmuşlardır."

Ash her ne kadar saatlerin hızla geçmesini dilese de güldü. Josie'nin sarhoş ve tatlı bir biçimde geri gelmesini istiyordu. Josie'yi o elbise ve aldığı topuklu ayakkabıların içinde görmek için sabırsızlanıyordu. Dükkânda denerken bile Ash'in görmesine izin vermemişti. Sadece sonucu beğeneceğine emin olduğunu söylemişti.

Tabii ki Ash onu çuval giyse veya kafasına kese kâğıdı geçirse de beğenirdi. Josie'nin ne giydiğinin bir önemi yoktu, zaten üzerinden anında çıkaracaktı. Önemli olan elbiselerin içindekiydi. Fakat yine de makyajlı, muhteşem seksi topuklu ayakkabıları ve gözleri alkolden bulanmış hayal etmesinde bir sorun yoktu. İşte bu görüntü onu ba-

şından alıyordu. Gabe ve Jace'ten kızlar gecesinin kaçırılmayacak bir şey olduğunu yeterince dinlemişti. İki adamın da kadınlarının dışarıya çıkmasıyla ilgili bir sorunları yoktu çünkü eğlendikten sonra eve, adamlarına geri dönüyorlardı ve aldıkları karşılık muazzamdı.

Ash'in cep telefonu çaldı ve Josie olacağını düşünerek derhal açmaya çalıştı. Gecenin iyi gittiğini, rahatladığını ve eğlendiğini duymak istiyordu.

Gelen çağrıda apartman görevlisinin adını görünce kaşları çatıldı.

"Ash," diye açtı.

"Bay McIntyre. Lobide ziyaretçileriniz var. Çıkmak istediler ama önce sizi aramam gerektiğini düşündüm. Anne ve babanız olduklarını söylüyorlar."

"Tanrım," dedi Ash. Şu anda ölse daha iyiydi. Tam gelecek zamanı bulmuşlardı! Daha önce kaldığı apartmana adım atmamışlardı. Tabii ofisine de yaklaşamamışlardı. Kahretsin, daha bir hafta önce annesi yemeklerini bölmüştü, otellerinden birine bir daha adım atacaklarını düşünmüyordu.

Bu gibi bir adım çaresizlik kokuyordu. Restoranda olay çıkarttıktan sonra annesi "konuşmak" istediğini söylemiş ve o da annesiyle hiçbir şey konuşmak istemediğini açık açık belirtmişti. Onun otellerine girmesini yasaklamıştı ama görünüşe bakılırsa bu yasağı daha da geniş tutması gerekiyordu. Asla buraya gelmeye cesaret edeceklerini düşünmemişti. Onların tarzı daha çok Ash'i ayaklarına çağırmaktı.

Dönüp ona kaşlarını çatıp bakan Gabe'e bir bakış fırlattı. Gabe'e doğru başını sallayarak kızlarla ilgili bir sorun olmadığını anlatmaya çalıştı.

"İniyorum. Yukarıya çıkmalarına izin verme. Hatta bir daha gelirlerse kesinlikle yukarı çıkmalarına izin vermeyeceksin. Buraya giremezler," dedi Ash. "Şimdi inip durumu kendim halledeceğim ama gelecekte tekrar gelirlerse onlara kapıyı göstereceksin. Ve onları asla ama asla ben yoksam ve Josie buradaysa yukarıya çıkartmayacaksın."

"Tamam efendim."

Ash telefonu kapatıp ayağa fırladı.

"Ne oldu?" diye sordu Gabe. "Neler oluyor?"

"Anne babam beni ziyarete gelmiş," dedi Ash soğuk bir sesle. "Buraya gelemeyeceklerini söylemek için aşağı iniyorum."

"Kahretsin," diye Gabe küfretti. "Ben de seninle geliyim."

"Gerek yok," dedi Ash sakince. "Sen bir süre burada takıl. Ben birazdan gelirim."

Gabe, Ash'in son tepkisini görmezden gelerek ayağa kalktı. "Gerek var mı diye sormadım. Seninle geliyorum dedim."

Ash omuz silkti. Çoğu insan özel hayatının ve ailevi durumların başkalarının gözleri önünde yaşanmasını istemezdi. Ama Gabe herhangi biri değildi. Ash'in gerçek ailesi sayılırdı. Aynen Jace gibi. Hem zaten Gabe sevgili annesiyle ilgili her şeyi biliyordu. Sadece yemekteki beklenmedik ziyareti hariç. Ash ona veya Jace'e söylemek istemediğinden değil sadece unutmuştu. Şu anda başka şeylere fazla odaklanmış durumdaydı.

Asansöre girdiklerinde, "Geçen gün de geldi," dedi. "Josie ve Brittany'yle Bentley'de öğle yemeği yiyorduk ve bir anda içeri girip olay çıkarttı. Onu dışarı attırdım ve bir

daha otellerimden herhangi birine girmemesi için de talimat verdim."

"Tanrım. Asla vazgeçmiyor değil mi?"

Ash başını iki yana salladı. "Asla. Britt'i ve Josie'yi aşağıladı. Sonra konuşmak istediğini söyledi. Britt ve Josie'ye tüm zehrini boşalttıktan sonra ona bir dakikamı bile ayıracağım sanki."

Asansör aşağıya inerken Gabe de başını salladı. "Belki üzücü bir şey ama uzaklaştırma emri çıkarttırabilirsin. Hayatına bir daha bulaşmak isterlerse hapsi boylarlar. Belki bu onları kendine getirir, kendin ve Brittany'nin yanına asla yaklaştırmayacağını anlarlar."

"Yüz yüze anlatacağım," dedi Ash giderek yakınlaşan yüzleşmenin stresi yüzünden kasılmış bir suratla.

Kendi apartmanının lobisinde anne babasıyla tanışmayı tercih etmezdi ama onları asla evine sokmayacaktı. Burası onun mabediydi. Ve de Josie'nin... Nefret ettiği insanların oraya girmesine izin veremezdi. Ve bu yüzleşmeyi de onların çöplüğünde yapmayacaktı. Ash ailesinin öyle bir zafer elde etmesine asla izin vermezdi. Asla.

Asansörden çıktıklarında annesi ve babasını lobide onu bekler halde buldu. Arkalarını dönüp de Ash'i gördüklerinde ikisi de mutlu görünmüyordu, gözlerinde sıcak bir karşılama yoktu. Oğulları olduğuna dair bir bakış da... Zaten hep böyle olmuştu. Ash kendi çocuklarına karşı nasıl bu kadar soğuk olabildiklerini hiç anlamamıştı.

Ash kendi çocuklarına asla böyle davranamazdı.

Onlara yaklaşıp birkaç metre uzaklarında durdu, yüzü adeta buz kesmişti. Babası rahatsız olup gözlerine hafif bir pişmanlık duygusu çöküp bakışlarını kaçırana dek de öylece onlara baktı.

"Neden buradasınız?" diye sordu Ash açıkça.

Annesinin bakışları önce ona sonra da Gabe'e gitti, rahatsız olduğu belliydi.

"Gerçekten Ash bu özel bir konu. Yalnız konuşabilir miyiz? Mesela dairende?"

"Gabe benim ailem sayılır," dedi Ash net bir biçimde. "Bana ne söyleyecekseniz onun önünde söyleyebilirsiniz."

Annesi hafifçe bir nefes aldı ve yüz ifadesini düzeltmeye çalıştı. Ash neredeyse iyi görünmek için çabaladığına yemin edebilirdi. Hatta yalvaran... Ensesindeki tüyler havaya kalktı, çünkü annesi kana susamış ve son avına saldıran bir vampire benziyordu.

"Bu haftaki yanlış hareketim için özür dilemek istiyorum."

Yanakları kızardı, adeta kelimeler onu boğuyordu. Tahminen de boğuyorlardı, çünkü özür dilemeye alışık değildi.

"Özrün kabul edildi. Başka bir şey var mıydı?"

Bastıramadan önce kadının gözlerinde öfke belirdi ama hemen daha sempatik görünmek için öfkesini yatıştırdı.

"Büyükbaban ailece yemek yememizi istiyor. Brittany'nin de gelmesini istiyor. O da ben de gelmeni istiyoruz. Kardeşlerin, eşleri ve çocukları da tabii ki orada olacak."

Ash gözlerini kıstı. "Hayatta olmaz."

Babası boğazını temizleyip ilk kez lafa girdi.

"Bunu tekrar bir düşünmeni istiyorum evlat."

Ash ona tiksintiyle baktı. "Evlat mı? Ne zaman evladın oldum? Neyse, palavrayı kesin de ne istediğinizi söyleyin. Çünkü yemekte ailecek vakit geçirmeyi istemediğinize eminim."

Annesi dudaklarını birbirine bastırdı, dudakları inceldi ve gözleri alev aldı. Kızgınlığını saklamaya çalışmayacaktı.

"Vasiyetini değiştirecek. Onun deyimiyle ailemizin çöpe gitmesinden memnun değil. Brittany'nin de bizi reddetmesi onu mutlu etmedi. Daha iyi bir anne olsaydım çocuklarımın benden nefret etmeyeceğini söyledi. Kendimize bakmaya başlamamızla ilgili bir şeyler söyledi, bir yılan yuvasına para göndermekten bıkmış. Bir anne ve baba kendi ailesini bir arada tutamıyorsa bize miras bırakıp bizi ödüllendirmenin anlamı yokmuş."

Ash güldü ve bu annesini daha da kızdırdı.

"Bu seni de etkiler," diye tısladı kadın. "Brittany'yi de! Bizi mirasından çıkartırsa, herkesi çıkartır. Tek bir kuruş alamazsın. Tabii Brittany de!"

Ash kafasını iki yana salladı, hâlâ gülüyordu. "Sevgili anneciğim. Sanırım geçen seneler içerisinde beni hiç dinlemediniz. O moruğun parası umurumda bile değil. Asla da olmadı. O para gereğinden fazla yükümlülük, bağlantı ve boyun eğme gerektiriyor. Diğer işlerinde de olduğu gibi."

"Kendini düşünmüyorsan kardeşini nasıl etkileyeceğini bir düşün. O da hiçbir şey alamayacak."

"Moruğun parası ve getireceği yükümlülük umurunda olmaması için ben Brittany'ye bakarım," dedi Ash soğukça. "O da benim gibi bu zehirli ailenin bir parçası olmak istemiyor. Sizden uzaklaşmak istiyor. Ben de ona bu şansı verdim."

Annesinin elleri iki yanında yumruk haline dönüştü. Sonra babasına dönüp bağırdı.

"Bir şey yap William! Bir korkak gibi orada durma. Vasiyetini değiştirirse mahvoluruz."

"Yapabileceği bir şey yok," dedi Ash sakince. "İkinizin söyleyeceği hiçbir şey ailemle aram iyiymiş gibi davranmamı sağlamayacak. Kardeşlerim, eşlerine ve çocuklarına bakmaktaki acizlikleri de umrumda değil. Sen ve sevgili babam da... Ektiğinizi biçiyorsunuz. Brittany de, ben de siz olmadan var olabiliyoruz, gayet iyi yaşarız."

"Senden nefret ediyorum," diye bağırdı annesi.

Ash bunu bilse de bir an irkildi. Onu dünyaya getiren kadından bu sözleri işitmek biraz ağır gelmişti.

"Elizabeth, saçmalama," diye çıkıştı babası. "Öyle hissetmiyorsun. Tanrım oğlumuz sonuçta. Bizimle hiçbir ilgisi olmasını istememesi normal değil mi? Neler dediğini bir düşün."

Fakat Ash annesinin dediği şeyi hissettiğini biliyordu. Bakışlarından anlaşılıyordu. Ash'in ailesini geride bırakıp dünyaya kendi başına adım attığı günden bu yana bakışlarından belliydi.

"Artık gitseniz iyi olur," dedi Ash sakin bir sesle. "Lütfen geri gelmeyin. Sizi burada istemiyoruz. Hatta sahip olduğum hiçbir mülkte... Bunu bir uyarı olarak alın. Brittany'den de uzak durun. Ve Josie ile ailemin geri kalanının yanına da yaklaşmayın. Zehrinizi onlardan birine bulaştırırsanız, peşinize düşerim. Elinizden her şeyi alırım. Ayrıca ihtiyarın vasiyetini değiştirip size hiçbir şey bırakmamasını da sağlarım. Ciddiyetime inanmıyorsanız deneyin."

"Blöf yapıyorsun," diye haykırdı annesi.

Ash kaşını kaldırıp ona dik dik baktı. Tek kelime etmedi. Demesine gerek yoktu. Annesinin rengi soldu ve Ash'in ne kadar ciddi olduğunu anlayınca kafasını çevirdi. Rengi giderek daha da soluklaşmıştı.

Ash'e bir kere daha baktığında annesi çok yaşlı görünüyordu. Bitkin ve yenik... Bir adım öne attı, elini Ash'in koluna uzattı. Ash irkilip geri çekilmemek için kendini zor tuttu.

"Ash, lütfen. Sana yalvarıyorum. Bunu yapma. Seni bir daha rahatsız etmemizi istemiyorsan bunu anlarım. Bir daha asla seni görmeye gelmeyiz. Brittany'yi de. Fakat ihtiyarın fikrini değiştirmeni başarırsan... Sadece yemeğe gelirsen, bizi istemediğin sürece asla görmeyeceğini temenni ederim. Gerekirse bu sözümü yazılı veririm. Nasıl istersen... Nefretinin kardeşlerinin hayatını mahvetmesine izin verme. Çocuklarını düşün. Eşlerini. Beni ve babanı düşün. Elimizde başka bir şey yok."

Gabe ilk defa konuştu. "Aklını karıştırmasına izin verme Ash."

Ash elini kaldırdı. "Yemeğe gelmeyeceğim. Britt'i de böyle bir şaklabanlığa alet edemem. Josie'yi de... Ve nereye gidersem oraya gelecek. Bu değişmez."

Biraz yol kat etmiş olduğunu düşünerek annesi ona eğildi. "Yemeğe gelmene gerek yok. Ama onunla buluş Ash. Brittany'nin gitmesini ona açıklayabilirsin. Ne dersen de. Yeniden barıştığımızı söyle. Bizi vasiyetinden çıkarmaması için ne demen gerekiyorsa onu söyle."

"Tanrım," dedi Gabe resmen tükürerek. "Bu çok zavallıca."

Annesi Gabe'e o kadar nefret dolu, dondurucu bir bakış fırlattı ki Ash irkildi. Bu insanların neyi vardı? Bu kendi dışında bir haltı göremeyen tatminsiz insanlardan nasıl dünyaya gelmişti?

"Onu ararım," diye bir teklifte bulundu Ash.

Gabe tiksinir gibi başını salladı.

"Ama tek yapacağım bu," diye ekledi Ash. "Ve size söylüyorum. Bu saçmalıklar şu andan itibaren sona eriyor. Britt veya Josie'ye yaklaştığınızı duyar veya otellerimden birinde, ofisinde ve özellikle de evimde bir daha sizi görürsem ayağınızın altındaki halıyı o kadar hızlı çekerim ki, boynunuz kırılır. Anlaşıldı mı?"

Annesi başını salladı, gözleri umutla dolmuştu. Çaresiz kelimesi eksik kalıyordu. Ash'ten bir şey isteyecek kadar gururunu ayaklar altına alması ne kadar çaresiz ve korkmuş olduğunu gösteriyordu.

Uzaklaşmalıydı. Onlarla tüm ilişkisini kesmeliydi. Yine de ailesiydiler. Kanı, cam... Onlarla bir daha hiçbir ailevi ilişki kurmayacaksa bile onları yoksul, sefil bir halde bırakmaya içi el vermemişti.

"Gidin," dedi Ash. "Yeter. Gecemi mahvetmenize izin vermiyorum."

"Teşekkürler oğlum," dedi babası sessizce. "Bu annen için çok önemli. Benim için de. Tabii kardeşlerin için de. Brittany'ye..." İç çekerek durdu ve yüzünü ovuşturdu. "Brittany'ye onu sevdiğimi söyle, özlediğimi ve keyfinin yerinde olduğunu umduğumu söyle."

Ash başını sallayıp daha sonra anlamlı anlamlı kapıya baktı.

Annesi, bu turu kazandığı için halinden memnun bir şekilde, arkasını dönüp sessizce, burnu havada uzaklaşmaya başladı.

Ash asansöre döndüğünde Gabe asık bir yüzle ona bakıyordu.

"Tanrım, dostum. Bu çok berbat bir durum... Kötü

olduklarını biliyordum ama onları görene kadar ne kadar kötü olduklarını anlamamıştım."

Ash omuz silkti. "Ne demişler, arkadaşlarını seçebilirsin ama aileni asla."

Bölüm Yirmi Beş

Josie, Caroline ve Brandon'ı arkasından takip edip özel locaya ilerledi. Her ne kadar dans pistini görebilseler de Brandon onları kimsenin buradan göremeyeceğini söylemişti, böylece tamamen kendilerine ait bir alanları olacaktı.

"Bir süre sonra gelip size bakarım," dedi Brandon dudaklarına bir öpücük kondururken.

Caroline, Josie'nin yanındaki rahat kanepeye yayıldı. Mia da diğer tarafına geçti, Caroline ve Bethany de kanepenin kollarına oturdu.

"Demek Las Vegas'a taşınıyorsun," dedi dalgın dalgın Mia.

Caroline'ın gözleri doldu. "Evet. Brandon gitmeden evlenmemizi istiyor. Orada yaşayacak bir yer bulup evlenmek ve o işine başlamadan önce taşınmak için altı haftamız var. Bay Wellington her şeyle ilgileniyor, harika davranıyor. Taşınmamızı karşılayacak ve ev için kaporamızı da ödeyecek. Brandon'ı çok ciddiye alıyor ve bunun uzun

vadeli bir iş olmasını istiyor. Brandon'ın maaşını da ikiye katlıyor, böylece para sorun olmayacak hem benim de iş bulmak için epey vaktim var. "

"Bu harika Caro," dedi Mia tatlı bir sesle. "Ama seni çok özleyeceğim."

"Hepimiz özleyeceğiz," diye düzeltti Bethany. "Kızlar gecesi sensiz eskisi gibi olmayacak!"

Caroline ikisine de sarılıp ayağa kalktı. "Şimdi kadınlar tuvaletine gideceğim ve diğerlerinin gelip gelmediğine bakacağım. Ayrıca garsonu çağırıp içki istediğimizi söyleyeceğim. Hemen gelirim."

Mia yüzünde hüzünlü bir gülümsemeyle en yakın arkadaşının gidişini izledi. Caroline odadan çıkınca Mia iç çekti.

"Kahretsin, onu özleyeceğim."

"Biliyorum," dedi Bethany. "Ben de özleyeceğim. Ama Mia, biz buradayız."

Mia başını kaldırıp baktı, gülümsedi ve içgüdüsel olarak uzanıp Bethany ile Josie'nin elini tuttu.

"Tamam, sonunda yalnız kaldık. Josie, Bethany de ben de Ash'le sen hakkında soru sormak için can atıyoruz. Umarız seni rencide etmeyiz ama tüm detayları öğrenmek için sabırsızlanıyoruz."

Josie güldü. "Önemli değil. Ama eminim ki hayal kırıklığına uğrayacaksınız. İlişkimizle ilgili çok da heyecanlı bir şey yok."

Mia güldü. "Buna inanmazsam beni mazur gör. İlk öğrenmek istediğimiz şey Ash'in yatakta nasıl olduğu. Gerçi Bethany biliyor ama itiraf etmem lazım, ben merak ediyorum!" Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz gözleri dehşetten büyüdü ve eliyle ağzını kapadı.

"Tanrım Josie! Çok üzgünüm!" Bir anda inledi ve Mia elleriyle yüzünü kapadı. "Çok aptalım. Yemin ederim çok aptalım. Gabe ve Jace bana ne kadar patavatsız olduğumu hep söylüyorlar zaten, hiç düşünmeden bir şeyler ağzımdan çıkıveriyor."

Josie çarpık bir gülümseme fırlattı. "Sorun değil Mia. Gerçekten. Bethany ve Ash'in arasında olanları biliyorum." Bethany'ye bakınca onun Mia'dan da çok utandığını fark etti. Yanakları kızarmıştı ve gözleri oldukça huzursuzdu.

"Umarım anlıyorsundur," dedi Bethany. "Ash için bir anlamı yoktu. Tanrım bu durum o geceden sonra Jace'le Ash'i ilk gördüğümüz seferden bile daha garip."

Josie uzanıp Bethany'nin elini tuttu. "Yapma. Sorun yok, gerçekten. Tamam Ash bana olanları ilk anlattığında seninle tanışmaktan çok çekindim. Ash'le seks yapmış bir kadınla vakit geçirme fikrinin hoşuma gittiğini söyleyemem. İkinizi birlikte görme fikrinden nefret ettim. Ama senle tanıştıktan sonra hiç sorun etmedim. Sanırım Jace'in senin yanındaki halleri de Ash'le derin bir arkadaşlık dışında bir şey olmadığını anlamamı sağladı."

"Sevindim," dedi Bethany içten bir tonla. "Ash'i seviyorum. Gerçekten de. Ama sadece bir arkadaş olarak... Jace'e ise mantık ötesi bir biçimde tapıyorum."

"Sanırım bize Ash'le ilgili dedikodu anlatma şansımızı ortadan kaldırdım," dedi Mia somurtarak.

Josie güldü. "Tabii ki hayır. Ama siz de bana karşılığında başka dedikodular anlatmalısınız. Adamlarınızla ilgili daha fazla şey öğrenmek için can atıyorum. Mesela Bethany boynundaki kolye bir tasma anlamında mı?"

Boğazının girintisi üzerinde duran pırlantaları ellerken Bethany'nin yanakları kızardı. "Evet," dedi yavaşça. "Jace takmamı istedi. Ben de çıkartmıyorum."

"Josie seninki de mi öyle?" diye sordu Mia.

Josie başını salladı.

"Kahretsin," diye homurdandı Mia. "Ben de bir tane istiyorum. Bence çok havalılar. Keşke Gabe de benim için bir tane alıp taksa. Ama o tasmaları sevmiyor. Doğrusunu isterseniz Bethany'ninkini görene kadar daha önce bir tasma görmemiştim. Üstelik altında yatan anlam da harika."

Josie de Bethany de katıldıklarını belirterek başlarını salladılar.

Josie içkisinden son yudumu aldı. Kanepenin önündeki masaya koydu. Hafiten çakırkeyif olmaya başlamıştı ama sarhoşluktan hâlâ çok uzaktı. Ağrıyan ayaklarından topuklularını çıkartıp parmaklarını esnetti, neredeyse zevkten iç geçirecekti.

"Bakın. Jace burada," dedi Mia.

Ayağa kalkıp locanın dans pistine bakan camının önüne doru yürüdü.

Bethany'ye döndü. "Biraz erken gelmiş haksız mıyım? Veya biz yeterince içmedik?"

"Sanırım çok içmedik," dedi Bethany neredeyse hüzünlü bir biçimde.

"Kahretsin! Bunu hemen telafi etmeliyiz. Kısa sürede sarhoş olmanın da tek bir yolu var: Shot atmak!"

"Tanrım," dedi Josie. "Hayatımda hiç shot atmadım."

"Sorun olmaz," dedi Mia. "İlkinden sonra tadını bile alamazsın."

Tam o anda kapı ardına kadar açıldı ve diğer kızlar da

gürültüyle içeri girdi. Garson da onlarlaydı ve içkileri bırakıp Mia'nın yeni siparişlerini aldı.

"Yeterince sarhoş değiliz," dedi Mia net bir şekilde. "Jace geldi bile, bu da çok vaktimiz yok demektir. Açığı kapamamız lazım!"

"Şişeyi getir," dedi Chessy garson kıza. "Hatta iki şişe. Bu akşam çok fazla kadın var."

Garson sırıttı. "Tamam."

Herkes kanepelere ve sandalyelere yığıldı, ayakkabılarını etrafa fırlattılar. Birkaç dakika sonra garson döndü ve shot bardaklarını masaya dizmeye başladı.

"Herkes bir tane aldı mı?" diye bağırdı Trish.

Evetlerden oluşan korodan sonra Gina bardağını şerefe yapmak için kaldırdı. Geri kalan herkes de ona uyarak bardaklarını kaldırdı ve ilk shot'ı "Haydi, haydi!" diye bağırarak yuvarladılar.

Josie'nin boğazından adeta alev geçti. Öksürdü ve gözleri yaşarana kadar etrafa tükürükler saçtı. Midesinde hissedebiliyordu. Hatta idrar torbasına kadar yandığını hissetti, sıcak ve akışkan. Şimdiden tuvalete gitmesi gerekmişti.

"Haydi bir sonraki tur," diye cesaretlendirdi herkesi Trish.

Bir sonraki shot bardaklarını aldılar, önceki gibi havaya kaldırdılar ve içindekileri yine çabucak içtiler.

Kapıdan hafif bir kıkırdama sesi geldi. Herkes dönünce Jace'le Brandon'ı kapıda dikilir buldular. İki adam da bu görüntü karşısında eğlenmişe benziyordu. Jace bir anda gülmeye başladı, sonra kenara çekildi ve Brittany, gözleri parıl parıl, yanakları al al parlayarak arkasında belirdi. Yanındaysa Kai Wellington duruyordu. Brittany'nin dirseğini tutmuştu ama kız öne ilerlemeye başlayınca bıraktı.

"Pardon geciktim," dedi nefes nefese. "Bana da bıraktınız mı?"

Gina, Brittany'ye doğru bir shot bardağını masanın üzerinden kaydırarak itti. Brittany bardağı yakalayıp Mia'nın garson kızın getirdiği şişeden doldurabilmesi için uzattı. Delirmişlerdi. Hepsi. Josie de dahil... Böyle bir işe giriştiği için kafayı yemiş olmalıydı. Sabah öyle akşamdan kalma olacaktı ki! Peki ya şimdi? Harika zaman geçiriyordu.

"Sizi çok kıskanıyordum," dedi Brittany son derece istekli bir biçimde.

"Neden?" diye sordu Bethany başını yana yatırıp.

"Çünkü hepinizi eve döndüğünüzde bekleyen bir erkek var. Şimdiye kadar tek söz ettiğiniz siz sarhoşken sizi ne kadar da şirin buldukları... Nasıl elbiselerinizi yırtıp sizinle topuklularınızı çıkartmadan seviştikleri..." Yüzü asıldı. "Hiç bana öyle şeyler yapmak isteyen bir erkeğe sahip olmadım."

"Şimdi var," dedi Kai kapının oradan.

Brittany kıpkırmızı oldu ama hâlâ kapının eşiğinde duran Kai'a dönerken bakışlarına bir sıcaklık yayıldı.

"Tanrım," dedi Mia kendi kendine. "Brittany tatlım, sanırım bu akşam birini ayarlamayı başardın."

Brittany sırıttı. "Sanırım başardım!"

"Sanırım yok bebeğim," dedi Kai hafiften hırıldayarak. "Şimdi kızlarla eğlen ama işiniz bitince, benimle eve geliyordun."

"Galiba boşaldım," dedi Gina çok kısık bir sesle.

"Aynen," diye lafa girdi Trish. "Sanırım iç çamaşırımı değiştirmem lazım. Tanrım Brittany. Çok seksi!"

Brittany'nin yüzü adeta yüz watt elektrikle aydınlandı. Shot bardağına uzanıp bir dikişte bitirdi.

Kai sesinden durumu komik ve tatlı bulduğu belli bir biçimde, "Bunu düzenli olarak yapıyorlar mı?" diye sordu.

Hem Jace, hem de Brandon aynı anda, "Evet," diye yanıt verdi.

"Peki ama oda neden dönüyor?" diye sordu Josie başı dönmeye başladığı için. "Kai, kulübün sahibi sensin. Brandon öyle dedi. Neden burası dönüyor?"

Kai kıkırdayarak güldü. "Dönmüyor bebeğim. Alkol senin başını döndürüyor."

"O zaman niye insanların başını döndüren içkiler veriyorsunuz?" dedi Bethany şaşkın bir sesle.

Bu sefer gülme sırası Jace'deydi.

"Giderek daha da kötüleşiyor," dedi Brandon iç çekerek. "Daha yeni başladılar."

Garson kız geri gelip boşları toplayarak, temizleriyle değiştirdi. Bıraktığı şişeyi kontrol edip yeni bir şişe daha koydu.

"Harika biri," diye bağırdı Caroline diğer bir shot bardağını alırken. "Brandon, onu kesinlikle yanımızda Vegas'a götürmeliyiz."

"Haydi için kızlar. Daha gecenin bitmesine çok var," diye bağırdı Chessy.

Josie iki shot daha yuvarladı ama gözleri yuvalarından çıkmaya başlamıştı. İş içkiye gelince hafif sıkletti. Kusmadan daha fazla alkol içmesine imkân yoktu. Oda dönüyordu. Adeta cehenneme giden bir atlıkarıncadaymış gibiydi. Ve herkesten iki tane vardı, bu hali hazırda kalabalık olan odanın daha da kalabalık görünmesine sebep oluyordu.

"Biraz müziğe ne dersiniz?" diye bağırdı Mia bir anda. "Biraz da konuşmayalım. Kim benimle dans etmek ister?"

Josie elini kaldırdı. "Ben isterim ama birinin beni kaldırması lazım."

Üç çift el birden Josie'ye uzanarak onu kaldırdı. Mia sistemden içeriye müzik yayını başlatan düğmeye bastı. Kızlar çığlıklar attı ve bir anda müziğin ritmiyle sallanmaya başladılar.

"Bu çok eğlenceli," diye bağırdı Josie.

"Tabii ki öyle," diye yanıtladı Mia.

"Yemin ederim çok eğlenceli," diyerek onlara katıldı Brittany de heyecanla. "Çok eğlendim, Tanrım. Kai buradan sonra onunla eve gitmemi istiyor. Sizce gitmeli miyim?"

Josie adamların durmakta olduğu ve Brittany'nin sarhoş sorusunu tahminen duydukları kapıya doğru bulanık gözlerle baktı.

Kai'in dudakları eğlenir gibi büzülmüştü. "Benim oy hakkım var mı?"

Josie, Brittany'ye döndü. "İstiyor musun?"

Britanny gözlerini kırpıştırdı. "Evet, istiyorum."

"Yarın arayıp seni uykunda öldürmediğinden emin olabilmem için bana telefon numarasını verirsen sorun yok," dedi cesaret verici bir şekilde Josie.

Kapıdan biraz daha gülüşme sesi geldi ama Josie onları görmezden geldi. Yeni arkadaşlarıyla dans ederken çok eğleniyordu. Ve kızlar gerçekten de harikaydı. Aynen Ash'in dediği gibi.

Gözlerini kapattı ve sırtını Mia'ya yasladı. İki kız da kalçalarını sallayıp kollarını yukarıda hareket ettirerek dans etti.

Ash'in telefonu çaldı ve Jace'in aradığını gördü.

"Selam dostum. Kızlar sizi küplere bindirdi mi?"

Jace kendi kendine güldü. "Buraya gelmen lazım."

Ash'in gözleri kısıldı ve sohbeti yakından dinleyen Gabe'e bir bakış fırlattı.

"Neler oluyor?" diye sordu Ash. "Onlar iyi mi?"

"Evet, iyiler. Ama sanırım plan B'ye geçmemiz lazım."

"Plan B de ne ki?"

"Plan A, sarhoş olup eğlendikten sonra hepsini limuzine bindirip eve getirmemdi. Ama şu anda özel bir locanın yerine yatmış, tavana bakıp benim anlamadığım şeylerden konuşuyorlar. Bu akşamı kurtarmak istiyorsan, sana tavsiyem gel kadınını al ve eve götür."

Ash güldü. "Gabe'le birazdan orada oluruz. O zamana kadar gözünü onlardan ayırma."

"Tamamdır," dedi Jace kapatırken.

"Olay ne?" diye sordu Gabe.

Ash kahkahayı patlattı. "Jace'e kalırsa, hepsi zom olmuş. Özel localardan birinde yere yatmışlar. Daha sonrası için en ufak bir umudumuz varsa gidip kadınlarımızı alalım."

"Seninle gelirim, şöförümü arayıp beni orada beklemesini de söylerim."

Ash başını salladı. "Haydi gidelim."

Yirmi dakika sonra kulübün önündeydiler. Ash şöförü kısa bir mesafedeki otoparka yönlendirip beklemesini söyledi. Daha sonra Gabe'le inerek kulübün girişine ilerlediler. Neyse ki Brandon onları bekliyordu. Giriş kuyruğu hâlâ epey uzundu. Brandon olmasaydı asla içeri giremezlerdi.

Gabe içeri girerken Brandon'a "Neler olduğunu bilmek istiyor muyum?" diye sordu.

Brandon kahkahayı patlattı. "Emin değilim. Ama eğlendiler. Onlara sataşan olmadı. Kulübün sahibi de tüm gece onlarla takıldı ve etrafta da bir sürü güvenlik görevlisi vardı."

"Kulüp sahibi de kim ve neden bizim kadınlarımızla takılıyor?" diye sordu Ash.

Brandon tekrardan güldü. "Hepsiyle değil. Sadece bir tanesi... Brittany'yle çok ilgilendi. Tüm gece etrafında döndü durdu. Mormalde böyle davranmaz aslında. Yanında taşıyacağı bir kadın bulmakta hiç güçlük çekmez ama Brittany'ye yaptığı gibi birinin peşinden koştuğunu hiç görmemiştim."

Ash'in kaşları çatıldı. Bu adam onun kardeşinden uzak durmalıydı.

Brandon onları birkaç merdiven yukarıdaki özel locaların ve dans pistinin çevresinde yarım ay çizen masaların olduğu kata çıkarttı, locanın kapısına vurdu ve kapı açılınca Jace ve Ash'in tanımadığı bir adam göründü.

Jace başını kaldırıp bakınca onları gördü. Anında gülümseyip başıyla içeri gelmelerini işaret etti. İçeri girince önlerine serilen manzarayı gören Ash'in gözleri açıldı. Her yerde kadınlar vardı. Hem de gerçekten güzel kadınlar. Bu her erkeğin rüyasıydı. Bir oda dolusu seksi ve sarhoş kadın...

Fakat Ash sadece bir tanesiyle ilgileniyordu. Josie... Kanepenin ucunda sere serpe yatıyordu, kolu yanından sarkmıştı. Yanında da Mia vardı, bedeninin yarısı Josie ve kanepenin arasındaydı, başını Josie'nin kalçasına koymuştu. En aşağıdaysa Bethany ayaklarını Josie'nin yüzüne doğru uzatmış yatmaktaydı.

Chessy, Gina ve Trish yerde çeşitli şekillerde yatmaktaydılar ve Caroline bacaklarını sandalyenin kenarından sallandırmış bir halde sandalyeye çökmüştü.

Baygın değillerdi ama etraflarında olan bitenin de farkında değildiler.

Ash güldü. Gabe kocaman sırıttı. Diğer adamlar bu manzaradan çok da etkilenmemişti.

"Şimdi ne yapacağız?" dedi Ash kısık sesle.

Gabe kendini beğenmiş bir tavırla sırıttı. "Ne yapacağını ben söyleyeceksem senin için umut yok adamım."

Josie, Ash'in sesini şimdi duymuştu, başını kaldırıp baktı. Gülümsemesi büyüleyiciydi, gözleri kesinlikle hiçbir yere odaklanamıyordu. Konuşurken kafasını sabit tutamıyordu.

"Selam hayatım," dedi. "Senden iki tane olduğunu biliyor muydun? İçime iki tane alet sokamayacağını da kim söyledi? Şimdi iki kişisiniz. Harika bir üçlü grup seks yapılır. Ben, sen ve sen! Haksız mıyım?"

Gabe, Jace ve Brandon kahkahalara boğuldu.

Ash homurdandı ve eliyle Josie'nin ağzını kapamak için ileri atıldı. "Tanrım, bebeğim. Artık konuşmasan daha iyi edersin."

Josie onun elinin altından gülümsüyordu. Ash elini çektiğinde Josie onun nefesini kesen şapşal, baş döndürücü bir biçimde gülümsedi.

"Şimdi beni eve götürüp ayakkabılarımı bile çıkartmadan becerecek misin?" dedi ciddi bir sesle Josie. "Mia ve Bethany bana elbiseleri üstlerinden yırtılarak çıkartıldıktan sonra ayakkabıları hâlâ ayaklarındayken düzüldüklerini anlattılar. Aynı şeyi yapmazsan çok büyük hayal kırıklığına uğrarım."

Ash eğilip alnına bir öpücük kondurdu. "Sanırım sana bu konuda yardımcı olabilirim bebeğim. Hazır mısın?"

Josie iki kolunu kaldırıp uzattı. "Beni eve götür," dedi dramatik bir tonla. Sonra parmağını dudaklarına götürerek ekledi: "Hişş! Ash'e söyleme ama Brittany bu akşam tam anlamıyla ağır ağabeylerden biriyle eve gidiyor. Ash'in bundan hoşnut olacağını pek sanmıyorum. Eminim geçmişini araştırıp kardeşine uygun biri mi diye kontrol edecektir."

Ash'in kaşları çatıldı ve kapıya doğru bakmadan önce Brittany'ye baktı.

"Neden bahsediyor?" diye sordu Ash, Jace'e yönelerek. Jace'in yanında duran adam bir adım öne attı. İyi giyimliydi. Ash bunu anında görebilmişti. Parası vardı. Hatta Ash adamın çok parası olduğunu ama etrafa bunu yaymayan sakin bir tip olduğunu da anında anlamıştı.

Ash adım bile geri atmadan ona ters ters baktı. Adamın hakkını vermek lazımdı, o da geri adım atacakmış gibi görünmüyordu.

"Selam, ben Kai Wellington," dedi adam sakin bir sesle. "Kulübün sahibiyim. Bu akşam Brittany'yi eve bırakmayı teklif ettim."

Ash dik dik bakmaya devam etti. "Ondan faydalanmanı istemiyorum. Kendinde değil."

"Biliyorum. Onunla sevişmeyeceğim. Henüz."

Ash'in yüzü buruştu. Kardeşinin kimle yattığıyla ilgili bir tartışmaya girmeyecekti.

"Eve gittiğinden emin olurum," dedi Brandon. "Endişe etmene gerek yok."

Kai, Brandon'a hoşnutsuz bir bakış attı. Ash, Bran-

don'ın onun adına konuşmasına mı yoksa onlara kendisi yardım etmeyi teklif etmesinden mi hoşlanmadığından emin değildi. Fakat Brandon bu kadınların Gabe, Jace ve Ash için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Kulüpte başlarına bir şey gelmesi durumunda Brandon'ın başına neler geleceğini ona açık açık anlatmışlardı.

"Lütfen dediğini yap," dedi Ash sessizce. "Eve sağ salim varınca beni ararsan sevinirim."

"Bana kartını ver. Seni mutlaka arattırırım," dedi Kai araya girerek.

Ash cüzdanından, üzerinde cep telefonu yazan kartvizitini çıkartarak Kai'ya uzattı.

"Kızları götürmek istiyorsanız, ben ve diğer fedailer Chessy, Trish ve Gina'nın eve sağ salim varmasını sağlarız. Caro zaten işim bitene kadar benimle kalacak," diye bir öneride bundu Brandon.

Gabe başını eğerek onayladı.

"Haydi o zaman. Kızlarımızı alıp buradan çıkıyoruz," dedi Ash.

Bölüm Yirmi Altı

"Toplanın," diye bağırdı Mia sertçe. Odanın ortasında durmuş ellerini sallayarak Bethany ve Josie'nin yanına gelmesini işaret ediyordu.

Josie ve Bethany kanepeden zorla kalktılar. Josie tehlikeli bir biçimde yalpalıyordu ve ayaklarına bakıp neden doğru düzgün çalışmadıklarını anlamaya çalıştı. Neredeyse düşüyordu ki güçlü bir el onu tuttu.

"Ay!" dedi kendi düzeltirken. "Yardımcısına" büyüleyici bir bakış attı ve karşılığında erkeğin de gayet memnun ona gülümsediğini fark etti. Bu Ash miydi? Kahretsin, oda o kadar kötü dönüyordu ki kimin kim olduğunu veya kimin nerede olduğunu anlayamıyordu.

Mia'nın beklediği yere doğru sendeledi ve diğer kadınlar yoluna çıkınca Bethany'nin kolunu tuttu. Şeytani şeytani kıkırdayarak Mia'ya doğru yalpaladılar.

"Tamam, şimdi şöyle yapacağız," dedi Mia yüksek sesli bir fısıltıyla. "Yarın mutlaka öğle yemeği için buluşup tüm detayları birbirimize anlatmalıyız. Ash'in tepkisini duymak için sabırsızlanıyorum."

Josie kaşlarını çattı ama arkasına baktı ve yüzlerinde anlayışlı gülümsemeler olan erkekleri gördü.

"Peki ya Brittany?" dedi Josie dişlerinin arasından. "O da buradaki Bay Kulüp Sahibi'yle takılacak. Onun da gecenin ilerleyen saatlerinde neler yaptığını öğrenmemiz gerek haksız mıyım?"

"Tabii ki," dedi Bethany ciddi bir biçimde.

"Brittany!" diye bağırdı Mia.

Brittany aralarına sıvışıp daireyi bozdu. Yüzü heyecandan kızarmıştı.

"Tamam, yarın öğle yemeği," dedi Mia. "Tüm dedikoduları almamız lazım."

Arkadan bir dizi inleme gelince Josie arkasını dönüp vahşi bir bakış atıp erkekleri susturdu. Erkekler gülmeye başlayınca Josie tekrardan dikkatini kadınlara verdi.

Brittany dudağını ısırarak, Josie'nin omuzlarının üstünden Kai Wellington'a bir bakış fırlattı.

"Bilmiyorum kızlar. Boyumu aşan bir işe girişiyor olabilirim."

"Sana iyi bakarım," dedi Kai hoşnut bir biçimde.

"Bizi dinliyormuş," diye homurdandı Mia.

"Dinlememek elde değil bebeğim," dedi Gabe sesinde gizli bir kahkahayla. "Tüm kulübün duyabileceği kadar yüksek sesle bağırıyorsunuz."

"Saat birde. Isabella'da. Kızlar gecesinin özeti için."

"Bunu sık sık yapıyorlar mı?" diye sordu Kai arkadan.

"Biliyorsam namerdim," dedi Jace. "Bir sonraki gün not verileceğini bilmek kadar göz korkutucu bir şey olamaz. Bir adamın omzuna bu kadar da baskı yapılmaz ki!"

Kızlar kıkırdadı ve Mia elini ortaya uzattı. "Üçte. Gidip erkeklerimizi alacağız."

Ellerini ortada üstü üste koydular. "Bir, iki, üç!"

Ellerini kaldırıp dışarı çıktılar. Josie sendeleyerek uzaklaştı, yerde ayakkabılarını aramaya başladı.

"Ayakkabılarım! O ayakkabıları bulmam lazım," diye bağırdı. "O ayakkabıları bulamazsam her şey mahvolacak!"

"Bunları mı arıyorsun tatlım?"

Kafasını kaldırınca Ash'in orada, parmaklarının ucunda ayakkabıları sallayarak durduğunu gördü. Gözlerindeki ışıktan bu sahneden büyük zevk aldığı belliydi ama bakışları bedenini değerlendirip beğenerek süzüyordu. Josie bir yana kıvrıldı, elbisenin örtmesi gereken şeyleri örttüğünü umut ediyordu. Ash'in gözleri daha da parladı ve parmakları göğsünün kenarına dokunarak elbisenin üst kısmını düzeltti.

"Bu görüntü sadece benlik," dedi kendi kendine. "Enfes görünmediğin için değil, o göğüs ucunun birazcık görünmesi muhteşem ama başka kimse bunu görmemeli."

Josie bir anda dehşete düşmüş bir halde elini göğsüne koydu ve endişeyle etraftaki diğer adamlara baktı. "Tanrım. Göğüs uçlarımı mı gördüler?"

Kahkahalar yükseldi ve herkes başını iki yana salladı. Ash eğilip onu öptü ve kollarına çekti. Bedeni gülerken sarsılıyordu.

"Hayır bebeğim. Sadece ben."

Ash bunları söylerken arkasını döndü ve öfkeli bakışını gören adamlar kafalarını iki yana sallayan ve tamamen masum olduklarınI söyleyen bir surat ifadesi takındılar.

"Ayakkabılarımı giymem lazım," diye söylendi Josie.

Ash yavaşça onu kanepeye oturdu ve teker teker ayakkabılarını ayaklarına geçirdi. Bir adamın ayakkabınızı giy-

dirmesinde inanılmaz derecede tatmin edici bir şey olduğunu düşündü. Elleri sıcaktı ve tenini yatıştırmıştı. Son ayakkabıyı da geçirerek ayağa kalkması için yardımcı olmak üzere ona elini uzattı.

Josie kalktı, bacaklarının çalışıp çalışmadığını denedi. Ayakkabılarını bu içki festivalinin çoğu boyunca giymemişti ve şimdi en son istediği şey onları giydiği anda yüz üstü yere kapaklanmaktı.

Ayakta titreyerek duruyordu ama Ash onu dirseğinden yakalayıp sıkıca kendine çekti. Ona doğru yaslanarak o muhteşem erkeksi sıcaklığını ve kokusunu içine çekti.

Ash kapıya doğru yürürken Brandon'a, "Onlara göz kulak olduğun için teşekkürler," dedi.

"Ya ben?" dedi Jace hızla. "Unutma bir sonraki sefer sıra sende."

Ash sırıttı. "Heyecanla bekliyorum."

Ash, Josie'yi yanına sıkıca bastırarak kapıya doğru ilerledi. Biraz sendelediği için hızını yavaşlattı, onun değişken adımlarına ayak uydurmaya çalıştı. İçine gömülmüştü, o kadar narin ve tatlıydı ki evinden bu kadar uzakta olduklarına lanet etti. Elbisesini çıkartıp üzerinde sadece yüksek topuklu, seksi ayakkabılarını bırakarak ikisi de bayılana kadar düzmekten başka bir şey istemiyordu.

Gabe ve Jace kesinlikle yalan söylememişlerdi. Ash bu deneyimi daha önceden yaşadıkları için onları çok kıskanıyordu. Fakat şimdi Josie vardı. Josie artık arkadaş grubunun bir parçasıydı, aynen Ash'in istediği gibi... Şimdi bunu o da tecrübe edeceği için inanılmaz bir tatmin duygusuyla olacakları bekliyordu.

Başka erkekler kız arkadaşlarının yalnız dışarı çıkma-

sından şikâyet edebilirdi. Bazıları onsuz gece dışarı çıkmalarından hoşlanmazdı. Peki, ama ya gecenin sonunda elde edecekleri buysa? Anında seksi elbiselere ve parlak, yüksek ve düz beni diye bağıran topuklu ayakkabılara rağbet artardı.

Ash, Josie'yi dans pistine inen eğimden aşağı indirirken sırıttı. Brandon başka bir fedaiyle belirdi, Ash'i yandan destekleyerek, kulübe giren diğer kişilere karşı bir bariyer gibi durdu.

Dışarıya çıktıklarında Ash, Josie'yi bekleyen arabaya yönlendirdi ve içeri girmesine yardımcı oldu. Arka koltuğa girdiğinde, Josie tüm koltuğa çokta nazik sayılamayacak bir halde yayılıp bacaklarını uzatmıştı. Ayakkabılarından biri düşecek gibi sallanıyordu. Ash ayakkabıyı yerine oturtup bileğine dokundu.

Josie gözlerini açarak ona şaşkın, tatlı ama bir o kadar da büyüleyici bir bakış fırlattı.

"Merhaba," dedi boğuk, seksi bir sesle.

Ash güldü ve eğilerek Josie'nin burnuna bir öpücük kondurdu. O kadar tatlıydı ki. Ve tamamen ona aitti.

"Sana da merhaba. Eğlendin mi?"

"Hem de çok," dedi Josie nefes nefese. "Haklıymışsın. Mia da Bethany de harikalar. Diğer arkadaşları da öyle." Bir an kaşları çatıldı ve Ash merakla ona baktı, bu surat asıklığının nedenini anlamak istiyordu.

"Caro taşınıyor ama. Bu da Mia'yı üzüyor. Caro ve Brandon evlenip Vegas'a taşınıyorlar. Ama sorun yok. Bethany ve ben varım," dedi Josie göğsüne işaret ederek.

Ash güldü. "Evet bebeğim. Tabii ki sen de varsın."

"Ve Brittany!" dedi Josie heyecanla. "Çok eğlendi Ash.

Onu sarhoş becermek isteyen bir erkeği olmadığı için çok üzgündü ama sonra Kai ile tanıştı."

Ash'in kaşları çatıldı. "Bir kulüpte yabancı biriyle tanışması fikrinden hoşlandığımı söyleyemem."

"Bence iyi biri," dedi Josie yavaşça. "Çok güçlü birine benziyor... Ama iyi anlamda, anladın mı? Senin gibi."

Ash başını salladı. "Benim gibi biriyse o zaman kesinlikle küçük kardeşimin onunla bir gecelik bir ilişki yaşamasını istemediğimden eminim."

Josie'nin tekrardan kaşları çatıldı. "Bir gecelik bir ilişki olacağını pek sanmıyorum Ash. Adam çok... Ciddiydi. Onu gerçekten de yemek istiyormuş gibiydi. Resmen içim ürperdi."

Ash buna da kaşlarını çattı. "İçini mi ürpertti? O ne demek şimdi?"

Josie kıkırdardı. "Sorun yok. Sadece seni arzuladığımı biliyorsun. Ama o da seksi bir herif. Ve Brittany'nin seksi olduğunu düşünüyor. O yüzden Brittany adına seviniyorum."

Ash iç çekti. "Onun adına sevinip sevinmememiz gerektiğine karar vereyim. Bakalım bu herifi bir araştırayım. Bakalım dürüst biri mi?"

Gerçi Ash'in de dürüstlüğe dair çok söyleyebileceği bir şey yoktu. Bu bariz bir ikiyüzlülük olurdu. Ash de hoş olmayan şeyler yapmıştı. Bunlardan pişman değildi. Geçmişindeydiler, olmuş bitmiştiler. Fakat kardeşinin paçalarına kadar karanlığa bulanmış bir adamla birlikte olmasını istemeyebilirdi. Kendisinin iyi niyetli olarak böyle düşündüğünü biliyordu. Peki ama ya Kai Wellington?

Fakat Brittany ve Kai hakkında bu akşamlık yeterince

konuşmuştu. Kai söz verdiği gibi bir süre sonra onu arayacaktı veya Ash birini gönderip Brittany'nin iyi olup olmadığını kontrol edecekti. Ve yarın Kai Wellington'ın geçmişini araştıracak, onu Brittany için uygunsuz yapan geçmişe ait sırları olup olmadığını araştıracaktı.

Ancak şimdi yanında eve götürüp üzerinden elbiselerini çıkartmak için sabırsızlandığı sarhoş, oldukça tatlı ve deli gibi seksi bir kadın vardı.

"Söylemeden edemeyeceğim bebeğim o elbise ve o ayakkabılar sana çok uyuyor."

Josie ona yine dişlerini göstererek, gamzelerini ortaya çıkartan büyüleyici bir gülümseme fırlattı. "Beğendin mi?"

"Hem de nasıl," diye gürledi Ash. "Ama onları seni eve atıp üstünden çıkartınca daha çok beğeneceğim."

Josie burnunu büzdü ve kaşlarını çattı. "Ayakkabılar olmaz Ash. Mia ve Bethany ayakkabılarını çıkartmadan düzüldüklerini söylediler. Sistemi bozamayız. Bu bir kızlar gecesi geleneği."

Ash güldü. "Tamamdır bebeğim. Haklısın. Ayakkabılar kesinlikle çıkmayacak."

Arabayı apartmanın önüne çektiklerinde Ash dışarı çıkıp Josie'nin inmesine yardım etti. Yere sağlam bastığını ve öne kapaklanmayacağından emin olunca kolunu dolayarak onu kapıya götürdü.

Asansörle yukarı çıkarken bir anda Josie elini midesine götürdü ve neredeyse rengi yeşile döndü.

Ash onu kollarının arasına çekti. "Derin nefes al bebeğim. Şu anda kusamazsın."

"İyiyim," dedi Josie zayıf bir sesle. "Asansör biraz midemi bulandırdı sadece."

Kapılar dairesine açılınca Ash ona yardımcı olarak hemen yatak odasına götürdü. Daha sonra telefonu çaldı ve bakınca tanımadığı bir numaranın aradığını fark etti. Brittany'yle ilgili haber vermek için Wellington'ın arıyor olabileceğini düşünerek, bir eliyle Josie'yi tutarken diğer eliyle de telefonu yanıtladı.

"Ash McIntyre," dedi.

"Selam. Ben Kai Wellington. Brittany'nin sağ salim eve vardığını bildirmek için aradım. Endişelenme gerek yok Bay McIntyre. Kardeşiniz iyi ellerde."

"Teşekkürler," diye homurdandı Ash. "Aradığın için sağol."

Kapattılar ve Ash bir sonraki gün kardeşini araması gerektiğini kafasının bir köşesine not etti. Ardından da dikkatini derhal yatağın kenarında oturan Josie'ye verdi.

"Tatlım, tamam. Evdeyiz ve artık kızlar gecesi baştan çıkartmasına başlayabilirsin. Erkeğinin ne yapmasını istiyorsun?"

Başucu lambasının zayıf ışığında Josie'nin gözleri neredeyse neon gibi parladı. Dudaklarını araladı ve neredeyse inledi. Bu kadın Ash'i çıldırtacaktı.

"Önce elbisemi parçalaman, sonra da beni uzun uzun sert bir biçimde düzmen gerek."

O kadar umutlu görünüyordu ki Ash güldü. "Ne istersen bebeğim. Asla kadınımı hayal kırıklığına uğrattığım duyulamaz."

Josie gülümsedi, sonra da mutlu mutlu iç çekti. "İşte bunu sevdim."

"Neyi sevdin bebeğim?"

"Kadınım demeni. Çok tatlı ve seksi..."

"Öylesin ama kadınımsın," dedi Ash daha derin ve kısık bir sesle. Josie kollarını kaldırdı.

"O zaman kadınının elbisesini yırt ve bayıltana kadar onunla seviş."

Ash güldü ama Josie'ye doğru yaklaşıp onu çekerek ayağa kaldırdı. "İşte bunu yapabilirim sevgilim."

Josie yine iç çekti, bir an dengesizce sallanıp hemen kendini topladı. "Bana seslenirken dediğin her şeyi seviyorum. Çok tatlılar."

Ash sırıttı, daha sonra Josie'yi döndürüp elbisesinin fermuarını açmaya başladı. Elbisenin onun ayaklarına düşmesini izledi ve ayakkabılarını kumaştan çıkarmasına yardım etti. Başını kaldırıp tekrar Josie'nin bedenine baktığında nefesi kesildi.

"Tanrım," diye mırıldandı. "O iç çamaşırlarını da nerden buldun?"

"Vardı zaten," dedi Josie kendini beğenmiş bir biçimde. "Merak etme Michael bunları hiç görmedi. Bu iç çamaşırlarını giyerken gören tek erkek sensin. Özel bir gece için saklıyordum. Ve sanırım bu gece özel olmayı hak etti."

"Kesinlikle. Kesinlikle hak etti."

Josie döndü, gözlerini açıp ona eğildi ve büyük bir sırrı açıklıyormuş gibi fısıldadı. "Külotumda bir kesik var. O yüzden beni düzerken çıkartmana bile gerek yok."

Ash'in bedeni sarsıldı ve ağzını onun ağzıyla birleştirmek için Josie'nin çenesini tuttu. Tekila ve meyvemsi bir tadı vardı. Sıcak ve ıslak dili Ash'i karşıladı. Ash, Josie'nin dilini emdi, onun tadına iyice varmak istiyordu.

Josie onun ağzının içinde ince ince inledi. Onu şehvetle, bedenini ihtiyacını hissettirdiği noktada bastırarak

öptü. Ash, Josie'nin boşalmaya şimdiden hazır olduğunu fark etmişti. Onu sona ulaştırmak zor olmayacaktı.

Fakat çok çabuk bu işi bitirmeye niyeti yoktu. Josie şimdi boşalırsa doymuş bir biçimde sarhoşluk uykusuna dalabilirdi. Ash ise bunu o kadar uzun süredir bekliyordu ki, beş dakikada bitmesini istemiyordu.

"Seni çok sert becereceğim," dedi Ash sesinin özellikle sert çıkmasına özen göstererek. "Aynen tahmin ettiğin gibi Josie. Ağzın, kadınlığın ve de arka tarafın... Sabah olmadan hepsine sahip olacağım."

"Ash."

Josie'nin sesi Ash'in sırıtmasına sebep olan bir şekilde arzuluydu. Evet, Josie yanıyordu ve azmıştı. Tüm bedeni adeta ısı yayıyordu. Tüm vücudunu kızışmış bir kedi gibi Ash'e sürtüyordu.

"Dizlerinin üzerine çök," dedi Ash sertçe.

Josie onun bedenine tutunarak aşağıya inerken Ash onu bırakmadı. Ash bir yastık aldı ve altına yerleştirdikten sonra ellerini Josie'den çekti. Josie'nin yastığın üzerinden geri düşmeyeceğinden emin olduktan sonra bir adım geri atıp fermuarını açtı.

Josie aletini eline aldı, organı çevresini Josie'nin ağzı değil, Ash'in elinin sarmasına kızıyor gibiydi. Ash boştaki elini Josie'nin saçları arasından geçirerek, onu aşağıya doğru, dudakları aletiyle birleşene kadar çekti.

Josie derin bir iç çekerek onu kavrarken Ash'in omuriliği baştan aşağı ürperdi, hayaları gerildi ve ereksiyonu onun dilinin üzerine yayıldı. Josie ağzıyla aletini sararak derin derin emmeye başladı. Ash sertçe inleyerek aletinin tamamını Josie'nin boğazına doğru ittirdi.

"Çok güzel," diye inledi.

Josie'nin çıkarttığı ıslak emme sesleri Ash'in kulaklarına hem çok yüksek hem de çok erotik geliyordu. Ash ne zaman geri çekilmeye çalışsa Josie'nin onu emmek için itirazıyla karşılaştı. Aleti her geri çekişinde Josie'nin yanakları içeri göçüyor ve Ash kendini tekrar içeri ittiğinde şişiyorlardı.

Ash, aletinin Josie'nin dudaklarının arasında kaymasını, daha sonra onun tükürüğüyle ıslanmış bir biçimde geri çıkartmayı izlemeyi seviyordu. Josie'nin ağzından öyle bir ıslak ses çıktı ki Ash neredeyse o anda boşalacaktı. Bir süre daha aletinin alt kısmında kayan Josie'nin dilinin keyfini çıkarttı. Ardından Josie diliyle ucunu yaladı ve ağzından dışarı çıkartırken aletinin hassas başıyla oynadı.

Buna devam ederlerse Ash çok uzun süre dayanamayacaktı. Josie'nin ağzının tatlılığını bırakmak istememesine rağmen içinden çıktı ve onu ayağa kaldırdı. Josie'nin gözleri alkol ve yoğun şehvetin bir karışımına bürünmüştü. Parlıyorlardı, sıcak ve aydınlıklardı ve Ash'in her zaman içinde gördüğü tatlılığı yansıtıyorlardı.

Ash, Josie'yi sırt üstü yatağa yatırdı, göğüsleri üzerinde bir ziyafet çekmek için sütyenini çekiştirdi. Ona doğru eğildi, diliyle yayılmış bacakları arasından geçerek göğsünün şişkinliğini yaladı ve göğüs ucunu yakalayıp dişlerinin arasında emdi. Sonra Josie'nin kulak memesine doğru öperek çıktı, taze teninin tadına baktıktan sonra onu inletecek kadar ısırarak kulak memesini emdi. Önce dışını yaladı, dudağının kıvrımlarında dilini gezdirdikten sonra tekrardan meme kısmına dönerek emdi.

"A-ash" diye adını iki heceyle bağırarak inledi Josie. "Beni mahvediyorsun."

Ash güldü. "İstediğim de bu zaten bebeğim. O kadar azmanı ve çıldırmanı istiyorum ki beni hiç çabalamadan arkandan alasın."

Josie kontrolsüzce titredi, bedeni çaresizce Ash'in bedenine doğru büküldü.

"Zaten oradayım," dedi Josie nefes nefese. "İki dakika önce o delirtici noktaya ulaştım."

"Güzel."

Ash acele etmedi, kızarana ve ufak birer dik tepeciğe dönüşene kadar Josie'nin göğüs uçlarını emdi, tadına baktı. Sonra ağzını daha aşağılara götürdü, karnının yumuşak tenini öperek daha da aşağıya indi. Külotundaki deliği aralayarak, kadifemsi, konforlu kıvrımlarına ulaştı. Josie boşalabileceği için orada çok zaman harcamamaya özen göstererek sadece klitorisini yaladı. Dili girişini bulana kadar emdi, öptü ve kısa bir süre sonra aletinin gireceği açıklıktan dilini içeri soktu.

"Sana doyamıyorum," dedi Ash boğuk bir sesle. "Tadına bayılıyorum. Bağımlı oldum."

Josie resmen ona arsızca durması için yalvarana kadar Ash onun en derin, en mahrem noktasında tensel, duyarlı hamlelerini uygulamaya devam etti. Josie kendini yukarı kaldırıyordu, hareketleri çılgın, telaşlı ve muhtaçtı. Ash onun kalçalarını tuttu ve diliyle düzmeye devam ederken sabit kalmasını sağladı.

"Ash! Boşalacağım!"

Ash çekildi, Josie'yi orada delirmek üzereyken bıraktı.

Bir süre bekledi, nefesi en az Josie kadar sert çıkmaya başlamıştı. Sonra kendini onun bacakları arasında konumlandırdı, böylece ayakkabılarının topuklarını kavrayabilecekti.

Josie'nin gözleri açıldı, okyanus derinliklerine benzeyen bakışları heyecan doluydu. Ash bacaklarının iyice, neredeyse bedeninin yanına gelene kadar itti, dizlerini birbirinden ayırdı. Beklemek istemiyordu. Daha fazla acı çekmek istemiyordu. Josie'nin külotundaki deliği iki kenara ayırdığından emin oldu, sert bir biçimde kendini içeri girdi. İlk girişinde kendini epey derine iterek Josie'yi tamamen doldurdu.

Josie inledi. Kadınlığı onu sıcak bir telaşla kavradı ve Ash kontrolü kaybetmemek için dişlerini sıkmak zorunda kaldı. Buna çok uzun süre devam edemeyeceğini bildiği için daha da hızlanıp ikisini de bir çılgınlığa sürükledi. Derin. Sert. Josie'nin arkasına da aynen böyle girecekti.

Josie daha da fazla kıvranmaya başlayınca, Ash de hayalarına kadar derinine girdi. Kendini sabitleyip nefesler alıp aklını toplamak için gözlerini kapattı. Daha sonra iki eliyle Josie'nin topuklarından tutarken içinden çıktı.

Bir topuğunu bırakarak, demin onu düzdüğü ipek iç çamaşırını aceleyle yırttı. Josie'nin kalçalarını, arka tarafını istiyordu. İç çamaşırı ne kadar seksi olursa olsun sadece onun kadınlığına erişmesine izin verecek tek bir yarığı vardı. Ash elini Josie'nin şimdi çıplak olan kıçının altına sokarak kalçalarını yukarı, kendine doğru çıkacak şekilde yukarı itti. Onu bu şekilde düzeceğini anlayınca Josie'nin gözleri açıldı. Genelde arka tarafına girdiğinde Josie dizleri ve ellerinin üzerinde oluyordu. Ama böyle çok daha savunmasızdı. Ona tamamen açıktı. Bacakları havada, kalçaları Ash'in saldırısını bekler bir biçimde ona açılmıştı.

Ash aletini Josie'nin arka tarafına ilerletti, bir an dönüp kayganlaştırıcıyı aldı.

"Bu sefer bundan çok kullanmıyorum bebeğim. Sadece içine girmeme yardımcı olacak kadar. Beni hissetmeni istiyorum. İçine girdiğimi hissetmeni istiyorum."

Josie nefes alırken neredeyse dudaklarından bir hıçkırık yükseldi. Josie dudaklarını beklentiyle yaladı ve Ash neredeyse bu görüntü karşısında o anda boşalacaktı. Çenesi kasıldı, aceleyle iyice gerginleşen aletine kayganlaştırıcı uyguladı, yatağa fırlatıp pozisyonunu aldı. Josie'nin açıklığına aletinin başını sokar sokmaz elini bıraktı ve Josie'nin topuğunu yakaladı, böylece iki eliyle de topuklarını tutarak, Josie'yi fethetmesi için bacaklarını iyice iki yana ayırabiliyordu.

Hiç duraklamadan kendini Josie'nin içine itti. Josie onun için açıldı, gözleri bedeninin Ash'e hiç de karşı koymadığını hissedince açıldı.

"İşte böyle bebeğim," dedi Ash onaylarcasına. "Beni içeri al. İkimiz de boşalana kadar seni sertçe becereceğim. Seni düzerken ayakkabılarını bir an bile bırakmayacağım için elini kullan. Ama ben sana söyleyene kadar boşalamazsın, tamam mı?"

"Tamam," dedi Josie rüyadaymış gibi.

Josie bir elini bacaklarının arasına, klitorisinin üzerine kaydırarak kendine dokunduğu anda inledi.

Kendini tatmin etmeye odaklandığı o dikkatsiz anı kullanarak Ash acımasızca kendini içine itti. Josie kendini karşı gelerek yukarıya kaldırdı, çığlığı havayı parçaladı.

Ash hayalarına kadar ona yapışıktı ve hâlâ daha da derine ilerlemeye çalışıyordu.

"Kahretsin," diye inledi Ash. "Çok uzun süre dayanamayacağım bebeğim. Bana yetişmen lazım çünkü çok sert davranacağım ve sen gelene kadar durmayacağım."

"Neredeyse boşalacağım," dedi Josie nefes nefese. "Ash, durma, çok yaklaştım."

Josie'den daha fazla yüreklendirme duymasına gerek olmadan Ash onun içine doğru daha da sert ilerledi. Bacakları kalçalarına çarparak tüm bedenini sarsıyordu. Josie gözlerini kapatarak Ash sona doğru yaklaşırken boynunu geri yatırdı.

İlk Josie boşaldı, keskin çığlıkları Ash'in kulaklarını doldurdu, onu da boşalmak için yüreklendirdi. O da hemen ardından adeta bir jetten fırlıyormuşçasına boşalmaya başladı, menisi kızın derinlerine gidiyor, yolunu buluyordu. Josie'nin parmakları Ash daha derine daha da sert bir biçimde girerken kızgın bir biçimde klitorisiyle oynuyordu. Daha sonra eli yana düştü, göğsü inip kalkıyordu, gözleri çılgınca bakıyordu, bir yere odaklanamıyordu.

Ash son bir sefer kendini ileri itti ve tüm bedeni boşalana kadar Josie'nin deriniliklerinde kıpırdamadan durdu. Daha sonra ona eğildi, topuklarını dikkatlice bırakarak bacaklarını cansızca, bitik bir biçimde yatağa bıraktı.

İkisi de nefes nefeseydi, yanan ciğerlerine yeterince hava doldurmak için derin nefesler alıyorlardı. Ash gözlerini kapadı, Josie'yi kendine bastırdı, onu kalp atışlarını duyacak kadar kendine yakında tuttu.

Daha önce asla böyle olmamıştı. Asla. Sadece Josie'yle... Kalbi neredeyse patlayacak gibiydi. O kadar çok söyleyecek şeyi vardı ki... Josie'ye söylemek istedikleri...

Elleri de tüm bedeni gibi gevşemeden önce Josie, Ash'in saçını okşadı. Ash dudaklarında bir gülümseme belirerek başını kaldırıp Josie'ye baktı.

Josie uykuya dalmıştı.

Gülerek kendini onun bedeninden çekti, banyoya gitti ve onu temizlemek için ılık bir bezle geri geldi. Josie'nin temiz ve rahat olduğundan emin olduktan sonra topuklu ayakkabılarını çıkarttı, kendi üstünde kalmış kıyafetlerini de bir kenara attıktan sonra Josie'yi de soyarak onu yatağa yerleştirdi. Sonra da yanına kıvrıldı ve uzanıp ışığı kapattı.

Oda bir anda karanlığa gömüldü. Ash, Josie'yi kendine çekti, bedeniyle bedenini kavradı, okşadı, sıcak, tatmine ulaşmış bedeninin keyfine vardı.

Evet, kızlar gecesinin kesinlikle sürekli bir eğlence haline gelmesi gerekiyordu. Bu hayatta muhteşem güzel, sarhoş ve son derece tatlı bir kadının gelip topuklu ayakkabılarını çıkartmadan onu becermesini istemesinden daha iyi bir şey yoktu.

Ash, Josie'ye seksi, parlak bir sürü topuklu ayakkabı almayı planladı. Ve bu sırada ona böyle seksi, yaramaz, iki tarafı da delikli iç çamaşırları almayı unutmayacaktı.

Bölüm Yirmi Yedi

Josie, Bethany'nin yanına otururken Mia, "Brittany de geliyor mu?" diye sordu.

"Tam ben çıkarken mesaj attı, bizimle burada buluşacağını söyledi," dedi Josie. "Herhalde yakında burada olur."

"Gecesinin nasıl geçtiğiyle ilgili bir şey söyledi mi?" diye sordu Bethany.

Josie yüzünü buruşturup başını iki yana salladı. "Söylemedi. Buraya varınca bize olanları anlatacakmış."

"En azından bugün çalışmıyor. İş yerinde akşamdan kalmalıkla boğuşmak zorunda kalmadı," dedi Mia. "O shot'lar beni bitirdi! Gabe çok tatlıydı ve işe gitmeden önce bana bakıcılık yaptı ama o çıktıktan sonra sizinle buluşana kadar yataktan çıkamadım."

Bethany kıs kıs güldü. "Evet Jace de çok tatlıydı. Sarhoş sevişmelerden sonra gösterdikleri minnettarlık çok harika, değil mi?"

Josie güldü. "Ash bana kahve yapıp bir de akşamdan kalmalığa iyi geldiğini söylediği bir ilaç getirdi. Ne oldu-

ğunu bile bilmiyorum. Birkaç hap... Ama işe yaradı. Duş aldıktan sonra da kendimi tekrar insan gibi hissettim."

"Bakın, Brittany geldi," dedi Bethany elini kaldırıp sallayarak.

Brittany kalabalığın arasından geçip Mia'nın yanına oturdu.

"Selam millet," dedi neşeyle.

"Dün akşam sevişmiş gibi görünen bir surat bu," dedi Mia da.

Brittany kıpkırmızı kesildi ama gözleri parlıyordu.

"Haydi dök ül!" dedi Josie. "Kai Wellington'la ilgili her şeyi duymak için sabırsızlanıyoruz."

Brittany güldü. "Tanrım, kızlar. Mükemmel biri. Kelimelere dökemiyorum bile. Böyle karanlık, gizemli bir tarafı var. Çok fazla konuşmuyor ama konuştuğunda kendini dinlettiriyor. Anlatabiliyor muyum?"

"Sadede gel," dedi Mia sabırsızlanarak. "Yatakta nasıl?"

Herkes kahkahayı patlattı.

"Şey, dün akşam sevişmedik," dedi Brittany lafı dolandırarak. "Beni kendi daireme getirip yatırdı. Sonrasını hatırlamıyorum. Bu sabah uyandığımda yanımda yatıyordu. Üstünde sadece boxer vardı ve şunu söylememe izin verin, Tanrım adam acayip yapılı. Resmen salyalarım yatak örtüme aktı, Tanrım!"

Josie, Brittany'nin böyle görsel anlatımı üzerine kıkırdadı.

"Ve bana karşı çok tatlı davrandı! Yatakta kahvaltı hazırladı ve sonra duşa götürdü."

"Seni banyoya mı götürdü?" diye sordu Bethany. "Yani seninle duşa girdi?"

Brittany'nin tekrardan yüzü kızardı. "Evet. Ama çok tatlıydı. Aynı zamanda da seksi. Tanrım tüm o çıplak teni. Kalp krizi geçiriyorum zannettim."

"Sonra ne oldu?" diye sordu Mia.

"Duştan sonra yatağa gittik ve işte o zaman seviştik."

Brittany kendinden emin, tatmin olmuş bir gülümsememe takındı. İfadesine bakılırsa seks kesinlikle çok iyiydi.

"Ve?" dedi Bethany. "Haydi, bizi böyle bekletme."

"Yatakta tam bir canavar olacak gibiydi. Karanlık ve düşünceli. Jace'e çok benziyor!"

"Peki, dur," dedi Mia titreyerek. "İstediğimiz kadar seksilikten bahsedebiliriz ama lütfen Jace'i işin içine katmayalım."

Josie surat yaptı. "Hiç de eğlenceli değilsin Mia. Birazcık da olsa Jace'in ağabeyin olduğunu unutamaz mısın?"

Mia inatla başını iki yana salladı.

Brittany gülerek arkasına yaslanıp derin bir iç çekti. Josie kızın çoktan adama vurulduğunu anlamıştı. Gerçi o kim oluyordu da bunu sorguluyordu? Ash de onu çok kısa bir süre içerisinde kendisine bağlamamış mıydı? Onu apartmanından sürükleyip çıkarttığı andan itibaren Josie kendini bırakmıştı. Aslında tam anlamıyla dürüst olması gerekirse parktaki ilk günden bile Josie çoktan abayı yakmıştı. Sadece bunu fark etmesi uzun sürmüştü.

"Harikaydı," dedi Brittany. "Ve evet, kesinlikle yatakta tam bir canavar. Çok arzulu ve sahiplenici." Brittany bir an titredi. Daha sonra ifadesi soluklaştı ve yüzünü ekşitti. "İlk kocama hiç benzemiyor. Ahh. Aynı evrende bile değiller."

"Unut onu," dedi Josie. "Geçmişte kaldı. Hayatına bak. Şimdi anlatmaya devam et."

Diğerlerinden yine bir kahkaha koptu. Başka masaların dikkatini çekmişlerdi ama Josie umursamadı. Böyle bir ortamda herkesin gözünün kendi üzerinde olmasından normalde rahatsız olurdu ama bu kızları seviyordu ve onlarlayken eğleniyordu.

"Üç kere orgazm oldum," dedi Brittany yüksek sesle fısıldayarak. "Üç kez! Bu eski kocamla toplamda olduğundan üç kat fazla."

"Oley!" dedi Bethany yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle. "Peki, şimdi ne olacak? Bu bir gecelik bir şey miydi? Telefonunu aldı mı? Seni arayacak mı?"

"Tek tek sor Bethany," dedi Mia. "Yetişemeyecek. Ve Brittany, haydi her şeyi anlat."

Brittany gülümsedi ve o anda Josie aslında ne kadar güzel bir kız olduğunu anladı. Gözleri parlıyordu, daha önceleri üstüne düşen gölgeler gitmişti. Kendinden daha emin görünüyordu. Ve... Mutluydu.

"Evet telefonumu aldı. Tüm numaralarını da cep telefonuma kaydetti. Bugün ne yapacağımı sordu. Kimle nereye gideceğimi... Daha sonra bunun bir gecelik bir şey olmadığını ve düşündüğüm buysa bunu şimdiden kafamdan atmamı söyledi."

"Vay be," diye fısıldadı Mia. "Bu çok ağır olmuş!"

"Onu tekrar görmek isteyip istemeyeceğimi sormadı bile!" dedi Brittany, suratında şapşalca bir gülümsemeyle. "Bu akşam beni yemeğe çıkartmak için daireme geleceğini ve akşam onun otelinde kalacağımı söyledi."

Josie'nin kaşları çatıldı. "Yani burada bir dairesi yok o zaman?"

Brittany başını iki yana salladı. "Hayır. Vegas'da yeni

kulübü açmaya çalışıyor. O yüzden de zamanının çoğunu orada geçirecek, en azından ilk birkaç ay. Çok seyahat ediyor, sürekli kulüpleri dolaşıyor o yüzden herhangi bir yerde ev tutmamış."

"Peki, ne kadar burada kalacak?" diye sordu Bethany aynen Josie gibi dudakları sarkık, kaşları çatık bir biçimde.

Brittany omuz silkti. "Bilmiyorum. Sanırım adım adım gidip ne olacağına bakmamız lazım. Kim bilir? Belki de sadece buradayken benimle gönül eğlendirmek istiyordur. Durumu çok kurcalayıp büyütmemem gerektiğini biliyorum. Sonra hayallerim yıkılır."

"O sıkıyorsa benle gönül eğlendirsin," diye homurdandı Mia.

Bethany gülmekten öldü. "Gabe'e bunu söylediğini kesin söylüyorum!"

Mia ona ters ters baktı. "Hayır söylemiyorsun. Kız arkadaş yasası. Kız arkadaşlar arasında konuşulan her şey kız arkadaşlar arasında kalır."

"Haklısın," dedi Bethany. "Ama seninle dalga geçmek de çok eğlenceli."

"Ayrıca, zaten Gabe bile taşıyabileceğimden büyük bir yük. Yine de bakmakta serbestim. Gözlerim veya hormonlarımda bir sorun yok sonuçta ama başka bir adama dokunmak gibi bir niyetim de yok," dedi arsızca.

"İlk görüşte âşık olmak mümkün mü?" diye sordu Brittany özlem duyar bir tonla. "Otuz yaşındayım ve hiç âşık olmadım. Kesinlikle ilk kocama âşık falan değildim. Ve Kai'in başımı döndürdüğü ve benden çok hoşlandığı için ona tutunuyor olmaktan korkuyorum. Acaba başka birine de Kai'a verdiğim tepkiyi verir miydim?"

Josie uzanıp Brittany'nin elini tuttu. "Kesinlikle mümkün. Zannettiğinden çok daha sık oluyor. Ve ilk evliliğini düşünmeyi bırakmalısın. Hayat bu. Bazen boktan şeyler olur. Ama o evlilikten kurtuldun. Şimdi olanları geride bırakıp mutlu olmaya bir şans tanıman lazım."

"Daha iyi anlatamazdım," dedi Bethany. "Ve Jace beni ilk gördüğü günden beri bana âşık olduğunu söylüyor. Ve anlattıklarına bakılırsa Kai de fena olmuş."

Mia kolunu Brittany'nin omzuna attı. "Haydi kızım. Buna bir şans ver. Muhteşem zaman geçir. Her şey yolunda giderse harika, ama gitmezse? Gitmezse de biz buradayız. Tabii sana yamuk yaparsa Ash ve diğerlerinin onun kıçını tekmeleyeceğini de unutmamak lazım."

Bethany gülümsedi. Gözleri bile parlamıştı. Josie, Ash'in gerçekten de aynen öyle yapacağını bildiği için bir şey söylemedi. Mia'nınki sadece laftan ibaretti. Kelimeler... Ama Josie, Ash'in önem verdiği birini incitenin peşinden gitmekte hiç tereddüt etmeyeceğinden emindi. Bu kadarını zaten kanıtlamıştı.

"Haklısınız," dedi Brittany. "Akışına bırakmalı. Eğlenmeliyim. Çok üstüne düşünmemeliyim. Büyük ihtimalle buradayken biraz eğlenmek istiyor. Ama sonuçta yatakta bir harika olduğu için sorun yok. Umarım gittiğinde ağlaklaşmam."

"Belki de gitmez," dedi Josie omuz silkerek. "Dün akşamki haline ve anlattıklarına bakılırsa onun için sadece seks pilici değilsin."

Mia kahkahalarla güldü. "Seks pilici mi? Kesinlikle senden bu kelimeyi çalıyorum. Çok komik!"

"Bence haklı," diyerek Josie'ye katıldı Bethany. "Yani ilk

gece ben de Jace'le ilgili böyle düşünmüştüm. Asla tüm şehri dolanıp beni arayacağını düşünmemiştim. Ve beni bulduğu anda işte her şey bitti. Sorunlarımız olmadı diyemeyeceğim ama kendini kesinlikle bu ilişkimize adadığı kesindi."

"Sen ve Ash nasılsınız?" diye sordu Brittany dikkatini Josie'ye vererek. "Kardeşimi bir kadına hiç bu kadar ilgili görmemiştim. Yani birlikte çok vakit geçirmedik ama uzun bir süre aynı kadınla birlikte olsaydı bundan haberim olurdu."

"Uzun bir süre!" diye gülerek bağırdı Josie. "Sadece iki haftadır birlikteyiz."

"O da kendini bıraktı," dedi Mia ciddi bir sesle. "Güven bana, biliyorum. Jace'le beraber hep aynı kadını becerirlerdi ve inan bu her zaman çok hoş bir şey değildi. En son birlikte olduğu kadınla tanışmıştım." Bunu dediği anda yüzü kırıştı, boğazını temizledi. "Sen değil Bethany. Senden önceki. Off Tanrım, çenemi tutamıyorum, değil mi?"

Bethany'nin yanakları kızardı ama Josie güldü. "Yapma Bethany. Sorun yok. Gerçekten. Bunu aramızda bir gariplik olmadan konuşabilmemize bayılıyorum. Cidden böyle daha iyi."

Brittany'nin kesinlikle kafası karışmıştı ama ona açıklama gereği duymadılar.

"Her neyse, ne diyordum?" dedi Mia. "Boşboğazlık yapmadan önce... Jace ve Ash'in son kadınlarıyla tanıştığımdan bahsediyordum. Beni yemeğe çıkarmışlardı ve Tanrım kadın bizi oraya kadar takip etti. Kesinlikle bizimle aynı yerde aynı anda olması imkânsızdı. Zaten öyle bir yer kesinlikle onun tarzı değildi. Bir barda nacho ve

başka ucuz, yağlı şeyler tıkınıyorduk. Kadın bir anda tam bir manyağa dönüştü ve olay çıkarttı. Bir yandan da yerini benim aldığımı düşündüğü için beni aşağıladı."

Son cümleyi söylerken hafiften titredi.

"Çok iyi gitmedi demek!" dedi Bethany sırıtarak.

Mia yüzünü buruşturdu. "Şöyle diyelim. Kadın 'Bu iş bitti,' mesajını çok iyi karşılamadı. Bunu anlatmaktaki amacım da uzun süre Jace ve Ash aynı kızla birlikte oluyorlardı. Bir anda Jace, Bethany'yle tanışınca bu iş bitti. Sonra Ash seninle tanıştı ve onun da artık alelade kadınlarla birlikte olmayacağı açık. Uzun süredir onu tanıyorum ve Josie seninle olduğu kadar kimseyle uzun bir süre birlikte olmamıştı," dedi.

"Bunu bildiğime sevindim," diye mırıldandı Josie.

"Peki ona âşık mısın?" diye sordu Brittany. "Ağabeyimle olan planlarını sormak zorunda mıyım?"

Herkes güldü, Josie ellerini kaldırdı. "Dün akşam çok nazik davrandım. Yemin ederim!"

"Soruyu yanıtlamadın," dedi Mia önemli bir noktaya parmak basarak.

Josie iç geçirdi. "Evet, ona âşığım ama henüz söylemedim. Doğru zamanı bekliyorum. Doğrusu sevişirken veya başka bir şeye dalmışken bir anda ağzımdan kaçmasını istemedim. Veya onun benim için güzel bir şey yaptığı bir anda da söylemek istemiyorum çünkü sadece anın büyüsüne kapıldığım için değil gerçekten hissederek dediğimi bilmesini istiyorum."

"O sana söyledi mi?" diye sordu Bethany nazik bir biçimde.

Josie yüzünü buruşturdu. "Hayır."

"Ama âşık," dedi Mia kesin bir biçimde. "Buna hiç şüphem yok. Tanrım sana o bakışları var ya, içimi titrettiriyor."

Brittany başını salladı. "Annem gelip restoranda olay çıkartıp seninle ilgili saçmalamaya başladığında ona ağzının payını vermesini de unutma. Ash'in onu boğacağını zannettim. Ve inan Josie onu durdurmak için de hiçbir şey yapamazdım!"

Tekrar güldüler ama garson siparişlerini getirince susmak zorunda kaldılar. Birkaç dakika kadar yemeklerini yediler, erkekler, seks ve daha fazla seks hakkında konuşmaya devam ettiler.

Josie uzun süredir bu kadar iyi vakit geçirmemişti. Her şey çok... Mükemmeldi. Ash'e sahipti ve gerçekten de tek sahip olduğu o olsa bile, son derece mutlu olurdu. Ancak şimdi bir yandan da böyle iyi kız arkadaşları vardı. Onları sevmişti. Hepsi içtendi ve kocaman kalpleri vardı, tavırlarında hiçbir sahtelik yoktu.

Daha ne isterdi ki? Şu anda başarılı bir sanatçıydı. Resimlerini isteyenler vardı. Her ne kadar sadece bir kişi olsa bile ne fark ederdi ki? Bir kişi yeterdi. O kişi eserlerini o kadar çok beğenmişti ki bundan sonra yapacaklarını da havada kapmaya hazırdı. Ve şimdi harika arkadaşları ve hayran olduğu bir erkeği vardı. Ve Ash'in de ona hayran olduğundan emindi.

Belki henüz cümleyi kurmamışlardı ama Josie, Ash'in o insan olduğundan emindi. Kelimeler de ardından gelecekti. Ash, geleceklerinden büyük bir kesinlikle bahsediyordu. Ona yüzük alacağını bile söylemişti. Hatta çocuklardan bahsetmişti! Uzun vadeli düşünmeyen hiçbir erkek, nişan yüzüğü ve bebek konusunu açmazdı. İç ge-

çirerek arkasına yaslanıp diğerleriyle birlikte şarabın tadını çıkarttı. Josie'yi eve götürecek biri vardı, o yüzden neden olmasındı?

Bir saat sonra kızlar birbirlerine veda edip kendilerini evlerine götürecek arabalara dağıldılar. Josie, Brittany restorana yürüdüğü için onunla birlikte gelmesini teklif etti ve kızlar Brittany'nin dairesine kadar sohbet ederek ilerlediler.

"Bugün çok eğlenceliydi," dedi Brittany oturduğu apartmanın önüne gelince. "Bugün ve dün akşam beni davet ettiğin için çok teşekkürler Josie. Gerçekten de çok eğlendim."

"Ne demek," dedi Josie sıcak bir gülümsemeyle. "Ben de eğlendim. Bunu kesinlikle düzenli olarak yapmamız lazım."

"Kesinlikle," dedi Brittany arabadan inerken.

Josie de onun arkasından, "Kai'la ilgili gelişmelerden beni haberdar etmeyi unutma," diye bağırdı.

Brittany arkasını dönüp başparmaklarını kaldırdı, yüzüne de abartılmış bir gülümseme yerleşmişti.

Josie arkasına yaslanıp dairesine giderken Ash'e mesaj attı. Ona kızlarla öğle yemeği yiyeceğini söylemişti. Ash de ona eğlenmesini ve dönerken mesaj atmasını söylemişti. Belki işten eve erken bile gelebilirdi.

Şehrin içinden ilerlerken bu ihtimal Josie'nin midesini kelebeklendirdi. Uzun süredir bu kadar... Mutlu olmamıştı. Bu kadar umarsız ve hayatının gittiği yönden bu kadar emin...

Ash'in apartmanına varınca arabadan indi ve şoföre teşekkür etti. İçeriye girince telefonda olan apartman görevlisi eliyle ahizeyi kapatıp ona seslendi.

"Bayan Carlysle, siz dışarıdayken bir paket geldi. Masamın üstünde. Dairenize getireyim mi?"

Josie gülümsedi. "Yok, önemli değil. Ufak bir paket değil mi? Ben çıkarken alırım."

Yeni fırçalar sipariş etmişti ve bugün geleceklerini biliyordu.

"Ofiste. Bana bir saniye verin gidip getireyim."

"Önemli değil," diye bağırdı. "Sen telefon konuşmanı bitir. Ben daireye çıkartırım."

"Bayan Carlysle!" diye arkasından seslendi görevli.

Teslimatların alındığı ufak ofisin kapısından içeri girdi ve paketin durduğu küçük masaya baktı. Gülümseyerek masaya ilerleyip paketi kolunun altına sıkıştırdı. Tam çıkmak üzere arkasını dönmüştü ki, uzaktaki duvara yaslanmış birkaç sarılı tablo gördü.

Kaşları çatıldı çünkü bir tanesi tamamen örtülü değildi ve her nasılsa onun resimlerinden birine çok benziyordu. Fakat neden onun tablolarından biri burada olsundu ki?

Burnunu sokmaktan hiç de çekinmeden aceleyle yanlarına gitti. Örtüyü kaldırdığı anda ise nefesi kesildi. Bunlar onun tablolarıydı!

Bölüm Yirmi Sekiz

Josie hızla diğer tablolara da baktı, Bay Downing'in galerisine sattığı her tablonun burada olduğunu görünce midesi düğümlendi.

Nasıl?

Örtüyü tekrardan geri örtüp bir adım geri attı. Midesindeki düğüm daha da büyüdü. Hayır, hayır, hayır... Olamazdı. Ash bunu yapmış olamazdı.

Ancak yapmıştı. Kanıtı şu anda apaçık önündeydi.

"Bayan Carlylse lütfen. Buraya giremezsiniz," dedi apartman görevlisi kapıda.

"Evet, sanırım girmemem gerek," diye mırıldandı Josie.

Josie adamın yanından geçti, ona durması için seslenmesini umursamadı bile. Zaten ona ne söyleyebilirdi ki?

Gözlerinde yaşlarla asansöre girdi. Ash Bunu nasıl yapabilirdi? Kendisini dünyanın en ahmak insanı gibi hissediyordu. Asla Ash'in onun tüm tablolarını satın alan insan olacağını düşünmemişti ama şimdi düşününce, aslında şaşırmıyordu. Şu ana kadar ilişkilerinin her bir açısını o yönetmişti.

Josie'nin üstüne bir hüzün çöktü. Başarılı değildi. Bağımsız değildi. Sahip olduğu her şey Ash'ten gelmişti. Onun parasıyla, onun evinde yaşıyordu. Hiçbir şeyi kendi parasıyla satın almamıştı. Biraz önce hissettiği mutluluk, dünyadaki yerini bulduğuna dair kendine güveni tabloları keşfettiği anda gitmişti. Asansörden o kadar hızla indi ki doğru düşünemiyordu bile. Bakışları açılmış kutulara gitti. Yanlarından geçip kanepeye çöktü. Eliyle yüzünü kapadı.

Kesinlikle aşağılanmıştı. Ash'e başarısından bahsettiği her an şu anda utanç dalgaları olarak ona geri dönüyordu. Ve Ash onun bu şekilde konuşmasına izin vermişti!

Ona yalan söylemişti ve bu Josie'nin beklediği bir şey değildi. Evet, tabloları onun satın aldığını inkâr falan etmemişti ama zaten Josie de ona bunu hiç sormamıştı. Tüm bunların arkasında onun olacağını asla düşünmemişti. O gerçekleri söylememişti. Ne var ki bunlar o kadar büyük gerçeklerdi ki, Josie'nin kafası almıyordu bile.

Ash, ondan başka ne saklamıştı?

Gözyaşları kirpiklerini yakıyordu ama akmalarına izin vermedi. Ayrıca aşırı tepki verdiğini de düşünmüyordu. Bu önemsiz, ufak bir olay falan da değildi. Kendini başarılı hissetmesi Ash'in taleplerine evet demesine sebep olmuştu. İsteklerini kabul etmişti çünkü kendi kendine bakabiliyordu. Aralarında bu kadar büyük bir eşitsizlik olduğu için asla körü körüne Ash'le bir ilişkiye girmezdi. Ona kendini vermek istemiş ve vermişti, çünkü onunla eşit olduğunu düşünüyordu. Tamam, aralarında gerçek bir eşitlik yoktu ama bir sanatçı olarak başarısı, banka cüzdanında parasının olması ve kendini destekleyecek bir işi olması Josie için çok önemliydi ve aralarındaki farklılıkları azaltıyordu. En azından Josie'ye göre öyleydi.

Ancak ikisinin durumunun ne kadar da eşitsiz olduğunu fark etmemişti.

Ash'in dairesinde yaşıyordu. Bankadaki tüm parası Ash'indi. Onun değildi... Tanrım, hatta ona iki katı para ödemişti. Aslında bu talihini sorgulaması gerekirdi. İnsanlar bir sanat galerisine öylesine girip de istenilen fiyattan çok daha üstünü ödemezdi.

Çok aptaldı. Saftı. Kesinlikle büyük bir salaktı. Gerçekten birinin onun eserlerinden inanılmaz etkilendiğine inanmıştı. Bay Downing satmadığı için onun diğer tablolarını sergilemek istememesine rağmen gerçekten de yetenekli olduğunu düşünmüştü. Şimdiyse gerçeği öğrenmişti.

Gözlerini kapadı, bu fark ettikleri Josie'yi yıkmıştı. Ash'e güvenmişti. Ondan hiçbir yanını saklamamıştı. Ve Ash ona verdiği bu hediyenin içine etmişti.

Onun armağanının nasıl da üzerine titreyeceği, onu koruyacağı ve her zaman takdir edeceğiyle ilgili sözlerinin demek ki hiçbiri doğru değildi. Şimdi onu resmen küçük düşürmüştü.

Tanrım, diğerlerine de resimlerinin sattığını söylemişti. Hem de gururla. Heyecanla. Herkes Ash'in onun bağışçısı olduğunu biliyor muydu? Ash kesinlikle onun bilmesi gereken kadarını söylemişti. Acaba başka neleri bilmemesi gerektiğine karar vermişti?

Josie başını kaldırdı, üzüntü nefes almasını zorlayacak bir biçimde göğüskafesine yayılıyordu. Düzensiz düzensiz nefes aldı, göğsündeki yanmayı yatıştırmaya çalışıyordu. Ama hiçbir işe yaramıyordu.

Onu seviyordu. Onun da kendisini sevdiğini düşünmüştü.

Şakaklarını ovaladı, üzerine halsizlik çökmüştü. Ne yapması gerekiyordu?

Josie kutulara doğru baktı, yıkılmışlık hissinin yerini kızgınlık aldı. Tabii ki burada kalıp Ash'in ne yaptığını bilmiyormuş gibi davranamazdı. Bunu nasıl yapabilirdi ki? Bir yalanın içinde yaşıyordu. Ve şimdi bir de başarılı olmadığı gerçeğiyle yüzleşmeliydi. Onun işlerine hiçbir talep yoktu. Ash'le birlikte yaşamaya başladıktan sonra mücevher tasarımını da bırakmıştı. Yeni parçalar tasarlayıp onları satışa sunmak yerine başka işlere dalmıştı. Nasıl olsa galeriye götürdüğü anda işlerinin satılacağını biliyordu ve tabloları takılarından çok daha fazla para getiriyordu. En azından getirmişti.

Derin bir nefes alıp ayağa kalktı. İşe koyulacaktı. Eşyalarını tekrardan paketlemek çok uzun sürmezdi. Zaten tek alacakları resim malzemeleri ve yanında getirdiği kıyafetleriydi. Diğer her şey Ash'e aitti. Onun için aldığı şeylerdi ve onları yanında götürmeye niyeti yoktu.

Mekanik hareketlerle her şeyi tekrardan kutulara koydu. Daha önce neyin nereye yerleştirildiğine falan da özen göstermedi. Otuz dakika sonra kutular dolmuştu, ufak valizindeyse makyaj malzemeleri ve kıyafetleri vardı. Odaya göz gezdirdi, tüm eşyalarını kendi dairesine götürmek için birkaç sefer gelip gitmesi gerekeceğini biliyordu. Neyse ki kira kontratını feshetmemişti ve hâlâ başını sokacak bir yeri vardı.

Omuzlarını dikleştirip telefonunu çıkartarak yakınlarda bir taşıma şirketinin telefonunu Google'da aratı. Telefondan ve son anda bildirdiği için yüksek bir fatura ödedikten sonra tek yapması gereken beklemekti. Ash'in dairesinde Josie'nin tüm izlerini silecek kişiler beklemek...

Can yakıyordu. Canı yanıyordu. Ruhu ve kalbinin her bir yanı incinmişti. Josie onu böyle rahat bir şekilde kandıran biriyle nasıl yaşayabilirdi ki? Onu Michael'm incittiği gibi incitmemiş olabilirdi ama şu anda Josie onu bu şekilde kandırdığı için hissettiği içini deşen acıya Michael'ın onda bıraktığı acıyı tercih ederdi. Bir saat sonra nakliyeciler geldi ve kutuları aşağıda bekleyen kamyona asansörle indirmeye başladılar. Josie son kutu da taşınana kadar dairede kaldı. Sessizce onlara acele etmeleri için işaret ediyordu. O taşınırken Ash'in işten dönüp gelmesini istemiyordu. Henüz aramamıştı, o yüzden demek ki hâlâ vakti vardı.

Eve geldiğinde, Josie kendi dairesine dönmüş olacaktı. Ve Josie bu sefer, onun tatlı lafları ve içi boş vaatlerine kanmayacaktı.

Josie onu kendine âşık ettiği için, onu kendi dünyasına çektiği için Ash'e lanet ediyordu. Josie, onun arkadaşlarını da sevmişti. Bethany, Mia'yı ve diğerlerini... Fakat onlar Ash'in arkadaşlarıydı. Ash'e bağlıydılar. Josie, Ash yüzünden onların aralarına girmişti. Ve şimdi artık hiçbir şeyi olmayacaktı.

Aşağıya inerken bir şeyi fark etti. Birincisi Ash'in dairesi toplu taşıma araçlarına yakın olmadığı için kendi dairesine gidecek bir aracı olmadığıydı. Taksi çağırabilirdi ama bu da kapı görevlisine haber vermesini gerektirecekti ve bu zaman alabilirdi. Hem de bu saatte, tam da taksi şoförlerinin görev değiştirdiği zamanda.

İkinci fark ettiği şeyse Ash'le yüzleşmesi gerektiğiydi. Öylece taşınıp kendi dairesinde saklanamazdı. Ona bir şey borçlu olduğu için değil ama eve gidip de Ash'in onun gittiğini anladıktan sonra ne zaman yüzleşme vaktinin gele-

ceğini beklemek istemiyordu. Ofisine giderek bu ilişkinin bitiğini söylemesi daha mantıklı olacaktı. Böylece Ash'in onun dairesinin kapısında bitmesi ihtimali ortadan kalkardı. Hem bu iş için Ash'in şoförünü kullanacaktı. Ne de olsa gidip Ash'i işten alması gerekecekti. Saatine bakınca şoförün hâlâ burada olduğunu fark etti. Değilse de Ash'in işyerine biraz beklese bile taksiyle giderdi. Ofisinden de doğrudan metroya binip evine gidebilirdi.

Omzuna astığı büyük çantasının içinde telefonunu aradı. Nakliyecilere onlar eşyaları indirmeye başlasınlar diye kendi dairesinin anahtarını verdikten sonra Ash'in şoförünü aradı. Neyse ki adam sadece bir kilometre kadar uzaktaydı.

Birkaç dakika sonra Josie, yanaklarından sessizce gözyaşları süzülerek Ash'in ofisine doğru ilerlemekteydi.

Bölüm Yirmi Dokuz

Konferans görüşmesi bitmek bilmediği için Ash sandalyesinde sırtına yaslandı, elinde hâlâ telefon vardı.

Tanrım, şu lanet konuşmayı bitirip eve Josie'ye gitmekten başka bir şey istemiyordu. Josie bugün kızlarla yemek yemişti ve Ash gününün nasıl geçtiğini öğrenmek için sabırsızlanıyordu. Daha sonra onu yemeğe çıkartacaktı. Sessiz ve baş başa kalabilecekleri bir yere... Biraz daha sohbet ettikten sonra onu eve geri götürür ve ikisi de yorgunluktan bitkin düşene kadar sevişirlerdi.

Kapısı vuruldu ve Eleanor kafasını içeri uzattı. Ash bu şekilde böldüğü için kaşlarını çattı ama onun odasına girecek kadar önemli bir şey olduğu belliydi. Eleanor, Ash'in önemli bir görüşme yaptığım biliyordu.

Ash konuşmayı sessize alarak ahizeyi indirdi ve sorgulayan gözlerle Eleanor'a baktı.

"Üzgünüm, meşgul olduğunuzu biliyorum ama Bayan Carlysle burada, sizinle görüşmek istiyor."

Ash, Bayan Carlysle'ın Josie olduğunu ancak bir dakika sonra anladı.

Dikleşti, hiç beklemeden görüşmeyi bitirdi.

"Josie burada mı?" diye sertçe sordu. "Onu derhal içeri gönder."

Eleanor yok oldu ve Ash derhal Josie'yi karşılamak için ayağa kalktı. Josie daha önce onun işyerine gelmemişti. Hatta Ash ona nerede çalıştığını söylediğini de sanmıyordu.

Biraz sonra kapı açıldı ve Josie bembeyaz bir surat ve şiş gözlerle içeri girdi. Lanet olsun, ağlamış gibi görünüyordu.

Ash saniyeler içerisinde yanına gelip ona sarıldı. Josie bir anda dikleşti, kasıldı, kesinlikle dirençliydi, Ash'in sarılmasına karşılık vermiyordu

"Sorun ne?" diye sordu Ash. "Seni ne üzdü Josie?"

Josie kendini ondan çekerek yanından yürüdü, ofisin ortasına geçti. Sırtı Ash'e dönüktü ve kaskatı kesilmişti.

Ash'in bakışları kısıldı. "Josie?"

Josie yanıt vermeyince Ash yanına gidip yüzünü kendine çevirdi. Ve suratında gördüğü ifadeyi hiç sevmedi. Onun cansız gözlerini görünce bir anda içini büyük bir endişe kapladı.

Josie her zaman parlardı. Hep öyleydi. İçeri girdiği oda aydınlanırdı. Parıl parıldı, mükemmel gülüşü ve de gözleri her zaman aydınlık, güneşliydi. Diğer yerleri de öyle...

Fakat bugün öyle görünmüyordu. Yitik görünüyordu. Üzgün... Yıkılmış gibi...

Josie, kendisini ondan yine çekince Ash dudaklarını sıktı.

"Ne dediğimi hatırla Josie. Konuştuğumuzda ve özellikle de seni üzen bir şey hakkında konuştuğumuzda ara-

mızda mesafe olmayacak. Beni uzaklaştırıyorsun ve bu elinde olan bir seçim değil."

Ash tam ona tekrardan hamle yapacaktı ki Josie ellerini uzatıp onu engelledi.

"Burada bir seçim şansın yok," dedi ters bir biçimde. "Ayrılıyoruz Ash. Eşyalarımı daireme geri taşıdım."

Ash tepkisini kontrol bile edemedi. Diyebileceği onca şey arasından asla bunu söyleyeceğini düşünemezdi. Bu da neydi?

"Ne demek ayrılıyoruz," dedi Ash sertçe, "neler oluyor Josie?"

"Tabloları gördüm," dedi Josie boğuk bir sesle. "Hepsini."

Kahretsin.

Ash yavaşça nefes vererek eliyle saçını düzeltti. "Bu şekilde öğrenmeni istemezdim bebeğim."

"Sanırım istemezdin," dedi Josie kırgınlıkla. "Hatta bunu hiç öğrenmemi de istemezdin."

"Tablolarını satın alanın ben olduğumu söylemediğim için taşınıyor veya benden ayrılıyor olamazsın."

"İzle ve gör," dedi Josie ondan beklenmeyecek kadar soğuk bir sesle.

"Bebeğim sakinleş ve açıklamama izin ver. Bunu konuşup atlatacağız. Fakat bu konuyu burada ofisimde tartışmayacağım ve hele de benden bir metre uzakta aramıza bir ağ örmekle meşgulken hiç tartışmayacağım."

"Sakinleşmek mi? Bana yalan söyledin Ash. Yalan söyledin. Ve ben de bunu tartışıp kabullenip hayatıma devam etmeliyim, öyle mi?"

"Sana asla yalan söylemedim."

"Bana bu saçmalıklarla gelme. Yalan söyledin ve bunu da gayet iyi biliyorsun. Ayrıca, beni küçük düşürdün. Tablolarım satıldığı için çok heyecanlandığımı söylediğim her seferde... Hatta bundan arkadaşlarına bile bahsetmeme izin verdin. Adeta harika bir şey yapmışım gibi hissetmeme izin verdin. Kendi kendime bakabilecekmişim gibi... Param varmış gibi... Seçeneğim varmış gibi... Bir geleceğim varmış gibi... Tanrım, harika bir iş çıkartın Ash. Ve bunun tamamı bir yalan."

"Tanrım," diyip küfretti Ash. "Josie asla böyle bir niyetim yoktu."

Josie elini kaldırdı. "Sana taşınmaya niye itiraz etmedim biliyor musun? Neden beni bu kadar kolay ikna edebildiğinin farkında mısın? Çünkü yapabileceğimi düşünüyordum. Seçeneğim olduğunu... Zorunda olmadığımı bildiğim için bu kadar kolay kabul ettim. Seni istiyordum. Kendi kendime bakabileceğimi düşünüyordum. Senin kadar param asla olmasa da eşit olduğumuzu... Ve ilişkimize bir şey verebilmek benim için önemliydi. Sadece bir benlik algısı bile olsa... Kendime güven bile olsa... Dünyalar benim olmuştu Ash. Her şeye sahip olabileceğimi düşünmüştüm. Bir kariyere... Sana... Harika arkadaşlara... Ve bunların hiçbiri ama hiçbiri gerçek değildi!"

Josie'nin ağzından çıkan her kelime Ash'e bıçak gibi saplanıyordu. Yüzü daha da soluklaşmış, gözlerini iyice acı bürümüştü. Ash, Josie'nin ona verdiği değeri incitebileceği aklına bile gelmemişti. Josie'nin seçenekleri olduğunu düşüneceğini... Ash bunu istese bile, Josie'nin sadece onun eline bakmamasını hiç düşünmemişti. Ve asla ama asla onu incitmek istememişti. Zaten her ne yaptıysa o incinmesin diye yapmıştı.

"İlişkimizin her yönünü sen manipüle ettin," dedi Josie acıyla. "Her noktayı yönettin. Her hareketin önceden düşünülmüş ve planlanmıştı. Benimle bir enstrümanmışım gibi oynadın ve doğrudan kucağına düştüm. Beni şantajla yemeğe davet ettiğinde anlamalıydım. Hele de takip ettirip annemin mücevherlerini rehin verdiğimi bilmenden anlamam gerekirdi. Ama dikkatsiz davrandım. Bunları çok büyük uyarı işaretiymiş gibi görmedim ve bu da bu işaretlerin önemini fark etmediğim için ne kadar salak olduğumu gösteriyor. Kendi dünyanda tanrıyı oynamaya o kadar alışıksın ki benimkinde de oynayabileceğini zannettin."

"Josie, dur," dedi Ash. "Yeter. Seni incittiğim için özür dilerim. Ama Tanrı aşkına, bu yapmak istediğim son şeydi! Bunu aşabiliriz bebeğim."

Josie çoktan kafasını iki yana sallıyordu ve Ash'in karnı korkudan burkuldu, göğsüne ve boğazına doğru çıkarak onu nefes alamayacak bir şekilde boğmaya başladı.

"Tanrı aşkına Josie! Sana âşığım!"

Josie gözlerini kapattı ve yanaklarından aşağıya bir damla yaş süzüldü. Onları tekrardan açtığında iki gözü de nemlenmişti ve Ash'in midesini burkan bir umutsuzlukla doluydular.

"Bu sözleri duymak için her şeyimi verirdim," dedi Josie sakince. "Hatta söylemesen bile beni sevdiğine kendimi inandırmıştım. Bunları senden duymayı ne kadar istediğime inanamazsın. Ama şimdi? Sana nasıl inanabilirim ki? İstediğini elde etmek için her şeyi ne kadar manipüle edebileceğini biliyorum. O yüzden şu anda da bunu yapmadığını, duygularımla oynamadığını nasıl bilebilirim?"

Ash'in nutku tutulmuştu. Tamamen ve kesinlikle ko-

nuşamıyordu. Bu sözleri Josie'den önce kimseye söylememişti. Ve Josie, Ash'in onun duygularını sömürmek için kullandığını düşünüyordu!

Damarlarında öfke dolanmaya başladı ve giderek yükseliyordu, artık kendini kaybedeceğini anlamıştı. Yana döndü, panik halinde ve ne diyeceği, ne yapacağıyla ilgili hiçbir fikri olmadığı için sinirliydi. Josie ondan ayrılıyordu ve oysa Josie'yle sonsuza kadar birlikte olmayı düşünüyordu.

Josie boynuna taktığı kolyeyi çıkartmak için elini kaldırırken elleri titriyordu.

Josie kopçayı açarken Ash arkasını dönüp boğuk bir sesle, "Hayır!" dedi.

Kolye Josie'nin eline düştü, Ash'e uzatıp avucuna bastırdı.

"Tüm eşyalarımı aldım," dedi Josie kısık bir sesle. "Anahtarlar da tezgâhta. Hoşça kal Ash. Hayatımda başıma gelen hem en iyi hem de en kötü şeydin."

Elini kaldırdı, onu durdurmak için... Asla öylece kapıdan çıkıp gitmesine izin veremezdi.

"Lütfen bir saniye bekle Josie. Ayrılmıyoruz. Bu kadar kolay vazgeçmeye hiç niyetim yok. Uğruna savaşacağım. Sen savaşılmaya değer birisin ve şu anda ne kadar üzgün olursan ol, umarım benim de uğruna savaşılması gereken biri olduğumu düşünüyorsundur."

"Lütfen Ash. Şu anda bunu yapamam," diye yalvardı Josie. Gözleri yaşlarla doluydu ve bir kısmı da yanaklarından akmaya devam ediyordu. "İzin ver gideyim. Tutarlı bir tartışmaya giremeyecek kadar üzgünüm ve sonradan pişman olacağım bir şey söylemek istemiyorum."

Ash aralarındaki kısa mesafeyi aşıp Josie'yi göğsüne çekti. Parmaklarıyla çenesini kaldırıp gözlerinin içine baktı.

"Sana âşığım Josie. Bu gerçek. Yalan yok. Art niyet yok. Sana. Âşığım. Nokta."

Josie gözlerini kapadı ve yüzünü diğer tarafa çevirdi. Ash yanağını avuçların içine alıp o gümüşümsü izleri başparmağıyla sildi.

"Bana neden olduğunu söyle," diye fısıldadı Josie. "Neden yaptın? Bana neden söylemedin? Neden bunu benden sakladın?"

Ash iç geçirdi. "Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Belki de öğrendiğin anda aynen bu şekilde tepki vereceğini bildiğim ve bundan korktuğum için. Tablolarını çok sevdim. Şimdi onları satın aldığımı öğrenince hiç yeteneğin olmadığını düşünmene çok üzüldüm. Çünkü bu tamamen bir saçmalık..."

Josie, kendini Ash'ten çekti, arkasını döndü, omuzları titriyordu.

"Şu anda bunları konuşamayacak kadar üzgünüm Ash. Lütfen. Bu işin peşini bırak."

"Dairemden eşyalarını taşıdığını söyledikten sonra nasıl da bu işin peşini bırakmamı beklersin? Gerçekten de, tamam, kendine iyi bak dememi mi bekliyordun? Yok, öyle bir şey. Ancak seninle birlikte olursam kendime iyi bakmış olurum."

Josie kollarını kendi beline dolayarak, kendini sardı. "Ben kendi daireme gidiyorum. Eşyalarımı zaten götürdüler. Kalamam. Nakliyecilere onlarla orada buluşacağımı söyledim."

Panik Ash'in boğazını tırmalıyor, çaresizlik her yanını

sarıyordı. Josie gerçekten de çekip gidiyordu. Hem de o kahrolasıca tablolar için... Tamam, Ash konunun sadece bu olmadığının farkındaydı. Josie'nin neden üzüldüğünü de anlıyordu. Tüm her şeyin yalan olduğunu öğrendikten sonra Josie'nin ne hissedeceğini hiç düşünmemişti. Josie haklıydı. Ancak şimdi aralarını nasıl düzeltecekti? Hele de Josie şehrin başka bir yerinde başka bir yatakta uyuyorsa Ash kendi değerini ona nasıl gösterebilirdi ki?

Josie kapıya ilerlemeye başladı, Ash arkasından felce uğramış, kalbi midesinde atar biçimde baktı.

"Josie, dur. Lütfen."

'Lütfen,' kelimesini duyunca Josie durdu ama arkasını dönmedi.

"Lütfen bana bak," dedi Ash yumuşak bir sesle.

Josie yavaşça arkasını döndü, gözlerinde taze damlalar birikmişti. Kendi kendine küfretti çünkü asla onun gözyaşlarının nedeni olmak istemiyordu.

"Bizi düşüneceğini söyle," dedi Ash kısık bir sesle. "Sana bu akşamı veriyorum bebeğim. Ama senden vazgeçip gitmene izin vereceğimi sanıyorsan beni tanımamışsın demektir."

Josie gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. "Düşüneceğim Ash. Sadece bu kadarına söz verebiliyorum. Kafamda halletmem gereken çok şey var. Bir anda halıyı ayaklarımın altından çektin. Ne yapacağımı bulmam lazım. Bu ilişkiye girerken bana bakacağını, beni koruyacağını ve ihtiyaçlarımı karşılayacağını söylediğini biliyorum. Benim için bunlar bir sorun değildi, çünkü bunları bana vermene ihtiyacım yoktu. Aradaki farkı anlıyor musun? Seninle birlikte olmama gerek yoktu. Ama senle birlikte olmak is-

tiyordum. Başka bir seçimim, yatacak başka bir yerim, param yoksa seninle birlikte olmayı gerçekten istediğimi ve bunu para için yapmadığımdan nasıl emin olacaktım? Asla aramızda bu olsun istemedim. Sonunda bunu yapmasam bile her zaman kendime bakabilmem ve bağımsız olmam benim için çok önemli. Seçeneğimin olması lazım. Kendime aynada bakıp değerli olduğumu, kendime bakabileceğimi ve kendi seçimlerimi yapabileceğimi hissetmeliyim."

Ash gözlerini kapadı çünkü Josie'nin dedikleri çok mantıklıydı. Ash de onun yerinde olsaydı aynı şeyleri isterdi. Ve bunu tamamen es geçmişti. Tabloları alıp bunu ondan saklamasının Josie'nin üzerinde nasıl bir etki yapacağını hiç düşünmemişti. İşleri batırmıştı ve bu yüzden şimdi Josie'yi kaybedecekti.

"Anlıyorum," dedi Ash boğuk bir sesle. "İnan anlıyorum bebeğim. Sana bu akşamı veriyorum. Ama bundan hoşlanmak zorunda değilim. Ayrıca bizden vazgeçmiyorum, kendini buna hazırlasan fena olmaz. Senden vazgeçmeme imkân yok."

Josie yutkundu, yüzü hâlâ solgun, gözleri yaralıydı. Sonra birden arkasını döndü ve yürüyüp giderken Ash'in kalbini de ruhunu da birlikte götürdü; orada Ash'i elindeki kolyeyle bırakıp gitti.

Bölüm Otuz

Josie sonunda uyumaya çalışmaktan pes edip kendini resim yapmaya vermeden önce saatlerce yatakta dönüp durdu. Hayatında ilk defa içinden canlı renk kullanmak gelmiyordu. Resmettiği sahnenin hiçbir canlı veya parlak yanı yoktu. Karanlıktı, griydi... O fark etmeden tuvale sızan bir hüzün vardı.

Gün ağarırken, omuzları saatlerce resim yaptığı için sarkmış, kasılmış ve ağrı içindeydi. Bunu fark edince yüzü buruştu. Aynen ruh halini yansıtıyordu. Perişan...

Neredeyse yaptığı tablonun üzerine onu mahvetmek için boya fırlatacaktı ki kendini durdurdu. Sağ alt köşeye imzası J'yi yazarken elleri titriyordu.

Dürüst bir tabloydu. Aynı zamanda çok da iyiydi. Sadece Josie'nin diğer eserlerinden farklıydı. Belki de bu başkalarının ondan beklediğine yakın bir işti... İnsanlar parlak, neşeli, seksi eğlence istemiyorlardı.

Tabloya baktıkça isim aklına geldi. *Manhattan'da Yağmur.* Çok özgün değildi belki ama dışarıda parlak bir bahar gü-

neşi parlıyor olsa da ruh haline uyuyordu. Tablodaki binaların hepsi yüksek ve kasvetliydi, etrafları yağmur ve alçak bulutlarla çevriliyordu. Josie resimdeki binanın Ash'in oturduğu yer olduğunu fark etti.

İç geçirdi, kalkıp gerilmiş kaslarını esnetti. Kendine kahve yapmak için mutfağa giderken hâlâ kahvesi olduğu için şükretti. Apartmanına tekrardan stok yapması gerekiyordu. Çıkarken tüm bozulabilecek yiyecekleri atmıştı ve çok az bir-iki şey kalmıştı. Bunlardan biri de kahveydi. Bardağı geçip doğrudan damardan kafein alsa daha iyi olacaktı.

Elinde buharı çıkan bardakla oturma odasına geçti. Sabah güneşini almak için panjurları açtı. Dışarıda, sokaklar sessizdi, şimdi yavaş yavaş günün trafiğiyle kendilerine geliyorlardı.

Dairesini çok seviyordu. Bu kahverengi taşlı klasik Manhattan dairesinin kirası çok yüksekti aslında. Josie bir anda daha ucuz bir eve taşınması gerektiğini fark etti. Başına talih kuşu falan konmamıştı. İşini çok seven ve ne getirirse alacak bir müşteri falan yoktu. Sanat galerisine gidip Bay Downing'le konuşmalıydı. Orada eserlerini sergileyecekse, onları Ash'e satamayacağını söylemesi gerekiyordu. Tahminen en iyi müşterisine satış yapmamasını istediği için artık Bay Downing onun eserlerini sergilemek istemeyecekti. Josie, Ash'in onun eserlerini asla tespit edemeyeceği başka bir isimle satın almaya devam etmeyeceğini nereden bilebilirdi ki?

Evet, taşınması gerekecekti, önceliklerini sıraya koyması ve seçeneklerini düşünmesi gerekiyordu. Daha fazla takı yapıp sitesinden satması gerekiyordu. Ash'e taşındığından

beri tüm dikkatini çizimlerine verdiği için sitesinde son dönemde pek bir hareket yoktu. Ancak şimdi takılarını satıp para kazanmalıydı. Düzenli bir biçimde üretim yaptığında düzenli satış da yapıyordu. Sanatı, sanatına yeni bir yön vermek için zaman ayırma lüksü olacak kadar para biriktirmesi gerektiğinde bir süre arka plana atılacaktı.

Bay Downing onun vizyon ve odaklanma eksikliği olduğunu söylemişti. Çok dağınık ve kafası karışıktı ona göre. Görünüşe göre haklıydı. Peki ama yeni odak noktası ne olacaktı? İnsanlar onun neşeli renkli işlerini beğenmiyorsa demek ki vizyonunu tekrardan gözden geçirmeliydi. Bu sabah yaptığı gibi depresif, kasvetli işler üretmesi çok zor olmayacaktı. Ash'i bir günde, bir haftada veya bir ayda unutamayacaktı. Ona âşıktı. Çok fena kendini kaptırmıştı ve kendini tamamen korumasız bırakmıştı. Ateşle oynamakla ilgili eski atasözü geldi aklına. Kesinlikle ateşle oynamıştı, önlem almayı boşvermiş ve sonunda yanmıştı.

Kafasını sallayarak kahvesini bitirip kupayı kahve masasına bıraktı. İşe geri dönmesi ve *Manhattan'da Yağmur* tablosunun bir eşini yapması gerekiyordu. Ancak o zaman bunları Bay Downing'e götürüp diğerlerinden daha iyi satıp satmayacaklarını sorardı. Peki ya bu da işe yaramazsa? B planı. O da her neyse artık.

Sessize aldığı telefonuna bakıp çağrıları ve mesajları kontrol etmeyi düşündü. Daha sonra iç çekti. Onu kimse aramayacaktı. Belki bir tek Ash ve Josie şu anda onu düşünmek istemiyordu. Mesajlarına bakma isteğine karşı koyarak, ki zaten mesaj gelip gelmediğini de bilmiyordu, işine geri döndü, derhal yeni bir eser çıkartmak için istekliydi.

Genelde bir resmi yapması günler alıyordu. Bitmez tükenmez bir biçimde düzeltmeler yapıyor, her bir detayın üzerine kaşlarını çatıp düşünüyordu. Fakat bugün artık boyalar tuvale değiyordu ve Josie bitene kadar durmayacaktı. Kusurlu olsa ne olacaktı ki? Şimdiye kadar detaylara özen göstermesi ne işe yaramıştı? Başını iki yana salladı. Tanrım, söylenen, kendine acıyan bir zavallı gibiydi. Josie böyle biri değildi ve böyle birine dönüşmesine de izin vermeyecekti. Vazgeçmeyecekti. Hayalinden asla vazgeçmeyecekti. Annesi ona yemin ettirmişti. Josie ne kendini ne de annesini hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Dört saat boyunca apartmanın dışında güneş giderek yükseldikçe yükselip penceresinden içeri girene kadar çalıştı. Bir noktada kaldırımdan geçenlerin onu görebileceği ihtimali nedeniyle panjurları kapadı. Yolda bir aşağı bir yukarı dolanıp adeta tablosuna kaçamak bir bakış atmak istermiş gibi görünen birkaç kişi görmüştü. Tablosu özeldi. Hele de şimdi tüm kalbini ve yaşadığı yıkımı tuvale döktüğü için daha da özeldi...

Kapısı çalındığında tabloda son rötuşları yapıyordu. Bir anda dondu kaldı. Damarlarından korku akmaya başladı. Ash burada mıydı? Ona dün akşamı vereceği ama vazgeçmeyeceği konusunda oldukça açık konuşmuştu. Josie'den olanları düşünmesini rica etmesine rağmen Josie bu konuyu aklından tamamen atmıştı ve kendini işe vermişti.

Elleri titreyerek yerinden kalktı. Kapıya bakmayabilirdi ama bir korkak değildi. Hem Ash bunca yolu geldiğine göre ona en azından daha çok zamana ihtiyacı olduğunu söyleyebilirdi. Biraz daha mesafeye... Kalbi deli gibi çarpıyordu, ellerini üstüne silip kapıya gitti. Derin bir nefes

alıp kapıyı açtı. O anda kapısında duranın Ash olmadığını anlayınca dona kalıp gözlerini kırpıştırdı. İçinde biraz da olsa hayal kırıklığı mı vardı? Bu düşünceyi aklından atıp tek kelime etmeden kararlı bir ifadeyle ona bakan Mia ve Bethany'ye baktı.

"Çok kötü görünüyorsun," dedi Mia gayet patavatsızca. "Hiç uyudun mu ki?"

"Saçma bir soru Mia," dedi Bethany. "Uyumadığı her halinden belli,"

"Burada ne işiniz var?" diye sordu Josie zayıf bir sesle.

"Bir sonraki sorunun da cevabını vereyim, hayır, bizi Ash göndermedi," dedi Mia sertçe. "İlk soruna gelince buradayız çünkü bizimle yemeğe geliyorsun ve hayır demeyi aklından bile geçirme sakın."

Josie'nin ağzı açık kaldı. Bethany güldü.

"Bence zarif bir biçimde teslim olmalısın," dedi Bethany, hâlâ güler bir tonla. "Mia çok kararlı ve aklına bir şey koydu mu biraz inatçı olabilir. Eminim Gabe de bana katılır."

Mia, Bethany'yi dirsekledi ve kaşlarını çattı. Josie fark etmeden gülümsedi, omuzları rahatlamıştı.

"Etrafı toparlamam için bana biraz zaman verebilir misiniz? Şey, çalışıyordum da," diye bitirdi zayıfça.

"Tabii ki," dedi Mia neşeli bir biçimde.

"Buyurun, geçin oturun," dedi Josie aceleyle. "Etraf biraz dağınık ama... Eşyalarımı da henüz açmadım, dediğim gibi çalışıyordum."

"Bunlar yeni eserlerin mi?" diye sordu Bethany salona geçince.

Mia ve Bethany Josie'nin henüz bitirdiği tablolara bakıyorlardı. Josie ellerini pantolonuna silerek başını salladı.

"Gerçekten çok iyiler," dedi Mia. "Çok duygu yüklüler."

Sempatik bakışlarla Josie'ye döndü. "Çok üzülmüş olduğun çok bariz."

Josie buna ne diyeceğini bulamadı.

"Şey, iki dakikaya hazırlanırım, tamam mı?"

Mia da, Bethany de kafasını salladı ve Josie kendine çeki düzen vermek için banyoya gitti. Kendisine aynada bakınca yüzü buruştu. Ona kötü göründüğünü söylemeleri çok normaldi. Gerçekten de kötü görünüyordu.

Yüzüne su çarptı ve ardından aceleyle fondöten ve pudra sürdü. Kirpiklerine biraz rimel, dudaklarına da dudak parlatıcı sürdü. Güzellik yarışmasına katılamazdı ama şimdi çok da bitkin görünmüyordu. Dünyadaki tüm makyaj malzemeleri bile gözlerinin altındaki koyu torbaları silmesine yetmezdi.

Salona döndüğünde Mia ve Bethany onu bekliyordu ve onu derhal dışarıya sokakta park etmiş arabaya doğru yönelttiler.

Josie'nin daha önce de fark ettiği iki adam yine gözüne takıldı ve kaşları çatıldı. Şüphesiz Ash'in adamlarıydı. Onu izliyorlardı. Ash ona dün akşamı vereceğine söz vermiş olmasına rağmen... Josie başını sinirle iki yana salladı. Ash'e olayların peşini bırakması için güvenmek... İşte yine kendi bildiğini okumuştu. Ash'in hâlâ onu koruması Josie'nin zihninin bir yerlerinde hoşuna gitmişti ama artık ona güveni kalmamıştı. Zamanında koruyuculuk olarak adlandırılacak bu davranış şimdi Ash'in ne kadar da kontrolcü olduğunun bir kanıtıydı.

"Brittany'yi de çağıracaktık ama Ash'in kardeşi oldu-

ğunu düşününce biraz garip olabileceğini fark ettik," dedi Mia arabaya girdiklerinde kısık bir sesle.

Josie yüzünü buruşturdu. Tamam, kesinlikle Ash'ten ayrıldığını biliyorlardı, onu adeta her şey normalmiş gibi bir yere davet etmemişlerdi.

Bethany Josie'nin elini kavrayıp sıktı. "Böyle bakma. Her şey yoluna girecek. Göreceksin."

Gözyaşları Josie'nin kirpiklerini yakıyordu ama onların akmasını elinden geldiğince engelledi. "Her şeyin tekrardan yoluna gireceğinden o kadar da emin değilim."

"Girecek," dedi Mia şiddetle. "Bize her şeyi yemekte anlatırsın. Ash'in kıçını nasıl tekmelememiz gerektiğini buluruz."

Bethany güldü. Josie ise inanmaz gözlerle ona baktı.

"Ama Ash sizin arkadaşınız," dedi. "Ondan ayrıldığım için bana kızgın değil misiniz?"

"Sen bizim arkadaşımızsın," dedi Mia. "Senle tek bağımız Ash değil ki. Hem kadınlar aynı safta yer alıp birbirini desteklemeli. Sorun her neyse Ash'in suçu olduğuna eminim."

"Kesinlikle," dedi Bethany de sadık bir sesle. "Gabe ve Jace de olayı birkaç sefer yüzlerine gözlerine bulaştırdılar, o yüzden şimdi işi yüzüne bulaştırma sırasının Ash'e geldiğine eminim. Sonuçta o da bir erkek."

Gözlerinden yaşlar süzülmesine rağmen Josie güldü. "Tanrım. Sizleri çok seviyorum!"

"Biz de seni seviyoruz," dedi Mia. "Şimdi erkekler hakkında dedikodumuza eşlik edecek lezzetli ve kesinlikle kalori dolu bir şeyler yiyelim."

On dakika sonra Josie'nin dairesinden çok da uzakta

olmayan bir barda oturmuşlardı. Siparişlerini verdikten sonra Mia, Josie'nin üstüne atladı.

"Tamam, şimdi bize her şeyi anlat. Gabe ve Jace'in tek dedikleri Ash'ten ayrılmış ve evden çıkmışsın ve Ash de dün akşam deli gibi sarhoş olmuş."

Josie yüzünü buruşturup eliyle yüzünü kapattı. "Of Tanrım. Ne yapacağımı bilemiyorum. Bir yandan çok sinirli ve kırgınım ve daha bir sürü karmaşık duygu hissediyorum. Diğer yandan da acaba çok mu tepki gösterdim diye düşünüyorum."

"Peki ama ne oldu?" diye sordu Bethany tatlı bir sesle.

Josie iç çekti ve hiçbir şeyi atlamadan hikâyeyi baştan sona anlattı. Ash'in onu takip ettiğini, annesinin mücevherlerini satın aldığını ve Michael'la olanlardan sonra onun yanına taşınması için ısrar ettiğini ve ardından da tüm tablolarının satın alanın Ash olduğunu öğrenmesini...

"Vay canına," dedi Mia arkasına yaslanıp. "Şaşırdım diyemeyeceğim çünkü bu tam da Ash'in yapacağı bir şey."

"Gabe ve Jace'in de," dedi Bethany. "Bir şeyi almak istediklerinde son derece kararlı hareket ediyorlar."

"Doğru," diyerek itiraf etti Mia. "Hiçbir şey değilse bile kesinlikle ısrarcı ve inatçılar."

Bethany onaylarcasına başını salladı.

"Sizce aşırımı tepki gösterdim?" diye sordu Josie. "Bir yanım evet diyor ama bir yanım hâlâ çok kırgın. Yani kızgınım ama bundan da öte resmen yıkıldım."

"Aşırı tepki vermedin Josie," dedi Bethany.

Mia öne eğildi, Josie'ye bakarken bakışları mümkün olduğunca dürüsttü. "Neden üzüldüğünü anlıyorum. Ama beni dinle Josie ve bunu seni üzmek için söylemediğimi

bil. Sadece bir noktaya parmak basmak istiyorum. Ash istediği her kadını elde edebilirdi. Gerçekten onunla birlikte olmak için binlerce kadın yan yana dizilirdi. Ama o seni istiyor."

Bethany de hızla kafasını sallayarak onayladı.

"Ve tamamen bağımsızlığını elinden aldığını ve çalışmak için onca çabaladığın şeyin çoğunu bu davranışıyla boşa çıkarttığını anlıyorum. Tabii şöyle de bir şey var. Erkekler kaz kafalı. Odun gibiler! Ash sana yardım etmek istedi. Onun gibi adamların bildiği tek bir yol vardır. Kendi yolları. Ama Josie, seninle gurur duyduğunu bilmelisin. Herkese, Jace'e de Gabe'e de, bana ve Bethany'ye de ne kadar yetenekli olduğunla ilgili böbürlendi. Seni bu davranışıyla asla incitebileceğini düşünmüyordu bence. Bunu sana yardım etmek, sana bir şeyler vermek ve kendini başarılı hissetmen için yapmıştır. Belki bunu doğru bir biçimde yapmadı ama en azından iyi niyetli. Buna kesinlikle inanıyorum. Ash derin biridir. Kalbi kocamandır ve onun arkasından senelerdir konuşan kardeşine yardım etmesi de bunun bir göstergesi. Ve ailesinin tamamı tam birer baş belası olsa da onlara sırtını dönememesi de."

"Jace'in beni istemesini çok zor kabullenmiştim," dedi Bethany sessizce. "İlk geceden sonra beni aramak için şehrin altını üstüne getirmesi beni şoka uğratmıştı ve bana yardım etmek, ihtiyaçlarımı karşılamak için bu kadar çabalaması... Ash gibi, o da istediği kadını elde edebilirdi. Ama beni istiyordu. Aynen Ash'in seni istediği gibi. Burada oturup bunu analiz edip anlamaya çalışabiliriz ama nihayetinde onlar istediklerini istemeye devam edecekler ve bu durumda istedikleri de biziz. Jace de bu süre içinde

bir sürü hata yaptı ama şimdi bunları aştık ve çok da memnunum çünkü beni mutlu ediyor. Başka bir adamla asla bu kadar mutlu olmadım. Olmak da istemem."

"O zaman bu işi çok mu büyüttüğümü düşünüyorsunuz?" diye sordu Josie acı çekercesine.

Mia başını iki yana salladı. "Hayır tatlım, düşünmüyoruz. Bence bu olay senin için çok önemli ve kesinlikle Ash'in de bunu anlayıp yaptığı hatayı görmesi gerektiğini düşünüyorum. Ama aynı zamanda bu affedemeyeceğin bir şey mi? Çünkü o kadar da kötü olan bir şey yapmadı, haksız mıyım? Her ne kadar yaptığı yanlış olsa da, amacı iyiydi."

Ve işte karşısındaydı. Kısaca. Gerçekten de bu kadar affedilemez bir hareket miydi? Evet, kızmakta haklıydı ama onun yanından taşınmak? Ayrılmak? Bu çok daha... Kalıcı bir hareketti.

Josie elleriyle yüzünü kapattı. "Tanrım. Aşırı tepki verdim."

Bethany elini Josie'nin sırtına koydu.

"Onunla yüzleşmem gerekirken tamamen aşırı tepki verdim. Bunu yapmamam gerekiyordu. Şimdi bana çok sinirlenecek ve doğrusu ona kızamıyorum!"

"Sinirlenmeyecek," dedi Mia tatlı bir sesle. "Sadece geri geldiğin için mutlu olacak."

Josie üzgünce başını salladı. "Düşündüğünüzden daha kötü. O şey dedi..." İç çekti. "Bana âşık olduğunu söyledi ve bunu resmen umursamadım, hatta kızdım. Korkunç şeyler söyledim. Ona güvenemediğimi ve beni manipüle etmek için bunu söylediğini dedim."

"Sana ilk defa mı aşkını söyledi?" diye sordu Bethany nazik bir tonla.

Josie başını salladı.

"O zaman bu şekilde davranman hiç garip değil," dedi Mia. "Sen onu seviyor musun?"

"Kesinlikle," dedi Josie heyecanla. "Tamamen ve kesinlikle ona aşığım."

Bethany'nin yüzü aydınlandı. "İşte şimdi oldu. Birbirinizi seviyorsunuz. Bunun üstesinden gelirsiniz. O seni affeder, sen de onu."

"Bu çok kolay bir şeymiş gibi konuşuyorsun," dedi Josie homurdanarak. "Histerik bir salağım... Ofisine dalıp o söylediklerimi dediğime inanamıyorum. Keşke bir geri sarma düğmesi olsaydı da tüm o sahneyi baştan yaşasaydım."

"Aşk mükemmel değildir," dedi Mia. "Hepimiz hata yaparız. Gabe, Jace, ben, Bethany... Ve şimdi de senle Ash. Mükemmel olmak zorunda da değil. Sen ne kadar çabalarsan sonucu öyle oluyor. Ve gerçekten de bunu çok özel kılabilirsin Josie. Git onunla konuş. Veya ara. Aranızı düzelt ve işleri yoluna koymak için ona da bir şans ver."

Josie'nin omzundan bir yük kalkmıştı. İçini umut doldurmuştu ve bir anda bunun son olmadığını anlamıştı. Ash'in yaptıkları affedilemeyecek şeyler değildi. Josie de hatalar yapmıştı. Kesinlikle. Ama Ash'in onun hatalarını Josie'den çok daha kolay affettiği kesindi.

"Teşekkürler kızlar," dedi Josie rahatlamış bir biçimde gülümseyerek. "Eve gideceğim, duş alacağım, Ash'i arayacağım. Umarım özrümü kabul edemeyecek kadar sinirli değildir."

Mia da ona gülümsedi. "Merak etme, değildir. Haydi. Gidelim. Seni dairene bırakırız."

Josie başını iki yana salladı. "Teşekkürler ama yürüyeceğim. Aklımı toplamam lazım. Bunu doğru yapmak istiyorum."

"Emin misin?" diye sordu Bethany.

"Evet, eminim. Zaten o kadar uzak değil, cesaretimi toplamam için de bir şansım olur."

"Tamam ama benle Bethany'ye mesaj atıp neler olduğunu anlatacağına söz ver!" dedi Mia.

"Tamam. Söz. Ve tekrar teşekkürler. Bu benim için çok önemliydi. Birbirimizi kısa bir süredir tanımamıza rağmen Ash'in kıçını tekmelemeyi düşünmeniz çok tatlıydı."

Mia sırıttı. "Arkadaşlar başka ne için var ki?"

Josie ayaklanıp iki kıza da içten bir biçimde sarılarak veda etti ve Ash'le arasındaki sorunu halledince onlara telefon edeceğine söz verdi.

Sonra onlarla birlikte dışarı çıktı, onlar arabaya binene kadar bekledi ve uzaklaşırken onlara el salladı.

Çantasını omzuna atıp dairesine yürümeye başladı. Aklında düşünceler dönüyordu ama önceki kasvet yerini beklenti ve rahatlamaya bırakmıştı.

Şimdi tek umudu Ash'in onu affetmesi ve gerçekten de sevmesiydi.

Yürümesi beklediğinden uzun sürdü. Dairesine vardığında bir önceki akşam uyumadığı için yorgundu ama yine de içeri girip duş alıp Ash'i arayacağı için de heyecanlıydı.

Telefonunu salonda bıraktığı için kendine küfretti. Mesajlarını okuyup sesli mesajları dinleyebilirdi. Hem böylece Ash'in ruh halini ve ondan özür dilemenin kolay olup olmayacağını da çözebilirdi.

Anahtarı deliğe sokunca kapıyı kilitlemediğini fark etti ve kaşları çatıldı. Zaten kapıdan dışarı çıkışına bakıldığında kapıyı kapayıp kapamadığı aklına gelecek son şeydi. Gerçekten de daha dikkatli olmalıydı. Tabii o ve Ash yeniden bir araya gelirse böyle şeyleri kafasına takmasına gerek kalmayacaktı, çünkü Ash zaten onun koruma altında olmasını sağlardı. Hatta ondan ayrılmasına rağmen hâlâ güvende olup olmadığını kontrol ediyordu. Yine de peşindeki iki adamı eve dönerken görmemişti. Vazgeçmişlerdi belki? Ash ondan ümidi kesmiş miydi?

İçeri girdi, kapıyı arkasından kapatıp kitlerken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Fakat dairesine girip yalnız olmadığını anladığında gülümsemesi kayboldu. Salonda, nemrut, asık suratlarla onu ayakta bekleyen üç adam görünce nefesi kesildi. İkisini önceden görmüş, Ash'in adamları olduğunu düşünmüştü. Onu korumak için... Josie anında bir şeylerin çok yanlış olduğunu anladı. Bu adamlar hiç de onu korumak için ordaymış gibi durmuyorlardı.

Bir tepki vermesine bile vakit kalmadan, bir tanesi arkasına geçip kapıyla arasına girdi. Josie girerken kapıyı kilitlediği için zaten kaçmaya zaman olmayacaktı.

"Bayan Carlysle," dedi adamlardan biri tüylerini ürperten bir tonda. "Gabe Hamilton, Jace Crestwell ve Ash McIntyre'a iletmeniz gereken bir mesajımız var."

Josie neden bahsettiklerini sorup dairesinden defolup gitmelerini söyleyemeden bedenine inanılmaz bir acı yayıldı. Acıdan kıvrandı, tamamen afallamıştı. Ve acıyı acı takip etti... Adamlar ona işkence ettikçe daha eziyet edici, can çekiştirici acılar bedeninde yankılandı. Burnu kanı-

yordu. Kanın tadını ağzında alabiliyordu. Doğru düzgün nefes de alamıyordu. Çok canı yanıyordu.

Bağıramıyordu bile.

Ölecekti.

Bu düşünce bir anda Josie'yi kendine getirdi ve nedense, şu anda çekmekte olduğu acıdan kurtulacağı için rahatladı.

Daha sonra her şey sustu. Bir el saçlarından tutup onu yukarıya doğru acılar içinde çekti. Adam suratına doğru eğildi, burnu Josie'nin burnundan sadece birkaç santimetre uzaktaydı.

"Onlara sahip oldukları hiçbir şeyi benden uzak tutamayacaklarını, koruyamayacaklarım söyle. Peşlerine düştüm. Benimle uğraştıkları güne lanet edecekler. Beni mahvettiler. Ve Tanrım, işim bitmeden önce ben de onları mahvedeceğim."

Sonra Josie'nin eline bir şey tutuşturdu ve tekrardan kafasını acı verici bir biçimde yere bıraktı. Josie tüm omurgası boyunca acıyı hissetti. Ardından ayak sesleri ve kapının açıldığını duydu. Ve ardından da kapı kapandı.

Gergin, şişmiş dudaklarından kısık sesle bir inleme çıktı. Ash. Telefonuna ulaşıp onu aramalıydı. Onu uyarmalıydı. Ash zamanında Josie'ye yardım etmişti. Telefonuna ulaşabilirse her şey yoluna girecekti.

Kendini yukarıya çekmeyi denedi ama sağ eline ağırlık verince acıyla bağırdı. Eline baktı, gözleri bulanıklaşmıştı, bir gözü neredeyse şişmekten kapanmıştı. Elinde ne gibi bir sorun vardı ki?

Kendini kaldırmak için dirseğini kullanarak telefonunu bıraktığı sehpaya süründü. Telefonuna uzandı ama yere

düşürdü ve onu kırmamış olmayı diledi. Sol eliyle doğru düğmeye basmaya çalışarak listesindeki telefon numaralarına geçti. Sonra fikrini değiştirip son aramalara bastı. Zaten son konuştuğu kişi Ash'ti. Adının üstüne dokundu ve içinden dua ederek telefonunu açmasını bekledi.

Bölüm Otuz Bir

Ash, Gabe ve yöneticileriyle toplantıdaydı ama aklının bu odada olmadığı kesindi. Bir önceki akşam deli gibi sarhoş olduğu için çok kötü akşamdan kalmaydı. Gabe ve Ash onu zorla arabaya bindirip eve getirmiş, yatağına yatırmışlardı. Ertesi sabah adeta kamyon çarpmış gibi uyanmıştı ama baş ağrısı Josie'yi kaybetmenin yanında hiçbir şeydi. Hayır, onu henüz kaybetmemişti. Henüz... Bunu düşünemezdi. Josie haklı bir biçimde üzülmüştü ve Ash de ona dün akşamı vermişti. Ondan ayrı geçirilecek ve ilk sinirini attıktan sonra birlikte ilişkilerini geri toplayabilecekleri kadar zaman...

Zaten ona verebileceği zaman bu kadardı. Bu salak toplantı sona erer ermez, buradan kaçacaktı. Josie'nin dairesine gidip gerekirse dizleri üstünde yalvaracaktı. Onu evlerine geri götürmek için ne yapması gerekiyorsa yapacaktı. Kendi dairelerine... Kollarında ve ardından yatağında olacaktı. Sonra da gitmesine asla izin vermeyecekti.

Telefonu titreşti ve kimin aradığına bakıp Josie'nin

adını görünce kalbi çarpmaya başladı. Tek bir kelime etmeden anında ayağa kalkıp telefon kulağında toplantıdan uzaklaştı.

Daha Josie bir şey diyemeden Ash "Josie? Bebeğim?" diye lafa girdi.

Önce uzun bir sessizlik oldu ve bir an Josie'nin kapattığını düşündü. Fakat sonra sesi duydu ve kanı dondu. Kısık sesli bir inleme. Acı. Ash'in bir anda kalbi hızla atmaya başladı.

"Josie konuş benimle," dedi. "Sorun ne? Neredesin?"

"Ash..."

Adı neredeyse bir fısıltı gibi çıkmıştı ve Josie'nin epey acı çektiği belliydi.

"Buradayım bebeğim. Ne olduğunu anlat. Neredesin?"

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı Josie. "Canım yanıyor, çok kötü."

Ash panikten bir anda dondu kaldı. Düşünemiyor, hareket edemiyor, Josie'nin sesindeki acı nedeniyle aklı çalışmıyordu.

"Neredesin?" diye sordu yine.

"Dairemde."

"Hemen geliyorum bebeğim. Dayan, tamam mı? Hemen orada olacağım."

Hemen koridorda döndü, toplantının yapıldığı odanın kapısından öteye gidememişti ve bir anda Gabe'le karşılaştı.

"Sorun ne?" diye sordu Gabe. "Telefonda Josie'yle konuştuğunu duydum. Sorun ne?"

"Bilmiyorum," dedi Ash boğuk bir sesle. "Biri onu incitmiş. Gitmeliyim. Kendi dairesinde."

Gabe de hemen koridorda ilerideki asansörlere doğru yürümeye başlayarak, "Ben de seninle geleyim," dedi.

Ash ona hiç karşı çıkmadan Gabe'in arkasından koştu, kalbi hızla atıyordu. Arabaya bindiklerinde, "Ne olduğunu söyledi mi?" diye sordu.

"Hayır," dedi Ash. "Kahretsin!"

"Sorun yok dostum. Onu gidip alacağız. Her şey yoluna girecek. İnan bana."

"Mia ve Bethany'nin onunla öğle yemeğine çıktığını söylemişti. Mia sana bir şey dedi mi? Ne olabilir? Çok uzun süre önce ayrılmış olacaklarını sanmıyorum."

Gabe'in yüzü soluklaştı ve hemen Mia'nın numarasını çevirdi.

"İyi misin?" diye sordu Gabe.

Sonra omuzları rahatlamayla çöktü. Demek Mia iyiydi. Fakat Josie değildi. Ne olmuştu?

"Senle Bethany, Josie'nin yanından ne zaman ayrıldınız?" diye sordu Gabe.

Bir süre dinledi ve ardından Mia'ya Josie'yle ilgili bir şey demeden kapadı.

Ash şoföre sessizce daha hızlı gitmesi için emredip, Gabe'e "Eee?" diye sordu. Zaten epey hızlı gidiyorlardı.

"Yemekten sonra Josie dairesine yürümek istemiş. Yaklaşık bir saat önce."

Ash gözlerini kapattı. Ona bir koruma tutmalıydı. Ya Michael ona bir şey yaptıysa? Josie'yi olduğundan daha çok üzmemek için bir koruma tutmamıştı. Ona bir zaman ve alan tanıyacağına söz vermişti ve şimdi bunlar pahalıya mal olmuştu.

Birkaç dakika sonra araba Josie'nin Manhattan dairesi-

nin önünde acıyla fren yaparak durdu ve Ash dışarı fırladı, Gabe de hemen arkasından geldi. Kapıdan girer girmez ilk fark ettiği kan kokusuydu. Kanı bir anda buz kesti, damarlarında dondu. Derhal salona atladı, orada gördüklerini algıladığında kalbi bir anda atmayı bıraktı.

"Kahretsin," diye bağırdı.

Josie sehpahanın yanında kan içinde yatmaktaydı. Kendisini telefona doğru sürüklediği yerlere kan bulaşmıştı.

"Ambulans çağır," dedi Ash, Gabe'e.

Aslında Josie'nin telefonundan sonra derhal ambulansı aramalıydı ama düzgün düşünememişti. Tek düşüncesi onun yanına en kısa sürede ulaşmaktı. Ve durumun bu kadar kötü olabileceğine inanmak istememişti.

Koştu, Josie'nin yanına diz çöktü. Ona dokunmaya korkuyordu çünkü Tanrım çok kan vardı. Yüzü dağılmıştı, gözleri morarmıştı, dudakları patlamıştı ve kanıyordu.

"Josie. Josie. Hayatım... Buradayım... Benim, Ash. Konuş benimle bebeğim. Gözlerini aç ve konuş benimle."

Ash parmağını titreyerek Josie'nin boynuna koyup şah damarından kızın nabzına bakarken de yalvarmaya devam etti.

Josie kıpırdadı, Ash'in kalbini parçalayan, ruhunu delip geçen hafif bir inleme çıkarttı.

"Ash?"

Kelimeler ağzından zor çıkıyor, şişmiş dudakları sesleri çarpıtıyordu. Ash elini Josie'nin alnına koydu çünkü yüzünde tek kanamayan veya darbe almayan yer orasıydı.

"Evet, bebeğim benim. Buradayım. Neler olduğunu anlat Josie. Bunu sana kim yaptı?"

"Nefes alırken acıyor," dedi Josie ve ağzının kenarından kan sızarak öksürmeye başladı.

Tanrım. Tanrım. Çok kötü yaralanmıştı. Biri onu öldüresiye dövmüştü. Ash'in göğsü nefes alamayacak kadar öfkeyle doldu. Gözleri karardı, nabzı o kadar hızlanmıştı ki beyninden kan fışkırıyordu sanki. Kontrolü kaybediyordu. Altüst olmuştu. Elleri o kadar kötü titriyordu ki, Josie'yi incitebileceğinden korkarak uzaklaştırdı.

Sonra Josie sol elini kaldırmaya çalıştı ve Ash bir şeyi tuttuğunu fark etti. Nazikçe Josie'nin elindeki aldı ve bir fotoğraf olduğunu görünce kaşları çatıldı. Fotoğrafa inanmaz gözlerle bakarken midesinden boğazına doğru öfke yükseldi. Mia'nın bir fotoğrafıydı... Tanrım. Çıplaktı. Elleri bağlanmış ve bir sehpaya yatırılmıştı. Fotoğraftaki adam Charles Willis'ti ve Mia'nın ağzına aletini sokmaya çalışıyordu. Ash, Gabe görmesin diye anında fotoğrafı cebine koydu. Gabe fotoğrafı görürse aklını yitirirdi ve şu anda Ash'in önceliği Josie'yi hastaneye yetiştirmekti. Fotoğrafla sonra uğraşırlardı.

"O iyi mi?" diye sordu Gabe, Ash'in yanına çömelirken.

"Tanrım. Kesinlikle değil. Ambulans yola çıktı. Beş dakikaya gelir. Ne olmuş?"

"Bilmiyorum," dedi Ash, sesi hâlâ sinirden titriyordu. Şu anda içinden gelen şeyi yapmaya, onu kollarına almaya çok korkuyordu. Josie'nin kesinlikle iç kanaması vardı ve Ash onu daha da fazla incitmek istemiyordu.

"Sana bunu kim yaptı bebeğim?" diye sordu Ash nazikçe. "Bana söyleyebilir misin?"

Josie'nin gözlerine yaşlar doldu ve sessizce yanaklarından aşağı süzüldü. Her bir gözyaşı damlası Ash'in kalbini kırıyordu. O da Josie'yle ağlamak istiyordu ama kendini koyvermeyi reddetti. Josie için güçlü olması lazımdı. Güç-

lü de olacaktı. Josie'yi bir daha asla hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

"Bir mesajı vardı," diye fısıldadı Josie. "Sen, Gabe ve Jace için?"

Gabe ve Ash bir anda *neler oluyor* der gibi birbirine bakındılar.

"Mesaj neydi Josie? Canını yakıyorsa konuşma. Daha sonra acı çekmediğinde yeterince konuşacak vaktimiz olacak."

Josie dudaklarını yaladı, dili kandan kızardı. Ash şimdi tepkisini tam olarak ortaya koyabilirken baştan aşağı titriyordu. Durum kötüydü. Kan tükürüyorsa demek ki iç kanama vardı. İnsanlar iç kanamadan ölebiliyorlardı!

"Bir şey söylemedi..." dedi Josie ve sustu, öksürdü, dudaklarından daha fazla kan sızdı. Ash paniklemeye başlamıştı. Tanrı'nın belası ambulans da neredeydi?

Uzun bir süre bekledi, Ash bir an bilincini yitirdiğini zannetti.

"Josie! Josie! Benimle kal bebeğim. Savaş. Uyanık kal. Bunu benim için yapabilir misin? Gözlerini aç bebeğim. Buradayım. Yanındayım. Hiçbir yere gitmiyorum. Ambulans yolda. Yakında burada olurlar ve seni iyileştirecekler. Sana bakacağım," dedi Ash boğuk bir sesle, boğazına bir düğüm oturmuştu sanki.

Josie'nin kirpikleri titredi ve odaklanamayan gözlerini Ash'e yöneltti, gözlerinin derinliklerinde acı parlıyordu.

"Değer verdiğiniz hiçbir şeyin... Güvende olmadığını söyledi. Dedi ki, onu mahvetmişsiniz... O da sizi mahvedecekmiş."

Gabe telefonunu alırken bembeyaz kesilip ikisinden

uzaklaştı ama Ash onun Jace'le konuşup Mia ve Bethany'nin güvende olup olmadığını kontrol etmesini istediğini duyabiliyordu. Sonra o ve Ash'le hastanede buluşmasını söyledi.

Siren sesi Ash'in damarlarından rahatlamanın akmasını sağladı. Hemen ayağa kalktı ama Gabe onu durdurdu.

"Ben onları içeri alırım. Sen Josie'yle kal," dedi.

Ash geri oturup Josie'nin orada olduğunu anlaması için üzerine eğildi.

"Ambulans geldi bebeğim," diye onu yatıştırdı. "Seni hastaneye götürecekler ve her adımda yanında olacağım. İyileşeceksin hayatım. Başka türlüsü olamaz. Benimle kal. Seni seviyorum. Seni çok seviyorum."

Josie sağ elini kaldırmaya çalışınca tekrar inledi.

"Elim. Çok acıyor. Sorun ne?"

Ash, bariz bir biçimde kırık olan Josie'nin parmaklara baktı. Aşağılık herif! Parmaklarını kırmışlardı! Kendini tamamen kaybetmenin eşiğindeydi. Josie'ye bunu yapan pislikleri haklamak istiyordu. O herifleri kendi elleriyle öldürecekti.

Kendini Josie'ye odaklamaya, diğer tüm şeyleri aklından itmeye çalıştı, Josie'nin bileğini yakaladı, yere düşmesin ve kendini daha da fazla incitmesin diye hafifçe tuttu. Sonra şişmiş parmaklarını o kadar nazikçe öptü ki gözlerinde yaşlar birikti.

"Sadece birkaç kırık parmak," dedi Ash sesi titreyerek. "Doktorların hemen halledemeyeceği bir şey değil."

"Resim yaptığım elim," dedi Josie şiş gözlerinden daha da fazla yaş dökülerek.

"Hişş, sorun yok bebeğim. Resim yapmaya çabucak

geri döneceksin. Zamanın nasıl geçtiğini fark etmeyeceksin bile."

Ash konuşurken duvara dayalı iki resim fark etti. Karanlık... Karmaşa dolu... Bunu ona Ash yapmıştı. Josie'nin canlılığını elinden almıştı. Eserlerinin özünü... Bunlar bildiği ve sevdiği Josie'nin resimleri gibi değildi. Bu acı çeken ve duygularını tek bildiği şekilde ifade eden Josie'ydi.

Acil servis elemanları kapıdan girip salona daldılar ve derhal Josie'nin durumunu incelediler. Ash araya girmemek için bir adım geri attı ama yine de yakın durdu, görevliler Josie'yi incelerken merakla tepelerinde dikildi.

"Sol tarafında nefes alışı azalmış," dedi Sağlık görevlisi steteskopu uzaklaştırırken, sonra partnerine "Oksijen getirin," diye bağırdı.

"Ne kadar kötü durumda?" diye sordu Ash.

Sağlık görevlisi bilmiyorum der gibi başını salladı. "Röntgen olmadan bilmemizin imkânı yok. Ama kaburgalarından bazıları kırılmış sanırım. Tahminen kemikler ciğerlerinden birini delmiş."

"Eline dikkat edin," dedi Ash. "Kırık."

"Berbat durumda" dedi sağlık görevlisi bir anda dürüstçe. "Hemen onu yükleyip gitmemiz lazım. Boyunluk takacağım ve de sargıyla saracağım."

Ash'in suratı bembeyaz kesildi. Adam çok karamsar ve inanılmaz ciddi konuşmuştu.

"Yaşayacak mı?" diye en büyük korkusunu dışa vurup sordu Ash.

"Buna ben karar veremem. Ama ben görevdeyken kesinlikle ölmeyecek."

Bir sedye getirildi ve sağlık görevlileri boyunluğu takıp

ona oksijen verdiler. Anında ambulansın içine yerleştirdiler. Sirenler ve sinyallerle uzaklaşmaya başlamadan önce Ash son ambulansın arkasına atlayabildi.

Ash elini ceketine sokup Josie'nin elinden aldığı fotoğrafı çıkarttı. Gabe'in çok büyük bir açıklama yapması gerekecekti ve Ash kesinlikle Josie'yi bu hale getiren pisliğin peşinden gidecekti.

Bölüm Otuz İki

"Neler oluyor?" diye sordu Jace acilin bekleme odasına girer girmez.

Ash dönüp Gabe ve Jace'i doktorların ailelerle görüştüğü ufak odalardan birine soktu.

"Çok ciddi bir sorunla karşı karşıyayız," dedi Ash acımazsız bir biçimde.

"Josie'ye oldu?" diye sordu Jace. "Gabe arayıp Mia ve Bethany hakkında endişelendiğini söyleyip onları güvenli bir yere yerleştirmemi buyurdu. Kaden Ginsberg'i aradım ve şimdi Kaden'ı başlarına diktiğim için çok sinirli iki kadın var. Üstelik korkmuşlar ve onlara ben bilmediğim için neler döndüğünü anlatamadığımdan epey merak içindeler!"

Ash bir elini havaya kaldırdı ve diğerini cebine daldırdı. Josie'nin elinden aldığı fotoğrafı Gabe'e uzattı.

Gabe'in yüzü bir anda şok ve öfke karışımı bir ifadeye büründü. Ardından garip bir biçimde yüzünde suçluluk duygusu belirdi. Rengi griye döndü ve sendeleyerek san-

dalyelerden birine oturdu. Eliyle yüzünü kapattı, fotoğraf yumruğu arasında buruşmuştu.

Jace fotoğrafı Gabe'den aldı ve çıplak, bağlı ve yüzüne başka bir adamın aleti yaklaştırılmış kardeşinin fotoğrafına bakarken beti benzi attı.

"Bu da ne?"

Jace'in patlaması tüm odada yankılandı.

"Yanına gittiğimde Josie'nin elinde bu vardı," dedi Ash sessizce. "Ve sonra onu ölesiye dövenlerin sen, ben ve Gabe'e bir mesajları olduğunu söyledi."

"Ne?" dedi Jace inanamayarak.

"Adam değer verdiğimiz hiçbir şeyin güvende olmadığını söylemiş. Ve hayatını mahvettiğimizi ve onun da bizim hayatımızı mahvedeceğini demiş. Tahminime göre en kolay hedef olduğu için Josie'yi seçti. Yalnızdı ve korunaksızdı. Mia veya Bethany'ye ulaşmak çok daha zor olacaktı."

"Bu fotoğrafın ne olduğunu öğrenmek istiyorum," dedi Jace oldukça sinirli bir sesle. "O fotoğraftaki Charles Willis. Josie'yi inciten ve bizi tehdit eden o mu?"

"Evet," dedi Gabe zayıfça.

"Bize henüz söylemediğin ne var?" diye sordu Ash öfkeli ve kısık bir sesle. Gabe'in yüzündeki ifadeden Ash ve Jace'in bilmediği çok şey olduğu barizdi.

Gabe gözleri yorgun bakarken elini yüzünde gezdirdi.

"Söyleyeceklerim ikinizi de çok sinirlendirecek... Tüm bunların benle Mia arasında olduğunu düşünüyordum. Ama demek ki yanılmışım."

"Evet, sanırım yanılmışsın," dedi Jace sinirle. "Gabe, sen ne haltlar karıştırdın?"

"Mia'yla birlikteyken, sizden birlikte olduğumuzu sak-

ladığımız sırada Paris'e iş için gitmeden önce eski eşim ofise dalıp ağzına geleni konuştu. Beni Mia'ya âşık olmakla suçladı. Hâlâ Lisa'yla evliyken beni Mia'ya âşık olmakla suçladı. Tüm bunlar tepemi attırdı. Mia için bir şeyler hissettiğimi itiraf edecek durumda değildim. Aramıza mesafe koyup her şeyin sadece seksten ibaret olduğunu göstermek için Paris'te bir şey ayarladım."

"Ne gibi bir şey?" diye hırladı Ash.

Gabe derin derin nefes verdi. "Mia'yla onun başka bir adamla birlikte olmak istediğini konuşmuştuk. Yani ben de yanlarındayken... Tahminen bu sen ve Jace'in aynı kadını paylaşması gibi bir şeydi... Ben de Charles Willis ve iki adamın otel odamıza gelmesini ayarladım. Tanrım, bu konu çok karmaşık."

Jace buz gibi bir ifadeyle Gabe'e bakıyordu, gözlerinde öfkeyle alev alevdi.

"İşler çığırından çıktı. Sadece ona dokunmalarına izin verecektim, başka bir şey olmayacaktı. Onlara dokunmak dışında bir şey yapamayacaklarını açık açık belirtmiştim ve bu da aletlerinin pantolonlarında kalacağı anlamına geliyordu. Ama başlar başlamaz bunun bir hata olduğunu anladım. Ne yaptığımı biliyordum ama ben durduramadan Charles, Mia'ya sert davranmaya başladı. Aletini ağzına sokmaya çalışıyordu ve Mia karşı çıkınca ona vurdu."

"Lanet herif," dedi Jace. "Nasıl dostum? Bunu nasıl yapabildin? Aklın neredeydi?"

Gabe elini kaldırdı. "Dahası da var. Ve daha da kötüye gidiyor."

"Tanrım," dedi Ash.

"Geri döndüğümüzde Mia bize bir şeyler almaya çık-

mışken Charles onunla yüz yüze gelmeye çalıştı. Tekliflerle ilgili ona bilgi vermesi için şantaj yapmaya çalıştı. Onunla iş yapmak gibi bir niyetim olmadığını biliyordu ama yeterince düşük bir teklif verirse başka seçeneğimin olmayacağının farkındaydı. Ve Mia'ya bu fotoğrafı gösterip ona istediğini vermezse yayınlayacağına dair tehdit etti."

"İnanamıyorum," diye gürledi Jace.

"Mia ona boyun eğmek yerine bana geldi ve ben de konuyu hallettim. En azından ettiğimi sanıyordum," dedi Gabe bitik bir biçimde.

Ash'in çenesi titredi. İçinde adeta bir orman yangını gibi öfke büyüyordu.

"Bunun çaresine ben bakarım," dedi Gabe sessizce. "Ben batırdım ve o pisliğin ellerini Mia ve Bethany'ye sürmemesini sağlayacak, Josie'ye de yaptıklarını ödeteceğim."

"Hayır," dedi Ash ve sesi odada bir silah patlaması gibi yankılandı.

Gabe de Jace de kısık gözlerle Ash'e döndüler.

"Şansını kaçırdın. Ufak pisliğin icabına ben bakacağım," dedi Ash açıkça.

Jace'in yüzünde bir ikaz ışığı yandı. "Bence bu iyi bir fikir değil dostum. Şu anda çok duygusalsın. Bunu Gabe'le benim halletmemize izin ver."

"Hayır dedim," dedi Ash bir anda parlayarak. "Bu iş artık bende. Gabe'in elinde böyle bir fırsat vardı ama işi yüzüne gözüne bulaştırdı. Bunu halletmesi için ona güvenmeyeceğim."

"Ash," diye lafa girse de Gabe, Ash bakışlarıyla onu susturdu.

"Hastane yatağında ezikler, morluklar, kırık kemikler

ve bir de delinmiş ciğerle yatan Mia veya Bethany olsaydı arkanıza yaslanıp bu lanet herifin ona yaptığını ödetmesi için başkasının harekete geçmesine izin verir miydiniz?"

Jace yüzünü buruşturdu ve iç çekti. "Hayır. Vermezdim. Ama Tanrım... Michael'la olanlardan sonra, bu çok riskli... İlkinde paçanı kurtardın. Ama bunda kurtaramazsın. Charles Willis'in kaybedecek bir şeyi yok. Tehditlere boyun eğmeyecektir. Ama ben onu mahvetmek için kararlıyım."

Gabe ve Jace aralarında endişeyle birbirlerine baktılar ama Ash onları görmezden geldi. Onu bundan vazgeçirmeye çalışabilirlerdi ama ikna edemeyecekleri kesindi.

"Bunun ucu size dokunmaz. Ve Mia, Bethany, Josie'ye de dokunamaz. Bir daha asla... Endişe etmenize gerek yok. Bununla uzaktan yakından alakanız olmayacak."

"Lanet olsun!" dedi Ash sertçe. "Tüm bu bokun içine tek başına girmene izin veremem. Bunu daha öncede tartıştık. Sormana bile gerek yok. Her zaman arkanı kollarım."

"Bunu bilmek çok güzel," dedi Ash sessizce. "Ama ailemi bu işe bulaştırmayacağım. Siz ve kızlar benim için önemlisiniz. Ve inanın benim de kendimi mahvetmeye niyetim yok. Bundan emin olabilirsiniz. Asla Josie'nin kendi başına hayatta kalmaya çabalamasına izin vermeyeceğim. Onun için her bir adımda yanında olacağım, bir daha asla bize garezi olan bir pisliğin onu incitmesine izin vermeyeceğim. Bu asla ama asla tekrarlanmayacak."

"Ne yapacaksın?" dedi Gabe de kısık bir sesle.

"Bilmeseniz daha iyi," diye yanıtladı Ash.

Gabe elini saçlarının arasında gezdirdi. "Tanrım, dostum. Hepsi benim yüzümden."

"Sen bir kere denedin," dedi Ash dikkatli bir sesle. "Hata yaptığını falan söylemiyorum ama her ne yaptıysan yeterli olmamış. İşte ben bu sefer yeterli olmasını sağlayacağım. Her ne kadar asıl amaç o bile olsa, senin kadınını neredeyse ölüm döşeğine göndermedi. Josie'ye bulaştı ve bunun bir daha asla yaşanmamasını sağlayacağım."

"Bize bunu neden daha önce anlatmadın?" diye sordu Jace, Gabe'e. "Sakladığına inanamıyorum. Hele Charles'ın gelecekte bir tehdit oluşturmayacağından emin değilken..."

"Size neler olduğunu anlatamazdım," dedi Gabe dişlerinin arasından. "Çünkü Mia ağabeyinin ne gibi bir ilişkiye girdiğini bilmesini istemiyordu, hatta bir ilişkimiz olduğunu öğrenmeni bile istemiyordu. Sonra da olanlar çok önemli gibi gelmemişti. O gitti. Aylar geçti ve neredeyse dünyadan yok olmuş gibiydi. Artık bizim için sorun olacağını düşünmemiştim."

"Ona yaptığın şeye o kadar sinirlenmişti ki, adam gidip Josie'yi ölesiye dövdü," dedi Jace kızgın bir sesle. "Ve şimdi de kesinlikle Mia ve Bethany'nin peşinde."

"Şu anda yapmanız gereken kızların korumasını arttırmak," dedi Ash konuyu Jace'in öfkesinden uzaklaştırmak için ve haklıydı da. Mia onun kardeşiydi. Ancak şu anda önemli olan bu değildi. Önemli olan kadınların güvende olmasıydı.

"Evet haklısın," diye gürledi Gabe. "O adamı haklamadan hiçbir yere gidemezler."

Ash başını salladı. "Konu kapandığında size haber vereceğim."

Jace'in yüz ifadesi hâlâ huzursuzdu ama Gabe'le konuşmalarının bitmediği bariz olsa da sessiz kaldı.

"Bay McIntyre?"

Ash dönünce kapıda bir hemşirenin durduğunu fark etti. Öne doğru atıldı.

"Josie nasıl?" diye sordu. "Onu görebilir miyim?"

Hemşire gülümsedi. "Doktor sizinle görüşmek istiyor. Josie'nin durumuyla ilgili bilgi verecek. Ona içeri girip giremeyeceğinizi sorabilirsiniz. Şimdi bekleyin, doktora burada olduğunuzu bildireyim."

Ash sabırsızlıkla yerinde kıpırdandı. Uzun süredir tek kelime haber gelmemişti ve aklını kaçırmak üzereydi. Josie'nin içeride, yalnız olmasından hoşlanmıyordu. Etrafının tanımadığı insanlarla dolu olmasından hoşlanmamıştı. Uyanırsa Ash'in nerede olduğunu merak ederdi. Onu asla bırakmayacağına, her bir adımda yanında olacağına dair söz vermişti. Tedavi görürken onunla aynı odada olamazsa bu sözü nasıl yerine getirebilirdi ki?

Bir süre sonra önlüklü bir kadın kapıdan içeri girdi. Genç görünüyordu, genç görünmesinin sebebi de atkuyruğu yaptığı saçlarıydı.

"Bay McIntyre?"

"Evet, benim," dedi Ash öne çıkarak.

Kadın elini uzatıp sertçe elini sıktı. "Doktor Newton. Bayan Carlysle'ın acildeki bakımını üslendim."

"O nasıl?" diye sordu Ash sabırsız ve endişeli bir şekilde. "Onu ne zaman görebilirim?"

Doktorun yüz ifadesi yumuşadı. "Çok yıpranmış. En büyük endişemiz travmatik pnömotarks. Akciğerleri ve göğüs boşluğu arasına sıkışmış olan havayı çekmesi için bir tüp enjekte ettim ve bu tüp ayrıca göğsünün tekrar havayla dolmasını da sağlayacak. Ciğerinin nasıl iyileştiğini

izlemenin yanında enfeksiyonun nasıl geliştiğine de bakacağız. Şu anda ameliyata ihtiyacı olduğunu düşünmüyorum ama son olarak bir cerrahın görüp son kararı vermesi lazım. Ayrıca birkaç tane kırık kaburgası var, sarsıntı geçiriyor ve sağ elindeki parmakları kırık. Ayrıca sol bileğinde çatlak var. Pek çok eziği ve ufak morlukları var. Çok kötü dövülmüş Bay McIntyre. Hayatta olduğu için şanslı."

Arkasında Gabe ve Jace sessizce küfrederken Ash derin bir nefes verdi.

"Onu görebilir miyim?"

"İçeri girebilirsiniz. Röntgenden yeni geldi ve kabul işlemleriyle kâğıt işlerini halleder halletmez yoğun bakıma aktarılacak. Şu anda yoğun bakımda ne kadar kalacağıyla ilgili bir şey söylemeye yetkim yok. Ona bakacak olan dahiliye uzmanına bağlı. Fakat yoğun bakıma götürene kadar yanında olabilirsiniz. Genellikle belirlenen saatler arasında olmasa bile aile üyelerini içeriye bırakıyorlar."

"Onu bırakmıyorum," dedi Ash sertçe.

Doktorun yüz ifadesi anlayışlıydı. "Anlıyorum. Ve dediğim gibi onların da anlayışlı olacağına eminim. Maalesef ilk taşıdıkları zaman yerleşmesi için biraz beklemeniz gerekecek ama size ne zaman içeri girebileceğinizi bildirirler."

"Teşekkürler," dedi Ash kısık bir sesle. "Tüm yaptıklarınız için."

"Bu benim işim Bay McIntyre," dedi Doktor canlılıkla. "Şimdi müsaadenizle, ilgilenmem gereken diğer hastalar var. İsterseniz benle gelebilirsiniz. Size hangi odada olduğunu gösteririm."

Ash, Gabe ve Jace'e döndü. "Mia ve Bethany'ye neler olduğunu anlatabilir misiniz? Josie için endişelenecekler."

"Haber veririz," dedi Jace. "Kaden'ın onları buraya getirmesini sağlarım ve biz gidene kadar da burada kalırlar."

Ash başıyla onayladı ve doktorla birlikte Josie'nin odasına gitmek için ileri atıldı.

Josie'nin olduğu ufak odaya girdiklerinde nefesi kesildi ve gözlerinde yaşlar birikti. Nefes almak bile canını yakıyordu. Göğsü o kadar sıkışmıştı ki eliyle göğsünü ovup bu huzursuzluğu gidermeye çalıştı.

"Tanrım," diye fısıldadı.

Lanet bir herifin ona, Gabe'e ve Jace'e garezi olduğu için Josie'nin şu anda hastane yatağında olması Ash'i mahvediyordu. Yatağın yanına gitti ve Josie'nin alnına onu incitmekten çekinerek dokundu. Saçını arkaya yatırdı ve eğilip kaşına dudaklarını değdirdi.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı. "Buradayım. Yanındayım, aynen söylediğim gibi. Her zaman burada olacağım Josie. Sonsuza kadar beraberiz yavrum. Bunu asla unutma."

Josie kıpırdamadan yatıyordu, tek ses yüzündeki oksijen üfleyen makineden çıkan hafif mırıltı ve kalp monitörünün biplemesiydi. Çok kırılgan görünüyordu. her yanı morarmış, şişmişti. Yüzündeki kan temizlenmişti ama morluklarının koyu çizgileri soluk benzinde belirgindi.

Ash, Josie'nin boynuna, daha önce ona verdiği kolyenin durduğu yere dokundu. Şimdi boş görünüyordu. Ash o kolyenin tekrar Josie'nin boynunda olmasını istiyordu. Josie'nin onun vereceği yüzüğü takmasını ve onunla evlenmesini istiyordu. Josie'yi asla kurtulamayacağı bir biçimde kendine bağlamak istiyordu. Fakat o bağlar, dünyanın en sevecen, en ipeksi bağları olacaktı.

Josie'yi şımartacak, ona tapacak, hayatının geri kalanında onun olduğu her gün ona hayranlık duyacaktı.

Saatlerce yatağının başında durdu, sadece hemşireler ona bakmaya geldiklerinde kıpırdadı ve sonunda gelip Josie'yi yoğun bakım ünitesine taşıdılar.

Bir süre Josie'yi göremeyeceğini söyleyince Ash öfkelendi. Fakat zaten bu çok da sorun değildi çünkü Charles Willis meselesiyle ilgilenmesi gerekiyordu. Adamı ne kadar kısa sürede haklarsa, o kadar kısa bir süre için hepsi rahatlayıp Mia ve Bethany'nin bir sonraki kurban olup olmayacağıyla ilgili endişelenmeyi bırakabilirlerdi.

Ash, Gabe, Jace, Mia ve Bethany'ye Josie'nin durumuyla ilgili bilgi verip o dönene kadar Josie'nin yanında kalacaklarına dair söz aldıktan sonra Josie'yi o hastaneye sokan adamdan öç alacağına yemin ederek hastaneden çıktı.

Bölüm Otuz Üç

Acı. Kafasına bir çekiçle çivi çakılıyor gibi bir acı... Nefes almak bile acı vericiydi. Gözlerini açmak dahi canını yakıyordu.

Etrafında sesler vardı, en azından bir ses... Ayırt etmesi güçtü, çünkü ne kadar istese de kulaklarında hiçbir yere gitmeyen bir uğultu vardı. Ve sonra alnına dokunan sıcak ve nazik bir el... Bir öpücük... Tatlı, yumuşak kelimeler teninin üzerine doğru fısıldanmıştı. Josie hafifçe inledi ve anında tüm göğsüne acı yayıldığı için pişman oldu.

"Acıyor," dedi kimsenin duyabildiğinden emin olmayan bir şekilde.

"Biliyorum bebeğim. Ağrı ve acıların için bir şeyler vermek için hemşire geliyor."

"Ash?" diye fısıldadı.

"Evet, hayatım benim. Güzel gözlerini açabilirsen hemen burada, yanında olduğumu görebilirsin."

Josie denedi. Gerçekten de denedi. Fakat gözlerine söz geçiremiyordu ve denemek bile canını yakıyordu.

"Yapamıyorum," demeyi becerdi sertleşmiş, şişmiş dudaklarının arasından.

Ash tekrardan kaşını öptü ve saçını okşadı. İşte bu iyi geliyordu. Tek canının yanmadığı nokta burasıydı.

"Sorun yok," dedi Ash onu yatıştırmaya çalışarak. "Kendini zorlama. Sadece yanında olduğumu ve her şeyin yoluna gireceğini bil."

Buna rağmen Josie onu görmek istiyordu. Hayal gücünün ona oyun oynamadığından emin olmak istiyordu. O yüzden kendini topladı, acıya karşı geldi ve gözlerini daha da zorladı. Ufak gümüşümsü bir ışık gözlerini kavurdu ve anında gözlerini tekrardan kapattı. Sarf ettiği güç yüzünden nefes nefese kalmış bir biçimde, ufak hareketinin getirdiği acıyla öylece yattı. Fakat pes etmedi, tekrar denedi. Bu sefer ışığa hazırlıklıydı. İlk başta tüm görüntüler bulanıktı. Daha sonra görüş alanına o girdi.

"Selam tatlım," dedi Ash yumuşak bir sesle.

Josie gülmeyi denedi ama bu da canını yaktı, o yüzden ona daha da iyi odaklanmaya çalışarak gözlerini kırpıştırdı.

"Selam," diyebildi sessizce.

Son derece büyük bir şok yaşayarak Ash'in gözlerinin nemli olduğunu ve çok kötü göründüğünü fark etti. Tıraş olmamıştı, saçı dağılmıştı ve kıyafetleriyle uyumuş gibi görünüyordu.

Dudaklarını yaladı ve hafifçe inledi. "Bana ne oldu?"

Ash'in kaşları çatıldı, gözleri karardı. "Hatırlamıyor musun?"

Josie konsantre olmayı denedi ama her şey bulanıktı. "Ne kadardır..."

Ash saçına dokundu, yüz ifadesi endişeliydi. "Ne kadar ne hayatım?"

"Buradayım?"

"İki gündür."

Josie'nin gözleri her ne kadar bu hareket onu rahatsız etse de açıldı. "İki gün mü?"

"Evet bebeğim. İki gündür yoğun bakım ünitesindesin. Bizi çok endişelendirdin."

"İyileşecek miyim?"

Sormaktan korktuğu ama yanıtını bilmesi gerektiği bir soruydu. Durumu kötü olmasa bu kadar canı yanmazdı.

Ash'in yüzü yumuşadı, gözlerine bir sıcaklık ve sevgi yayıldı. "İyileşeceksin. Başka türlüsü mümkün değildi."

"Üzgünüm," dedi Josie iç çekerek.

Ash şaşırmışçasına kafasını iki yana salladı. "Sen neden üzgünsün ki?"

"Aşırı tepki verdim. Yapmamam gerekiyordu. Üzgünüm. Seni tam arayacaktım ki..."

Ve işte tam o anda neler olduğunu hatırladı. Aklına geri gelen anıları yüzünden derin bir nefes aldı. Yaşadığı dehşet, o acı, öleceğini hissetmesi... Gözlerinde yaşlar birikti. tuzundan gözleri yandı.

"Bebeğim," dedi Ash canını yakan bir sesle. "Ağlama. Özür dilemene de gerek yok. Özür dileyecek bir şey yok. Hiçbir şey."

"Kimdi onlar?" diye fısıldadı Josie. "Bunu neden yaptılar? Neden senden, Gabe'den ve Jace'den nefret ediyorlardı?"

Ash gözlerini kapattı, eğildi ve alnını Josie'nin alnına dayadı. "Şimdi bundan bahsetmeyelim tatlım. Seni üzmek istemiyorum. Seni ne kadar çok sevdiğimi ve iyileştikten sonra seni şımartmak ve el üstünde tutmak için neler yapacağımdan bahsetmek istiyorum."

Josie'nin bir soru daha sorması gerekiyordu; ilişkilerinin nerede durduğunu anlaması ve ikisinin tekrardan birlikte olup olamayacağını öğrenmeliydi.

"Tekrardan birlikte miyiz?"

Ash gülümsedi. O kadar tatlı ve ince bir gülümsemeydi ki Josie ayak parmaklarına kadar ısındı ve inanılmaz acısı bir nebze olsa da azaldı. Ash'in gözlerinde bir rahatlama gördü.

"Öyle olduğumuza kalıbını basabilirsin."

Josie'in omuzları da rahatladığı için alçaldı. "Sevindim," dedi kısık bir sesle.

"Tanrım, bebeğim, sana bu kadar yakın olup da sana istediğim gibi sarılıp öpmemek adeta bir işkence."

"Burada olduğuna sevindim."

"Başka bir yerde olamazdım."

Yorgunluk ve acısı daha da arttığı için Josie gözlerini kapadı. Artık dayanamıyordu ama sorması gereken çok soru vardı. Cevaplara ihtiyacı vardı. Yaralarının ne kadar ciddi olduğunu bilmesi gerekiyordu. Henüz ne kadar yaralandığını bile bilmiyordu.

"Hemşire burada tatlım. Birkaç dakika daha dayanırsan acın hafiflemiş olacak."

"Lütfen benimle konuş," diye yalvardı. "Sadece sesini duymak istiyorum. Burada yanımda kal ve bana olanları ve ne kadar kötü olduğunu anlat. Bilmem gerekiyor."

Hemşire Josie'nin damarına ağrı kesici enjekte ederken Ash alnını okşadı. Kolundan yukarıya hafif bir sızının yükseldiğini fark etti, daha sonra topuklarından başlayarak vücudu rahatlamaya başladı. Bir anda her yanını mutluluk kapladı. Hafiflemişti ve kendini adeta bir bulutun üstünde

uçuyormuş gibi hissetti. Nefesi kesilirken bir anda tavan adeta ona doğru alçalmıştı.

"İyi misin?" diye sordu Ash endişeli bir biçimde.

"İyiyim."

Ash bir an susunca onun nereye gittiğini görmeye çalışan Josie'nin gözleri panikle açıldı.

"Buradayım tatlım. Hiçbir yere gitmiyorum. Söz."

"Konuş benimle," dedi Josie yine sersemlemiş ve uykulu bir sesle. Uykuluydu ama uyumak istemiyordu. Henüz değil.

Ash tekrar onun kaşını öptü. "Bir saniye ver bebeğim. Hemşireyle senin hakkında konuşmak istiyorum ama hemen döneceğim. Benim için biraz daha uyanık kalabilir misin?"

"Evet."

Josie, Ash'in onun yanından uzaklaştığını fark etti ve anında buz kesildi. Bu duygudan nefret ediyordu. Korku ve panik kemiklerine kadar işliyordu. Dudakları titredi ama o kadar şişlerdi ki garip hissediyordu, adeta normal boyutlarının on katı daha iriydiler.

Belki de verdikleri ilaçtan dolayı öyle hissediyordu.

Neden nefes alırken bu kadar canı yanıyordu? Ve işte o anda burun deliklerinden içeri oksijen üflendiğini fark etti. Göğsü adeta sıkılaşmıştı ve baştan aşağı tüm kemikleri ağrıyordu.

Onu öldürmek mi istemişlerdi? Fakat hayır, olamazdı. Ash'e iletmesi için bir mesaj vermişlerdi. Mesajı vermiş miydi? Bir anda yine panikledi. Ona söylemesi gerekiyordu! Mia ve Bethany tehlikedeydi ve Gabe ile Jace'i uyarmadığı için onlara zarar gelirse kendini asla affedemezdi.

"Ash," diye bağırdı çıkartabildiği en yüksek sesle.

"Buradayım bebeğim. Sorun ne? Nefes alıp vermeni yavaşlatmalısın. Çok hızlı gidiyorsun. Bunu yapabilir misin?"

Josie derin bir nefes aldı ve kendini sakinleştirmeye çalıştı. Göğsünde oluşan baskı inanılmazdı. Derin bir nefes daha aldı, verdi ve tekrardan denedi.

"Ne oldu Josie? Neden korkuyorsun?"

"Mia. Bethany," dedi çatlak bir sesle. "Canımı yaktıkları gibi onların da canını yakacaklar. Gabe ve Jace'e söylemen lazım."

"Çoktan söyledim bile," dedi Ash sakinleştirici bir sesle. "Bizi uyardın. Gabe ve Jace Mia ve Bethany'yi güvende tutuyor. O yüzden onlar için endişelenmene gerek yok. Britt'i de hallettim, Kai'in Britt'i kilit altında tuttuğunu öğrenmek belki de içini ferahlatır."

Gülümsemeye çalıştı. Ash'in yüzündeki hazza bakılırsa da biraz becerebilmişti.

Daha sonra tekrar kendine geldi, çünkü hâlâ en büyük sorusu yanıtlanmamıştı. Ve giderek daha da sersemleşiyordu. Uyanık kalmak giderek zorlaşıyordu. Acının, endişenin olmadığı kayıtsızlığın içine doğru içinin geçmesinden daha başka bir şey istemiyordu. Hiçliğin getirdiği siyah boşluk...

"Neden?"

Ash iç geçirdi. Onu yanlış anlıyormuş gibi yapmak da istemiyordu.

"Seni benim yüzümden incittiler," dedi sesinde acı yankılanarak.

"İş yüzünden. Ben, Gabe ve Jace. Daha önce Mia'nın

da canını yakan bir pislik. Bundan haberim yoktu ama Gabe'le geçmişten gelen bir derdi var. Onu engelleyip onunla iş yapmayı reddettiğimiz için öç alıyordu. Asla tekrarlanmayacak Josie. Sana yemin ediyorum."

Ash'in sesindeki kararlılık Josie'yi endişelendirdi. Michael'la ilgili konuştuğu zamanla aynı tona sahipti ve artık Michael'in bir sorun olmayacağına dair aynı kesinliğe hâkimdi.

"Ne yaptın?" dedi Josie fısıldayarak.

Ash onun alnına bir öpücük daha kondurdu. "Endişelenmeni gerektirecek bir şey değil."

Josie'nin kaşları çatıldı, gözleri yarı kapalıydı. Uyanık kalmakta ve odaklanmakta güçlük çekiyordu.

"Bu bir cevap değil."

"Öyle," diye ısrar etti Ash. "Sen sadece iyileşmeyi düşünmelisin. Bunun ucu sana dokunmayacak Josie. Asla."

"Seni kaybetmek istemiyorum," diye fısıldadı Josie.

Ash tekrar Josie'nin saçını okşadı, gözlerinden sevgi fışkırıyordu. "Beni kaybetmeyeceksin. Asla. Hep burada, yanında olacağım."

"Tamam."

"Şimdi dinlen bebeğim. Neredeyse için geçiyor. Uyu. Uyandığında burada olacağım."

Josie içinde kalan neredeyse son güçle kelimeleri fısıltıyla ağzından çıkartabildi. Ona daha önce söylemediği kelimelerdi.

"Sana âşığım."

Bu sefer gözleri ıslanan Ash'ti. Yeşil birer havuza dönüşmüşlerdi. Nefesi kesildi ve ona bakarken dudakları titredi.

"Ben de sana âşığım hayatım. Şimdi dinlen. Sen uyurken burada seni izliyor olacağım."

Josie pes etti, gözlerini kapadı ve kendini ilacın etkisine bıraktı. Fakat hâlâ kaşının üzerinde duran elin sıcaklığının farkındaydı. Ve de alnına dokunan dudakların...

Bölüm Otuz Dört

Ash yoğun bakım ünitesinin bekleme odasından içeri girince Mia endişeli bir biçimde "O nasıl?" diye sordu. "Kendine geldi mi?"

Ash, Mia'ya sarıldı ve sonra aynı endişeli, ümitsiz yüz ifadesine sahip Bethany'nin de omzuna elini koydu. Bu işin onlara kadar uzamasından nefret ediyordu. Tehdit edilmelerinden ve şimdi de bu gerçekle yaşayacak olmalarından nefret ediyordu.

Bundan da öte, Mia'nın geçmişinin eşelenmesinden nefret ediyordu. Mia'nın gözlerinden utanç okunuyordu. Ve bu onun asla taşımaması gereken bir utançtı. Charles Willis'in öç almak için kadınları kullanan bir pislik olması onun suçu değildi. Ash, Mia ve Bethany'nin gözlerine Charles'ın bu büyük korkuyu yerleştirmesinden nefret ediyordu. Josie'nin Charles'ın saldırısından dolayı kemiklerinin kırılması ve morluklarla yatması onu çıldırtıyordu. Adam bunun cezasını çekecekti. Sadece an meselesiydi.

Gabe ve Jace de Josie'nin durumuyla ilgili bilgilendi-

rilmeyi bekleyerek Ash'e bakıyorlardı. Tüm bu işler başladığından beri hiçbirinin gözüne uyku girmemişti. Mia veya Bethany'nin bir sonraki kurban olma ihtimaline karşı endişeliydiler ve o yüzden iki kadının da kesinlikle risk altında olmaması için gerekli adımları atmışlardı.

Mia ve Bethany bu önlemlerden her ne kadar hoşlanmasalar da itiraz etmediler.

"Birkaç dakikalığına kendine geldi," dedi Ash.

"İşte bu harika," dedi Bethany nefes nefese. "Durumu nasıl?"

"Çok acı çekiyor. Ağrı kesici verdiler ve yine uykuya daldı. Birkaç şey söyleyebildi neyse ki. Aklı karışmış. Mia ile Bethany için endişelendi. Bizi uyardığını hatırlamadığı için Gabe ile Jace'e Mia ve Bethany'nin tehlikede olduğunu söylemek için telaşlandı."

"Lanet olsun," dedi Jace. "Doktor ne dedi?"

"Onu ne zaman görebileceğiz?" diye endişeyle sordu Mia.

"Belki bir sonraki sefer kendine geldiğinde," dedi Ash. "Doktor harika ilerleme kaydettiğini söyledi. Göğsünden oksijen tüpünü çıkartılar ve şimdi sadece dışarıdan oksijen alarak kendi kendine nefes alıp veriyor. Böyle devam ederse ve enfeksiyon olmazsa yarın onu yoğun bakımdan çıkartılar."

"İşte bu harika bir haber," dedi Bethany.

"Böyle bir şeyin başına gelmesi beni çok sinirlendiriyor," dedi Mia gözleri yaşlı.

Gabe onun yanına gitti, elini beline dolayarak Mia'yı kendine doğru çekti.

"Benim suçum," dedi gözlerinden yaşlar akarak. "Orada yatan o değil ben olmalıydım."

Ash kaşlarını çattı. Gabe de çok iyi görünmüyordu. Gözlerinden suçluluk okunuyordu. Daha bitkin ve gri, neredeyse bir anda otuz yıl yaşlanmış gibi görünüyordu.

"Bu saçmalık," diye hırladı Jace. "Senin suçun değil Mia. Böyle demeni asla kaldıramam."

"Hepimiz benim hatam olduğunu biliyoruz," dedi Gabe mutsuz bir sesle. "O pisliğin ilk seferde hakkından doğru düzgün gelebilseydim, şimdi burada durmazdık ve Josie de bir hastane yatağında yatmazdı."

Ash buna itiraz etmeyecekti. O olsaydı ve Mia'yla olan şey Josie'nin başına gelseydi Ash o pisliği anında orada haklardı. Fakat şimdi birbirlerini suçlamanın hiçbir faydası yoktu. Gabe, Ash ve Jace ona yüklenmeden de zaten kendi kendine yeterince pişmandı.

Jace, Gabe'e öyle bir bakış fırlattı ki, Paris'te yaşananlar için ve ardından da Charles'in Mia'ya şantaj yaptığı için onu affetmediği barizdi. Jace sessiz kaldı, dudaklarını sıkı sıkıya kapatmıştı.

"Artık bir önemi yok. Her şey halloldu," dedi Ash. "Şimdi odaklanmamız gereken daha önemli işler var."

Jace, Ash'e doğru endişeli bir bakış fırlattı ama Ash görmezden geldi.

Ash, Mia ve Bethany'nin önünde detaylara girmeyecekti. Zaten yeterince uğraşmaları gereken şey vardı.

"Josie'nin gönlünü almam gereken çok şey var," dedi Ash. "Tabii müthiş acılar içinde hastane yatağında yatmasının yanında satın aldığım tablolar sorunu da var. Bunu yaparak ve yaptığımı ondan saklayarak onu incittim. Yardımınıza ihtiyacım var."

"Elimizden geleni yapacağımızı biliyorsun," dedi Bethany.

Ash koluyla hâlâ ona sarılarak Bethany'yi kendine çekti. "Teşekkürler tatlım. Bunu bilmek çok güzel."

"Ne yapmamız lazım?" diye sordu Gabe.

"Onun için bir sergi düzenlemek istiyorum, inanılmaz olmalı. O yüzden size kimin bir iyilik borcu varsa onu kullanarak bunun muhteşem büyük bir şeye dönüşmesini sağlayın. Sergi için Bentley'deki balo odasını kullanabiliriz. Katılan herkesin ünlü olmasını ve serginin yılın mutlaka katılınması gereken daveti olarak ilan edilmesini sağlayalım. Politikacılar, ünlüler, adı bilinen herkes... Josie'nin sanatının parıldayacağı ve inanılmaz yetenekli olduğunu göreceği bir alana sahip olmasını istiyorum. Tek yapmamız gereken eserlerini doğru kişilere göstermek."

"Peki de ne zaman?" diye sordu Jace.

"Birkaç ay sonra. Josie'nin onun bu büyük gecesinden önce tamamen iyileştiğinden emin olmalıyım. Kendi sergisine hâlâ alçıda ve morluklarla gitmesini istemem. Ama şimdiden çalışmaya başlamalıyız ki her şey yolunda gitsin."

"Anlaşıldı," dedi Gabe.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Ash. "Yanımda olmanız çok anlam ifade ediyor."

Mia, Gabe'in kolundan çıkıp Ash'e sıkıca sarıldı. "Seni seviyoruz Ash. Ve Josie'yi de seviyoruz. Yardım etmekten mutluluk duyarız. Sadece bize başka bir şey için ihtiyacın olursa söyle yeter."

Ash'in dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Aslında var."

"Ne peki?" dedi Bethany.

"Burada ben dönene kadar Josie uyanırsa diye kalmanızı rica ediyorum. Gidip bir yüzük almam lazım."

Mia ve Bethany'nin tatlı gülümsemeleri içini ısıttı. Her iki kızı da kendine doğru bastırıp şakaklarından öptü. Sonra da Josie'nin yüzüğünü almak için Tiffany's mağazasına gitti.

Bölüm Otuz Beş

Josie sonunda, sırtını birkaç yastığa yaslamış bir biçimde yatağında doğruldu. Bu bile kaburgalarındaki acıyla kolay bir iş değildi. Ancak yoğun bakım ünitesinden çıktıktan sonraki birkaç gün ardından en aşağı kata indirilmişti ve artık oturabiliyor, biraz hareket edebiliyordu. Bundan da öte, yemek yiyebiliyordu.

Gerçi hâlâ ona gerçek yemeğe benzer, hatta yutulabilir herhangi bir şey bile vermiyorlardı ama o kadar açtı ki jöle ve pudinge adeta cennetten gönderilmiş gibi dalmıştı.

Ash, Gabe, Jace, Mia, Bethany ve hatta Brittany'yi karşılamaya gitmişti ve hepsini onu görmeye getiriyordu. Ne yazık ki Josie ne kadar kötü göründüğünün farkındaydı. Yine de yanında birilerinin olmasını o kadar çok istiyordu ki bunu umursamamıştı. Dünyadaki tüm makyaj malzemelerini kullansa bile yüzünün geldiği hali saklayamazdı ama morlukların kısa sürede geçeceğini umut ediyordu.

Bazı morlar hatta neredeyse siyah olan izler şimdi yeşil ve sarıya dönmüştü. Bedeninin geri kalanının neye benze-

diğini ise bilmek bile istemiyordu. Ash onun duş almasına yardımcı olurken bakmamasını emretmişti.

Kapı açıldı ve Josie içeri ilk kimin gireceğini görmek için heyecanla baktı. Önden Ash girdi, ardından da Mia, Bethany ve Brittany... Yatağının etrafını kuşatıp ona nazikçe sarıldılar ve ne kadar daha iyi gözüktüğünü söylediler. Tamamen yalan söylüyorlardı ama sırf bu kadar nazik oldukları için bile Josie onları seviyordu.

Odaya Gabe ve Jace'in yanında Kai Wellington da girince şaşırdı. Brittany'ye doğru bakıp sorgularcasına kaşını kaldırdı, Brittany de adeta okul bahçesinden biriyle öpüşürken yakalanmış liseli bir kız gibi kızardı.

"Gelmekte ısrar etti," diye fısıldadı Brittany. "Bu olay olduğundan beri beni yalnız bırakmıyor."

"Tabii ki," diye gürledi Kai. "Pisliğin tekinin yaklaşıp seni incitmesine asla izin veremem. Bunun Josie'nin başına gelmiş olması zaten yeterince kötü."

"Sahiplenici," dedi Josie, Brittany'ye. "Sanırım işler yolunda gidiyor."

Brittany'nin gözleri parladı ve heyecanla başını salladı. "Evet. Kesinlikle."

Josie alçıda olmayan parmaklarıyla onun elini sıktı.

"Sevindim."

"Kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu Mia endişeli bir biçimde.

"Daha iyiyim," dedi Josie.

Ash'in kuşkucu bakışlarıyla karşılaşınca kızardı. "Tamam, mükemmel değilim ama kesinlikle daha iyiyim. Ciğerlerim alev almış gibi hissetmeden dik oturabiliyorum. Tekrardan normal nefes alıp verebiliyorum. Bu sabah oksijeni de çıkarttılar."

"İşte bu mükemmel," diye bağırdı Bethany. "Senin için çok endişelendik."

"Sizler nasılsınız?" diye sordu Josie kısık bir sesle ama sorusu esas Mia'ya hitabendi. Ash ona Mia ve Charles Willis'in hikâyesini anlatmıştı.

"İyiyiz," dedi Mia ama gözleri hâlâ bulanıktı. "Hâlâ her şeyin benim hatam olduğunu düşünüyorum. Sonuçta onu sinirlendiren bendim."

Josie başını iki yana salladı ama canı yandığı için yüzü buruştu. "O tam bir pislik Mia. Hareketleri yüzünden kendini suçlayamazsın."

"Evet, bunu anlamalısın" dedi Ash.

"Soyadımızın aynı olmasından nefret ediyorum," dedi Bethany bir anda suratı asılarak. "Hiç kimsenin akraba olduğumuzu düşünmesini istemem."

"Bunu çok da uzun süre dert etmene gerek yok bebeğim," dedi Jace yüzünde bir memnuniyet ifadesiyle. "Yakında soyadın Crestwell olacak."

Bethany'nin yüzü mutluluktan kızardı ve sol elindeki yüzüğe baktı. O muhteşem yüzüğe... Hiç ucuz görünmüyordu. Zevkli bir biçimde pahalıydı ve Bethany'ye kesinlikle uygundu.

"Madem konusu açıldı, tarih belirlediniz mi?" diye sordu Josie.

Jace mutsuz görünüyordu ama Bethany güldü. "Belirlemeye çabalıyoruz. Sen tamamen iyileşene kadar bir şey planlamıyorum, sonuçta nedimem olacaksın."

Josie'nin içi ısındı ve mutluluğunu her şekilde dışarı vuran bir biçimde gülümsedi.

"Asla kaçırmam," dedi. "Hâlâ alçıda bile olsam... Beni

beklemeyin. Büyük gününüzü benim yüzümden ertelemenizi istemem."

"Sensiz aynı olmaz," dedi Bethany elini Josie'nin elinin üzerine koyarak. "Hem hepimizin orada olmasını istiyorum. Brittany de! Tüm kızlar orada olacak. Caro da Vegas'tan uçması bile gerekse mutlaka geleceğini söyledi."

Kai boğazını temizledi. "Sorun olmaz. O zaman Brittany ve ben de Vegas'ta olursak jetimle uçarız ve Brandon ile Caro da bizimle gelir."

Josie'nin gözleri büyüdü ve bakışlarını Brittany'ye çevirdi. "Onunla Vegas'a mı gidiyorsun?"

Brittany yanıt veremeden Kai araya girip "Evet," dedi.

Ash'in gözleri kısıldı ama sessiz kaldı. Josie, Ash'in kardeşiyle daha sonra bir çift laf edeceğinden emindi. Hatta Kai'yle de...

"Teşekkürler," dedi Bethany, Kai'a yüzüne yansıyan utangaçlıktan dolayı kafasını eğerek. "Onların gelmesini sağlaman beni çok mutlu etti."

"Asla kaçırmam," dedi Kai aşırı derecede yakışıklı yüzünde bir gülümsemeyle. "Belki evlendiğinizi görmek Brittany'yi de tekrardan bu işe girişmeye itebilir. Son kocası onu bıraktığı için kocaman bir budala olmalı ama ben aynı hatayı tekrarlamam."

Vay be. Bu adam hızlı hareket ediyordu! Josie, Brittany'ye tekrar baktığında onun da afallamış olduğunu fark etti. Sanki Kai hızlı davranmak istiyordu ama Brittany henüz bunu istemiyordu. Yine de Josie'nin bahse girmesi gerekse Kai'in tarafında olurdu. Kai, Josie'ye istediğini bulunca onu elde etmek için elinden geleni yapacak bir adam gibi gelmişti. Aynen odadaki diğer erkekler gibi.

"Yanınızda yemek getirdiniz mi?" diye sordu Josie umutla. "Açlıktan ölüyorum. Bana sadece sıvı yemek veriyorlar ve bu da jöleyle tavuk çorbası anlamına geliyor."

Ash ona azarlayan bir bakış fırlattı. "Gerçek yemek henüz yok bebeğim. En azından yarına kadar. Sonra yine de yavaş yavaş yemeğe geçeceksin."

Josie iç geçirdi. "Denemeye değerdi. Belki sen bakmazken kızlar bana bir şeyler getirir." Josie kızların tarafına yalvarırcasına baktı. Herkes gülmeye başladı.

"Tamam," dedi Mia net bir sesle Ash'e bakarak.

Ash başını salladı ve göz devirdi. "Beni aşmanız gerektiğini unutmayın."

"Elbet uyuyacaksın," dedi Bethany nazik bir sesle. "Ama yemek kokusu seni uyandırırsa eminim o bu odadan değil yan odadan geliyordur."

Herkes yine gülüştü ve Josie içinin aydınlandığını hissetti. Her şey yolundaydı. Bunu atlatacaktı. Doktor her şey şu anda olduğu gibi olumlu devam ederse birkaç gün içinde eve gidebileceğini söylemişti. Hastanede bu kadar gün geçirdikten sonra artık bıkmıştı, çığlık atmak üzereydi.

Duş almak ve tuvalete gitmek dışında yataktan çıkmamıştı bile. Bu yatakta tüm gün yatmak dışında herhangi bir şey yapmamıştı. Kalkıp biraz esnemek istiyordu.

Josie esneyip üzerine yorgunluk çökene kadar biraz daha güldüler, şakalaştılar ve konuştular. Ash durumu fark edince diğerlerine hiç saklamadan bir bakış fırlattı. Onlar da anında anladılar ve artık gideceklerini söylediler.

Hepsi Josie'nin yatağının etrafında toplandı, ona sarılıp öptüler. Kai bile geri adım atıp Brittany'yi yanına çekmeden önce yanağına bir öpücük kondurdu.

"Hepinizin gittiğine üzüldüm," dedi Josie üzülerek. "Burada tüm gün yatmak çok sıkıcı... Duvara tırmanmak üzereyim."

"Yakında yine geri geleceğiz," diye söz verdi Mia. "Ve yemek de getireceğiz!"

Mia son cümlesini söylerken Ash'e uyaran bir bakış attı.

"Bekliyorum!" dedi Josie.

Ash de eğilip hafifçe Josie'nin dudaklarından öptü. "Onları geçireyim hayatım. Ama geri geleceğim. Sana içecek sıcak bir şeyler getireyim mi? Doktor kahve veya sıcak çikolata içebileceğini söyledi."

"İşte bu kulağa mükemmel geliyor," dedi Josie iç geçirerek. "Kahve harika olur. Latte getirebilir misin acaba?"

Ash sırıttı. "Senin için her şeyi yaparım. Bakalım, bir şeyler ayarlarım."

"Gerçek yemek dışında bir şeyler," diye homurdandı Josie.

Ash başının yanını okşayarak sevecen bir şekilde başını sevdi. "Yemek dışında her şey."

Josie onlara el sallayıp yastıklara geri yaslandı, yana doğru çöktü. Bu ziyaret onu yormuştu. Belki de düşündüğü kadar iyileşmiş değildi. Yine de gelmelerine sevinmişti.

Herkes kapıdan çıktıktan sonra Ash dönüp ona o kadar sevgi dolu baktı ki, Josie'nin neredeyse nefesi kesildi. Ardından döndü, çıkarken de arkasından kapıyı kapattı.

Josie iç çekerek gözlerini kapadı, bu fırsatı dinlenerek geçirecekti. Kapının tekrardan açıldığını duyduğunda çoktan dalmıştı. O kadar uzun süre uyumuş olamazdı. Ash arkadaşlarını kapıdan geçirip, gidip kahve alıp gelmiş olamazdı.

Kapı da takım elbiseli iki adam belirdi ve Josie onların hastaneye kaldırıldıktan hemen sonra onu sorgulayan dedektifler olduğunu anladı. Görüşmeleriyle ilgili çok bir şey hatırlamıyordu. Sersemlemişti, acı çekiyordu ve ilaçların etkisi altındaydı. Belki de Charles'ı yakalamışlardı. Bu sefer ona saldıran Michael'a da yapması gerekeni yapmıştı. Suç duyurusunda bulunmuştu. Yaptıkları yüzünden Charles'ın hapishaneye gitmesini istiyordu çünkü Ash'in ona yapabilecekleri Josie'yi korkutuyordu.

"Bayan Carlysle, müsaitseniz birkaç soru sormak istiyoruz. Ortağımı hatırlıyor musunuz? Clinton? Ben Dedektif Starks. Bizi en son saldırıdan sonra görmüştünüz. Ne kadarını hatırlıyorsunuz bilemiyorum."

"Sizi hatırlıyorum Dedektif Starks. Ve evet, müsaitim. Tutuklama yaptınız mı?"

"Sizinle tartışmak istediğimiz de işte buydu," dedi Starks ciddi bir tonla.

Yüzlerindeki ifade Josie'nin korumaya geçmesine neden oldu. Bakışları iki dedektif arasında gitti geldi, durumu tartmaya çalıştı.

"Charles Willis bu sabah vahşi bir biçimde öldürülmüş olarak bulundu," dedi Starks açık ve net. "Onu kimin öldürdüğünü bulmak istiyoruz."

Bölüm Otuz Altı

Josie polis memurlarına bakakalmıştı. Tüm bedenini bir korku sardı. Tanrım. Ash yapmamıştı... Yapmış olamazdı. Böyle bir şeyi yapar mıydı? Karnına yumruk yemiş gibiydi, nefes almakta zorlanıyordu, göğsü sıkışmıştı.

"İyi misiniz Bayan Carlysle?" diye sordu Clinton endişeyle.

"Tabii ki değilim," dedi Josie zayıf bir sesle. "Bana saldıran adamın öldürüldüğünü söylediniz." Sonra anında aklına bir fikir geldi. Dedektiflere ters bir bakış fırlattı.

"Onu öldüreni bulmak istediğiniz söylediniz. Bu durumda ben bir şüpheli olamam. Şu andaki durumda birini öldürmem epey bir zor."

Ancak Ash şüpheli olabilirdi. Olanlardan dolayı öfkesini gizleme gereği duymamıştı. Ve daha da kötüsü Josie bir anda Ash'in adamı öldürmediğine inanamamıştı.

"Siz şüpheli değilsiniz," dedi Starks nazik bir sesle. "Ama Bay McIntyre şüpheli. Dün gece yedi ila bu sabah on arasında nerede olduğunu biliyor musunuz?"

Bir anda rahatladı, o kadar hafiflemişti ki sersemlemişti. Sol eliyle yatağın kenarını tuttu çünkü diğer tarafa düşüyormuş gibi hissetmeye başlamıştı. Merak ettikleri saatler bunlarsa adamı Ash öldürmüş olamazdı çünkü onun yanındaydı.

"Benimleydi," dedi Josie çok kesin bir sesle. "O saatlerde görevli olan hemşirelerin hepsine sorabilirsiniz. Tüm gece benimleydi ve şuradaki kanepede yattı."

Clinton cebinden çıkarttığı not defterine bir şeyler karalıyordu ama Starks, Josie rahatsız olana kadar ona dik dik baktı.

"Size saldıran adamın ölmüş olmasına rahatlatmış olmalı."

"Ne demeye çalışıyorsunuz dedektif?" diye bir anda patladı Josie. "İşinizi yapıp onu tutuklasaydınız şu anda ölmüş olmazdı, değil mi? Size Ash'in yanımda olduğunu söyledim. İnanmıyorsanız, ona arka çıkacak pek çok kişi olduğuna eminim."

Starks yavaşça başını salladı. "Tabii ki kontrol edeceğiz. Peki, Bay Hamilton ve Bay Crestwell. Onları dün akşam gördünüz mü?"

Bir anda Josie'nin yüzünün rengi çekildi. "Delirdiniz mi? Onlardan biri neden Charles Willis'i öldürmek istesin?"

"Soruyu yanıtlamadınız," dedi Clinton araya girerek.

"Hayır, hayır onları görmedim ama sorarsanız eminim nerede olduklarını söyleyebilirler."

"Tabii ki soracağız," dedi Starks sertçe.

Kapı açıldı ve Ash iki polis memurunu görünce bir anda donakaldı. Josie'nin yüzünde hiç hoşuna gitmeyen bir şey görmüştü ve bir anda yüz ifadesi korkunçlaştı.

"Burada ne halt oluyor?" diye sordu.

"Bay McIntyre," diyerek başıyla selam verdi Starks.

"Charles Willlis'in öldürülmesiyle ilgili olarak Bayan Carlysle'ı sorguluyoruz."

Ash göz kırpıştı, düşünceleri bakışlarından belli olmuyordu. "Öldü mü?" diye sordu.

Clinton başını salladı.

"Güzel," dedi Ash oldukça öfkeli bir biçimde.

Josie nefesini tuttu. Böyle konuşmakla duruma hiç de yardımcı olmuyordu. Şimdi polis memurları Ash'in de bu işte parmağı olduğunu düşüneceklerdi.

"Senin bu işte parmağın olabileceğini düşünüyorlar Ash!"

Ash tek kaşını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Öldüğü için çok üzülmüşe benzemiyorsunuz," dedi Starks. Ash kızgın bakışlarla dedektiflere göre. "Ona iyice bir bakın. Neredeyse ölümüne dövülen sizin kadınınız olsaydı, bunu yapan aşağılık öldüğü için üzülür müydünüz?"

Clinton yerinde kıpırdandı, Starks ise utanmış görünecek kadar nazikti.

"Ne düşündüğümü söylemeyeceğim," dedi Starks. "Ne düşündüğüm önemli değil ve de bu işlenilen bir suç olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Diğer herhangi bir cinayeti araştırdığım gibi bunu da aynı şekilde araştıracağım."

"Bunu yapın," dedi Ash kesin bir sesle. "Ama Josie'yi rahat bırakın. Onu bundan sonra yanında bir avukat olmadan göremezsiniz bile. Anlaştık mı? Tekrardan konuşmak isterseniz de beni arayacak, randevu alacaksınız ve bu görüşme Josie acı çekerken ve yorgunluktan ölmek üzerey-

ken olmayacak. Onu üzdünüz ve şu anda en son ihtiyacı olan şey bu."

"O zaman birkaç soruyu yanıtlamak üzere bizimle dışarı çıkmaya bir itirazınız olmaz," dedi Starks beklenmedik bir tonda.

"Hayır," diye anında karşı saldırıya geçti Ash. "Josie'yi yalnız bırakmıyorum. Konuşmak istiyorsanız avukatımın numarasını vereyim, onun aracılığıyla bir görüşme ayarlayabilirsiniz."

"İşi bu kadar zorlaştırmanıza gerek yok," dedi Clinton. "Sadece birkaç soruyu yanıtlayın biz de yolumuza bakarız."

"Size zaten tüm bildiklerimi anlattım," dedi Ash sertçe.

Ash cüzdanına elini daldırdı ve bir kart çıkartarak Starks'a verdi. Dedektiflerden hiçbiri mutlu görünmüyorlardı ama geri çekildiler.

"Bay McIntyre. Sizi araştırıyor olacağız. Charles Willis'in ölümüyle herhangi bir ilginiz varsa da bunu anında tepsi ederiz," dedi Starks acımasız bir tonla.

"Hayatım açık bir kitap gibidir," dedi Ash sakince. "Gerçi Charles Willis'in işlerine bakarsanız büyük ihtimalle şüphelileri bulursunuz. Bunu yapmak için çok nedeni olan insanlar vardı. Bence kendinize bir iyilik yapın ve onun işlerini kurcalayın, benimle vaktinizi harcamayın. Beni araştırarak aradığınızı bulamazsınız."

Clinton ve Starks birbirlerine ters ters baktılar.

Starks, Josie ve Ash'e "Size haber veririz," dedi. Sonra da arkalarını dönüp odadan çıktılar. Ash de kapıyı kaptı, arkasını dönüp yatağa ilerledi. Yüz ifadesi öfke doluydu.

"Üzgünüm bebeğim. Asla buraya böyle gireceklerini

düşünmemiştim. Seni yalnız bırakıp bunlarla uğraşmak zorunda kaldığın için özür dilerim. Bir daha asla olmayacak. Tekrar karşına çıkarlarsa onlarla avukatın olmadan konuşmayacaksın. Yanında değilsem de derhal beni arayacaksın."

Eli hâlâ yatağın kolunu sıkıca tutmasına rağmen titriyordu. Ash dikkatlice parmaklarını ayırıp avucuna alarak Josie'yi yatıştıracak bir şekilde okşamaya başladı.

"Dün akşam yediyle sabah on arasında nerede olduğunu sordular," dedi Josie titreyen bir sesle. "Senin yaptığını düşünüyorlar."

"Seninle, buradaydım," dedi Ash sakin bir sesle.

"Biliyorum. Ben de öyle dedim. Ama bence hâlâ öyle düşünüyorlar. Gabe'le Jace'i sordular. Ash onları uyarmalısın. Sizden birinin yaptığını düşünüyorlar. Yapmadınız değil mi?"

Josie'nin sesi kontrol edemeyeceği bir biçimde yakarırcasına çıkmıştı.

Ash başını iki yana salladı. "Yapmadım bebeğim. Ben seninle buradaydım."

"Peki başka birine mi yaptırdın?" diye fısıldadı.

Ash eğilip Josie'nin alnını öptü, dudaklarını uzun bir süre orada tuttu.

"Yapmam gerekmedi. Pek çok insandan çalmıştı. Pek çok insanı, hem de hiç bulaşılmaması gereken insanları iş yaparken dolandırmıştı. Bunu öğrendiklerinde de insanlar onun hayatının beş para etmez olduğunu fark ettiler."

"Peki ama nasıl öğrendiler?" diye sordu Josie, Ash geri dikildiğinde.

Ash gülümsedi ama bu sıcak bir gülümseme değildi.

Gözlerindeki karanlık Josie'nin içini titretti. Bu adamla uğraşılmazdı. Nasıl görünürse görünsün... İstediği kadar rahat, etkileyici ve uysal dursa da bu oldukça dikkatli bir biçimde örülmüş görünüşünün altında asla kırılamayacak bir kararlılıkla oldukça tehlikeli biri yatıyordu.

"Belki biraz yardım almışlardır," dedi Ash karanlık bir tonla.

Josie bakışlarını Ash'e odaklarken derin bir nefes aldı. "O zaman adamın öldürülmesiyle ilgin vardı."

Ash başını salladı. "Hayır yoktu. Elimde kan olup olmadığını soruyorsan, evet, şüphesiz var. Doğru insanlara doğru bilgileri verdim. Bu bilgilerle ne yaptıkları onları ilgilendirir. Ama onu ben öldürmedim. Sadece verdiğim bilgilerle bunun olmasını sağladım. Sanırım bu gerçekle yaşaman gerekecek. Ve de benle."

Josie yavaşça başını salladı, biraz uyuşmuş gibi hissediyordu ama aynı zamanda rahatlamıştı da. Ash'in onun yüzünden tekrardan hapse girme ihtimaliyle yüzleşemezdi. İkisinin de hayatını mahvetmeyi riske atamazdı. Hele de şimdi onunla bir hayat planlamışken.

"Ölmeyi hak etmişti. İyi bir adam değildi. Bu da hayatımda inandığım her şeye aslında ters. Benim yargılama hakkım yok. Eskiden olsa adaletin bu şekilde yerini bulmasına kesinlikle karşı gelirdim."

"Peki ya şimdi?" diye sordu Ash sessizce.

"Beni değiştirdin Ash. Bunun tamamen iyi bir şey olup olmadığını bilemiyorum. Veya kötü. Veya ikisinden biri de olmayabilir. Ama olmuş olan bu. Değiştim. Bazı açılardan daha iyi oldum. Belki bazı yönlerimde daha bir bulanıklaştı."

"Bulaştığım gri alanlara asla yaklaşmanı istemiyorum bebeğim. Temiz olmanı istiyorum. Her zaman yaptığın gibi parlamanı istiyorum. Bunu bir daha asla konuşmayacağız. Bazı şeyler bilebilirsin, sana yalan söylemeyeceğim ama bu bildiklerin asla karşına çıkmayacak. Asla. Bununla yaşayabilir misin?"

"Evet," diye fısıldadı Josie. "Bununla yaşabilirim."

"Seni seviyorum bebeğim," dedi Ash duygu dolu katı bir tonla. "Aşkını veya bu parıldamanı hak etmiyorum ama istiyorum çünkü güneşi istiyorum. Asla o gölgelere geri gitmek istemiyorum."

"Gitmek zorunda değilsin," dedi Josie kısık sesle. "Aydınlıkta kal. Benimle."

"Her zaman hayatım. Çocuklarımıza hiçbir şey dokunamayacak Josie. Sana söz veriyorum. Sana veya çocuklarımıza hiçbir şey dokunmayacak. Ve Gabe, Jace, Mia ve Bethany'ye de... Siz benim ailemsiniz. Herhangi biriniz için ölebilirim bile ve hepiniz ait olduğunuz yerde, güneşte kalacaksınız."

"Sen de oraya aitsin Ash. Yanımda, güneşin altında benimle olmanı istiyorum." Josie onun ne dediğini anladığı anda sustu, kaşlarını çattı. "Bir saniye, çocuk mu yapacağız?"

Ash seksi bir biçimde gözlerinde bilmiş bir bakışla yavaşça gülümsedi. Her yanından kibir ve o erkeklere özgü kendine güven fırlıyordu. "Çocuklarımı doğuracaksın Josie. Buna kendini hazırla. Kaç tane olduğu sana kalmış. Önce bir erkek istiyorum. Ardından da küçük bir kız. Çünkü ona bakacak ağabeyleri olmasını istiyorum. Onlar ağabeylerimden farklı olacaklar. Ona karışıp kollayacaklar. Gerçek bir aile olacaklar."

Josie ona nazikçe gülümsedi, ona karşı tamamen sevgi doluydu. "Evet. Gerçek bir aile olacağız. Altı tane istiyorum. Sence bunun altından kalkabilir misin?"

Ash afallamıştı. "Altı mı? Tanrım, kadın. Seni sürekli hamile bırakmam gerek."

Josie yavaşça başım salladı. "Sence hemen işe koyulmamız gerekmez mi?"

"Aynen," dedi Ash kendi kendine. "Sonuncuyu doğurduğumuzda yaşlı herifin teki olmak istemiyorum. Ama o ilk bebek üzerinde çalışmaya başlamadan önce iyileşmen ve hastaneden çıkman gerek."

Daha sonra elini cebine attı ve ufak bir kutu çıkarttı.

"Bunu doğru zamanda yapmak istiyordum," dedi Ash kısık sesle, "ama çocuklarımız ve kaç tane çocuk yapacağımızla ilgili konuştuğumuz andan daha iyi bir zamanlama olamaz."

Kutuyu açtı ve Josie mükemmel bir pırlanta yüzüğe bakarken nefesi kesildi. Yüzük camdan giren güneş ışığında parıldıyor, ışığı yakalıyordu. O kadar mükemmel bir kesimdi ki, nefes kesiciydi.

Ash yatağın yanında tek dizinin üzerine çöktü ve Josie'nin sol elini tuttu.

"Benimle evlenir misin Josie? Benden çocuk yapıp hayatının geri kalanında bana katlanabilir misin? Kimse seni benim sevdiğim kadar sevemez ve hayatımın geri kalan her gününü sana bunu tekrar tekrar hatırlatmak için harcayacağım."

Josie'nin parmağına takarken yüzük titredi ve neredeyse gözleri karardı.

"Evet, evet Ash. Seninle evlenirim. Seni çok seviyorum.

Ve o bebekleri doğurmak istiyorum. Hem de bir sürü bebek."

Ash gülümsedi ve eğilip onu kollarına alabilmek için ayağa kalktı. Onu nazikçe öptü, Josie'nin kalbi adeta eriyordu.

"Ben de seni seviyorum Josie. Bundan asla şüphen olmasın. Biliyorum çok fazla telafi etmem gereken şey var. Ve şimdi bunları düzeltmeye çalışıyorum. Ama sen hastaneden çıkana kadar bekleyeceğim ve sonra üstüne düşüp seni şımartacağım."

Josie sol eliyle uzanıp Ash'in yanağına dokundu, yüzüğü parmağında parlıyordu.

"Sabırsızlanıyorum aşkım."

Bölüm Otuz Yedi

"Bunu benim için yaptığına inanamıyorum," dedi Josie, Bentley Otel'in oldukça dolu balo salonuna göz gezdirirken.

Ash kolunu Josie'ye doladı ve onu kendine çekti. "Hiçbir şey yapmadım bebeğim. Hepsi senin eserin. Eserlerini sevdiler. İlk yarım saatte hepsini satarsın. Erotik tablo serisi için şimdiden teklif savaşları başladı."

Josie pahalı şampanyalar içerek onun resimlerine bakıp öven, bu parıl parıl insanlara baktı. Herkes buradaydı. Tanrım, vali bile. Her yer ünlü kaynıyordu! Katılan insanların isimleri bile onu heyecanlandırıyordu. Ve onun tabloları için buradaydılar!

Ash'e baktı ve ona daha da sokuldu. "Tablolarımı görmelerinden nefret mi ediyorsun? Biliyorum onları kimseye göstermek istememiştin. Tek görenin sen olmasını istemiştin."

Ash gülümseyerek Josie'nin sorgular dudaklarını öptü. "Ben gerçeğine sahibim. Tablolara neden ihtiyacım olsun

ki? Onlar sadece tablolarda gördüklerini hayal edebilirler. Bense onu her akşam görüyor, dokunuyorum. Ve işte bu sadece benim için... Buna asla başkası sahip olamaz."

Verdiği yanıta sevinmiş bir biçimde gülümsedi.

"Ama daha açık seçik bir şeyler yaparsan evet, o zaman alırım. Ne dediğini umursamam. Ben hariç kimse seni çıplak göremez."

Josie sırıtıp Ash'e dirsek attı. "Merak etme. İş kendimi çıplak göstermeye gelince, sergileyebileceğim tüm cesaret bu kadar."

"Bak, kızlar geldi," dedi Josie bağırarak ve Ash'ten uzaklaşıp onları karşılamaya gitti.

"Josie!" diye bağırarak ona sarıldı Brittany. "Ünlü oldun! Tabloların için çıldıran insanları gördün mü?"

Josie de ona sarıldı ve Brittany ona saldırırken yanında anlayışla duran Kai'ye gülümsedi.

Brittany, Josie'den uzaklaşır uzaklaşmaz Mia ve Bethany de Gabe ile Jace'i geçip ona sıkıca sarıldılar.

"Tanrım, harika görünüyorsunuz!" dedi Josie ikisinin de giydiği kokteyl elbiselerine bakarak. "Ve ayakkabılarınız!" Sesi fısıltıya döndü. "Gecenin ilerleyen saatlerinde ne yapacağınızı biliyorum!"

Hepsi gülüştü ve Mia "Hey, şampanya! İçmemiz lazım!" dedi.

Erkekler homurdandı ama hepsinin gözlerinden hafif de olsa kendini beğenmişlik akıyordu. Evet, akşam ne yapacaklarını biliyorlardı. Josie de partiden sonra Ash'le yatakta çarşafların arasında bir boğuşma yaşamayı umut ediyordu.

İyileşme döneminde oldukça nazik ve sabırlı olmuştu.

Onunla tamamen iyileşene kadar sevişmeyi bırakın ona dokunmayı reddettiği için sonunda Josie'nin onun üstüne atlaması gerekecekti. Ve o günden beri onunla tatlı, mükemmel bir şekilde sevişmekten başka bir şey yapmamıştı. Josie de bundan şikâyetçi değildi. Fakat hükümran erkeğiyle normal cinsel ilişkisini devam ettirmek istiyordu.

Josie, Ash'in gözlerinde ona olanları hatırlatmamak için elinden gelen her şeyi yapma isteğini görebiliyordu. Aşırı dikkatliydi, ona yapılan saldırıyla bir şekilde ilişkilendirileceğiyle ilgili çok endişelenmişti. Fakat işte Josie de tam bu arada kalma hissini seviyordu. Çok ileri gitmekle yetmemek arasındaki o çizgi. Bunu geri istiyordu. Kontrolünü bırakmasını ve ikisinin üstüne de karanlık açlığını salmasını.

Sadece bunu düşünürken bile titriyordu. Bu akşam. Bu akşam Ash'e başka seçenek vermeyecekti. Ash'in ona verebileceği her şeyi istiyordu. Kalçalarında deri kamçının şaklamasını istiyordu. Onu bağlamasını ve ona her türlü ahlaksızlığı yapmasını istiyordu. Ash'i geri istiyordu!

"Josie'yi biraz çalacağım," dedi Ash. "Onunla odada biraz tur atalım. Onu tanıştırmak istediğim birileri var. Siz içmeye devam edin, birkaç dakika sonra geri geliriz."

Kızlar el sallayıp kendi erkeklerine döndüler ki kendi erkekleri de onları geri almış olmaktan epey mutluydular. Ash onu kalabalığın arasından geçirdi, arada durdurdu ve Josie'nin kekelemeden merhaba diyemeyeceği bazı isimlerle tanıştırdı.

Josie'nin dili tutulmuştu ve işlerini öven bu insanlara ne diyebileceğine dair bir fikri yoktu. Tablolarıyla ilgili kimsenin bu kadar heyecanlanabileceğini düşünmemişti. Ve işte bu yüzden Ash'e teşekkür etmesi lazımdı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Josie kalabalığın arasından geri giderken, kolunu Ash'in beline koyarak. "Hayatımın en muhteşem gecesi!"

"Güzel bir gece geçirmene sevindim tatlım. Bu akşam senin parlayacağın gece... Fakat merak etme çünkü böyle pek çok geceler olacak. Tablolarının ne kadar hızlı satıldığına bakılırsa, sana epey talep olacağı kesin. Tüm zamanını resim yapmaya ayırıp beni unutacağın için bu geceyi düzenlediğime yakında pişman olabilirim."

"Bu asla olamaz," diye güldü Josie, Ash'e daha da sıkı sıkıya sarıldı. "Her şeyin başında sen geliyorsun Ash."

Ash onu uzun uzun, acele etmeden kalabalık balo odasındaki insanları umursamadan öptü. Mutlu bir biçimde iç geçirdi. Son iki ayda çok şey olmuştu. Neredeyse iki hafta kaldıktan sonra sonunda hastaneden çıkartılmıştı. Polis bu sefer yanlarında bir avukatla birlikte onu ve Ash'i tekrardan sorgulamıştı. Ayrıca Gabe ve Jace'i de sorgulamışlardı ve Ash'in hayatının her bir noktasını alt üst etmişlerdi. Ancak hiçbir şey bulamamışlardı.

Ve ardından da Charles Willis'in işlerine bakmışlardı ve işte orada bir altın madeni bulmuşlardı. Pek çok kişiden para çalmış olduğunu fark etmişlerdi. Charles zimmetine para geçirmiş, sahte hesaplar açmış, asla yapmadığı işler için fatura kesmişti ve en azından üç tane içinde milyonlarca dolarlık çalıntı para olan offshore hesabı ortaya çıkmıştı.

Daha da kötüsü parayı çaldığı kişilerdi. Ash ve ortakları gibi doğru düzgün iş adamları değillerdi. Bu adamlar çalınacak kişiler değillerdi, çünkü yakalanırsan endişe etmen gereken şey hapiste kaç sene yatacağın olmazdı. Charles da

bunu er geç fark etmişti. Mafyayla bağlantısı vardı ve Josie mafya diye bir kavramın kitaplar ve filmlerin dışında da var olduğunun o ana kadar farkında bile değildi.

Polis Charles'ın öldürülmesiyle ilgili olabileceğini düşündükleri bir adamı çok yakından incelemişlerdi ama açık hiçbir şey bulamadıkları için amaçlarına ulaşamamışlardı. Sonuç olarak, dava hâlâ devam ediyordu ama Ash artık bir şüpheli değildi.

Josie polis ortalıktan çekildikten sonra çok daha kolay nefes alabilmeye başlamıştı. Ash'in Charles'ın ölümüyle doğrudan alakalı olmadığını biliyordu ama yine de bir derece bağlantısı vardı. Ancak o gün hastanede söz verdiği gibi, bu konuyu bir daha konuşmadılar, Josie de başka soru sormadı.

Belki bu durum Josie'yi de aynen Ash'in kendisi hakkında düşündüğü gibi ahlaki açıdan belirsiz ve karanlık yapıyordu ama Charles'ın ölümüne üzülemezdi. Adam çok fazla insanın canını yakmıştı ve Josie de kendine yapılan bu saldırı sonucunda ölebilirdi. Artık hayatına devam etmeye hazırdı. Ash'le beraber.

Ash kulağının yanında, "Sana sormak istediğim bir şey var bebeğim," dedi.

Josie kafasını kaldırdı, birdenbire neden bu kadar ciddileştiklerini anlamak istiyordu.

"Jace ve Bethany onlarla aynı anda evlenmek isteyip istemediğimizi sordular. Çifte düğün. Sana soracağımı söyledim. Bunu gerçekten istiyorlar. Jace oldukça sabırsız ve düğünün hemen olmasını istiyor. Ama sen istemezsen veya daha fazla zamana ihtiyacın varsa onlarla aynı anda evlenmemize gerek yok. Büyük gününün onlarınkinden

farklı olmasını istiyorsan, anlarım. Senin için özel olmasını isiyorum."

"Peki ama ya sen?" diye sordu Josie tatlı bir sesle. "Sen ne istiyorsun?"

Ash gülümsedi. "Bu anlaşmada payıma düşmesini istediğim tek şey sensin. Başka hiçbir şeyin önemi yok. Ne olacağı veya ne zaman olacağı umurumda değil ama ben de fazla beklemeyi sevmem. Soyadımı almanı istiyorum. Yasal olarak da bana ait olduğunu bilmek istiyorum. Bunu nasıl yapacağımız çok da önemli değil."

"Bence düğünümüzü Jace ve Bethany'yle paylaşmak oldukça özel olacaktır," diye mırıldandı Josie. "O senin en yakın arkadaşın ve ben de Bethany'ye bayılıyorum. Bence kesinlikle yapalım!"

"Bu kadar erken evlenmemiz sorun olmaz değil mi?" diye sordu Ash. "Bir yerlerde bir plaja gitmeyi önerdiler. Mesela Bora Bora adalarına gidip kumların üzerinde evlenebiliriz."

"Kulağa romantik geliyor," dedi Josie iç çekerek. "Ne zaman veya nerede olacağı benim de umurumda değil Ash. Artık seninle evli olmak istiyorum. Diğer her şey sadece pastanın üstündeki süs gibi kalıyor."

Ash onu tekrar öptü. "Haydi, gidip onlara söyleyelim. Kutlamamız lazım."

Josie, Ash'in uzattığı koluna girdi ve arkadaşlarının yanına gittiler. Arkadaşları... Sadece Ash'in arkadaşları da değil. Bu insanlar artık Josie'nin de hayatındaydılar ve işte bu onun içini mutlulukla dolduruyordu.

Brittany, Kai'la birlikte bulutlarda uçuyordu. Çoktan onunla Vegas'a taşınmıştı ama şehre sık sık ziyarete geli-

yorlardı. Josie, Ash'in en azından ailesinden kardeşiyle görüştüğü için mutluydu. Ailenin geri kalanı büyükbabasını aradıktan sonra onu rahat bırakmışlardı. Ash adamın vasiyetini değiştirip değiştirmeyeceğini hâlâ bilmiyordu ama Ash söz verdiği şeyi yapmıştı ve onlarla ilişkisini kesmişti.

Fakat Brittany'yle artık yakındılar. Brittany, Josie ve Ash'le sık sık zaman geçiriyordu. Zaten Ash'in gerçek ailesi işte orada birkaç adım ötede duruyordu. Gabe, Jace, Mia ve Bethany. Artık Josie'nin de ailesiydi.

Ash, Josie'yle Jace ve Bethany'yle aynı anda evleneceklerini duyurunca herkes alkışladı, ıslıklar çalındı ve tebrik ettiler. Şampanyalar dağıtıldı.

"Benle Brittany'ninkine de gelebileceğinizi umarım," dedi Kai kendini bilmiş bir biçimde sırıtarak. "Onu bugün ikna edebildim." Brittany Josie'nin şu ana kadar fark etmediği büyük pırlanta yüzüğü gösterdi. Yüzünden mutluluk akıyordu ve gözleri parlıyordu.

"O zaman çifte şerefe," dedi Ash bardağını kaldırıp. "Josie ve başarısına. Ve Brittany ile Kai'a."

Herkes bardaklarını kaldırdı, gürültülü bir biçimde birbirlerine çarpıp fondip yaptılar.

Mia, Josie, Bethany ve Brittany'ye doğru bardağını kaldırarak, "Kız arkadaşlara," dedi.

"İşte buna içerim," diye bağırdı Bethany de.

"Ve erkeklere daha pek çok kızlar gecesi yaşattıracak bize içelim," dedi Josie sırıtarak.

"Ben de buna içerim," dedi Ash.

"Ben de," diye ekledi Jace de.

"Beni de unutmayın," dedi Gabe de sırıtarak araya girip.

Gözleri zevkten parlayarak Kai da "İşte bunun için kesinlikle Brittany'yi uçağa bindiririm," dedi.

Josie, Brittany ve Bethany'yi kendi yanına çekti, onlara sarıldı. Bu sırada Mia da Bethany'nin yanına geldi. Hepsi birlikte kadehlerini kaldırarak hep bir ağızdan, "Kızlara gecesine!" diye bağırdılar.

USA Today ve New York Times Bestseller yazarı olan Maya Banks'in yapıtları arasında erotik, romantik gerilim ve tarihi aşk türünde romanlar bulunmaktadır. Yazar, kocası, üç çocuğu ve pek çok evcil hayvanıyla birlikte Güney'de yaşamaktadır.